

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NYT AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

KATEE
ROBERT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

WICKED VILLAINS

NYT AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

KATEE
ROBERT

CANAVAR

KÖTÜ ADAMLARIN ROMANI

KATEE ROBERT

TRINKETS AND TALES LLC

Copyright© 2020 by Katee Robert

Tüm hakları saklıdır.

Kapak resmi: By Hang Le

Düzenleme: Manuela Velasco

Metin düzenleme: Lynda M. Ryba

E-kitap ISBN: 978-1-951329-91-4

Baskı ISBN: 978-1-951329-05-1

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitabın izinsiz olarak taranması, yüklenmesi ve dağıtılması yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır. Kitaptan materyal kullanmak için izin almak istiyorsanız (inceleme amacı dışında), lütfen katee@kateerobert.com adresiyle iletişime geçin. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

AYRICA KATEE ROBERT TARAFINDAN

Kötü Kötüler

Kitap 1: Umutsuz Önlemler

Kitap 2: Dersimi

Öğreniyorum Kitap 3:

Değerli Bir Rakip Kitap 4:

Canavar

Kitap 5: Deniz Cadısı Kitap

6: Kraliçe Gülü Alır

Ys Adası

Kitap 1: Onun Yasak Arzusu 2:

Rakibinin Dokunuşu Kitap 3:

Onun Eziyetli Kalbi Kitap 4:

Onun İntikamcı Kucaklaması

Thalanian Hanedanlığı Serisi (MMF)

Kitap 1: Gece Onlarındır

Kitap 2: Sonsuza Kadar

Onların Sonsuza Kitap 3:

Kadar Onların

Kitap 4: İkinci Şansları

Krallar Serisi Kitap 1:

Son Kral

Kitap 2: Korkusuz Kral

Gizli Günahlar Serisi 1.

Kitap: Şeytanın Kızı

Kitap 2: Avlanma Alanı Kitap 3:

Hayatta Kalan Kızlar

Beni Yap Serisi Kitap 1:

Beni İstet Kitap 2: Beni

Beni Senin Yap Arzulat

Kitap 3: Kitap 4: Beni

İhtiyaçlandır

O'Malley Serisi 1. Kitap:

Evlilik Sözleşmesi

Kitap 2: Düğün Anlaşması

Kitap 3: Ahlaksız Bir Teklif

Kitap 4: Yasak Sözler Kitap 5:

Gizli Cazibe Kitap 6: Piçin

Pazarlığı

Hollywood'da Sıcak Serisi 1.

Kitap: Bağlayan Bağlar

Kitap 2: Hayvan Cazibesi

Kusursuz Kusursuz Bir Aşk

Aşk Serisi 1. Kitap: 2. : Beni

Bir Kez Kandır 3. Kitap:

Senin İçin Bir Aptal

Üniformasız Serisi 1. Kitap:

Bay Yanlış ile Yatakta

Kitap 1.5: Onun Olacak

Kitap 2: En İyi Arkadaşına Olmak Aşık

Koruyacağı Sevgilisi Kitap 3:

Kitap 3.5: Onun Olacak

Serve Serisi

Kitap 1: Kaderin Yanılgısı

Kader Kitap 2: Üzerine

Bahse Kaderi Girmek

Korumak Kitap 3:

Come Undone Serisi Kitap

1: Yanlış Yatak, Doğru Adam

Kitap 2: Bayan Doğru'nun

Peşinde Kitap 3: İki Yanlış, Bir

Doğru Kitap 3.5: Bay Doğru'yu

Baştan Çıkarmak

Diğer Kitaplar

Nedimeyi Baştan

Çıkarmak Eşiyle

Tanışmak Balo Kraliçesi

Siren'in Laneti

Aşk üçgenlerinin herkes için mutlu sonla bitmesini tercih eden okurlara.

İÇİNDEKİLER

İçerik Uyarısı Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30 Teşekkür

İÇERİK UYARISI

Bu kitap, bazı okuyucular için üzücü olabilecek bir ebeveynin kanser nedeniyle ölümünün (kitabın başlangıcından önce gerçekleşiyor) sonrasını içeriyor.

BÖLÜM 1

ISABELLE

W

Bir şeyler yapmalıyız.

Sen olmalısın, Izzy.

Ailenin iyiliği için.

Konuşmamızdan saatler sonra bile kız kardeşlerimin sesleri kulaklarımda çınlıyor. Kaldırımda duruyorum ve önümdeki binaya bakıyorum. Etrafındakilerle neredeyse aynı görünüyor: sanki orada olmak için her türlü hakka sahipmiş gibi gökyüzüne uzanan sıradan gri bir kare. Yine de aynı değil. Hayır, burası muhtemelen Carver Şehri'nin sunabileceği en büyük güce sahip. Tarafsız alan. Her bölge liderinin gelip gitmek için açık bir daveti var, tabii ki bir bedel karşılığında. En büyük kardeşim buraya birkaç kez geldi ama benim katılmam kesinlikle yasak.

Ya da babam ölmeden önce öyleydim.

Aylar geçti ve keder hala ikinci bir deri gibi üzerime yapışıyor. En karanlık günlerimde, sonsuza dek yapışıp yapışmayacağını merak ediyorum. Babamın daha yıl yaşaması, iktidarı kızlarına devretmesi ve güçlü adamların artık bir bölgeyi yönetmedikleri zaman yaptıkları şeyi yapmak için emekli olması gerekiyordu. Son günlerini köpekleri ve torunlarıyla geçirmek istediğini söylemeyi çok severdi.

Artık olmayacak. Kanser onu aldı ve geri dönüşü yok.

Duygu çağlayanına karşı gözlerimi kapatmak zorundayım. Burada olmak, şeytanın inine girmek istemiyorum. Cordelia gibi lider değilim. Sienna gibi dahi değilim. Ben sadece en genciyim. Asla tam olarak büyümeyen, kişisel özgürlüğüne her şeyden çok değer veren kadın. Kız kardeşlerimin kaderinde her zaman babamızın organizasyonunda görev almak vardı. Benim kendi yolumu bulmama izin verildi. Babamın ölümüne kadar, bu yolun beni sayısız maceraya ve dünyanın dört bir yanına seyahat etmeye götüreceğine inanıyordum. *Özgürlüğe.*

Bu artık bir seçenek değil.

İlk adım en zoru: hiçbir şey yapmak kadere doğru ilerlemeye devam etmek, Carver Şehri'nden ve kız kardeşlerimin kendimi içine hapsedmemi istedikleri zincirlerden uzak bir yere varana kadar dönüp kaçmamak.

İçeride, normallik görüntüsü devam ediyor. Asansöre adım atıyorum ve çarpan kalbimi sakinleştirmek için hiçbir şey yapmayan yavaş nefesler alıyorum. Bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Kız kardeşlerimin oturduğu yerden yeterince basit görünüyor. En zorlu iki generalimiz bizi terk etti ve geri dönmek için hiçbir plan yapmıyorlar. Kalmaları şart, bu yüzden bunu sağlamak için her şeyi yapacağız. *Basit.*

Ama hiç de basit değil. Benim için değil.

Asansörün kapıları açılıyor ve gerçek dünyayı geride bıraktığımın ilk göstergesi olan bir odaya adım atıyorum. Oda tek tip mermerden oluşuyor ve sanki bir yere bağlı değilmişim izlenimi veriyor. Tek mobilya tek bir masa ve arkasında güzel bir Siyah adam oturuyor. Ben yaklaşırken başını kaldırıyor ve odayı aydınlatan bir gülümsemeyle beni karşılıyor. "Yeraltı Dünyası'na tekrar hoş geldin, Isabelle Belmonte."

Elbette kim olduğumu biliyor, Yeraltı Dünyası'na geldiğim tek seferde bu masa boş dursa da. Sözde Siyah Giyen Adam'ın kızı olmak beni tuhaf bir şekilde ünlü yapmaya yetiyor. Tek yapmak istediğim arkamı dönüp gitmek olsa da ona alıştırılmış bir gülümseme . "Teşekkür ederim."

Zarif bir şekilde ayağa kalkıyor ve arkasındaki duvara hakim büyük siyah kapıyı işaret ediyor. "Resmi olarak ilk seferiniz olduğu için, herhangi bir faaliyete başlamadan önce Megaeranın sizinle konuşması gerekecek."

Faaliyetler. Hiç de tekdüze olmayan bir konu için ne kadar da sıradan bir kelime. Burada ne olup bittiğini biliyorum elbette. Carver City'deki herkes biliyor. Güç, sapkınlık ve seks. Avuçlarım nemlenirken bile bu düşünce beni heyecanlandırıyor.

Hades'in birkaç hafta önceki çok kısa, çok talihsiz buluşmamızı kabul edip etmeyeceğini merak ediyordum. Resepsiyondaki adamın selamlamasına bakılırsa öyle. Bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu bilmiyorum. Buraya daha önce Canavar ve Gaeton'la olan sorunumuz hakkında bir fikir edinmek için gelmiştim ama Hades hiçbir şeyi bedavaya ve ben de onun meşhur anlaşmalarından birini yapacak kadar çaresiz değilim.

Bu gece kötü geçerse, başka seçeneğim kalmayabilir.

Resepsiyondaki adama başımı sallıyorum ve yüz ifademi sabit tutuyorum. "Megaera şu anda müsait mi?"

O güzel gülümsemelerden biri daha. "Öyle. Lütfen devam edin." "Teşekkür ederim."

Dev kapıya yaklaşmak gerçekte Yeraltı Dünyası'nın girişine yaklaşmak gibi hissettiriyor. Bu eşiği bir kez geçtikten sonra geri dönüş yok, ki bu çok yerinde çünkü kız kardeşlerim beni oturtup Gaeton ve Beast kalıcı olarak ayrılırsa başımıza neler geleceğini anlattıkları andan itibaren geri dönüş yoktu. Sınırlarımızda daha yoğun çatışmalar. İş o noktaya gelirse belki savaş bile çıkabilir.

Babamı yeni kaybettim. Kız kardeşlerimin güvende kalması için her şeyi yaparım. *Ne olursa.*

Bu ideal olmayan koşullar altında eski sevgililerime bile ulaştım.

Kapı dokunuşumun altında kolayca açılıyor ve karanlığa doğru adım atıyorum. Gözlerimi kırıştırıp alışmaya çalışıyorum. Burası gerçekten *karanlık* değil, ama kasıtlı olarak loş ışıklandırılmış olması ne yapacağımı bilemediğim garip bir mahremiyet yaratıyor. Kısa bir süre durup odayı değerlendirmeye çalışıyorum. Ortadaki büyük dikdörtgen bar, bir seks partisine benzeyen gerçekten ezici bir heykeli çevreliyor. Duvarların her tarafında derin kabinler sıralanıyor ve çoğu dolu. Odanın diğer tarafındaki bir kapının önünde kısa boylu beyaz bir kadın duruyor - belli ki bir tür security. Orası sapkınlıkların yaşandığı, insanların medeni benliklerinden sıyrılıp benim sadece teoride bilebildiğim her türlü şeye giriştikleri yer.

Beast ve Gaeton buranın patronları olabilirler ama beni buraya asla onlar getirmedi. İkisi de hiç-

Beynim garip bir şekilde uğulduyor ve kopuyor ve salondaki adamları görmediğim için rahatlıyor muyum yoksa hayal kırıklığına mı uğruyorum karar veremiyorum. Ya henüz burada değiller ya da çoktan arka tarafta başkalarıyla *oynuyorlar*.

Göğsümü sızlatan kıskançlığa hakkım yok. Hem de hiç. Gaeton ve ben bir yılı aşkın süredir birlikte değiliz; Beast ile olan ilişkim benimkinden ve Gaeton'unkinden sadece bir ay sonra sona erdi. Bekârlar ve diledikleri kişiyle dilediklerini yapmakta özgürler.

Elimi göğsüme sürüyorum, avuç içim ipek üzerinde kayıyor. Bu gece vücuduma yapışan ve altında ne giyip giymediğimle dalga geçen kısa siyah bir elbiseyi dikkatlice giydim. Bunun doğru seçim olduğundan hâlâ emin değilim.

Artık hiçbir şeyden emin değilim.

"Isabelle."

Yaklaşan beyaz kadın burada evindeymiş gibi görünüyor. Pahalı kırmızı topuklu ayakkabılarını sergilemek için ayak bileklerinden içeri doğru kıvrılan özel dikim pantolon giyiyor ve aynı şekilde kıpkırmızı bluzu zayıf vücudunu düpedüz seksi hissettirecek şekilde örtüyor. Koyu renk saçları dalga dalga omuzlarına dökülüyor ve yüz hatlarının keskinliğini yumuşatmak için hiçbir şey yapmıyor. Ama zaten bu kadın keskin hatlarını köreltmekle ilgileniyor gibi görünmüyor. Bana gözlerine tam olarak ulaşmayan bir gülümseme veriyor. "Ben Megaera. Benimle gel."

Zihnim yetişmeye bulamadan bedenim itaat ederek onun arkasına düşünüyorum. Neredeyse prensiplerimi ayaklarımın altına almam için yeterli, ama Yeraltı dünyasına girişimin engellenmesini göze alamam.

Bir koridordan geçip bir kapıdan çalışma odasına giriyoruz. Bir kez daha durup düşünmeye çalışıyorum. Burası grilerle dekore edilmiş, bir tarafında kanepeler, diğer tarafında çalışma masası olan derin bir oda. Renk eksikliği soğuk hissettirmeli, ama bir şekilde uzak bir şekilde davetkar.

Megaera masanın kenarına tünemek için hareket eder ve önündeki sandalyeye zarif bir el sallar. "Otur."

Oturuyorum.

Sanki derimi soyamak ve kafamın içinde dolaşmak istiyormuş gibi beni inceliyor. Bu rahat bir his değil ve gözlerimi kaçırmamı isteyen tüm içgüdülerime rağmen kendimi onun bakışlarını tutmaya zorlamak zorundayım. Sonunda Megaera arkasına yaslanıyor ve ellerini masanın üzerine koyuyor. Rahat görünmesi gerekiyor ama bir şekilde saldırmak üzere olan bir yırtıcı izlenimi veriyor. "İtiraf edeyim, *seni* hiç beklemiyordum. Hades seni kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp gönderdikten sonra." Başını yana eğmiş, hâlâ beni inceliyor. "Tüm bu yaptıkların için sana fatura kesmeliyim."

Beast ve Gaeton'un bu kulübe verdiği zararın sebebi senin küçük güzel amcığın."

Göz kırıyorum. "Affedersiniz?"

"Yeraltı Dünyası'ndasın, tatlım. Naz yapmanın bir anlamı yok. Daha önce hiç oynamaya gelmedin, bu da burada olmanın bir nedeni olduğu anlamına geliyor ve bunun birdenbire sapıkça iyi vakit geçirme arzusu geliştirdiğin için olduğundan şüpheliyim. Eğer öyle olsaydı, bu iki güzel örnekle çoktan şımartılmış olurdunuz."

Çok fazla sıçrama yapıyor. Zar zor yetişebiliyorum. "Neden bahsediyorsun sen?" Ama ben biliyorum, değil mi? Gerçekten buraya sorgusuz sualsiz girmeyi mi bekliyordum? Hades ve Megaera, Carver Şehri'ndeki ana oyuncular üzerinde aptalca davranarak nüfuz sahibi olamazlar.

"Rol yapmayı erkeklere sakla, Isabelle. Bu saçmalık bende işe yaramıyor."

Alaycı bakışıyla gerildim. Haklıydı. Masum rolü yapmak beni burada bir yere götürmez. Bunu bilmem gerekirdi. Zaten bu rol erkeklerde daha çok işe yarıyor. Bakışlarını tutmak hâlâ zor olsa da birazcık doğruluyorum. "Onlara ihtiyacım var."

"Şimdi bir yere varıyoruz. Detaylandır."

Ne kadarını anlatmalı? Herkesin bildiği şeylere bağlı kalmaya karar verdim. "Onlar bizim generallerimiz."

"Mmm. Bana öyle geliyor ki, baban hâlâ hayattayken onlar senin generallerindi." Kahverengi gözlerinde sempati gibi bir şey titreşiyor. "Kaybınız için üzgünüm."

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum otomatik olarak, tıpkı son birkaç ay içinde birinin başsağlığı dilediği her seferinde yaptığım gibi. Bu sözler hiçbir şey ifade etmiyor, hiçbir şeyi değiştirmiyor. Bu şehirdeki herkes özürleri ve üzüntüleri içinde boğulsa yine de babamı geri getiremez.

Megaera sonunda iç geçirir. "Hades çekincelerime rağmen bu küçük dramın oynanmasına izin vermeye karar verdi, bu yüzden kulüp kurallarına uymanız şartıyla hem salona hem de oyun odalarına girmenize izin verilecek. Gönderilen tanrımız Isabelle." Bana bir kez daha uzun uzun bakıyor. "her yerinde acemi yazıyor. *O* ikisinin seni bir noktada buraya sürüklememeyi nasıl başardıklarını anlamadığımı söyleyebilirim, ama erkeklerin seni bir kaideye koyduklarında ne kadar yanlış yönlendirilebileceklerini çok iyi biliyorum."

Buna ne demem gerektiğinden emin değilim. "Kulübe giriş için teşekkür ederim."

"Bu iş bana teşekkür edeceğinden şüpheliyim." Başını sallıyor ve masayı itiyor. "Seni onlara yaklaşımdan alıkoyamam ama konuşmak istemiyorlarsa konuyu zorlayamazsın. Bölgenizin değerli prensesi olabilirsiniz ama burası tarafsız bir alan ve bizim kurallarımız burada diğerlerinden üstün. Anladınız mı?"

"Evet." Gaeton ve Beast'i kendi bölgemde köşeye sıkıştırabilseydim, buraya gelmeme gerek kalmazdı. Ama kaypak davrandılar. Gaeton'un bir aydan fazladır evde olduğundan bile emin değilim ve telefonlarıma cevap vermiyor, hiçbir telefonumuza. Peki ya Beast? Yatağımdayken bile insandan çok hayalet gibiydi. Eğer sıkıştırılmakla ilgilenmiyorsa kimse o adamı sıkıştıramaz. Başlangıçta beni ona çeken şeylerden biri de buydu, bir şekilde akraba ruhlar olduğumuzu düşünmüştüm.

Megaera yine başını sallıyor ama hoşuna gitmiş gibi değil. "Kink'ten anlıyor musun?"

"Evet." Temel bir anlayıştan daha fazlasına sahip olduğum iddia edilebilir, ancak bunların hepsi teorik. Gaeton ve Beast ile olan ilişkilerimin her ikisi de vanilyaydı, ki şimdi zevklerinin nerede yattığını bildiğim için bu şaşırtıcı bir açıklama. Belki de

Yıllar boyunca babamla Yeraltı Dünyası'nda buluştuk, ama bildiğim kadarıyla ilişkilerimiz sona erene kadar birbirlerini şımartmadılar. Bunu anlayamıyorum. Nelerden hoşlandıklarını biliyor olmalılar, benim yatağımda tam olarak tatmin olmadıklarını biliyor olmalılar. Yine de ikisi de bu konuda tek bir şey söylemedi. Nedenini bilmek istiyorum; hakkım olmayan ama yine de arzuladığım pek çok cevaptan biri.

Kapıya doğru işaret ediyor. "O zaman elbette. Git oyna. Terbiyeni takın yoksa buradan öyle hızlı fırlarsın ki o güzel kafan boynundan fırlayabilir."

Yavaşça ayağa kalkıyorum. "Biliyor musun, çoğu zaman insanlar benden hoşlanmadıklarına karar verdiklerinde, aslında önce benimle tanışmış oluyorlar."

Megaera mükemmel şekillendirilmiş kara kaşlarını kaldırır. "Ben çoğu insan gibi değilim ve öyle olsam bile Gaeton'u arkadaşım olarak görüyorum. Beast bizim patronlarımızdan biri. Onlara verdiğin zarara şahit oldum Isabelle. Bazı şeyler affedilemez."

Elbette yanılıyor. Daha doğrusu, hikayenin tamamına sahip değil. Prodüksiyon için beni kötü göstermek kolay ama tango yapmak için iki kişi gerekir -ya da bu durumda üç kişi. Buraya sadece benim gücümle gelmedik.

Ama bu Megaera'yı .

Ortanca kız kardeşim Sienna'yı örnek alıp Megaera'ya dik dik bakıyorum. Hâlâ doğal gelmiyor ama yürümeyi ilk öğrendiğim andan itibaren bana büyük oyuncular arasında nasıl hareket etmem gerektiği öğretildi. Bu kadın güçlü ama o sadece birçoğundan biri. Nihayetinde *benim* üzerimde hiçbir gücü yok. Teoride. "Burada işimiz bittiyse..."

"Dikkatli adım at, tatlım." Beni kapıdan dışarı sallıyor ve yürüyüşümü düzgün ve telaşsız tutmak için konsantre olmam gerekiyor.

Megaera'ya kapandığım kısa süre içinde, salon çok sayıda insan kazandı. Çiftler, üçlüler ve

konusmaktan ve havadaki seks vaadini görmezden gelmekten memnun görünüyorlar. Ya da belki seks değildir. *Güçtür*, bazen sadece bir geceliğine, bazen de bir ömür boyu değiş tokuş edilen türden.

Susuzluktan ölüyormuşum ve biri beni okyanusa itmiş gibi hissediyorum. Her yerde su var ama hiçbirisi benim içmem için değil. Tüm bu insanlar benim için yasak bölge. Burada olma sebebim onlar değil.

Bir çift bara doğru ilerliyor ve benim görüş alanımı oyun odasına açılan kapıya en yakın kabinden uzaklaştırıyor. Cüsseli bir beyaz adam olduğunu hissediyorum ve sonra masanın üzerine düşen yetersiz ışığa doğru eğiliyor. Saçlarını kestirmek zorunda kaldığı için biraz dağılmış koyu renk saçlar. Herhangi bir kapı aralığını dolduracak omuzlar. Bir dağın yamacından oyulmuş gibi görünen yüzünde şaşırtıcı derecede geniş bir ağız. Çilleri de var ama bu mesafeden seçemiyorum.

Gaeton odanın öbür ucunda bakışlarımı karşılıyor. Her şeyi kilitlemeden önce karanlık gözleri bir anlığına açılıyor. Bir zamanlar kendini benden saklamaya çalışmazdı ama ben o köprüyü yakalı çok oldu. Onun nezaketini ya da cüssesine ve gücüne inat o kırılganlığı hak etmiyorum. Beni parçalara ayırabilirdi ama bana her zaman camdan yapılmışım gibi davrandı.

Artık değil.

Ayağa kalkmaya başlıyor ama hareketinin yarısında hareketsiz kalıyor, dikkati sağ omzumun üzerindeki bir şeye takılıyor. Ya da daha doğrusu *birine*. Odadaki hava değişiyor ve bir şiddet vaadiyle doluyor. İşte o anda arkamda kimin olduğunu anlıyorum.

Beast'in sert sesi kulağıma geldiğinde tüm vücudum sıkıştı. "Merhaba, Isabelle."

BÖLÜM 2

ISABELLE

Beast'i görmek için döndüm ve her zaman gibi güzelliği nefesimi kesiyor. Bir peri masalındaki prene benziyor. yontulmuş elmacık kemikleri ve şehvetli dudakları. Kısa siyah saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve alışlagelmiş kot pantolon ve tişörtünü giyiyor. Odadaki diğer herkes takım elbise ve elbise giydiği için bu kıyafet onu yetersiz gösterecektir ama Beast kendi teninde evinde gibi görünüyor.

Babamın maaş bordrosundaki en ölümcül insanlardan biri olduğunu kimse bilemez.

Nefesim kesiliyor ve göğsüme acı saplanıyor. Babamın maaş bordrosu değil. Artık değil. Bir daha asla. O gitti ve ne cennette ne de cehennemde onu geri getirecek hiçbir şey yok.

Buz gibi soğuklaşmadan önce Beast'in mavi gözlerinde neredeyse endişeye benzer bir şey titreşiyor. "Burada ne yapıyorsun Isabelle?"

Göz ucuyla Gaeton'un yavaşça ayağa kalktığını görebiliyorum. Vücudumu hafifçe ona doğru çeviriyorum, beni kabul etmesini umutsuzca istediğim bir davet. Bu iki adama da bir odada ihtiyacım var ve Gaeton buraya Beast ile geldiğimi düşünürse bunu yapamam.

Dudaklarımı yalıyorum ve Beast'in dikkati bu hareketi takip ediyor. "Senin için geldim." Gaeton'a bakıyorum, şimdi uzun adımlarla bize doğru yürüyor. "İkiniz için de."

Gaeton ulaşamayacağımız bir yerde duruyor. Üzerimizde çok sayıda göz olduğunun acı bir şekilde farkındayım. Odanın dikkatini çektik. Eğer şimdi benden kaçarlarsa...

Kız kardeşlerim bedelini ödeyecek. *Bölgemiz* bedel ödeyecek.

Gururumu bastırıyorum, derinlere itiyorum ve kilitliyorum. Burada ona yer yok. Hiçbir şey talep edemem, onlardan hıyaya gelmelerini bekleyemem. Bu etkileşimde tüm güç onların elinde ve aksini iddia etmek sadece yıkımla sonuçlanır. Bunun yerine, sesimin en ufak bir şekilde titremesine izin veriyorum. Numara bile yapmıyorum, gerçekten. Sadece kontrolümün bir santim kadar azalmasına izin veriyorum. "Sadece konuşmak istiyorum. Lütfen."

Gaeton ve Beast birbirlerine öylesine kin dolu bir bakış atıyorlar ki geri adım atmamak için kendimi zor tutuyorum. Beast omuz silkiyor. Gaeton kendini hafifçe sallıyor ve bir dinleyicimiz olduğunu fark etmiş gibi etrafına bakınıyor. "Beş dakikanız var."

"Daha çok iki gibi," diye mırıldanıyor Beast.

Yeterli zaman yok ama halledeceğim. Başka seçeneğim yok. "Tamam."

Gaeton topuklarının üzerinde dönüyor ve kulübün deraçılan kapıya doğru ilerliyor. Onu takip ediyorum, yüksek topuklu ayakkabılarımla ona ayak uydurmaya çalışıyorum. Beast'i arkamda hissedebiliyorum ama yanımda yürümek için hiçbir hareket yapmıyor. Kendimi idama götürülen bir mahkûm gibi hissetmemek imkânsız. Bu adamlar bana asla ama asla zarar vermezler... Ya da en azından eskiden öyleydi. Artık neyin doğru olduğunu bilmiyorum. Babam öldüğünde dünya anlamını yitirdi.

Hiç fark etmez. Bedeli ne olursa olsun, ailemin güvende kalmasını sağlamak için ödeyeceğim.

Kapı geniş bir odaya açılıyor. Sosyalleşmeyi teşvik etmek için tasarlanmış bir şekilde bir araya getirilmiş kanepeler ve bu alanların arasında her türlü sapkın ekipman var. Şaplak bankları. Askı rafları. Aziz Andrew Haçları. İnternette yaptığım aramalardan tanıdığım ama isimlerini hatırlayamadığım şeyler.

"Önüne bak, Isabelle."

Bakışlarımı Gaeton'un arkasına çeviriyorum ve aynı hızla komutu görmezden geliyorum. Orta kahverengi tenli bir adam büyük beden beyaz bir kadını kırbaçlarken, bir başka adam da kadının açılmış kalçaları arasında diz çökmüş, yüzü kadının amına gömülmüştü. Gördüğüm manzara karşısında tenim ısıyor ve geriliyor, sonra onu tanıdığımda daha da ısıyor. Bu Tink, benim giyim tasarımcım ve şimdi de diğer bölge liderlerinden biri olan Hook'un karısı. Şimdi onu tanıdığıma göre, onu da tanıdığımı fark ediyorum. *Aman Tanrım*. Tamamen çaresiz, tamamen teşhirde. Bir yanım bu savunmasızlık karşısında ürperirken, zihnimin küçük bir köşesi onun deneyimini kıskanarak kıvranıyor.

Gaeton bizi odadan çıkarıp kapılarla dolu bir koridora götürüyor. rastgele bir tane seçiyor ama odaya girdiğimizde genel bir çalışma odası olduğunu görüyoruz. Abartısız bir şıklık içinde, ama önemli olan her yönden normal. Ama sonra kapının yanındaki duvardaki paneli ve odanın hiçbir köşesinin gizli kalmamasını sağlamak için yerleştirilmiş kameraları fark ediyorum. Sonuçta o kadar da normal değil.

Gaeton masanın önündeki sandalyelerden birini tekmeleyerek tüm odayı görecektir şekilde açılı hale getirir ve içine düşer. Adam yayılmadan nasıl oturacağını bilmiyor ve ifadesini karartan öfkeyle bile bu bir istisna değil.

Beast kapıyı kapatıyor ve masaya yaslanmak için hareket ediyor, bilinçsizce Megaera'nın onunla konuştuğumda aldığı pozisyonun aynısını taklit ediyor. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup beni izliyor. Bekliyor.

Gaeton'un böyle bir sabrı yoktur. "Burada ne halt ediyorsun, Isabelle?"

Şimdi argümanımı ortaya koyma zamanı, ama kelimeler onların huzurunda kuruyor. Dudaklarımı tekrar yalıyorum ve ona Beast'e verdiğim cevabın aynısını veriyorum. "Ben senin için buradayım. İkiniz için de."

Gaeton etkilenmiş görünmüyor. "Evet, hiç sanmıyorum. Bunu denedik ve yüzümüzde patladı. Bir daha yapmayacağım."

Eğer hızlı konuşmazsam, beni paketleyip yollayacaklar ve tüm bunlar bir hiç uğruna olacak. Başarısızlık bir seçenek değil. Olamaz da. "Bölgeye geri dönün. Pozisyonlarınıza devam edin. Size ihtiyacımız var."

Beast bir kaşını kaldırıyor ama Gaeton'un zalim kahkahası odada yankılanıyor. "Bunun güç ve oyundan ibaret olduğunu bilmeliydim. Seninle hep öyleydi." Öne eğilir ve dirseklerini büyük kalçalarına dayar. "Bu göt deliği adına konuştuğumu iddia etmiyorum ama artık o bölgede benim için hiçbir şey yok."

Hiçbir şey.

Ben de dahil.

Beni çoktan terk etmiş bir adam tarafından reddedilmek bu kadar acıtmamalı ama acıtıyor. Tanrılar aşkına, acıtıyor. Beast'e dönüyorum, ama bana verdiği tüm sıcaklık için bir buzuldan teselli arayabilirim. Umutsuzluk göğsümde yükseliyor, beni dizlerimin üstüne çökmekle tehdit ediyor. Başarısız olamam. Başarısız *olamam*. Tepkimi bastırmadan önce alt biraz titriyor. "Lütfen."

Canavar uzun bir süre beni inceliyor. Dudakları yavaşça kıvrılıyor, zalim bir gülümsemenin en ufak ipucu. Yüzündeki bu ifadeyi daha önce de görmüştüm, babamın ona karşı gelen birine verdiği cezalardan birini vermesinden önceki halini. "Dizlerinin üzerine çök, Isabelle. Eğer yalvaracaksan, bunu düzgün yap."

Gaeton diğer adam ona vurmuş gibi irkildi. "Ne oluyor Beast?"

Beast gözlerini benden kaçırmıyor. Bakışlarının yoğunluğu omuzlarıma ve göğsüme bir ağırlık gibi çöküyor ve beni yavaşça, amansızca dizlerimin üzerine çökertiyor. "Beni duydun. Bizi ne kadar çok geri istiyorsun?"

"Benim adıma konuşamazsın," diye gürlüyor Gaeton.

Gururumu çoktan kapıda bıraktım. Bu kadar çok kişinin hayatı için pazarlık yaparken böyle bir olamaz. Sonunda, Canavar'ın yerçekimine teslim olup dizlerimin üzerine çökmek hayal edebileceğimden çok daha basit. Halı çıplak tenime şaşırtıcı derecede yumuşak geliyor ve titriyorum. "Şimdi mutlu musun? *Lütfen* geri gel."

Canavar yükseliyor ve etrafımda yavaşça hareket ediyor. Onu görüş alanımda tutmak için dönmemek için kendimi zor tutuyorum. Onun yerine Gaeton'a odaklanıyorum, bizi çok yakından izliyor, bakışları benden Beast'e atlıyor. "Neyin peşindesin, seni piç?"

Beast elini saçlarıma daldırıyor ve sertçe çekiştirerek sırtımı eğiyor ve dudaklarımdan bir nefes aldırıyor. Birlikte geçirdiğimiz tüm zamanlarda, aklımı kaçıracığımı ve bana *dokunması* için yüzüne çılgılık atacağımı düşünene kadar her zaman yıkıcı derecede nazikti. Acı, zevke dönüşüyor ve tekrar geri dönüyor ve bir iniltiyi ısırmak zorunda kalıyorum. Güzel yüzüne bakıyorum ama bana bakmıyor. Gaeton'a bakıyor. "Bir pazarlık öneriyorum."

"Sen aklını kaçırmışsın."

"Gaeton." Beast bunu neredeyse nazikçe söylüyor. "Ona bir bak." Saçımı bir kez daha sertçe çekiştiriyor. Bu sefer inlememe engel olamıyorum. Vücudum bana aitmiş gibi hissetmiyor. Tenim çok sıkı, meme uçlarım çakıllanıyor ve amım sadece tek bir şeyin yatıştırabileceği bir acıyla sıkılıyor. Bana ne *yapıyor*?

"Çek şu lanet elini onun üzerinden." Gaeton'un sesi alçak ve sert. "Şimdi."

Canavar beni bir anda serbest bırakıyor ve öne doğru yığılıyorum, yerde bir top haline gelmeden önce kendimi zor tutuyorum. Sersemlemiş bir halde kafa derimdeki sızıya dokunuyorum. Bana böyle davranmaya cüret ettiği için öfkelenmeliydim ama tek odaklanabildiğim şey ne kadar çok *ihtiyacım* olduğuydu. Biraz çaba sarf ederek doğrulup diz çöküyorum. "Şartlarınız nedir?"

"Hayır."

Beast, Gaeton'u görmezden gelerek masaya yaslandığı pozisyonuna devam eder. "Üçümüz sınırlı bir süre için buradayız. Sonunda, bir kez ve herkes için bir seçim yapacaksınız. O ya da ben. Kararınız ne olursa olsun, ikimiz de bölgede kalacak ve rollerimize devam edeceğiz."

"Seçmemi mi istiyorsun?" Seçim yapamamam bu felaketin başlamasına neden oldu. Sakin olmaya çalışıyorum, ayağa kalkıp cevaplar talep etmemek için kendimi zor tutuyorum. "Sonra ne olacak? Çıkacak mıyız? Övünme hakkını elde edip beni terk mi edeceksin? Ne yani?"

"Bunu oraya vardığımızda düşünüyoruz." İşte yine o zalim gülümsemesi. "Bu küçük pazarlık süresince kefaretinizi ödeyeceksin, küçük Isabelle."

Titriyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, yıllarca bizimle gönlünüzce oynadığınız anlamına geliyor. Şimdi sıra bizde." Gaeton'a döner. "İşlerin bu hale gelmesine çok kızmışsın."

"Evet." Bu kelime zorla çıkmış gibi.

Kendime burada hiçbir gücüm olmadığını hatırlatsam da sessiz kalamıyorum. "Bu adil değil. Benimle aynı anda çıkma fikrini ortaya atan siz ikinizdiniz." Ve ben de bunu kabul edecek kadar aptaldım, bunun hem pastamı alıp hem de yemek için harika bir yol olduğunu düşünüyordum. Eğer çıkmadan önce onlardan birini seçemiyorsam, bir ilişkinin sancılarını çekmeye başladığımızda kesinlikle seçemeyeceğimi bilmeliydim.

"Onun kurallarına göre oynadık ve onun dünyası olmak için kendimizden parçalar kopardık." Canavar o ürkütücü mavi gözlerini tekrar bana çevirdi. "Şimdi onu da bizimle birlikte toprağın altına sürüklüyoruz."

Gaeton ellerini birbirine kavuşturuyor ve gerçekten düşünüyor gibi görünüyor. "'Biz' derken ne demek istediğini açıkla."

"Onu birlikte yönetiyoruz."

Bakışlarım aralarında gidip geliyor. Elbette "*Birlikte*" demiyorlar

Gaeton bana bakmıyor. "Dikkatli ol, Canavar. Benden hoşlandığını düşünmeye başlayabilirsin."

Canavar gözünü kırpmıyor. "Zaman ve çabanın verimli bir kullanımı." Tekrar harekete geçti ama bu sefer Gaeton'un etrafından dolanarak iri adamın sandalyesinin arkasında durdu. Eğiliyor, Gaeton'a dokunmuyor ama o kadar yaklaşıyor ki, onu iri adama bu kadar yakın görünce nefesim kesiliyor. Sert sesi saf günah gibi. "O seksi küçük bedene yapmak istediğin her ahlaksız şeyi düşün. Kendini tuttuğun onca zamanı. Kilit altında tuttuğun tüm fantezileri."

İkisi de bana ormanda kuzuya rastlamış bir çift kurt gibi bakıyorlar. Bir ürpertiye daha engel olamıyorum. Buraya her ikisiyle de çıkma niyetiyle gelmiştim. *Bunun* için pazarlık yapmadım. Hiçbiri için.

Ama onlara o kadar çok ihtiyacımız var ki çekip gidemem. Boğazımı temizliyorum. "Şartlarınızı açık bir şekilde belirtin."

Canavar hâlâ Gaeton'dan uzaklaşmadı. "Gaeton ve ben seni domine ediyoruz. Seni beceriyoruz. İki hafta boyunca sizin tanrılarınız ve efendileriniz. Güvenli bir kelimeniz olacak ve gerektiğinde onu kullanacaksınız, ancak bunun dışında her isteğimize itaat edeceksiniz. Zaman çizelgesinin sonunda, teraziyi dengelediğimizde, bir karar verecek ve bunun arkasında duracaksınız."

Güç kaybı şaşırtıcı. Beni kapana kısmak ve daha az yardım etmek istiyorlar. Güvenli bir kelime, evet, ama hepimiz biliyoruz ki bu konuda başka seçeneğim yok. Eğer hayır der ve onlar olmadan buradan çıkarsam, bölgenin düşme ihtimali çok yüksek. Cordelia acımasız ve iyi bir lider ama babamızı ve onun iki üst düzey generalini aynı anda kaybetmenin bedeli çok ağır olur. Düşmanlarımız şimdiden sınırlarımıza dayanmış, bizi test ediyorlar. Gaeton ve Beast'e ihtiyacımız var, hem de hemen. "Bana ne yapacaksınız?"

"Ne istersek." "Peki ya sonra?"

Beast'in ifadesi değişmiyor. "Seçiminizi yaptıktan sonra, bu seçimi en başından beri olması gerektiği şekilde onurlandırabilirsiniz. Kendi sonsuza dek mutlu yaşamın. Tüm prenseslerin hayali bu değil midir?"

Belki diğer prensesler. Ben değil. Benim hayalim hep özgür olmaktı. Biz konuşurken o geleceğin boşa akıp gitmesini izliyormuşum gibi hissediyorum.

Kendime itiraf etmek istemesem de işin bu noktaya geleceğini biliyordum. Her zaman bir sonraki güç mücadelesi, her zaman bir kriz vardır. Babamın bölge politikalarında hayati bir rol oynamama ihtiyacı yoktu ama kız kardeşlerimin var. Eğer en güçlü generallerimizden biriyle bir ilişkim olursa, bir anda kaçıp gidemeyiz. Onun yokluğu herhangi bir çatışmada zaferle yenilgi arasındaki farkı yaratabilecekken, hiç seyahat edebileceğimizden emin değilim.

Bu adamlarla konuşmayı kabul ettiğimde ödün vermem gerektiğini biliyordum. Her şeyi feda etmek zorunda kalacağımı fark etmemiştim.

Gaeton ayağa fırladı. Ben hala dizlerimin üzerindeyken, boyutlarımız arasındaki fark o kadar belirgin ki, bir dağın eteğinde diz çökmüş olabilirim. O da aynı şeyi fark etmiş gibi görünüyor ve duruyor.

Sanki yanlış bir adımda beni ezeceğinden korkuyormuş gibi kısa. "Ben hiçbir şeyi kabul etmedim."

"Ama yapacaksın." Canavar hâlâ kımıldamadı. "Cevabı en az benim kadar sen de bilmek istiyorsun." Kimi seçeceğimin cevabını. Bu cevabı ben de bilmek istiyorum. Bu adamlar arasında bir seçim yapmak bu kadar kolay olsaydı, bunu yıllar önce yapar ve hepimizi kalp ağrısından kurtarırdım.

Gaeton bunu inkar etmiyor. "Daha iyi bir yol olmalı."

Beast omuz silkiyor. "Geçen yıl boyunca birlikte sahnelere katıldık. Önümüzdeki iki haftayı uzun bir sahne olarak düşünün."

Birlikte sahnelerde yer aldılar mı? Kalbimi saran kıskançlık dikenlerini daha da derine batırıyor. Mesele başkalarıyla sevişmiş olmaları ya da yakınlaşmış olmaları bile değil, çünkü kink hakkında bunun ille de seks anlamına gelmediğini bilecek kadar bilgim var. Mesele, benden hep sakladıkları yönlerini başkalarının deneyimlemesine izin vermeleri. Tatlı, vanilyalı seksi anladım. *Sevişme*. Bu terim beni utandırıyor.

Gaeton bana bakıyor, kara gözleri fırtınalı. "Bunu ikimizi de istediğin için yapmıyorsun. Bunu ailen için yapıyorsun. Sadakatinden dolayı."

Ağzımı açıyorum ama Beast beni orada yeniyor. "Yalan yok, Isabelle." Hırıltılı sesi adımı hem bir tehdide hem de bir vaade dönüştürüyor.

İkisi de titrediğimi görmesin diye ellerimi kucağımda kenetliyorum. "Bunu neden yaptığının bir önemi yok."

"Onun için fark etmeyebilir." Gaeton ellerini ceplerine soktu ve sırttı. "Benim için önemli olduğu kesin."

Boğazım kapanmaya çalışıyor. Keşke zamanda geriye gidip bir şeyleri değiştir, ama bir şeyleri kendi başıma değiştirmeye *çalıştım* ve bakın bu beni nereden bıraktı. Tek başıma. Özgür, ama ne pahasına? Sertçe yutkunuyorum. "Seni istiyorum. İkinizi de istiyorum. Diğer her şey değişse bile bu hiç değişmedi." Hareket etmeyince kendimi devam etmeye zorluyorum. "Ama evet, rea-

Bu zamanlamanın sebebi kız kardeşlerimdir." Gaeton gözlerini kaçırıyor ve ben devam ediyorum. "Sen gider gitmez Deniz Cadısı sınırlarımızı zorlamaya başladı. Sensiz dayanabilir miyiz bilmiyorum."

"Ursa tam bir saldırı riskine girmeyecektir."

Keşke onun güvenine sahip olsaydım. Acı bir kahkaha atıyorum. "Bir ay öncesine kadar yapmazdı. Kız kardeşim on yıl boyunca babamın sağ kolu olmuş olabilir ama Carver Şehri'ndeki herkes için o denenmemiş biri. Muriel onları duraksatıyor ama Cordelia'nın babamın ölümünden sonra ikinizi de bu kadar çabuk kaybetmiş olması?" İşte yine göğsümün dibindeki o korkunç bilgi. Asla atlatamayacağımı düşündüğüm bir kayıp.

Babam iyi bir adam değildi. Hayal gücünün hiçbir sınırı yoktu. Ama beni ve kız kardeşlerimi çok severdi. Bizi korudu, el üstünde tuttu ve her yönden iyi bir baba oldu.

"Ben de onu özlüyorum." Gaeton uzanıyor ve nazik bir parmağını elmacık kemiğimde gezdiriyor. Islak çıktığını görünce dehşete kapıldım. Ağladığımı fark etmemiştim bile. Beast'e dönüyor ve yüzgecini ağzına alıyor. Bir meydan okuma ama diğer adam sadece bekliyor. Sonunda Gaeton başını sallıyor. "Kabul ediyorum. İki hafta. Onun üstüne çıkmayı değil tokuş edeceğiz. Sen benim üstüme çıkamazsın."

Bekle, ne?

Beast cevap verdiğinde hala bu ifadenin ardında yatan anlamları kavramaya çalışıyorum. "Anlaştık, ancak bu durum duruma göre pazarlığa açık." Dikkatini bana çeviriyor. "Con- doms ya da hayır? Seçim senin prenses."

Bu konuşma düşüncelerimi çalkalıyor ve dalgalandırıyor. Çok hızlı hareket ediyor. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum." On altı yaşımdan beri kullanıyorum ve en büyük kız kardeşim reçeteyi almam için beni sürükledi. Aniden kuruyan boğazımı yutkunarak geçiştiriyorum. "Ben, uh... Yakın zamanda test yaptırdım."

"Ben de öyle." Beast bakıyor. "Gaeton?"

İri adam kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Ben de öyle." Kara kaşlarını indirdi. "Bunu kabul etmek zorunda değilsin Isabelle. Diğerlerini evet, ama bunu değil."

Prezervatif kullanmamayı kabul etmiyorum çünkü buna mecbur olduğumu hissediyorum. *İstediğim* için kabul ediyorum. Aramızdaki geçmiş ne kadar karışık olursa olsun, ilişkilerimiz boyunca birbirimizi ne kadar incitmiş olursak olalım, bu iki adama güveniyorum. Yardım edemem ama onlara güveniyorum. "Ben de bunu istiyorum."

"Öyle olsun." Beast başını sallar. "Güvenli bir kelime seç Isabelle." Göz kırpyorum. "*Şimdi mi?*"

Canavar, sevinçten çok tehdit gibi hissettiren yavaş bir gülümseme yayıyor. "Samimiyetinizin bir göstergesi olmadan ağızlıkları kabul edeceğimizi mi sandınız? Bu gece söylediklerinizde ciddi olduğunuzu kanıtlayın ve iki haftanın sonunda bölgeye geri dönelim."

Gerçekleşiyor. Yüce Tanrım, gerçekten oluyor. Ellerimi sıkmayı bırakıyorum ve avuçlarımı çıplak kalçalarımaya bastırıyorum. Artık geri dönüş yok. Onların onayını aldım. Geriye kalan tek şey şartları bozmadığımdan emin olmak.

Bunun sonunda içlerinden birini sonsuza dek saklamak için seçmemi sağlayın. Özgürlük şansımdan vazgeçeyim ve bu iki hafta nasıl biterse bitsin kaybedeceğimi kabul edeyim. Bunların hiçbirini hakkında fazla düşünmem. Bunun yerine, şimdi ve buraya odaklanıyorum. Güvenli bir kelime. Basit, gerçekten. Ellerime bakıyorum. "Şamdan."

"Güzel." Beast doğruldu. "Hadi başlayalım."

BÖLÜM 3

GAETON

bunu yapmak istemiyorum.

Kısa süre önce boşalttığım sandalyeye çöktüm, hala Isabelle Belmonte'nin *burada* olduğunu ve kız kardeşlerinin giriştiği saçma sapan bir güç mücadelesi yüzünden bedenini ve geleceğini pazarlık konusu yaptığını kabullenmek. Ben Siyahlı Adam'ın altında çalışırken güç mücadeleleri saçmalık gibi gelmiyordu. Hayati ve dünyayı sona erdiren şeylerdi. Şimdi o kadar emin değilim. Tüm bunlar ne için? Buna verecek cevabım yok ve bu odadaki kimsenin de olduğundan emin değilim. Isabelle ailesinin ve onların koruması altında olmayan insanların güvenliği için olduğunu söyleyecektir. Beast mi? O adamın kafasından neler geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Canavar, Isabelle'in etrafında yemeğiyle oynayan büyük kedilerden biri gibi dolanıyor. Saldırı için beklenti yaratıyor, görüş alanından her çıktığında Isabelle'in biraz zıplamasının tadını çıkarıyor.

Eğer daha iyi bir adam olsaydım, tüm bu olanları iptal eder ve Isabelle'i Yeraltı Dünyası'ndan çıkarıp kız kardeşlerinin güvenli kucağına geri götürürdüm. Onu buraya bizi geri çekmek için göndermiş olabilirler ama Cordelia ve Sienna'nın en küçük kız kardeşlerini dosyalamamızı onaylamalarına imkân yok. Daha önce bize zar zor tahammül ediyorlardı ve biz

Isabelle'e bir kraliçe gibi davrandı. Beast'i birçok suçlayabilirim ama bu konuda suçlayamam.

"Gaeton." Sesindeki çıtırtı mideme bir kanca gibi iniyor, beni şimdi ve buraya çarpıyor.

Buna çok içerliyorum. O benim Dom'um değil. Arkadaşım bile değil. Eskiden nefret ettiğim ama şimdi zaman zaman tahammül etmek zorunda kaldığım bir adam. Ters ters bakıyorum. "Belki sadece hareketleri yapan biriyle oynamaktan zevk alıyorsun, ama bu benim sapkınlığım değil. *Ben* rızayı severim, seni piç."

"Mmm." Derin sesi odanın içinde gürlüyor ve hepimizi sarıyor gibi görünüyor. "Bizim küçük Isabelle cezalandırılmak istiyor. Bu yüzden buraya geldin, değil mi prenses?"

"Evet," diye nefes alıyor. Onu daha önce hiç görmemiş gibi izliyor.

Orada korku var, evet, ama dudaklarının ayrılışını ve gözlerinin ihtiyaçla puslanışını kaçırmak yok. Tıpkı adam saçını çektiğinde göğüs uçlarının elbisesinin ipeğine bastırmasını kaçırmadığım gibi. Ya da belki de ondan tam olarak istediğim şeyi almayı haklı çıkarmak için kendimi kandırıyorum. Onu becermek, aşağılamak, zevk ve acının sarhoş edici ağlatmak, duyuları o kadar aşırı yüklenmiş ki, *benim* için yalvarmaktan başka bir şey yapamıyor.

ona verecek.

Olabilir.

"Gaeton'un hâlâ ikna edilmeye ihtiyacı var." Beast başını yavaşça sallıyor. Saçlarını toplayıp boynundan kaldırırken onu izlemekten kendimi alamıyorum. Geçmişte birlikte skeç yapmış olabiliriz ama bu hep bir başkasının rehberliğinde, bir başkasının fan- tasyosunda destek rolündeydi. Beast'in kendi sahnesini düzenlediğini hiç görmedim. Oynadığında kapalı kapılar ardında oynar ve Hades'in itaatkârları daha sonra dedikodu yapmayacak kadar profesyoneldir.

Saçlarını yumruğunun etrafına doluyor, nazikçe ama amansızca sırtını büküyor, böylece onu yerden kaldırmak için gücüne güveniyor. Nefesi artık daha hızlı geliyor, göğüsleri her nefes alıp verişte biraz titriyor. Sütyen giymediğini fark ettiğimde neredeyse yüksek sesle inleyecektim. Kıpırdamamak, kendimi ayrı tutmak için yumruklarımı sıkıyorum. Beast'in pazarlığını kabul etmiş olabilirim ama buna güvenmiyorum. *Ona* güvenmiyorum.

"Kalçalarınızı ayırın prenses." Beast'in komutu gürlüyor olabilir ama sesi neredeyse akşam yemeğine oturuyormuş gibi çıkıyor. Çok az etkilenmiş. Eğer bakışlarıyla onu yiyip bitirmeseydi, buna gerçekten inanabilirdim.

Isabelle yavaşça hareket ediyor, uylukları iyice kadar ona itaat ediyor. Kendime bakmamamı söylesem bile, bakışlarım aşağıya, aşağıya, kendini gösterdiği yere sürükleniyor. "Siktir."

"Bana ne gördüğünü söyle."

Yine, kendime yapmamamı söylesem bile, o ters komuta itaat ediyorum. "Külot giymiyor."

"Pis kız," diye mırıldanıyor. "Bizi tekrar sikip boyun eğdirmeyi planlıyordun."

"Hayır."

"Evet." Yılan gibi hızlıca uzanıyor ve göğüs ucunu irkilmeme neden olacak kadar sert bir şekilde çimdikliyor. Isabelle çığlık atıyor ama ondan uzaklaşmıyor. Göğsünü onun dokunuşuna bastırıyor.

Lanet olsun, o haklı. Bunu gerçekten istiyor.

"Sana söylemiştim." Şimdi tüm dikkati benim üzerimde. "Bana ne gördüğünü söyle Gaeton," diye tekrarlıyor.

Bir nefesle diğeri arasında, bunu kabullenmeye karar verdim. Sikerim böyle işi. Pişman olacağım ama Isabelle'i yatağında sikime oturtmanın cazibesi geri kadar güçlü. Arkama yaslanıyorum, inten-

rahat bir şekilde yayılma pozunu benimsiyor. "Burası çok loş. Bir bok göremiyorum."

"Kabul edilemez." Başını sallıyor. "Bizden saklanmasına izin veremeyiz."

Ağzım neredeyse beklentiyle sulandı. "Buraya o küçük alaycı elbiseyi giyerek ve amını göstererek geldi. Görünüşe göre saklanmak istemiyor."

"Aynı fikirdeyim." Beast Isabelle'i ayağa kaldırıyor. Bir elini saçlarında tutarak onu birkaç adım bana doğru yönlendiriyor, dokunacak kadar yaklaşıyor. "O zaman bir mesaj göndersek iyi olur."

Bunun üzerine gözlerindeki puslu şehvet kaybolur. "Sakın buna cüret etme. Bu elbise yepyeni."

Bakışlarını tutuyorum ve lanet elbiseyi ikiye ayırıyorum. Vücudu hareketle sarsılıyor ama sadece bir yere kadar kayabiliyor çünkü Beast onu çoğunlukla hareketsiz tutuyor. Kayışları kollarından aşağı çekiyorum ve harap olmuş kumaşın yere düşmesine izin veriyorum. Topuklu ayakkabılar ve başka hiçbir şey olmadan orada duruyor ve lanet olsun, ama Isabelle Belmonte benim için bir şeyler yapıyor.

Sağlam yapılı, insanın ellerini dolduran türden bir vücut var. Sert bir sikişi kaldırabilecek türden bir vücut, ancak geçmişte bu kadınla kirli bir oyuna girecek kadar tasmamdan kurtulmadan önce gerçek bir kılıcın üzerine düşerdim. O bunun için çok iyi, benim için çok iyi.

Öfkeli görünmekten daha iyisini biliyorum. Bu felakete davetiye çıkarmaktır. Ama çok *öfkeliyim*. Arkama yaslanıyorum ve açık kahverengi teninin arzudan nasıl esmerleştiğini, kahverengi meme uçlarının nasıl çakıldığını ve vücudunun nasıl titrediğini incelemek için kendime bir an veriyorum. "Amını parmakladığımda seni ıslak bulacak mıyım Isabelle?"

"Ben-" diye haykırıyor Beast saçını bir kez daha çekince. "Evet."

Ne kadar kızgın olsam da, Yeraltı Dünyası'nda gördüğüm - yaptığım- bazı şeylerle karşılaştırıldığında bu ne kadar hafif kalsa da... "Is- abelle, bana güvenli kelimeni söyle."

"Şamdan," diye nefes nefese kalıyor.

"O kelimeyi söylersen, bu durur." Beast'e bakıyorum ve onun beni dikkatle izlediğini görüyorum. "Bu pazarlığın bittiği anlamına gelmez, o yüzden kahramanlık yapma. Öte yandan, bize yalan söylersen her şey biter. İhtiyacınız olduğunda güvenli kelimenizi kullanmamak lanet bir yalandır. Anlıyor musunuz?"

Ağzı hareket ediyor, o güzelce boyanmış kırmızı dudakları bu anlaşmadan geri adım atmamamız için ne gerekiyorsa onu söylüyor. Ne de olsa en iyisinden öğrendi ve ne pahasına olursa olsun bu işi bitirmek için büyük bir yatırım yapıyor. Sonunda, "Evet, anlıyorum. Yalan söylemeyeceğim." Titriyor, tüyleri diken diken olup dalga dalga tenine yayılıyor. "İhtiyacım olursa güvenli kelimemi kullanacağım"

Yeterli. Yeterli olmak zorunda. BDSM sadece işin içinde bir miktar güven varsa işe yarar ve eğer ona güvenli kelimesini kullanması konusunda güvenmiyorsa, o zaman bu odada işim yok demektir.

O kapıdan çıkmaktansa sikimi kesmeyi tercih ederim.

Canavar onu biraz yaklaştırır. "Bunu aradan çıkardığımıza göre, ona elini sürmeyeli bir yıl oldu Gaeton. İkimiz de yapalı."

Bu hatırlatma dudaklarımı inceltiyor; ikimiz de onunla aynı anda çıkacak kadar kibirliydik. Kalbimi ellerine bıraktığımı, ona yetebileceğimi düşünecek kadar aptal olduğumu, yeterince uzun süre çıkarsak *beni* seçeceğini, *beni* ona ihtiyaç duymayacak kadar seveceğini. Beni kızdırdığını biliyorum. İkimizle de oynadığını biliyorum. Ama neredeyse kucağında çıplak, titreyen bir Isabelle var. Bu işi sonuna kadar götüreceğim.

Kısıık bir kahkaha attım. "O zaman onu iyice bir muayene etsek iyi olur." Küçük düşürücü bir oyun, onu bir insan yerine bir hayvan gibi incelemek, ama niyetim bu. Isabelle'in bir orduyu besleyecek kadar gururu var. Beni ilk başta ona çeken şeylerden biri de buydu, babasının yanında, mükemmel ve hepimizin üstünde dururken ne kadar dokunulmaz oldu  . Ben sadece bu gururdan bir parça koparmak ve pazarlık sırasında onu boşaltmak istiyorum.

Beast başını sallıyor ve onu geri çekerek yerine dönmesi için yönlendiriyor. "Kollarını arkada kavuştur. Evet, işte böyle. Şimdi bacaklarını a  . Daha geniş, prenses. Eğer utangaç bir masumu oynuyorsan onun seni görmesini bekleyemezsin."

  taat ediyor, her hareketi sanki bunu yapmak için kendisiyle sava  ıyormu   gibi sarsıntılı.   taat etmekle oyunlarımızı nereye sokaca  ımızı söylemek arasında gidip geliyor.

  taat kazanır. Bu
sefer.

BÖLÜM 4

ISABELLE

Khayatımda hiç bu kadar açıkta hissetmemiştim. Kollarımın pozisyonu sırtımı eğiyor ve göğüslerimi öne doğru itiyor. Kalçalarım o kadar geniş açılıyor ki, serin hava amımı okşuyor. Tüm bunlar olurken Beast saçlarımı sıkıca kavramaya devam ediyor. Canımı yakmıyor, gerçekten yakmıyor ama bunun vaadi beni muhtaç ve ateşli hissettiriyor.

Kontrol bende değil. Kendi isteğimle teslim ettim.

Gaeton sandalyeden kolayca kayıyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. Hâlâ üzerimde yükseliyor ama aramızdaki boyut farkını vurgulamayacak bir pozisyon olduğunu sanmıyorum. Beast'e bir bakışıyla diğer adam saçımı kavrayarak beni tekrar geriye doğru eğiyor. Çaresizim. Çok çaresizim ve Gaeton'un iri avuçlarının kalçamın iç kısmına doğru kayması paniğe kapılmama ve bacaklarımı kapatmama neden oluyor. Gülünç bir isyan, sanki bacaklarımı zorla açamazmış gibi. Bu düşünce beni korkutmalı. Bunun yerine, arzudan neredeyse nefes nefese kalmama neden oluyor.

"Benimle dövüşmek mi istiyorsun, Isabelle?" Kabaca konuşuyor ama elini hareket ettirmiyor, ne geri çekiliyor ne de daha da yukarı kayıyor. Gaeton ne düşündüğümü tahmin edemiyormuş gibi beni inceliyor. Sanki benim söylediğimi duymak istiyor gibi. "Bacaklarını açmamı ve istediğimi almamı mı istiyorsun? Seni tekrar tekrar orgazma zorlarken Beast'in seni tutmasını ister misin?"

Hayır. Hayır, tabii ki bunu istemiyorum.

Söylemek için ağzımı açıyorum ama kısa kesiyorum. Beş dakika önce doğruyu söyleyeceğime söz vermiştim. Karanlık bir arzu gibi sıradan bir şey yüzünden sözümünden dönmem, ne kadar derimin altını eşeliyormuş ve beni çıplak bedenimi sergilemekten daha sert bir şekilde ifşa ediyormuş gibi hissettirse de.

"Soruya cevap ver," diye kulağıma üflüyor Beast. Arkamda o kadar hareketsiz ki, saçlarımı tutmasa odadan çıktığına inanabilirdim.

Cevap vermek istemiyorum. Çaresizce istemiyorum.

Ama söz verdim.

Aile için her şeyi yaparım.

Dudaklarımı yaladım. "Evet. Bunu istiyorum."

Gaeton'un gözleri, hem sevdiğim hem de nefret ettiğim tembel kibirli yüzünü takınmadan önce çok az açılıyor. Elini bacaklarımın arasına sokup bir uyluğumu kavırıyor ve sonra diğer elini diğerini kavramak için sokuyor. Ona karşı koyuyorum. Elimde değil ama onunla savaşıyorum. Bunun kaybedilmiş bir dava olması, bu mücadeleyi kazanma umudumun olmaması önemli değil.

Kalçalarımı santim santim açıyor, işkence gibi yavaş bir güç gösterisi. Onları çekip açabilir ve istediğini alabilirdi ama hayır. Onu durduramadığım için beni aşağılıyor.

Onu durdurabilirim. Tek bir kelime ve her şey biter.

Durmasını *istemiyorum*. Beni zorlamasını, ihtiyaç beni tamamen yok edene kadar almasını, almasını ve almasını istiyorum.

Tekrar iki yana açıldığında kimsenin kollarımı tutmadığını fark ediyorum. Onları hareket ettirmeye başlıyorum, ama Beast bileklerimi yakalıyor ve tek bir eliyle birbirine kenetliyor. "Ah ah."

"Bırakın beni." Bu çok fazla ve yeterli değil ve ikisi de henüz bana gerçekten dokunmadı. Gerçek bir şekilde değil.

"Hayır," diye gürlüyor Gaeton. Canavar'a bakar. "Yere yat. Onu yerde tutun."

Daha fazla mücadele ediyorum, ama beni bir oyuncak bebek gibi hareket ettiriyorlar, Beast geriye kayıyor ve beni yere itiyor. Ne kadar sert olursa olsun, başımın parke üzerinde zıplamasını engellediği gerçeğini ka ırmıyorum. Bileklerimi kavırıyor ve başımın iki yanına sabitliyor.

O mavi, mavi gözlere bakıyorum ve onlarda tanıdığımı sandığım adamı göremiyorum. Benim için sıcaklık yok, şekfat yok. Sadece derin, karanlık bir açlık var, sanki bir canavarın inine girmişim ve şimdi beni yemekten çok mutlu.

Tutuşuna karşı itmek hiçbir şey yapmaz. Hiçbir şeyden daha az. "Dur."

"Bizi nasıl durduracağını biliyorsun." Gaeton kalçalarını daha da sertleştiriyor, onları yukarı ve dışarı doğru bastırıyor, beni müstehcen bir şekilde yayıyor. " ok ıslaksın Isabelle. D v ş yor, pen eliyor ve k frediyorsun ama amın kimin biliyor." Başparmaklarıyla kıvrımlarımı aralıyor. "şu anda sikimi i ine sokabilirim. Buna hazırsın."

Maraton koşmuşum gibi nefes nefese kaldım. "Hayır." *Evet, evet, evet, sik beni, Tanrım, lütfen sik beni, sana ihtiyacım var.* İkiisiyle de bir daha birlikte olma şansım olacağını hiç düşünmemiştim. şimdi burada olduğuna göre, *bu* şekilde gerçekleştiğine göre, hayal etmeye asla cesaret edemediğim bir şekilde ...

Akıl alır gibi değil.

Beast bileklerimi sıkıyor. Yüzünde bana karşı hiç merhamet yok. "Hak edene kadar ikimizin sikini de alamazsın." Bakışları Gaeton'a kayıyor. "Ona kime ait olduğunu hatırlat."

Her parçam birilerine ait olma fikrinden çekiniyor.  zg rl k benim gerçekten taptığım tek tanrı. Her zaman da öyle olmuştur. "Bana sahip değilsin."

"Önümüzdeki iki hafta boyunca öyle olacak." Beast bileklerimi sıkıca kavıyor, neredeyse kemiklerimi birbirine sürtecek ama bu his, bakışlarının beni delip geçmesi kadar yoğun değil. Sanki yıllarca etrafımda inşa ettiğim tüm korumaları sürükleyip götürüyor. "Amını yala, Gaeton. Onu dilinle becermek için can attığını biliyorum."

Gaeton dilinin düz kısmını yukarıdan aşağıya doğru üzerimde gezdiriyor. Ne bekliyordum bilmiyorum ama acele etmiyor. Sanki kendini yeniden tanıyormuş gibi amımın her yerinde geziniyor. Sanki beni sahipleniyormuş gibi. Ağzımı açıyorum ama hangi rolü oynamam gerektiğini hatırlayamıyorum. Zevk kelimelerimi çalıyor, düşüncelerimi çalıyor, geride sadece hayvanı bırakıyor. Onu yaklaştırmak için eğilmeye çalışıyorum. "Klitorisim. Klitorisimi em."

Aynen böyle, ağzı gitti ve klitorisime acı bir tokat attı. Acıdan çok şaşkınlıktan çığlık atıyorum. "Ne oluyor lan?"

"Emirleri sen vermiyorsun, Isabelle." Kelimeler Gaeton'dan neredeyse sürüklenmiş gibi geliyor. "Bunu hatırlasan iyi edersin."

Kapı açıldığında hala bir karşılık bulmaya çalışıyordum. Bir adam içeri girerken üçümüz de donup kaldık. Eski Hollywood tarzında güzel, kare çeneli, taze yüzlü ve bir Yunan tanrısının vücuduna sahip. Aynı zamanda öfkeli ve bir şeyleri yumruklamaya hazır görünüyor. "Siz ikiniz bir acemiyle oyun oynamamanız gerektiğini iyi biliyorsunuz. Buna izin verilmiyor."

Ne Beast ne de Gaeton hareket ediyor, bu da benim hareket *edemediğim* anlamına geliyor. Hiç tanımadığım bu adam her bir parçamı görüyor ve benim bunun üzerinde kesinlikle hiçbir kontrolüm yok. Elimden geldiğince kıpırdanıyorum. "Bırak beni."

"Hayır," diye birlikte cevap veriyorlar.

Beast bu davetsiz misafiri düşünüyor. "O iyi."

Adam çenesini kaldırıyor ama bakışlarını bana çevirmemek için mücadele ediyor gibi görünüyor. "Yine de kural kuraldır."

Yer değiştirmeye çalışıyorum ama iki adam da kalkmama izin vermiyor. Gaeton sonunda yabancıya tembel bir gülümseme veriyor. "Madem bu kadar endişelisin Herkül, neden oturup izlemiyorsun? Çok ileri gittiğini düşünüyorsan, buna bir son ver."

Adam -Hercules- donar. "Bu böyle yürümez."

Gaeton'un sırtışı daha da genişler. "Hades'i ara. İzin al." Burada neler olduğunu anlamıyorum. Beni uyaran Megaera daha önce. Bu adamın neden burada olduğunu anlamıyorum, neden *Hades*'i arayıp... Gaeton ve Beast'in benim için planladıkları şeyi izlemek için izin alıyor?

Aşağılanmışlık tenimi yakıyor. Bir topun içine kıvrılmak ve geldiğince kendimi örtmek istiyorum ama işte buradayım, onların kaprislerine boyun eğmiş durumdayım. Hepimiz Herkül'ün duvardaki telefonu kullanarak arama yapmasını izliyoruz. Pek bir şey söylemiyor ama çelişkili ifadesi bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Hades kabul etti.

"Hayır." Kollarımı ekiştiriyorum ama Beast beni yere daha da . "Seyirci istemiyorum." *İstiyor muyum?*

"ok kötü prenses." Beast bu yeni gelişmeyi onaylıyor gibi görünüyor. "şuradaki sandalyeye otur, Herkül."

Adam itaat ediyor ama ters ters bakıyor. "Sen benim Dom'um değilsin ve ben bu sahnenin bir parçası değilim."

"Not edildi." Beast küçük bir gülümseme verir. "Ama Isabelle'in amını takdir etmek için bir dakikanızı ayırmazsanız yazık olur."

Beast'e göz kırpmıyorum. Vücudumda dolaşan allık yüzünden tenim koyu kırmızı olmalı, sıcak ve nahoş. Gururuma karşı o kadar umursamaz ki, sanki onu topuğunun altında ezmek istiyor. Bacaklarımı kapatmamı, bu yeni deneyimden saklanmamı isteyen yılların içgüdüşü var. "Dur."

"Bana güvenli kelimeni söyle, Isabelle." Gaeton ellerini kalçalarının üst kısımlarına doğru kaydırıyor ve başparmaklarını amımın üzerinde gezdiriyor.

Bana bunu seçtiğimi her hatırlattığında daha da ateşleniyorum, kafam daha da karışıyor. Ona göz kırpmıyorum. "Şamdan."

"Aferin kızıma." Amcığıma dolambaçlı bir vuruş daha yapıyor. "Kullanmak ister misin?"

Bunun bitmesini istiyor muyum? Karar veremiyorum. Vücudumun tepkisi kafamı çok karıştırdı, titriyorum ve bana neredeyse hiç dokunmadılar. Bir şekilde *daha çok* titriyorum çünkü seyircimiz var. Onlara dürüstlük sözü verdim ama dürüst cevabın ne olduğunu bile bilmiyorum.

Tek bildiğim bunun sona ermesine hazır olmadığım. "Hayır, kullanmak istemiyorum," diye fısıldıyorum.

"Mmm." Gaeton seyircilerimize bakıyor. "Bak, Hercules. Çok güzel ve pembe ve neredeyse sikim için ağlıyor." Herkül'ün bakışları Gaeton'un parmaklarıyla amımı araladığı yere düştüğü anda, sonsuz utancıma rağmen, daha da ıslandığımı *hissettiğime* eminim.

"Dokunulmaz prenses rolünü oynuyordu, ama onu yere yatırıp sertçe becermemizi isteyen küçük bir sürtük olduğu ortaya çıktı." Beast neredeyse sohbet eder gibi konuşuyor, sanki ahlaksız eylemleri tarif etmiyormuş gibi. Sanki utancımı en ince ayrıntısına kadar anlatmıyormuş gibi.

"İstediğim bu değil." Birdenbire istediğimin tam olarak bu olduğundan emin oldum, her zaman istediğim şey.

"Evet, öyle." Beast beni düşünüyor. "Sanırım prensesimiz sergilenmekten hoşlanıyor."

Gaeton tek bir parmağını kabaca içime sokuyor ve kanıtlayıcı bir ses çıkarıyor. "Öyle olduğunu biliyorum. O kadar ıslak ki, neredeyse damlıyor."

Sanki odada yokmuşum gibi benim hakkımda konuşuyorlar. Sanki ben bir insan değil de bir oyuncağım. Bunu seviyorum. Nefret ediyorum. İçimdeki iniltiyi bastırmak için dudaklarımı birbirine bastırmak zorunda kalıyorum.

Beast başparmaklarıyla bileklerimi okşuyor, gıcırdayan kavrayışının ortasındaki en çıplak yumuşaklık. "Herkül'e küçük bir gösteri yapalım."

"Kulağa hoş geliyor." Gaeton kalçalarımı serbest bırakıyor ama ben bir tekme atmaktan fazlasını yapamadan Beast beni göğsüne yaslıyor. Gaeton yere uzanıyor ve Beast beni ileri doğru itiyor. İçeride olduklarını fark ediyorum ve ciddi bir şekilde mücadele etmeye başlıyorum. Neden mücadele ettiğimi bilmiyorum. Gaeton'un beni azıcık dillemesinden dolayı vücudum ağrıyor. Söz verdikleri orgazmı umutsuzca istiyorum. Dahası, ben... böyle sergilenme fikrinden hoşlanıyor muyum?

İşte tam da bu nedenle en çok mücadele ettiğim şey bu. Bu arzuyu anlayamıyorum. Bedenim kontrolü ele aldı ve Beast'in beni ileriye doğru zorladığı her santimde daha da ateşleniyorum. Gaeton kalçalarımı kavlıyor ve beni yüzüne doğru kaldırıyor. Şok içinde ona bakıyorum. "Gerçekten bunu kastetmiş olamazsın-"

Beast, Gaeton'un göğsüne biniyor ve bileklerimi sırtımın alt kısmına sıkıştırıyor. Diğer eli boğazımı sıkmak için yukarı çıkıyor. Kavrayışı nefes almamı kısıtlayacak kadar sert değil ama hafif bir baskı beni oracıkta boşaltıyor. Sonra Gaeton amımı yalamaya başlıyor ve ben gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum. Bu çok iyi, çok kötü, çok *her şey*.

Beast boğazımı biraz sıkıyor. "Gözlerini aç prenses. Seyircilerinizi görmezden gelmek kabalıktır."

Neredeyse isteğim dışında, emrine itaat ediyorum. Hercules'in odaya giriş şeklinden, içeri girip beni güvenli bir yere sürüklemesine yarım saniye kalmış gibi görünmesini bekliyordum ama son birkaç dakikada bir şeyler değişti. Sandalyede rahatlamış ve hevesle izliyor, yanaklarında parlak pembe lekeler ve bariz bir

Ne örtmek ne de bir şey yapmak için harekete geçmiyor. Sadece gözlemlemek için oradadır ve yine de bu sahneden etkilenmiştir.

"Aynen öyle." Canavar, omzumdaki bir şeytan kadar baştan çıkarıcı. "Gördüğü şey hoşuna gidiyor. Ona bir gösteri yap, küçük sürtük." Bu sözler bir hakaret gibi gelmeli ama sert sesinde neredeyse bir sevgi ifadesi var. "Gaeton'un ağzını, yapmak için can attığın gibi sür."

Yapmamalıyım.

Gaeton kalçalarımı sıkıyor ve klitorisimi sertçe emerek beni zıplatıyor. Sanki vücudum bir kez harekete geçti mi duramıyor. Ya da ben onun ağzına karşı sallanırken kendime böyle söylüyorum. İyi hissettiriyor. Islak, kirli ve çok yanlış.

"Ne düşünüyorsun, Herkül? Çok güzel bir sürtük değil mi?" Canavar ellerimi bırakıyor ama buna karşı koymam gerektiğini hatırlayamayacak kadar kendimden geçmiş durumdayım. Sağ göğsümü yakalayıp sıkıyor ve beni bu yabancının bakışlarına sunuyor.

"Çok güzel, Beast." Herkül etkileniyor, evet, ama beni becermek istiyormuş gibi bakmıyor. Üçümüzü de sanki çok takdir ettiği bir sanat eserinin özel bir gösterisiymişiz gibi izliyor. Bu garip ve aynı zamanda mükemmel.

Gaeton yer değiştiriyor ve sonra dili içime giriyor. O kadar iyi hissettiriyor ki bu sefer inlememi durduramıyorum. Kalçalarımı daha sert sallıyorum, ona sürtünüyorum. "Evet, lütfen, evet."

"Şu anda dili amının içinde, değil mi?" Beast'in sikini kıcımda hissedebiliyorum ama sesi sanki az önce yemekte oturup günümüz hakkında konuşmuşuz gibi etkilenmemiş gibi çıkıyor. "Bahse girerim çıkarken yüzüne hiç böyle binmemişsindir. Gaeton o amcığın içindeydi - oral seksi inkâr edemeyecek kadar çok seviyor - ama bahse girerim her zaman tatlı ve kibardı ve sessizce boşaldın."

O haklı. Haklı olmasından nefret ediyorum. "Kes ."

Canavar durmuyor. Beni kendisine sabitlemek için boğazımdaki tutuşunu kullanıyor ve önce bir meme ucunu, sonra diğerini, sert çimdiklerle tüy kadar hafif dokunuşları dönüşümlü olarak çalıştırıyor. "Gaeton'un nelerden hoşlandığını biliyor musun prenses? Yoksa o parlak ar- morlu şövalye saçmalığına mı inandın? Gerçek şu ki o da en az senin kadar küçük bir sürtük." Dudakları kulağımın kabuğunu okşuyor. "Daha birkaç ay önce bir arkadaşımızı siktiğimizi, onu üç yarrakla doldurduğumuzu ve yine de yetmediğini biliyor muydun? Gaeton'un Dom'unun sikini ağzına alırken onu sikmesine ihtiyacı vardı."

İşte yine aynı şey. Geri çekilmemi, kendimi korumamı isteyen o dikenli kıskançlık çünkü bu adamlar beni bir zamanlar sevmiş olabilirler ama benden *çok şey* sakladılar. "Siktir git, Beast."

"Ben değil, prenses." Gevrek ve derin bir kıkırdaması var. "Ama seni becereceğiz. Tekrar tekrar, mümkün olan her şekilde. O güzel amcığının her yerine boşalacağım..." Bir sonraki kısmı fısıldamadan önce sözlerini anlamama ancak izin veriyor. "Ve sonra Gaeton'a yalatacağım."

Orgazmım kontrolden çıkmış hızlı bir aracın gücüyle bana çarpıyor. Bir an sersemlemiş bir halde Beast'in kulağıma akıttığı bilgileri anlamaya çalışırken, bir an sonra o kadar sert boşalıyorum ki dudaklarımdan bir çığlık dökülüyor. Bu Gaeton'u daha da kamçılıyor ve hızını artırıyor, sanki doyamıyormuş gibi, sanki orgazmımın her zerresini tatmak istiyormuş beni özensizce yiyor. Vücudum daha fazla dayanamayana kadar devam ediyor.

Beast'e doğru yığılıyorum ve o da beni güçlü kollarıyla yakalıyor. "Bu kadar yeter, Gaeton."

Gaeton bana son bir kez uzun uzun yalıyor ve sonra dikkatini iç kalçalarımına vererek beni tekrar yeryüzüne indiriyor. Yapamıyorum... Yapamıyorum.. Az önce ne oldu öyle?

Bir yanım Beast'in beni yere atıp aşağılama trendini devam ettirmesini bekliyor ama o beni kollarının arasına alıp kolayca ayağa kalkıyor. Benden sadece birkaç santim daha uzun ve zayıf yapılı ama küçük bedeninde aldatıcı bir güç var. "Tatmin oldun mu?"

Bir an için benimle konuştuğunu sanıyorum ama Herkül ayağa kalkıp başını sallıyor. "Düzelteyorum. Sahnemi böldüğüm için özür dilerim. Sana borçluyum."

Gaeton yerde tüm vücudunu esnetiyor ve kolayca ayağa kalkıyor. "Sonunda tüm deneyimi arttırdın. Bizi ödeşmiş say."

Herkül bana bakıyor ve tereddüt ediyor, ama sonunda başını sallıyor. Aletini gizlemekte fevkalade başarısız olan pantolonunu düzeltiyor ve odadan çıkıyor.

Beast çenesini koltuğa doğru salladı. "Gaeton, otur." "Woof."

"Kötü köpek," diye karşılık veriyor Beast tereddüt etmeden.

Gaeton biraz ters ters bakıyor ama sonunda kanepeye doğru ilerliyor ve kendi payına düşenden fazlasını alarak kanepeye yayılıyor. Bu bile farklı. Gaeton'la birlikteyken, odadaki her şeyi paramparça , beni paramparça etmekten korkuyormuş gibi hareket ederdi. Sanki her zaman büyük bedenini daha küçük bir paketin içine sıkıştırmaya çalışıyormuş gibi hissediyordum. Parmaklarıyla bir hareket yaptı. "Onu buraya getir."

Beast'in kolları, beni Gaeton'un geniş kucağına özenle bırakmadan önce yarım saniyeliğine etrafımda geriliyor. Az önce kulağıma pislik saçtıktan sonra beni dikkatli bir şekilde tutması, kamçı yemiş gibi hissetmeme neden oluyor. Beast'e göz kırpıyorum. "Anlamıyorum."

"Yapacaksın."

Bunun bir söz mü yoksa tehdit mi olduğundan emin değilim.

Gaeton elini karnımın altından geçirip beni göğsüne doğru çekiyor ama tüm dikkati Beast'in üzerinde. "Kalayım mı, gideyim mi?"

"Git. İşim bitmek üzere değil ama bu gece burada uyumaya hiç niyetim yok." Her köşede bulunan kameralara ters bir bakış atıyor. "Ya da Herkül'ün bir ya da altı kez daha kapıdan içeri dalmasına izin vermeye."

"Mmm." Gaeton başını sallar. "Anlaştık. Senin yerin mi benimki mi?"

Beast ilk kez kontrolü tamamen ele almış gibi görünmüyor. Bakışları bedenimde, ikimizin bedeninde gezinirken gözleri alev alev yanıyor. Sanki vahşi bir şey gibi üzerime düşmek, beni yere yatırıp Gaeton'un göğsüne yaslayarak vücudumdaki tüm öfkeyi çıkarana kadar becermek istiyormuş gibi bakıyor.

Ürperiyorum. Orada korku var, evet, ama o vahşi gözlerdeki vaade karşı değilim. Onu cesaretlendirmek ya da cesaretini kırmak için bir şey yapmak isteyip istemediğime karar veremedim, dikkatini Gaeton'un yüzüne yöneltti. "Hangisi daha yakınsa."

"Benimki."

BÖLÜM 5

CANAVAR

G Yeraltı Dünyası'ndan çıkmak hiç bu kadar karmaşık olmamıştı. Bir sahneyi bitir. Temizle. Dışarı çık. Herkül'ün araya girmesinden sonra, işlerin bu kadar basit olmayacağını tahmin etmeliydim. I

Paltolarımızı alıyoruz ve Gaeton kendi paltolarını Isabelle'e sarıyor. Adrenalinin ve orgazmın etkisiyle o kadar sarhoş ki onun altında çıplak kalmaya ya da onu buradan götürmesine karşı koyamıyor.

Neredeyse .

Aurora sihirli bir değnek değmiş gibi önümüzde belirdiğinde salonun yarısına gelmiştik. Açık kahverengi teni, iri kahverengi gözleri ve parlak saç renklerine olan tutkusuyla minicik bir şey. Uzun zamandır pembeydi, ancak başladığı parlak ton yerine buz gibi pastel bir versiyona doğru ilerliyor. Aurora sahip olduğum tüm baskın koruyucu içgüdüleri harekete geçirecek kadar tatlı. Şu anda pek de tatlı görünmüyor. Öfkeli görünüyor. "Hades seni görmek istiyor."

Gaeton'un arkamda hareketsiz kaldığını hissediyorum. Şu anda Hades'in bölgesinde kalıyoruz ve artık Siyahlı Adam'ın generalleri değilsek ne halt edeceğimizi düşünürken tarafsız bir alanda yer kiralyoruz. Gaeton ve ben seçimlerimizi ayrı ayrı yaptık, ama her şeyde olduğu gibi

Carver City'de ortaya çıktığımdan beri, sürekli paralel yollarda ilerliyoruz. Hades'ten gelen bir çağrıyı görmezden gelemeyiz.

Aurora'ya uzun uzun bakıyorum. "Ne zamandan beri yaşlı adam için mesaj taşıyorsun?"

Yüz ifadesi biraz keskinleşiyor. "Meg'in yardımcısı olarak Tink'in eski pozisyonunu devraldığımdan beri."

Bunu beklemiyordum. Tink gerektiğinde Dominantları bile hizaya sokabilecek kadar acımasızdı. Aurora... değil. Ama Meg söz konusu kulüp olduğunda hata yapacak bir kadın değil, o yüzden benim göremediğim bir şeyi görmüş olmalı.

Yine de zorlamak benim doğamda var. "Biraz meşgulüz."

Aurora bir elini kalçasına koyuyor. Üzerinde kıvrımlarını saran ve onu ancak düzgün sayılabilecek kadar örten küçük beyaz dantelli bir elbise var. "Bu bir öneri değildi, Beast. İkiniz için de değil. Hades seni görmek istiyor ve onu ne kadar bekletirsen, konuşmanın istediğin gibi gitme ihtimali o kadar azalır."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Birileri Meg'den ders alıyormuş."

Gözünü bile kırpmıyor. "Bana patronluk taslamayı bırak ve oraya geri dön, yoksa Allecto'yu işe dahil etmek zorunda kalacağım."

"Kahretsin, Aurora." Gaeton bir kahkaha atıyor. "Canavar sadece bir pislik gibi davranıyor. Büyük silahları ortaya çıkarmaya gerek yok." Yanımdan geçip gidiyor, beni tam olarak kenara itmiyor ama çok yaklaşıyor. "Yolu göster."

Gaeton'a bir gülümseme verir. "Hey, koca adam."

"İyi görünüyorsun, Aurora. Elbiseyi beğendim. Yeni mi?" Isabelle'i kucağında tutmuyormuş gibi rahatça sohbet ederek onun yanına geçiyor ve beni geride bırakıyor. İyi de oldu. Gaeton insanları etkileme konusunda benden daha iyi. Muhtemelen hiç denemeye zahmet etmediğim için. Az konuşursanız gözünüzü korkutmak daha kolaydır, çünkü düşmanınıza düşüncelerinizi tahmin etme şansı vermezsiniz. Gaeton farklı bir strateji tercih ediyor.

Bizi Hades'in halka açık çalışma odasına götürüyor. Burası gri tonlarında dekore edilmiş ve dikkatlice yerleştirilmiş ışıklar, adamın devasa masasının arkasını gölgeler içinde bırakıyor. Hades'in gözünü korkutmak için tüm bu gösterilere ihtiyacı yok, ama onlardan hoşlanıyor gibi görünüyor.

Gaeton bir sandalyeye oturmaya zahmet etmiyor ve ben de onu takip etmekle yetiniyorum. Isabelle'e baktığımda onun kollarında uyuyakalmış olduğunu görüyorum. Göğsümde rahatsız edici bir sızı hissediyorum ama onu bastırıyorum. Buraya bizi geri getirmek için ne gerekiyorsa yapmak niyetiyle gelmişti. Ortaya koyduğumuz bedeli kabul ettiyse, bunun tek suçlusu kendisidir.

Ayrıca, bu küçük kestirmeye ihtiyacı var. Şafağa daha çok var ve iki haftalık zaman dilimine sıkıştırmamız gereken çok şey var.

Hades parmaklarını ağzının önünde birleştirerek dikkatimizi tekrar kendisine çekiyor. "Siz ikiniz bu konuda ince bir çizgide dans ediyorsunuz."

Ona tüm dikkatimi veriyorum. "Bu bizim işimiz."

Duraklıyor, sessizliğin uzamasına izin veriyor ve bana burada iktidarın tam olarak kimin elinde olduğunu bildiriyor. Onun. Ben değil. Beni bu kadar rahatsız etmemeliydi ama işte buradayız. İç çekiyor. "Savaş herkesin işidir."

Gaeton yanımda kaskatı kesiliyor ama ben ona bakmıyorum. "Ne demek istiyorsan söyle, Hades. Zamanımızı boşa harcıyorsun."

"Nasıl istersen." Hades, öne doğru eğilerek kendini ışığa doğru getirir. "Benim bölgemde benim iyi niyetimin lütfuyla yaşıyorsun. O kadına Cordelia Belmonte'yi kızdıracak hiçbir şey yapmamanızı şiddetle tavsiye ederim. En küçük kız kardeşini korumak için elinden geleni ardına koymayacaktır ve buna yüzüne inat burnunu kesmek de dâhildir. Eğer ikiniz de denklemden çıkarılırsanız, bölgesinin bir kısmını ya da tamamını Ursa'ya kaptırması kuvvetle muhtemel. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz."

Bu da Carver Şehri'nin dikkatle dengelenmiş ekosisteminin çökebileceği anlamına geliyor. İki bölge arasındaki savaş, şehrin geri kalanına dalga dalga yayılacak ve herkesi etkileyecek türden bir çatışmadır. Bunun daha önce de olduğunu gördüm. Bu yüzden Sabine Vadisi'nde kaybedilen bir savaştan kaçarak buraya geldim. Isabelle'e ne olursa olsun, tarihi tekrarlamayı reddediyorum. Onun güvende olmasını ve bölgenin istikrara kavuşmasını sağlayacağız. Bu kadar uzun süre dayandı. İki hafta daha dayanacaktır.

Gaeton'la bakışıyoruz. Başını sallıyor, bu konuşmayı benim yönetmeme izin veriyor. Lanet olası bir ilk, gerçi sanırım bu artık tam olarak doğru değil. Isabelle'le olan ilişkilerimiz patladığından beri aramızdaki düşmanlığın bir kısmı da onunla birlikte çöktü. Hepsi değil, uzun bir atışla değil, ama onun boğazını kesmek istemeden yanında durabilirim. Bir gelişme.

Hades'in bakışlarıyla karşılaşıyorum. "İki hafta öyle ya da böyle bir fark yaratmayacak. Bunun ötesinde, Cordelia'nın intikam peşinde koşması konusunda fazla endişelenmezdim çünkü küçük kız kardeşini bu gece buraya gönderen ilk kişi oydu."

Hades gözünü kırpmıyor. "Isabelle Belmonte ile yaptığınız pazarlığın şartlarını öngördüğünden şüpheliyim."

Isı vücuduma yayılıyor ama fiziksel tepkimi geri çekiyorum. Her şeyin zamanı var. Çünkü artık zamanımız var. İki hafta, Isabelle'le düşünmeme asla izin vermediğim tüm iğrenç fantezileri gerçekleştirmek için fazlasıyla yeterli bir süre. Gaeton'un da aynı şeyi eşzamanlı olarak yapacak olması garip bir şekilde doğru hissettiriyor. Bu yolculuğa aynı anda başladık ve aynı anda bitireceğiz. "Bu bizim işimiz."

"Benim işim haline gelmesin." Isabelle'e bakar, bakışları soğuktur. "Derin sularda oynuyor. Boğulmasına ve hepimizi mahvetmesine izin verme."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"İşin bittiyse ..." "Öyleyim. Şimdilik."

Dönüp Hades'in ofisinden çıkış yolunu gösteriyorum. Aurora görünürde yok, ki bu da iyi bir şey. Çıkışa kadar bize eşlik edecek birine ihtiyacımız yok. Resepsiyondaki Adem'e başımla selam veriyorum ve asansöre adım atıyorum. Kapılar açılana ve kapalı otoparkın serin havası asansörün içine sızana kadar bir daha konuşmuyoruz. "Senin yerin, senin ." Gaeton'un nerede yaşadığını biliyorum elbette. Bu tür şeylerin kaydını tutmak işe yarıyor, özellikle de ikimiz de kendimizi eski bölgemizden ayrılırken bir tür ön-kararlı konumda bulduğumuzdan beri, ama evine pek de ciddi davetiyeler göndermedi.

Başını sallıyor ve rampadan aşağı inerek şık siyah bir SUV'a doğru ilerliyor. Şoför için etrafa bakıyorum ve o da bakışımı yakalıyor. Gaeton pis pis sırtıyor. "Hepimiz arabayla gezdirilmesi gereken süslü sürtükler değiliz."

Gözlerimi kısıyorum. "Ellerimi başka amaçlar için serbest bırakmayı tercih ederim."

Homurdanıyor. "Kendine ne söylemen gerekiyorsa, pislik."

Arka kapıyı açtığımda Isabelle kıpırdanıyor ve Gaeton onu dikkatle koltuğa oturtuyor. O iri kahverengi gözlerini bize kırıştırıyor. "Uykuya mı daldım?" Elleri saçlarına gidiyor, ne kadar bronzlaştığını fark etmiş gibi görünüyor, sonra da Gaeton'un ceketine. "Elbisemi mahvettin."

"Gideceğimiz yerde ihtiyacımız olmayacak." Onu arka koltuğa doğru dürtüyorum ve Gaeton'u sürücü kapısına doğru yürümesi için bırakarak onu takip ediyorum.

Emniyet kemerini bağlamak için uzandığımda Isabelle ellerimi tokatlayarak uzaklaştırıyor. "Önümüzdeki iki hafta boyunca kıyafet giymeyeceğimi ima ediyor olamazsın. Saçmalama."

Gaeton park yerinden geri çekilir ve çıkışa yönelir. "Kaç parça giysinin mahvolmasını istediğine bağlı, Isabelle.

Seçim sizin." Kolay cazibesi yine kayboldu ve yerini ruhumun derinliklerine kadar tanıdığım kaynayan bir öfkeye bıraktı. Bu adamla paylaşmak istemediğim bir başka benzerlik.

Koltuğa yaslanıp ona bakıyorum. Boyundan büyük işlere kalkışmış ve hayatının baharında sikilmiş gibi görünen Is- abelle bir mükemmellik abidesi. Her zaman güzeldi ama o kahverengi gözlerindeki zekâ beni kendime rağmen tekrar tekrar kendine çekiyor. Bu kıvılcıma karşı koyabilseydim Carver City'deki pozisyonum çok daha güvenli olurdu. Babası Orsi- hayır, onunla çıkmamızı tam olarak onaylamadı, ama o adam en küçük kızı için gökyüzünden ayı bile indirirdi, bu yüzden tek kelime etmedi. Yine de bu durumdan pek hoşnut değildi.

Kahretsin, ama onu özlüyorum.

Değer verdiğim bir insanı daha kaybetmenin öfkesiyle, kendime kızarak bakışlarımı onun üzerinde gezdiriyorum. "Koca adamın söylemediği şey, önümüzdeki iki hafta boyunca amının bizim olduğu ve erişimi kısıtlayan hiçbir şeye müsamaha göstermeyeceğimiz."

Sarsılarak geri çekiliyor, sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi bakıyor. "Hep böyle mi konuşursun?"

Ona değil. Asla ona değil. Sırf bu kadına layık olabilmek için nefes alamayacak hale gelene kadar kendimi aşka bağladım. Hepsi bir hiç içindi. *Hepsi* boşunaydı. Öne eğildim ve ona soğuk bir bakış attım. "Sadece becerdiğim insanlara."

Önemli bir ayrım ve o da bunu hemen anlıyor. "Anlıyorum." Gözlerini kısıyor. "Yani beni becerecek misin, Beast? Tüm o saldırganlığını ve öfkeni benden mi çıkaracaksın?" Çenesini kaldırıyor, bu aramızdaki çizgiye adım attığının açık bir işareti. "Hadi bakalım."

"Isabelle," diye gürledi Gaeton. "Veledi oynamak onun sana inat olsun diye sikini sokmasına neden olmayacak. Bundan daha iyi bir kontrolü var."

Birimizin bundan emin olmasına sevindim. Şu anda yapabileceğim tek şey onun üzerine düşüp merhamet dileyene kadar onu sikmemek. Tenimin bana dar gelmesinden kurtulana kadar. Bu kadın için ne yaparsam yapayım, yeterince iyi değildi ve Gaeton sonunda pes ettiğinde ve o benim hakkım olması gerekirken, beni toz içinde bıraktı. Ve ben hala *nedenini* bilmiyorum.

Ondan uzaklaşıp pencereden dışarı bakıyorum. Gaeton'dan sadece bir blok uzaktayız, ki bu noktada çok uzak bir blok gibi geliyor. Yeraltı Dünyası'nda sahip olduğum buz gibi sakinlik durdurulamayacak kadar hızlı çözülüyor. Tamamen yok olduğunda ne olacağını bilmiyorum.

Ben bir cevap bulamadan varıyoruz.

Gaeton'un evi, Hades tarafından yönetilen tarafsız bölgedeki diğer binaların çoğu gibi. Alt katlarda işyerleri ve üst üste ikisinde apartmanlardan oluşan bir karmaşa. Asansörle yirminci kata çıkarken sessiziz. En tepeye değil ama çok yakınına.

Gaeton'a kaşlarımı kaldırıyorum. O da sırıtıyor. "Sakın bana kibrit kutusu büyüklüğünde ucuz bir dairen olduğunu söyleme."

Haksız da sayılmaz. Herkes tarafından Siyahlı Adam olarak bilinen Orsino Belmonte'nin yönetiminde iyi para kazandık, ancak gelecek bu kadar belirsizken, kiraya gereğinden fazla para harcamamayı tercih ettim. Yıllar geçtikçe hiçbir şeyin kesin olmadığını ve finansal bir birikime sahip olmanın hayatta kalmakla yerin dibine girmek arasındaki farkı yaratabileceğini zor yoldan öğrendim. Eğer bu kadar paranoyak olmasaydım, Sabine Vadisi'nden sağ çıkamazdım.

Keşke Cohen'in de aynı şekilde hayatta kalmasını sağlayabilseydim.

Düşünceyi uzaklaştırıyorum. Şu anda geçmişini düşünmek istemiyorum. Isabelle'in küçük, sıkı bedeninden intikam almak için her türlü zevki almaktan başka bir şey düşünmek istemiyorum. Bu kadar yeter. Yeterli olmak zorunda.

Gaeton kapısını açıyor - kattaki sadece dört kapıdan biri - ve bizim de ona eşlik etmemiz için kenara çekiliyor. O taşındığında dairenin bitmiş olmasına imkân yok. Güncel trendler modern bir görünüme ve kırılğan mobilyalara yöneliyor. Oturma odasına hakim olan devasa kanepeler ve sandalyeler, Gaeton'un cüssesindeki üç adamı sorunsuzca taşıyabilecek gibi görünüyor. Mermer zemini yumuşatan kalın gri bir halı sermiş. Yemek masası çok büyük değil ama tarzı eski bir kralın ziyafet salonundan farksız. Bir çift kapı, banyo ve yatak odası olması gereken bir yere açılıyor. Mutfak küçük ve cehennem gibi çorak görünüyor, ancak cihazların hepsi en üst seviyede. Asıl avantajı manzarası. Devasa pencereler Carver City'ye bakıyor ve geceyi bir dizi ışıkla boyuyor.

Gaeton kapıyı kapatır ve kilitler. "mi?"

Konuşma vaktinin mi yoksa sevişme vaktinin mi geldiğini kastettiğini bilmiyorum, ama ben sadece bunlardan biri için havamdayım. Geniş gözlerle etrafına bakan Isabelle'e dönüyorum ve ses tonuma biraz sertlik katıyorum. "Ceketini çıkar. Şimdi."

Tereddüt ediyor ama sonunda ceketin fermuarını açıyor ve omuz silkiyor. Güzel. "Şimdi şu kanepenin koluna doğru eğil ve kendini mindere yasla."

Isabelle bana bir bakış attı. "Hayır."

İçimde karanlık bir heyecan yükseliyor. Muhtemelen benim hakkımda hoş olmayan bir şey söylüyor ki, onun da kadar zevk aldığını bile bile savaştığını istiyorum, onu zorlamak istiyorum. "Kendimi tekrarlamak zorunda bundan hoşlanmayacaksın."

"Güvenli kelime," diye gürlüyor Gaeton.

"Şamdan," diye karşılık veriyor. Isabelle bana ters ters bakıyor. "İstediğin kadar kendini tekrarla. Bir tür kurbanlık koyun gibi kanepenin koluna eğilmeyeceğim."

Bu şekilde görmesi ilginç. Karanlık heyecan daha da yükseliyor. "Şimdi, prenses."

Çenesini kaldırıyor ve şu anki durumumuz olan benzinle ıslanmış odaya bir kibrit fırlatmak için kaderinde olan iki kelimeyi söylüyor. "Yap beni."

BÖLÜM 6

ISABELLE

Fya da hayatımda ilk defa saf içgüdülerimle hareket ediyorum. Sonuçları düşünmek yok. Oyun yok-

En iyi çözüme ulaşmak için senaryolar üretiyorum. Beast'ten geri çekilirken, yüz ifadesinin yırtıcı bir hal almasından dolayı tamamen hayvani bir ruh haline bürünüyorum. Hareket etmesine, beni kovalamasına, ... sonra ne olacağından emin değilim. Tahmin etmekten bile korkuyorum.

Tek bildiğim, bunu bir sonraki nefesimden daha çok istediğim.

Beast'i izlemekle o kadar meşgulüm ki, Gaeton'un neredeyse üzerime gelene kadar hareket ettiğini fark etmiyorum. Geri çekilmeye çalışıyorum ama aradaki mesafeyi tek bir adımda kapatıyor ve üst kolumu yakalıyor. Beni kendisine doğru çekmesini bekliyorum ve hemen topuklarımın üzerine basıyorum ama o hareket etmeye devam ediyor, dengemi bozuyor ve beni yarı sürükleyerek kapılara ve odasına götürüyor. Beni kaldırıp üzerine atmadan önce devasa yatağına bir göz atıyorum.

Bileğimden tutup beni sırtüstü çevirmeden önce yönümü bulmaya fırsatım olmuyor. Yumuşak ve güçlü bir şey elinin yerini alıyor ve sonra serbest bacağıma geçip işlemi tekrarlıyor. Doğrulamak için çabalıyorum ve ayak bileklerimi yatağının alt köşelerine asılmış gibi görünen kayışlara kelepçelediğini görüyorum. Bana zarar vermeyecek kadar uzunlar ama benim için yeterince uzun değiller.

kalçalarımı kapatabilmek için. Bacaklarımı yukarı kaldırıyorum ama çok güçlüler. "Ne oluyor Gaeton?"

Beni görmezden geliyor. "Beast, buraya gel." Kısa boylu adamın kapıdan içeri girmesini zar zor bekledi. "Tut onu. Kayışları gevşetmem lazım."

Gerginim. "Hayır!"

Canavar yatağa tırmanıyor. İnsanları asmak için yeterince güçlü görünen direkleri birbirine bağlayan kare bir çerçeveye sahip sağlam bir dört direkli. Bunu çok fazla düşünemiyorum çünkü bana doğru ilerliyor. Arkama geçmeye çalışmasını bekliyorum, ama kot pantolonu müstehcen bir sürtünme yaratarak tam kalçalarımın beşiğine yerleşiyor. Kendini üzerime atıyor ve yüzümü inceliyor. "Daha fazla kovalayamadığın için hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Siktir git."

Sol bileğimdeki kayış gevşiyor ve Beast bacağımı yukarı kaldırmak için kalçasını kullanıyor, beni yayılmış halde tutuyor. Kavrayışı bileklerimi gıcırdatıyor ve ağrı damarlarımda saf ısı akışı varmış gibi hissettiriyor. Anlamıyorum. Bunların hiçbirini anlamıyorum. Şaşkınlıkla ona bakmakla o kadar meşgulüm ki Gaeton'un sağ ayak bileğimi gevşettiğini ve Beast'in gerginlik tekrar gerilene kadar beni yatakta kaydırıldığını zar zor fark ediyorum. "Bana ne yapıyorsun?"

"En başta yapmamız gereken şeyi." Beast başını kaldırıp bileklerimden birini serbest bırakıyor. Gaeton ona bir kelepçe daha takıyor, sonra yatağın etrafında dolaşarak işlemi sol bileğimle tekrarlıyor. Yeni kelepçeleri çekiştiriyorum ama tamamen çaresiz bir halde yere serilmiş durumdayım.

Beast topuklarının üzerinde, kalçalarımın arasına oturuyor ve beni inceliyor. "Güzel kurulum."

"Beni doğaçlama yapmak zorunda kalmaktan kurtarıyor."

Bileklerimdeki kelepçeleri incelemek için dönüyorum. Geniş ve içi dolgulu. Elimi çıkaramayacağım kadar sıkı ama

herhangi bir hasara yol açacak kadar sıkı değil. Bana öyle geliyor ki bunları daha önce başkaları üzerinde kullanmış olmalı. Başkalarını buraya getirdi ve onları bağladı ve-

Kıskançlık yükseliyor, sıcak ve zehirli ve kesinlikle hakkım bir şey.

Beast çenemi hafifçe kavırıyor ve yüzümü ona çeviriyor. Beni düşünürken kaşları hafifçe birbirine yaklaşıyor. "Seni mutsuz eden bağlı olmak mı yoksa başka bir şey mi?"

Esaretten nefret ettiğimi söylemek daha güvenli. Bencil yanımı derinlerde saklamak daha güvenli, çünkü ortaya çıkan her türlü zaafi bana karşı kullanacaklar. Gözlerimi kapatıyorum. Dürüstlük sözü verdim. Bunu yapabilirim. Başka seçeneğim yok. "Esareti seviyorum."

"Bu çok dikkatli bir cevapsızlık prenses."

Aniden kuruyan boğazımı geçip yutkunuyorum. "Gaeton'un buraya başkalarını getirmesini düşünüyordum. Bunu yaptığında ne olacağını."

"Ne kadar da ikiyüzlüsün." Beast başını çevirip yüzümü aynı yöne çeviriyor ve Gaeton'un duvara yaslanmış, kapkara gözlerle bizi izlediğini görüyor. Beast'in sesi neredeyse eğlenmiş gibi çıkıyor: "Ee, Gaeton? Bu yatakta kaç kişiyi becerdin?"

"Bu soruya cevap vermek hiçbir amaca hizmet etmez."

Rahatlama daha az hoş bir şeyle birleşiyor. Bu yatakta kesinlikle birileri vardı. Bunu kabul etmek istemiyor. Tanrım, bu acıtıyor. Hak ettiğimden fazlası değil ama yine de acıtıyor.

"Bana bir şey söyle, Isabelle." Beast başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor.

Bundan sonra olacıklardan hoşlanmayacağım. Bunu zaten biliyorum. "Ne?" Sesi kulağıma yumuşak geliyor ama Gaeton'a da ulaşacak şekilde tasarlanmış. "Bir yıl içinde kaç horoza bindin?"

bizim mi?"

Akıllıca olan çenemi kapalı tutmak ama hâlâ Gaeton'un cevapsızlığının acısıyla uğraşıyorum. Beast gözlerimin içine bakacak kadar geri çekiliyor ve ben de ona hırlama isteğimle savaşmak zorunda kalıyorum. "Bu soruyu sormak hiçbir amaca hizmet etmiyor." Gaeton'un sözlerini yüzlerine vurmanın iyi hissettireceğini mi düşündüm bilmiyorum ama bana kalan tek şey içi boş bir keder duygusu. O insanların hiçbirinin önemi yok. Hiçbiri kaybettiklerimi telafi edemedi.

Öfke bekliyorum. Dikenlerini kalbimin derinliklerine batıran kıskançlığın bir aynasını bekliyorum. Yüzüme gülmesini beklemiyordum. "Görünüşe göre bizi özlemişsin."

Göz kırpıyorum. "Bu mantık sıçramasını nasıl yapıyorsun?"

"Beni kaç kez siktin ve bir kez yetmediği için doğruca Gaetona mı gittin? Ya da tam ?"

Yüzüm alev alıyor. İtiraf etmek istediğimden çok daha fazla. Doyamadığım için, evet, ama ikisi de bana farklı şeyler sundukları için, bu kadar çok şey sakladıkları halde. "Eminim şu anda anlatmak istediğin bir şey vardır."

"Demek istediğim, tüm bölgeyi sikip atmadığınıza çok şaşırdım."

"Sen tam bir pisliksin. Tüm bölgeyi sikip atmadığımı kim söyleyebilir?" Zehir tükürmek istiyorum, sadece damarlarımdan atmak için bile olsa. Bu canımı yakıyor. Çok acıtıyor ve bunu hak etsem bile, acıyı saldırmadan kaldıramıyorum. "Belki de ikinizi de aynı gün içinde bu kadar sık becermemin nedeni ikinizin de işi bitirememenizdir."

Gaeton sonunda hareket ederek dikkatimizi tekrar ona çekti. "Görünüşe göre Isabelle'in bizim siklerimize ihtiyacı yok, Beast."

Beast kot pantolonunun üzerinden avuçluyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. O kadar yakın ki, elinin havayla yer değiştirmesini hissedebiliyorum.

amım. "Öyle görünüyor," diyor yavaşça. Bir vuruş daha. Mavi gözleri kısılıyor. "Seni bilmem Gaeton ama ben sikimi istenmediği yere sokmaya pek meyilli değilim."

"Evet." Gaeton'un sesi alçaldı. "Ben de senin yanındayım."

Beast'in mavi bakışları . "Eğer başka bir seçenek daha var."

En ufak tereddütte. "Isabelle'i cezalandırmanın en iyi yolunun ona tam olarak neleri kaçırdığını göstermek olduğunu söylüyorsunuz."

Sanki onlar bir senaryoyu okuyor ve ben karanlıkta bocalamaya bırakılıyorum. "Bekle-"

"Ne dersin Gaeton? Sadece bu seferlik."

Ne? Gözlerim yuvalarından fırlayacakmış gibi hissediyorum. "Yok artık. düşündüğüm şeyi söylemiyorsunuz. nefret ediyorsunuz. Cidden sırf bana inat olsun diye seks mi yapacaksınız?"

Gaeton yüzümü izliyor. Sonunda başını salladı. "Sadece bu ."

Beast sonunda ona bakıyor. "İstedığinin bu olduğundan emin ol."

"Bunu istemek için senden hoşlanmama gerek yok. Seni sikişirken gördüm." Gaeton orantısız bir sırıtma yapar. "Eminim."

"O zaman soyun."

Gaeton gömleğini kafasına geçirdiğinde hâlâ sırıtıyor. Nefesim ciğerlerimde tıkanıyor. Tanrım, onu *özlemişim*. Vücudu devasa kas kütleleriyle oyulmuş. Tam olarak belirgin değil ama Strongman yarışmalarında yarışan adamlara benziyor. Pantolonu gömleğinin ardından yere düşüyor ve sonra karşımızda çıplak duruyor, siki sert ve hazır. Büyük bir eliyle avuçluyor ve kendine sert bir vuruş yapıyor.

O ...

Canavar mı...

Kafamı kaldırıyorum, ama Beast Gaeton'ı ilk kez görüyormuş gibi izliyor. Hala dostça bir bakış değil, gerçekten değil, ama açık bir şekilde

Mavi gözlerindeki şehvet. Gaeton hakkındaki hisleri ne olursa olsun, o da bu diziden en az benim kadar etkilenmiş.

Beast ellerini dalgınca kalçalarımnda gezdiriyor. "İyi görünüyor, değil mi prenses?"

Yalan yok. Şu anda bunu yapabilecek durumda değilim. "Evet." Gaeton'a bakmak acı veriyor. Beklediğimden çok daha fazla acıtıyor. İkisini de sevdim ama beni terk eden Gaeton'du, seçim yapamadığım için zarar verdiğim kişi. Sesim sanki saatlerdir çığlık atıyormuşum gibi boğuk çıkıyor. "İyi görünüyor."

Gaeton bana bir bakış bile atmadı. "Sen en ."

"Ben de bunu planlıyordum." Beast bana dokunmayı bıraktı ve yataktan kalktı. Adamlar birlikte köşedeki büyük bir dolaba doğru yürüyor ve dolabı açıyorlar. Kırbaçlardan adını bilmediğim şeylere kadar çok çeşitli oyuncaklara bir göz atıyorum, ama bakışlarım Gaeton'un yuvarlak kıkına takılıyor ve orada sessizce pazarlık ettikleri şey hakkında endişelenmeyi bırakıyorum.

Bu gece erken saatlerde Yeraltı Dünyası'na gittiğimde bu duruma düşeceğimi tahmin etmemiştim. Hâlâ bu adamların kendi yöntemleriyle benden sakladıkları şeylerin etkisindeyim. Başından beri böyle bir seksten mi zevk alıyorlardı? Benim de hoşlandığım türden bir seks mi? Neden bunu birlikte çözemedik? Neden bu kadar kibar olmak zorundaydı?

Bunun için kısmen ben suçluyum. Özenle hazırladığım sorularımın dirençle karşılaştığımda sessizliğe gömülmesine izin verdim. Gerçekten hayalini kurduğum şeyler için asla zorlamadım. Beni baş tacı etmelerine izin verdim ve kendime hayatımda en çok istediğim iki erkeğe sahip olduğum için şanslı olduğumu söyledim.

Geriye dönüp baktığımızda tüm durum tam bir karmaşa gibi görünüyor. Her geçen dakika, kendimize ve birbirimize ne kadar etkili bir şekilde yalan söylediğimiz ortaya çıkıyor.

Gaeton ve Beast konuşmalarını bitirip yatağa doğru yürürler. Beast'in bir elinde kalın bir kırbaç sallanıyor ve Gaeton'un sırtışı kaybolmuş. Bana bakıyorlar, yayılmış ve savunmasız. Beast sonunda, "Bu gece sik falan almayacaksın prenses. Ama çok iyi olursan ikimizi de kazanmana izin veririm."

Aşağılanma içimdeki bir şeyi kızıştırtırken bile beni yakıyor. Ben Isabelle Belmonte. Bu geceye kadar hayatımda hiçbir şey için yalvarmadım ve bunu alışkanlık haline getirmeyeceğim. Bakışlarını kaçırmamak için mücadele etmek zorundayım. "Söz vermiyorum."

"Biliyoruz." Gaeton'a bakmadan eliyle işaret ediyor. "Yatağın ucuna. Ellerini başının üstündeki çerçeveye koy."

İri adam itaat etmek için hareket ediyor. Her şeyi görebilmek için başımı kaldırmam gerekiyor ve boynum şimdiden ağrıyor. Kolları başının üzerindeyken daha da iri görünüyor ve içinde sayılamayacak kadar çok duygu barındıran o kara gözleriyle beni izliyor. Öfke fazlasıyla var. Arzu da. Ama hepsi bu değil.

Beast yatağın yanına gidiyor ve başımın altına dikkatlice bir yastık sıkıştırıyor. Neredeyse ona teşekkür edecektim, neredeyse bunu beni cezalandırmak için yaptıklarını unutacaktım. Ben o sürçmeyi yapamadan gitti.

Yavaşça iri adama doğru ilerler, bakışları yoğundur. "Kaç vuruş, Gaeton?"

Gaeton sırtıyor. " ne kadar iyi?"

"Yeterince iyi." Canavar görüş alanından çıkıyor. "Güvenli sözün."

Gaeton'un bakışları kısa bir an için bana kaydı. "Rose."

Şok, ilk darbenin sesini bastırıyor. Gaeton'un nasıl irkildiğini zar zor fark ediyorum, o kelimeyi kendi kendime sessizce tekrarlamakla meşgulüm. *Rose*, , *Rose*. Gülleri çok sevdiğim için bana şaka yollu taktığı bir lakap. Her renkten gül benim en sevdiğim şeydir.

Güzel ve aldatıcı bir şekilde acı verici. Babam on sekizinci yaş günüm için hediye olarak sadece güller için bir sera kuracak kadar ileri gitti.

Anıyı uzaklaştırıyorum. Şimdi düşünmek çok acı veriyor.

Ama bana kalan tek şey Gaeton'un ayaklarımın dibinde gerilmiş görüntüsü ve kırbacın sırtına temas ederken çıkardığı ses. Gözleri biraz bulanıklaşmış ve kızarmış teni neredeyse çillerini gizliyor. Çok geçmeden irkilmeleri bile kayboldu, vücudu gevşedi ve rahatladı. Acı bir insana bunu mu yapabilir?

Canavar tekrar beliriyor, yüzünde düşünceli bir ifadeyle kırbacı tutuyor. Dikkatini bana çeviriyor ve saklanacak bir yerim yokmuş gibi hissediyorum. Bu adam her şeyi görüyor. Kaşlarını kaldırıyor. "Prenses kırbacı denemek istiyor."

"Sıraya girmesi gerekecek," diye sert bir kahkaha attı Gaeton. "Kahretsin, buna ihtiyacım vardı."

"Bahse girerim bundan çok daha fazlasına ihtiyacın var." Beast kırbacı komodinın üzerine koydu. "Ama bu bir başlangıç." Bizi inceliyor. "Gaeton, yatağa. Eller ve dizler."

Gaeton yavaşça itaat ediyor. Pozisyona mı direniyor yoksa kırbaçlamanın verdiği endorfinle mi yüzüyor anlayamıyorum. Bir yıl oldu ama kendini bana kapatma konusunda birlikte olduğumuz zamanlardan bin kat daha iyi. Ya da belki de daha önce beni dışlamak için hiç zahmet etmedi. İki seçenek de beni mutlu etmiyor.

Yatağa sürünüyor ve kalçalarımın arasına diz çöküp ellerini kalçalarımın iki yanına koyuyor. Bakışları göğüslerime düşüyor ve parmakları sanki bana dokunmamak için kendisiyle savaşmak zorundaymış gibi yorganı kazıyor.

"Gaeton."

Beast soyunurken ikimiz de ona bakıyoruz. Her şeyi yaptığı gibi bunu da verimli bir şekilde yapıyor. Gaeton'da içtiğim gibi onu da içmeden edemiyorum. Beast adını vermediği şeytanlar tarafından .

vücuduna da yansımış. Omuzlarından ayak bileklerine kadar çeşitli yara izleri, Carver City'ye gelmeden önce atlattığı şeylerin fiziksel izleri. Bunlardan birkaçı kurşun yarası, ancak çoğu bıçak ve benzeri kesici silahlardan kaynaklanan uzun çizgiler. Her bir kası, kendisini ne kadar zorladığının bir başka kanıtı olarak açıkça tanımlanmış. Birlikte olduğumuz zamanlarda salonunda ve poligonda önemli bir zaman geçirir, Sabine Vadisi'nde kazanamadığı bir savaşa hazırlanır, burada bir savaş çıkmaması için elinden geleni .

Artık ufukta.

Gözüme bir metal parıltısı çarpıyor ve başımı daha yukarı kaldırıyorum. Penisinin başındaki metal halkayı görünce dudaklarımdan bir nefes kaçıyor. "Sen delinmişsin." Onu son çıplak gördüğümde bu *kesinlikle* yoktu.

"Pek çok şey değişti prenses." Bana soğuk bir bakış attı. "Artık beni tanımıyorsun. İkimizi de tanımıyorsun."

Bu geceden önce, insanların gerçekten değişmediğini söyledim, hele ki tek bir yılın zaman çizelgesinde hiç değişmediklerini. Buna hala inanıyorum. Ancak son birkaç saatin ortaya koyduğu gerçeklerden kaçış yok.

Beast ve Gaeton'u hiç tanımıyordum.

BÖLÜM 7

GAETON

T Onunki bir hata ve ben duramıyorum. İçim . Öfke ve ihtiyaç.

Kafamda çılgınca dönüp duran düşünceler bir süreliğine duruldu. Eğer her şey farklı olsaydı, Hook'u arayıp işi yapmasını isterdim, eskiden düşmanım olan bir adama teslim başka her şeyi yapardım. Belki hâlâ öyledir. Artık bilmiyorum. Bu gece işler çok tuhaflaştı ve daha da tuhaflaşmak üzere.

Isabelle bana geniş, öfkeli gözlerle bakıyor. Sanki onu arzuladığım şekilde becermemi gibi. Başımı sallıyorum. "Hayır."

Gözlerini kırptırıyor. "Hayır, ne?"

"Hayır, bu gece kendimi unutmayacağım." Bunu ona hatırlatmak için olduğu kadar kendime de hatırlatmak için söylüyorum. "Ceza eğlenmek için değildir, Isabelle." Isabelle. Rose değil. Bundan ne çıkarsa çıksın, bir daha asla benim Rose'um olamayacak.

Beast arkamdan tırmanırken şilte biraz esniyor. Nefesini nasıl tuttuğunu hayal edebiliyorum. Söylemesi zor. Her zamanki tipim değil -çok kaba, çok hırpalanmış, çok öfkeli- ama onu soyunurken görmek içimde bir ürperti yaratmadıysa ne olayım. Başka ne doğru olursa olsun, Beast geri çekilmeyecek. Kıcımlı sikecek,

sert ve kaba, ve ben neredeyse beklentiyle titriyorum. İhtiyaçtan.

Kalçalarımı yakalıyor, parmaklarını acıtana kadar sokuyor. İnliyorum ve onun tutuşuna karşı geri itmemek için kendimle savaşmak zorunda kalıyorum. "İşte bu," diye mırıldanıyor. Kıçımı avuçluyor, beni sıkıyor ve açıyor.

Bir an için basitçe yapmasını bekledim. Takdir ediliyormuşum gibi hissettirecek bir şeye hazırlıklı değilim.

Isabelle sanki onun ne yaptığını görme şansı varmış gibi vücuduma bakıyor. Bu beni güldürüyor. "Dediğim gibi: ceza."

Beast kayganlaştırıcıyı kıçımın çatlağına yayıyor ve tek bir parmağını içime bastırıyor. "Sen Hook'u becer."

"Evet," mırıldandım.

"Kıçımı sertleştiriyor."

Bu bir soru değil ama de cevap veriyorum. "Evet. Kıçıma vuruyor."

Daha fazla kayganlaştırıcı. "Güzel." Parmağını kaldırıyor ve sonra kalın sikinin başı bana doğru bastırıyor. Piercing'inin soğuk metalini hissedebiliyorum ve sonra sadece saf dolgunluk. Yavaşça nefes veriyorum ve rahatlamaya çalışıyorum.

Beast tekrar konuştuğunda sesi daha da çakıllı bir hal almıştır. "Sikini onun amından uzak tut. Başka her şey gider."

"Evet... Efendim." Kelimeler boğazımda düğümleniyor. Sadece bu sahne için, sadece bu cezayı vermek için. Tek bir anlamı bile yok. O piçten hoşlanmıyorum bile, onu becermek istesem bile.

Kalçalarımı kavriyor ve yolun geri kalanını içime itiyor. En iyi çabalarımın rağmen bir inilti daha serbest kalıyor. "Siktir, bu iyi hissettiriyor."

Beast tekrar hareket etmeden önce boyutuna alışmama ancak izin veriyor. Sert bir sikiş için verdiği tüm sözlere rağmen, kalın uzunluğunun üzerinde kıvranmamı sağlayacak doğru vuruşu bulması zaman alıyor. Vücudum

sıcak ve aletim o kadar sert ki, kimse dokunmadan boşalabileceğime dair yarım bir düşüncem var.

Isabelle altımda kıvranıyor, görmeye, dokunmaya, bir şeyler yapmaya çalışıyor. "İkinizden de nefret ediyorum!"

İçimdeki küçük kindar bir parça durumun tersine dönmesinden hoşlanıyor. O da bunun bir parçası ama yine de ayrı tutuluyor. Teraziyi dengelemek için yeterli değil ama bu da bir başlangıç.

Beast bir elini sırtıma bastırarak beni aşağıya doğru itiyor, böylece kığım havaya kalkıyor ve o daha da derine batıyor. "Onunla dalga geç."

"Seni piç kurusu, yemin ederim-" Dirseklerimi göğsünün iki yanına dayayıp göğüslerini avuçlayıp daha kolay erişebilmek için birbirine bastırdığımda iniltiyle kesiliyor. Isabelle'in meme uçları her zaman ve bir yıl da bunu değiştirmede. Ona dil atıyorum ama Beast'in siki kıcımda olduğu için bunu düzgün bir şekilde yapamıyorum.

Artık beni tamamen beceriyor. Isabelle'in vücuduna doğru itilmekten kaçınmak için destek almak zorunda kaldığım güçlü, itici itişler. "Fuuuuuck."

"Ne kadar yakın?"

Bu adamdan hiç hoşlanmadığım halde, satır aralarını okumak için çaba sarf etmeyecek kadar uzun yıllar birlikte çalışmış olmamız garip. "Yakınım."

Sol üst kolumu yakalıyor ve sırtım ön tarafına bastırılana kadar beni yukarı ve Isabelle'in üzerinden çekiyor. Ondan 15 santim uzaktayım, bu yüzden dişlerini omzumun boynumla birleştiği hassas noktaya batırmak için gerilmesi gerekiyor. Küfrediyorum ve *titriyorum* ve bu çok iyi.

Eli sikimin etrafına dolanıp beni sikmeye başladığında daha da iyi oluyor. Şaşkınlıkla Isabelle'e bakıyorum. Yatağıma uzanmış, amcığı neredeyse ihtiyaçtan ağlıyordu. Beast'in siki kıcımda ve beni eliyle beceriyor. Nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Olayların bu şekilde gelişeceğini anladığım için denemeyi bıraktım. Kendimi onun sert darbelerle verdiği zevke bırakıyorum.

Alçak sesi kulağımı okşuyor. "Aminin her yerine boşal, Gaeton. Cezalandırın onu."

Bir inme daha. İki. Üçüncüsünde kontrolümü kaybettim. O kadar sert boşalıyorum ki, sanki kafamın tepesi patlıyor. Bedenim bana ait olmaktan . Şehvet ve öfkeyle hareket eden bir şeye dönüşüyor, döllerim Isabelle'in amına ve kalçalarına fişkirirken Beast'in yumruğuna doğru itiyorum. Bunu görmek çok . Onunla daha önce asla ama asla böyle bir şey yapmazdım. Şu anda sistematik olarak yaptığımız gibi onu en ufak bir şekilde bile temel almaya asla cesaret edemezdim.

Bayıldım.

Canavar beni tekrar dört ayağımın üzerine itti ve hızını azaltarak devam etti. Kendini tuttuğunu fark etmemiştim, ta ki kendini tutmayı *bıraktığı* ana kadar. Her bir hamlesi boğazımdan bir homurtunun çıkmasına neden oluyor ve bu hamlelerin gücüyle kaymamak için yüzümü Isabelle'göğüs kafesine dayayarak yatağa yaslanmak zorunda kalıyorum. Çok iyi hissettiriyor. Hiç durmasını istemiyorum.

Her şeye rağmen sikim tekrar sertleşmeye başladı. Küfrediyorum ve Beast kabaca gülüyor. "Aşağı." Beni Isabelle' üzerine bastırıyor, bizi hizaya sokmak için zaman ayırıyor, böylece horozum her vuruşta kedi dudaklarından ve klitorisinin üzerinden kayıyor, kendi boşalmamla yağlanıyor.

"Aman *Tanrım*." Kalçalarını kadar kaldırıyor. "Lütfen. Lütfen, Gaeton, lütfen, lütfen, lütfen. Senin için yanıyorum."

Neredeyse kendimi unutuyorum, neredeyse ikimizin de olmamı istediği yere erişmemi sağlayacak kadar geri kayıyorum. Beast'in kalçalarımı kavrayan elleri beni durduruyor. "Sakın buna *cüret* etme, Gaeton." Yarın parmak uçlarında morluklar olacak. "Sen onun amına gir, ben de-

sikinin etrafına bir halka takmak ve boşalmana izin vermeden önce - *eğer* boşalmana izin verirsem- seninle saatlerce oynamak istiyorum."

, ama bu kulağa çok ateşli geliyor. Acı verici ama ateşli.

Yine de Beast'in burada olanlar hakkında komik fikirlere kapılmasına izin veremem. Yüzümü Isabelle'in boynuna dayayıp inliyorum. "Sen benim Dom'um değilsin, göt herif. Bu sahne bittiğinde sana itaat etmeyi bırakıyorum."

Bir vahşi itiş daha. "O zaman *itaat et*."

Isabelle'in amına, klitorisine doğru bastırıyorum. Bir an için, her şeyin farklı olup olmadığını hayal etmek için kendime izin veriyorum. Kavga etmeseydik, iyileşmek yerine iltihaplanan bir çift kırık kalp için Isabelle'i cezalandırmasaydık, işler basit olsaydı ve Beast bana batarken ben de ona batabilseydim, berbat bir aşk üçgeninden daha fazlası olsaydık.

Tekrar orgazm oluyorum ve bu sefer Beast beni uçurumun kenarına kadar takip ediyor. İçimden çekiliyor ve boşalması sırtıma çarpıyor. Onun üzerine yığılmadan önce kendimi zor tutuyorum ve Isabelle'in küçük bedeninin yanına yığılmam için bana rehberlik eden Beast oluyor. Kalçalarının arasında diz çökmek için hareket ediyor ve ona soğuk bir gülümseme veriyor. "Çok öfkelisin."

"Hiçbir fikrin yok," diye hırlıyor.

"En son ne zaman istediğin bir şeyden mahrum bırakıldın prenses?" Parmaklarını karnında gezdiriyor, tenine benimkini sürüyor. "Çok fazla düşünmene gerek yok. Cevabı zaten biliyorum, hiç. Hiç reddedilmedin." İki parmağını içine sokuyor. İniltisinden bile nefesinin titrediğini duyuyorum.

Tepkiyi hücresel düzeyde anlıyorum. Bir yıl sonra onu ağzıma almak... Bunu tarif edecek kelime bulamıyorum. Isabelle kalbimi göğsümden söküp almış olabilir ama onu hâlâ çok özliyorum. Anlaşılan tek özleyen ben değilim.

Beast onu parmaklarıyla yavaşça sikiyor. Adamı sevmiyorum ama söyleyebileceğim en iyi şey, iyi bir Dom olduğu. Oynamanın birkaç yolu var.

Bu sahnenin sonunu, neyi gerçekleştirmeye çalıştığımıza bağlı olarak değiştirebiliriz. Isabelle'i kenarda asılı bırakmak, son bir orgazmdan mahrum bırakmak zalimce bir şey olurdu. Ben olsam böyle yapmazdım ama bu sefer Beast liderlik ediyor, bu yüzden onun tekrar çılgılık çılgılığa boşalmasını sağlamak için içgüdüsel arzumu geri itiyorum ve onun çalışmasına izin veriyorum.

İşte o zaman ne yaptığını anladım. Onu sikmek için benim boşalmamı kayganlaştırıcı olarak kullanıyor. Isabelle daha da yaklaşmak için topuklarını yatağa vurana kadar başparmağıyla klitorisini tekrar tekrar daire içine alıyor. "Lütfen. Lütfen durma."

Beast'in o bebek mavilerini bana çevirmesini beklemiyorum. "Ne düşünüyorsun, Gaeton?"

"Onu kenarda bırakma."

"Bazen çok *nazik* oluyorsun." Başını sallıyor. Bana yaptığı onca kötülüğe rağmen Isabelle'i giderek daha da uçuruma yaklaştırıyor. Bu da kadınınımızın gururuna bir doz aşığılama.

Onu izliyorum ve göz ucuyla tepkilerini takip etmeme rağmen ona bakmıyorum. "Birinin seni dengelemesi lazım. Bu kadar güzel birine göre tam bir pislisin."

O mavi gözlerde eğlence parlıyor ve getirdiği sıcaklık, zaten yatıyor olmasaydım beni kırımın üstüne düşürecekti. "Birkaç dakika önce sikimle bir sorunun yoktu."

Vücudum tepki olarak şarkı söylüyor. İyi olduğunu inkar etmenin anlamı yok. Parmakları kanıtlarla kaplı. Omuz silkiyorum. "Sevişme şeklini seviyorum. Bu senden hoşlandığım anlamına gelmez."

Bakışlarını üzerimde gezdiriyor, omuzlarımda, göğsümde ve sonra kalçalarımda ve aletimin hayata geri dönmeye çalıştığı yerde duruyor. Kahretsin, ama bu durum beni ne kadar motive ederse etsin, bu kadar çabuk tekrar gidebileceğimi sanmıyorum. Sonunda kalçalarıma ve baldırlarıma iniyor, sonra tekrar yukarı çıkıyor, aynı şekilde yavaşça

Yüzü. Gözlerindeki sıcaklık kaybolmadı ve ben bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

O da omuz silkiyor. "Bu konuda anlaşılabiriz." Bileğini büküyor ve Isabelle'in omurgası eğiliyor.

Her nefes verişinde hıçkırarak ağlıyor. Sonunda ona bakma isteğime yenik düştüm ve *kahretsin*. Tüm vücudu kızarmış ve Beast'in dokunuşu altında kıvranıyor. O kadar ıslak ki, parmaklarını derine her sokuşunu duyabiliyorum. Onu uçurumun kenarına götürebilirdi, ama onu her seferinde tek bir vuruşla cehennem gibi bir orgazma hazırlıyor.

Koyu renk gözlerini bana çeviriyor. Ruju yol boyunca bir yere biraz bulaşmış ve bu kusur onu daha çok istememe neden oluyor. "*Lütfen*."

Geri çekilmeliyim, Beast'in kurduğu mesafeyi korumalıyım. Bu oyunu daha iyi oynamak için. Ama yapamam. Bu kadın söz konusu olduğunda hiçbir zaman zerre kadar mantıklı olamadım.

Çenesini kavıyorum ve onu öpüyorum. Dilim onunkinin üzerinde gezindiği anda, Beast oynaşmayı bırakıp hızını artırıyor. Bir elini kalçama koyduğunda sığıyorum ve başımı ona bakacak kadar kaldırıyorum.

Üzerimize eğilmiş, yüz ifadesi . "Durma."

İtaatsizlik etmeyi düşünmek için duraksamıyorum bile. Sadece Isabelle'in ağzını tekrar almak için geri dönüyorum. Bunca zaman sonra onu öpmek, uzun zamandır kalbimin yıkıntılarından inşa ettiğim sert bir kabuğu kırmak gibi geliyor. Melodramatik mi? Evet. Ama gerçek bu.

Onu istemekten hiç vazgeçmedim.

Ben onu sevmekten hiç vazgeçmedim.

İçime çektiğim bir çılgılla geliyor ve ona tekrar bu kadar yakın olmak çok iyi hissettirse de, bu anlaşmayı yapmanın asla telafi edemeyeceğim bir hata olduğu hissinden kurtulamıyorum.

BÖLÜM 8

ISABELLE

I Göz açıp kapayıncaya kadar duştaymışız gibi hissediyorum. Çok büyük bir duş değil, ama gömme bir duş, ve Gaeton'un geniş omuzları yer kapladığı için küçük geliyor. Yine de adamlardan hiçbiri sırayla oturmamız seçeneğini gündeme bile getirmiyor. Şikayet etmiyorum. Son birkaç saatteki olaylardan sonra bacaklarımın beni taşıyabileceğini sanmıyorum. Bu zayıflık beni rahatsız edecek bir şey. Yarın. Bu gece, Gaeton'un göğsüne yaslanıp Beast'in sabunlanmasını izlemekten fazlasını yapabilecek kapasitem yok.

Gaeton bir kolunu belime dolayarak beni ayakta tutuyor ve ben de kendimi bu dokunuşa biraz bırakıyorum. Onu istemekten -ikisini de istemekten- tüm göğsüm ağrıyor ama bunu söylemekten daha iyisini biliyorum.

Bu gece bir şeyi kanıtladıysa, o da bu adamları sandığım kadar iyi tanımadığımdır.

"Orada çok fazla düşünüyorsun prenses." Beast durulanmak için su altına giriyor ve sonra yoldan çekiliyor. "Onu buraya ver."

Gaeton beni biraz sıkıyor ve sonra yanımdan geçiyor. Kendimi bir kez daha kendi iradesi olmayan canlı bir oyuncak bebek gibi hissediyorum. Onlara kaşlarımı çatıyorum. "Kendi başıma ayakta durmaktan daha fazlasını yapabilirim."

"Hayır, değilsin." Beast beni çeviriyor ve Gaeton'un kine benzer bir pozisyon alıyor, kolu belime dolanıyor, göğsü sırtıma dayanıyor. Benden sadece birkaç santim uzun olduğu için çenesini omzuma rahatlıkla yaslayabiliyor. "Titriyorsun ve kendi haline bırakılsan yerde hıçkırarak hıçkırarak ağlayan bir su birikintisi olurdun."

Kendimi çekmeye çalışıyorum ama beni kolayca esir alıyor. ". "

"Evet, yaparsın." Gaeton spreyin altına eğilir ve yukarı çıktığında başını bir köpek gibi sallıyor. "Bir sahnenin etkileri sahne bittiğinde sona ermez."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve sonra bu kapalı alanda çıplak dururken bunu yaptığım için bile kendimi aptal gibi hissediyorum. "Ben iyiyim."

Gaeton bana uzun uzun baktı. "Gerçek, Isabelle."

Lanet olsun ona. Çenemi kaldırıyorum ve vücudumun nasıl titrediğini fark etmemeye çalışıyorum. "Korkuyorum, kararsızım ve kendimi tamamen çözülmüş hissediyorum. Ayrıca beni cezalandırmak için yatak odasında birbirinize yaptığınız o numaraya da çok kızgınım."

"Daha iyi," diye mırıldanıyor Beast. Beni de yanına çekerek geri adım atıyor. "Neden gidip çarşafı değiştirmiyorsun, ben de burayı bitireyim?"

Gaeton başını sallıyor ve parmaklarını karnımda gezdirerek bizi duştan çıkarırken arkasında kıvılcıklar bırakıyor. Banyodan çıkışını dinliyoruz ve sonra Beast beni ondan biraz uzaklaştırıyor. "Hadi seni temizleyelim."

"Kendim yapabilirim."

Bana sabuna uzanmamı engelleyen bir bakış fırlatıyor. "Eğer kendin yapmanı istersem, sana kendin yapmanı söylerim. Şimdi kıpırdama."

İtaat ediyorum. Kısmen söz verdiğim için. Kısmen de içimde derinlere gömülmüş bir şey onun sesindeki çığırta tepki verdiği için. Dizlerimin üzerine çökmemi ve bir sonraki emrini beklememi istiyor. İtiyorum

onu uzaklaştırır. Bu düzenleme, bölgeye geri dönmeyi kabul etmeleri için gereklidir. İşte bu kadar. Evet, sert seks için can atıyorum ve evet, Beast'in bana karşı sert sözleri ve dikkatsizliği beni garip bir şekilde tahrik ediyor ama bu, yatak odasının dışında bu iki adama da boyun eğmek istediğim anlamına gelmiyor.

Şu anda yatak odasının dışındayız.

"Yine yapıyorsun." Vücudumu sabunlarken sesini yükseltmiyor. "Şimdiden anlaşılmayı bozmayı mı düşünüyorsun?"

Evet, ama bunu asla söylemeyeceğim. Bunun yerine konuyu değiştireceğim. "Bunu anlamıyorum. Bana yatağın dibinde uyumamı, üzerimi örtmemi ve açıkça ağlamamı söylemen gerekmiyor mu?"

Bunun üzerine bana baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Birileri ilginç bir roman okuyormuş."

Suçluyum. Utancımı bastırmaya çalışırken bile yüzüm kızarıyor. "Bu bir cevap değil."

Saçlarıma doğru ilerliyor ve gözlerimi kapatmamak için savaşmama neden olan yoğun bir titizlikle sabunluyor. "Evet, öyle. Bu tür şeylerin norm olabileceği ilişkiler var ve her ikisi de rıza gösterdiği sürece bu o insanları ilgilendirir. Ben böyle çalışmıyorum ve Gaeton da kesinlikle böyle ." Beni suyun altına geri götürüp saçlarımı ve vücudumu duruluyor.

Beni duştan çıkarıp kuruladığında hala bunun üzerine kafa yoruyorum. Sonunda havluyu elinden kaptım ve ters ters baktım. "Ben senin nasıl çalıştığını nereden bileyim Beast? Biz birlikteyken böyle çalışmıyordun."

Özür diler gibi görünme nezaketini göstermiyor. "Sen zeki bir kadınsın ve hızlı hareket ediyorsun. Bir yolunu bul."

Eğer ona bu kadar ihtiyacımız olmasaydı, onu boğabilirdim. Gerçekten boğabilirdim. Havluyu vücuduma sarmaya başlıyorum ama başını sallayınca duruyorum. "Şimdi ne olacak?"

"Bu daireden, içimizden biri açıkça aksini emretmediği sürece çıplaksınız."

Şok geçirme kapasitemin dolduğunu sanıyordum. Ne yazık ki durum böyle değildi. "Ciddi olamazsınız." Arabada bunu ima ettiler ama blöf yaptıklarını düşündüm.

"Öyleyim." Havluyu ellerimden çekip alıyor ve ben de bırakıyorum. Her ne kadar şu anda Canavar'ı pencereden aşağı itmeyi hayal etsem de, gerçek şu ki bu adamların ikisini de alt etmeyi asla hayal edemezdim. Bu düşünce beni hem heyecanlandırıyor hem de dehşete düşürüyor.

etmekten nefret ediyorum ama boyumdan büyük işlere .

Ellerimle kendimi örtmemek için savaşıyorum. Zaten her yerimi gördüler. Şimdi alçakgönüllülüğe sarılmak aptalca olur ve beni daha da küçük düşürmekten başka bir amaca hizmet etmez. Yine de bir parçam bunu yapmak istiyor.

Onun yerine Beast'i odaya kadar takip ediyorum ve Gaeton'un istediği gibi çarşafı değiştirdiğini görüyorum. Onları askeri bir hassasiyetle yerleştiriyor ve biz kapıdan içeri girerken başını kaldırıp bakıyor. Bakışları benden Beast'e gidip geliyor ve bir sonuca varmış gibi görünüyor. "Bu gece hepimiz burada uyuyacağız."

Beast'in vücudunda hafif bir gerginlik hissediliyor. "Bazı varsayımlarda bulunuyorsun, değil mi?"

Gaeton kibirli bir şekilde sırtıyor. "Benimle aynı yatağı paylaşamayacak kadar kıymetliysen kanepede yatabilirsin. Ya da daha iyisi, evine git."

Eğer eve giderse, Gaeton'la yalnız kalacağım ve böyle bir durumda rahatsız edici bir konuşma yapmaktan kaçınmamızın hiçbir yolu yok. Bu düşünce beni mutlu etmesi gerekirken, aksine panikletiyor. Yatağa doğru yürüyorum ve içine tırmanıyorum. Beast'in dikkatinin kıcıma odaklandığını *hissedebiliyorum* ve bu yüzden yatak başlığına doğru sürünmek için acele etmiyorum. I

arkasını dönüyor ve masif yatağın ortasındaki çarşafın altına giriyor. Hâlâ bakıyor, hâlâ gitmenin eşiğinde. Lanet olsun.

Ellerimin üzerinde yükseliyorum, bu pozisyonun sırtımı kavislendirdiğinin ve göğüslerimi ortaya çıkardığının farkındayım. "Ne yapman gerekiyorsa yap, Beast. Eminim sen yokken kendimizi eğlendirmenin bir yolunu buluruz."

Susturmadan önce yüzünde bir kızgınlık ifadesi beliriyor. "Siz ikiniz tam bir baş belasısınız."

"Bu benim repliğim." Gaeton, Beast'in yüzündeki hoşnutsuz ifadeye bir kahkaha patlatır. "Kes . Gecenin bir seni parçalamayacağım." Buna neredeyse gülecektim ama kara gözlerini bana çevirdi. "Senin hakkında hiçbir söz vermiyorum."

Yorgunluğuma rağmen kalp atışlarım hızlandı. "Ne?" "Yarın dilimle uyanacaksın.

Isabelle." Ses tonundaki tüm şehvetli tehdide rağmen yatağa doğru hareket etmiyor. "Bunun için hazır mısın?"

Bu hileli bir soru mu? Bana ne kadar eziyet etseler de, gerçek şu ki bana *zevkle* eziyet ediyorlar. Bu gece hatırlayamadığım kadar uzun zamandır boşalmadığım kadar sert boşaldım ve ikisi de beni sikmedi. İşin içinde orgazm olduğu sürece ne yaparlarsa yapsınlar katlanabilirim. "En kötüsünü yap."

"Oh, bebeğim, tamamen buna niyetliyim." Yatağa doğru yürüyor ve yorganın altına giriyor. Birden devasa şilte çok daha küçük görünüyor.

Aramızdaki mesafeye bakıyorum. Gece boyunca bunu miyiz? Cehennem gibi olanaksız görünüyor. Göğsüm mide bulandırıcı bir şekilde inliyor. Tanrım, belki de buna hazır değilimdir. Seks bir şeydir. Birlikte uyumak tamamen başka bir şey.

"Son bir şey daha."

Acınacak bir hızla Beast'e doğru dönüyorum, düşüncelerimin gittiği yönden uzaklaşmak için çaresizce. Yeraltı Dünyası'na gelirken yanımda getirdiğim küçük çantayı tutuyor. Onu unutmuşum, bu da son birkaç saattir aklımın nerede olduğu hakkında bir şeyler söylüyor. Onu yanımdaki yatağın üzerine fırlatıyor. "Kız kardeşlerini güncelle."

Dönüp duran düşüncelerim dondu. "?"

"Onların emri üzerine buradasınız. Onları bilgilendir."

Bakıyorum. Ciddi olamazdı herhalde. "Onlara seni geri almak için ikinizle de seks anlaşması yaptığımı söylememi istiyorsun."

Dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrılıyor. "Senden her zaman istediğim şeyi istiyorum, Isabelle. Gerçeği."

Bu acıtıyor. Hak çok daha fazla acıtıyor. Tartışmak istemiyorum. Diğerlerini kazandığım gibi bunu da kazanamayacağım. Telefonumu çıkarıp iki ablamla paylaştığım grup mesajına hızlı bir güncelleme yazıyorum.

Ben: Ben işleri hallettim. İkisi de iki hafta içinde dönecek. O zaman görüşürüz.

Daha gönder tuşuna basmıştım ki gelen cevaplar neredeyse telefonumu elimden fırlatacaktı.

Sienna: Bu bir açıklama değil.

Cordelia: Bundan daha fazla detaya ihtiyacım olacak, Izzy.

Sienna: Ne dediyse.

Mesajlaşmak kesmiyor. Sienna:

Görüntülü arama geliyor.

"Siktir!" Göğüslerimi örtmek için çarşafı yukarı çekiyorum ve saçlarımı okşuyorum. Yeniden duş almaktan ıslanmış olmasının iyi bir şey olup olmadığını bilmiyorum. Telefonum gelen görüntülü aramayı kabul etmemi söylüyor. "Siktir," diye tekrarlıyorum.

"Cevap ver." Beast hâlâ yatağın kenarında durduğu yerden kımıldamadı. Hızlı bir bakış Gaeton'un da yerinden kıpırdamaya niyeti olmadığını doğruluyor. Şu anda ikisi de kadrajın dışında ama öyle kalacaklarını garanti edemem.

Yine de zamanım tükendi. Derin bir nefes alıyorum ve çağrıya cevap veriyorum. Ekran hemen iki kareye bölünüyor ve her biri kız kardeşlerimden birini gösteriyor. Sienna'nın sarı saçları toplanmış ve onları yerinde tutmak için aralarına iki kalem sıkıştırılmış gibi görünüyor ve kocasının Noel'de ona şaka olsun diye aldığı pazen tavşan pijamalarını giyiyor. Ona bakarak Carver City'deki en parlak zekâlardan birine sahip olduğunu ve çoğu insanın başına bela olan ahlaki belirsizliklerden tamamen yoksun olduğunu anlayamazsınız.

Öte yandan, Cordelia bir tür etkinlikten yeni gelmiş gibi görünüyor. Bu gece ne olduğunu hatırlamak için beynimi zorluyorum ama bir şey bulamıyorum. Koyu kahverengi saçları mükemmel makyajlı yüzünün etrafında dalgalar halinde sallanıyor ve üzerinde koyu mavi bir elbise var. Tüm bunlara rağmen yüzünde yorgunluk okunuyor.

Yorgunluk, bana odaklanıp gözlerini kısınca kayboluyor. "Onlarla bir toplantı yapacağını sanıyordum. Neredesin sen? Burası senin yatak odan değil."

Kız kardeşlerim bu kadar ortalıkta olmasalardı hayatım çok daha kolay olurdu. Onları göstermediğimden emin olmak için dizlerimi göğsüme çekiyorum. "Planlandığı gibi Beast ve Gaeton ile konuştum."

Sienna homurdanıyor. "Bu gece yaptığın tek şey bu değil." Cordelia gözünü kırpmadı. "Ve?"

Her iki adamın da bakışlarının iki yanımdan beni delip geçtiğini hissedebiliyorum. Titrememek için kendimi zor tutuyorum. "Ve mesajımda da söylediğim gibi, ikisi de iki hafta içinde general olarak görevlerine geri dönecekler."

Cordelia'nın koyu renk gözleri parlar. "Bu yeterince hızlı değil. Yapman gereken

."

"Cordelia." O daha hızlanamadan araya giriyorum. "Ailenin yararı için ne gerekiyorsa yapıyorum. Mümkün olan en iyi anlaşmayı yaptığımı söylediğimde bana güvenin ve işleri hızlandırmanın bir yolu yok."

Bu onu biraz yavaşlatıyor ama ikna olmuş görünmüyor. Bir süre sessiz kaldı, belli ki bağlantı kurmamasını tercih edeceğim noktaları birleştiriyor. "İki adamla da bir anlaşma yaptın."

Yalan söylemeye çalışmanın faydası yok. "Evet."

"Ve şimdi sana ait olmayan bir yatakta çıplaksın." Kaşlarını çatıyor. "Hayır, bundan hoşlanmadım. Başka bir yol buluruz."

"Başka bir yolu yok."

Sienna'nın yüzündeki tüm eğlence kaçıyor ve buz gibi oluyor. "Her zaman başka bir yol vardır, küçük kardeşim. Neredesin sen? Eğer o iki sık kafalı seni önümüzdeki iki hafta boyunca seks bebekleri olmaya zorlayabileceklerini sanıyorlarsa, onları kendim hadım ederim." O da yapacak. Sienna bu odadaki erkeklerin hiçbirisiyle adil bir dövüşte kazanamaz ama ortanca kardeşim hiçbir zaman adil dövüşmedi. Şimdi de başlamaya niyetli olduğundan şüpheliyim.

"Bu kadar yeter." Sesime hissetmediğim bir güven yüklüyorum. "Ben güvendeyim. Bu iş bittiğinde ikisini de eve getireceğim. Lütfen o zamana kadar müdahale etmeye çalışmayın." Kız kardeşlerimin itirazlarına rağmen konuşmaya devam ediyorum. Ne düşünürlerse düşünsünler, yapmam gereken şey bu işi sonuna kadar götürmek. Onlar için. Bölge için. Ve hatta belki kendim için de. "İkinizi de seviyorum. Kendinize dikkat edin." Telefonu kapattım ve sessize aldım.

Gaeton bir kahkaha attı. "Bunun onları rahatlatması mı yoksa seni kurtarmaya gelmeleri için onları kışkırtması mı gerekiyordu?"

Gözlerimi kapatıyorum ve ellerimin topuklarını gözlerime bastırıyorum. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Denemiyordum."

"Deniz Cadısı tehdidine karşı savaşmak için geri döndüğümüzde yeterince memnun olacaklar." Gözlerimi açtığımda Beast'in çantamı ve telefonumu ağır ahşap komodinin üzerine koyduğunu görüyorum. Bir yanım onları ulaşamayacağı bir yere kilitlemesini istiyor ama şimdi bu aptalca geliyor. Bana sürekli hatırlattıkları gibi, buradayım çünkü olmayı ben seçtim. İstesem şu anda o kapıdan çıkıp gidebilirim.

Çıplak göğsüme bakıyorum. Bu planı engelleyen bazı şeyler var ama gerçek şu ki bu benim seçimim ve arkasında duracağım.

Yarın ne getirirse getirsin.

BÖLÜM 9

CANAVAR

İ uyumayı beklemeyin. Dinlenme ve benim aram iyi değil, sahip olduğum az şeyi alıp kaçtığımdan beri hiç olmadı. Sabine Vadisi, tanıdığım tek aileyi arkamda bırakarak. Sevdiğim tek adamı geride bıraktım. Sekiz yıl ve hala onların hayatta olup olmadıkları, *onun* hayatta olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok. İkincisini varsaymak zorundayım. Carver City'de buluşmamız gerekiyordu ama Co-hen buraya gelseydi haberim olurdu. Gelmedi. Şimdi de gelmeyecek.

Onu ve kardeşlerini korumam gerekiyordu. Yeterince iyi değildim. Yıllar boyunca, farklı yapmam gereken yarım düzine şey, akıntıyı değiştirmek için tek başıma sahip olduğum yarım düzine fırsat buldum. Onu hayal kırıklığına uğrattım. Kanı ellerimde ve bu bilgi hem uyanıkken hem de rüyalarımda hala peşimi bırakmıyor. Çoğu gece, huzursuz rüyaların arasına serpiştirilmiş, ayın gökyüzünde izlediği yolu işaretleyen saniyelerin yavaşça ilerlemesinden ibarettir. Bu gecenin de aynı şekilde geçmesini bekliyorum.

Bu yüzden yabancı bir yatakta Isabelle'in kışının sert sikime sürtünmesiyle uyandığımda kafam allak bullak oluyor. Bir rüya gibi geliyor, gerçi benimkiler genelde kan ve kayıpla doludur. Bu başka bir şey.

birlikte, daha çok bu an gerçek olamayacak kadar iyi bir şey gibi. Buna güvenmiyorum ama kendime de engel olamıyorum.

Bitmesini istemiyorum.

Etrafımı saran uykulu büyüü bozmak istemeyerek gözlerimi kapalı tutuyorum ve ellerimi vücudunda gezdirerek kalçalarının kıvrımlarını, belinin eğimini, göğüslerinin dolgunluğunu izliyorum. Kıcını bana karşı daha ısrarlı bir şekilde gıcırdatıyor. Sanki sikime ihtiyacı varmış gibi, ama o da benim kadar rüyaya kapılmış durumda. Çok fazla hareket edersem her şey gerçek olur. Gerçek motivasyon. Gerçek sonuçlar.

Vücudunu yavaşça bir kez daha okşuyor ve elimi yakalayıp kalçalarının arasına götürüyor. Eğer çok fazla düşünmezsem, bu gerçek zamanlı bir olaydan ziyade bir anı olabilir. İstedğim kadar sık yatıya kalmıyordu ama her seferinde aynı şekilde uyanıyorduk. Vücudu benimkine karşı hafifçe hareket ediyor, ikimiz de tamamen uyanmadan önce sikim onun içine kayıyordu.

Amını avuçluyorum ve onu ıslak bulduğumda bir lanetle savaşmak zorunda kalıyorum. Yavaşça, çok yavaşça, onun açıklığını izliyorum. İkimizle de dalga geçiyorum.

Daha iyi erişebilmem için kalçalarını açmak dışında kıpırdamadan duruyor. *Aferin kızıma.* Ağzımı kalçasının çizgisi üzerinde gezdiriyorum ve hafifçe aşağı kaydırıyorum. Kalçalarını tekrar sallıyor ve sonra sikim orada, girişine doğru bastırıyor.

Yapmamalıyım.

Zamanın sonuna kadar bunun bir rüya olduğunu iddia edebilirim, ama Gaeton'un ağırlığının Isabelle'in diğer tarafındaki yatağı daldırma şeklini yanlışlamak mümkün değil. Bu pazarlığa birlikte girdik ve şimdi o uyurken onu becermek daha önce sahip olduklarımıza çok yakın hissettiriyor. Çok *ayrı*.

Klitorisinin etrafında dönüyorum ve gözlerimi açıyorum. Ve Gaeton'u doğrudan bana bakarken buldum.

Şok beni dondurdu. Bu bir rüya değildi. Ama sonra, moment Isabelle'in bana karşı hareket ettiğini biliyordum. Bu şekilde uyanmamızın üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmişti ama hiç *böyle* uyanmamıştık, Gaeton gözlerinde tembel bir zevkle bizi izliyordu.

Sessiz bir soruyla kaşlarımı kaldırdım. Görünüşe göre bir gösteri yapıyorduk ve ben fark etmemiştim. Belki de bu beni rahatsız etmeli. Bu adam Siyahlı Adam'la çalışmayı kabul ettiğimden beri benim en güçlü rakibim oldu. Neredeyse on yıl boyunca hem Orsino hem de Isabelle'in gözüne girmek için savaştık ve jokeylik yaptık.

Tüm bunlar şu anda çok uzak görünüyor.

Günün sonunda hepimiz aynı şeyleri istiyoruz. Her zaman öyleydik.

Isabelle'in klitorisiyle oynamayı bıraktım ve çarşafı üzerimizden çekerek

bizi Gaeton'un görüş alanına soktu. Tam olarak ne yaptığımız, sikişmeye ne kadar yakın olduğumuz konusunda hiçbir hata yok. Sonra Isabelle'in huzursuzca yer değiştirmesini görmezden gelerek bekledim. Belli ki henüz gözlerini açmamıştı.

Gaeton acele etmiyor. Sikime o kadar uzun süre bakıyor ki, onun ilgisi altında sertleştiğimi hissedebiliyorum. Adam sanki beni emmek istiyormuş gibi sikime bakıyor.

Dün gecenin tek seferlik bir şey olması gerekiyordu, bir noktayı kanıtlamamız gerekiyordu, ancak bu mantığı yürütmek için biraz gözlerinizi kısmanız gerektiğini kabul eden ilk kişi ben olacağım. Doğruyu söylemek gerekirse, bunun tek seferlik bir şey olmasını *istemiyorum*. Tüm bastırılmış saldırganlığımız, saf şehvet olmaktan bir kibrit çakımı uzakta. Bundan hep şüphelenmiştim ama dün gece teorimi fazlasıyla kanıtladı. Onun kıcını bu şekilde görmek bile benim iştahımı kabartmaya yetti. Eminim o da aynı şekilde hissediyordur?

Neden bu fırsattan yararlanıp önümüzdeki iki hafta boyunca bu çelişkili duyguların bazılarının üstesinden gelmiyorsunuz?

Bir elimi Isabelle'in karnına bastırarak onu kendime sabitliyorum ve boştaki elimle sikimi kavramak için biraz daha aşağı kayıyorum. Tutuyorum

Gaeton'un bakışlarını okşayarak oradaki meydan okumayı görmesini sağlar. Bırakın onunla istediğini yapsın.

Hiç tereddüt etmiyor. Şilteden aşağı kayıyor ve sonra ağzı sikimin etrafında ve ses çıkarmamak için alnımı Isabelle'in boynunun arkasına bastırmak zorunda kalıyorum. Adam naz yapmıyor. Sanki bir sonraki nefesi uzunluğumun diğer tarafındaymış gibi beni emiyor.

Kollarımda, Isabelle tamamen hareketsiz kaldı. Gaeton'un ne yaptığını görecektene kadar öne eğildiğini hissediyorum ve çok lezzetli bir inilti çıkarıyor. "Oh lanet olsun."

Gaeton hızını yavaşlatıyor ve beni yutarken Isabelle'in bakışlarını tuttuğunu anlamak için bakmama gerek yok. Ellerim titriyor ve ne yaptığımı bilmiyorum.

Asla ama asla bir planım olmadan cinsel ilişkiye girmem. Vanilya seks yaparken kontrolü kaybetmek affedilemez. Bir sahnenin başındayken kontrolü kaybetmek mi? Hayatta olmaz.

Şu anda kontrol bende değil. Buna başladığımda bir planım yoktu ve şimdi sadece Isabelle'e tutunuyorum ve Gaeton'un bana verdiği zevk dalgalarına biniyorum. Neredeyse sikimden tamamen uzaklaşıyor ve yarığımı dillerken bana birkaç sert vuruş yapıyor.

Bu sefer lanetimi içimde tutamıyorum. "Siktir, Gaeton."

"Mmm." Beni kavrayışını gevşetmiyor ama bıyıkları ağrıyan etime değiyor ve Isabelle'in vücudu sarsılıyor.

"Aminı mı yalıyor prenses?" Nefes nefese kalırken onu sabit tutuyorum.

"Evet."

Bir hareketle sikimin başını sertçe emiyor ve sonra gidiyor, belli ki klitorisine de aynı muameleyi yapıyor. Bacaklarım titreyene ve daha fazla dayanamayana kadar tekrar tekrar. "Birini ya da ikisini birden bitir, Gaeton. Şimdi."

"Kendin bitir." Sikimi yumrukluyor, beni Isabelle'in transına yönlendiriyor, ta ki beni kavradığı noktaya kadar içine gömülene kadar.

Vay anasını.

Onu becermeye başladım ve o inliyor, sızlanıyor ve klitorisinin üzerindeki dilinden titriyor, ama Gaeton'un yumruğu ikimizi de ihtiyacımız olan şeyden uzak tutuyor. Sikimin onun derinliklerine oturmasını. İkimizi de boşaltmak için tasarlanmış sert, güçlü vuruşlardan. Bunun yerine, uçurumun kenarında duruyoruz, zevk gittikçe daha da artıyor.

Sonra Isabelle çığlık atıyor ve boşalırken amı etrafımda kenetleniyor. Hala yeterli değil. Kahretsin, ama hiçbir yerde yeterli değil.

Gaeton aşağı doğru hareket ediyor ve sonra sanki orgazmını üzerimden temizlemeye çalışıyormuş gibi Isabelle'e gömüldüğüm yerde sikimi yalıyor. Etrafına uzanıyorum ve parmaklarımı saçlarına geçiriyorum. Sonunda beni serbest bırakıyor ve ben de onun derinliklerine gömülüyorum.

İşte o zaman Gaeton taşaklarıma saldırmaya başladı.

kaybettim. "." İtaat etmelerini beklemiyorum. Isabelle'i belinden kavrayıp arkasında dizlerimin üzerine çöküyorum ve Gaeton'u arasına sırt üstü yatırıyorum. Arkama yaslanıp elimi göğsüne bastırıyorum. "Ben boşalana kadar sakın durma."

"Evet, efendim," diye homurdanıyor ve sonra ağzı tekrar taşaklarımda ve arkalarındaki hassas ette.

Bir elimle Isabelle'in sırtının ortasına bastırıyorum ve o da hevesle göğsünün üzerine çöküyor, kıcı havaya kalkıyor. Dün gece Gaeton'u neredeyse aynı pozisyonda tuttuğum dikkatimden kaçmıyor. Şimdi bunu yapmak, Gaeton'un ağzı benim üzerimdeyken onun derinliklerine inmek çok doğru geliyor.

Kendimi ölümsüz hissediyorum. Hiç durmak istemiyorum.

Gaeton büyük eliyle kalçalarımıdan birini kavırıyor ve sonra ıslak parmağı kıkımda, derinlere bastırıyor, böylece kendi itişlerim onu

Isabelle'in amını sikerken bile kıcımlı beceriyor.

Çarşafı yumrukluyor, etin ete çarpma sesi odayı doldurana kadar vuruşlarını karşılamak için geri itiyor. "Daha sert, Beast. Daha sert sik beni."

Uyuyorum. Kalçalarını kavıyorum ve ileri atılırken onu tekrar sikime doğru çekiyorum. Tekrar ve tekrar ve tekrar, ikinci kez boşalmasını sağlamak, amının etrafında tekrar kasılmasını hissetmek için artan zevkime karşı savaşıyorum. Ve sonra orgazm oluyor, o kadar yoğun kıvranıyor ki, onu zar zor tutabiliyorum. Bu çok fazla. Daha fazla dayanamıyorum. Onu kenardan takip ederken inliyorum, onu boşalmamla dolduruyorum. Öne, yatağın üzerine yığılıyor ve Gaeton başını kaldırıp yarı sertleşmiş sikimi ağzına alıyor. Hınzır bir sırıtışla beni serbest bırakıyor. "Sıra bende."

Yüce İsa, ne halt bilmiyorum ama birden iki haftanın yeterli bir süre olmadığına emin oldum.

BÖLÜM 10

ISABELLE

I Gaeton yatağa tırmanıp sırtüstü uzandığında hâlâ az önce yaptığımız şeyin etkisinden kurtulamamıştım. "Gel. burada, Isabelle." Sesinde pek çok şeyin derinliği var ama ben şehvete odaklanıyorum çünkü en az acıtan o.

Elimi onunkine koyuyorum ve beni göğsüne doğru çekmesine izin veriyorum. O kadar büyük ki, sadece tüneğimi korumak için genişçe yayıldım. Gaeton başparmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve ben de karşılık olarak titriyorum. "Ağrın var mı?"

Başımı sallamaya başladım bile. "Hayır."

"Olacaksın." Gözlerine ulaşmasa da sırtışı genişliyor. Klitorisime bir tembel vuruş daha yapıyor. "Bir oyun oynayacağız."

Kafamda alarm zilleri çalıyor, ama ben dinlemek için amımı ahlaksız bir yaratık gibi göğsüne doğru sallamamaya çalışmakla meşgulüm. "Tamam."

"Sen iki erkeği paylaşan küçük, pis bir sürtüksün." Sesi sıcak, ihtiyaçtan başka bir şey içermiyor.

Yine de geri çekiliyorum. "Yapma."

"Bir oyun, Isabelle." Bunu söyleyen, yanımızdaki yastıkların üzerine uzanmış olan Beast. İstese dokunabilecek kadar yakın, ama bunu yapmak için hiçbir hareket yapmıyor. "Kukun hâlâ doldurulmak için can atıyor, değil mi?"

Dürüstlük. Dürüstlük sözü vermiştim. Gözlerimi kapatıyorum, ama bir şekilde daha da kötüleştiriyor, bu yüzden tekrar açıyorum. "Evet."

Beast'in dudakları hafifçe kıvrılsa da gözleri soğuk ve tetikte. "Yatağımdan yeni çıktığını hayal et. Spermelerim kalçalarından aşağı damlıyor ama bu yeterli değil. Kendini biraz kötü hissetmek istiyorsun, değil mi? Biraz yanlış. Biraz kirli."

Bunu bana nasıl yapıyor? Saklamak için elimden geleni yaptığım karanlık yanlarımı çizmeye devam ediyor. Gaeton çeneme dokunuyor ve ben gözlerimi açmaktan başka bir şey yapamıyorum. Artık gülümsemiyor. "Sana yaptıklarının etkisiyle hâlâ kızarmışken sikime boşalmak istiyorsun." Diğer elinin parmakları arasında klitorisimi çimdikleyerek beni zıplatıyor. "Ve sonra benimle işin bittiğinde, seni en yakın mobilyanın üzerine yatırıp tekrar sikmesini istiyorsun. Bahse girerim seni gözümün önünde becermesinden zevk alırsın. Senin için yeterli olmadığımı yüzüme vurmasından. Sonra da işi biter bitmez gelip üstüme çıkar ve aynısını ona yaparsın." Başparmağıyla alt dudağımyı okşuyor. "Bütün gün, Is- abelle. Önce onun aleti, sonra benimki, sonra yine onunki. Ve daha fazlası için çok acı çektiğinde, sırayla o amcığın tadına bakacağız."

Zihnim korkunç bir şekilde boşaldı. "Ama-"

"Bugün seni hak ettiğin gibi ileri geri hareket ettireceğiz." Klitorisimi bir kez daha sıkıyor. "Bugün bizim küçük sürtüğümüz olmak ister misin?"

Sadece tek bir cevap var. Her zaman tek bir cevap vardı. Bu sefer kendime dürüst olmayı hatırlatmak için durmama bile gerek yok. "Evet. Hepsini istiyorum. Söylediğin her şeyi."

Gaeton bana bakıyor. Bir zamanlar aklından geçen her düşüncüyü okuyabiliyordum. Onları benden saklama zahmetine hiç girmez, boş zamanlarımda okuyabileceğim açık bir kitap olacak kadar bana güvenirdi. Ya da en azından ben böyle düşünüyordum. Şimdi biliyorum ki

Daha iyi. Gaeton açık bir kitap olabilirdi ama sadece hayal meyal anladığım bir dilde konuşuyordu. Ellerini vücudumda gezdirerek kalçalarımaya koydu ve onları sıktı. "Hayır."

Şok beni irkiltti. "Ne?"

"Hayır. O oyunu oynamıyoruz. Hiçbir lanet oyunu oynamamalıyız." Beni üzerinden kaldırıyor ve daha ben yatağa düşmeden harekete geçiyor, ayağa kalkıyor ve banyo odasına doğru ilerliyor. Kapı arkasından çarpıyor ve birkaç saniye sonra duş açılıyor.

Sanki dünyamı tersine çevirmiş ve sonra da iyi bir önlem için sarsmış gibi hissediyorum. Dizlerimi göğsüme çekip kollarımı onlara doluyorum. "Bunu beni incitmek için bilerek mi yaptı?" Gerçekten bir cevap beklemiyorum. Gaeton dokunaklı bir tip olabilirdi ama Beast asla öyle değildi. Onda sevdiğim şeylerden biri de bu, yıllarca yüzebileceğimi ve asla dibe ulaşamayacağımı bildiğim derinliklere sahip olması. Beast pek çok yönden bir gizem; ayrı geçen bir yıl benden sakladığı gizemleri daha da artırdı.

Tam Gaeton'un yaptığı gibi çeneme dokunuyor ve ona bakmam için beni yönlendiriyor. İlk defa buz gibi bir duvar değil. Öfkeli ve... incinmiş mi? Beast elini bırakıyor. "Zaman tüm yaraları iyileştirebilir ama geçmişinden gelen bir hayalet, kaydettiğin tüm ilerlemenin içinden fırlayıp geldiğinde bunun hiçbir anlamı kalmaz. Ondan ne istiyorsun Isabelle?" Yavaşça nefes alıyor ve öfkesini bastırdığını görebiliyorum. "Bunu kabul etti ama hoşuna gitmiyor. Onu biraz rahat bırak."

Sonunda.

Sonunda, kafa karışıklığının ve kalan azıcık gururumun ötesinde tutunacak bir şeyim var. İçimde yükselen öfkeyi tüm kalbimle kucaklıyorum. "Bunun şartlarını da ben belirlemedim. *Sen koydun*. Hem dürüstlük istiyorsunuz hem de bunu size verdiğim için bana bedel ödetiyorsunuz.

Aynı anda hem siklerinizle hem de kalplerinizle oynamak istediğim için hayatlarınıza geri dönmüşüm gibi davranmayın. Bu sizin kararınızdı."

"Evet, öyleydi." Yataktan kalkıp ayağa kalkıyor. "İşte bu yüzden bunun sorumluluğunu alıyorum."

"Bu bir ilk." Neden konuşmayı kesemiyorum? Daha önce hiç sorun olmamıştı ama sanki bu adamlar beni parçalara ayırmış ve bildiğimi sandığım her şeyi elimden almış gibi hissediyorum. Dün gece isimlerini sayıklarken bile her anın tadını çıkarıyordum. Beast beni bir yabancıya teşhir ettiğinde ve sözleriyle beni aşağıladığında bile, sevgiye aç bir yaratık gibi o duyguyu içime çektim. Peki ya bu sabah? Bu sabah yaptıklarımızı hâlâ sindirebilmiş değilim.

Dün geceki gibi hissetmiyordum. Beast arkamda hareket etmeye başladığında, ikimiz de hala çoğunlukla uyuyorduk... Gaeton yataktan aşağı kayarak Beast'in sikini emmeye başladığında... Beast beni becerirken klitorisimi yaladığında... Bunların hiçbirisi özenle kurgulanmış bir sahne gibi gelmedi. Sadece *bizmişiz* gibi hissettirdi.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Bir şey ifade ettiğinden emin değilim. Hepsi.

Canavar'a ters ters bakıyorum, hissettiğim eziyetten nefret ediyorum. "Amaç Küçük pis bir sürtük ya da seni baştan çıkarma ağıma düşüren tür baştan çıkarıcı olduğum için beni cezalandırmak için mi? İkiniz de böyle düşünüyorsunuz, değil mi? İşlerin bu kadar gitmesinin tek sorumlusunun ben olduğumu." Çoğundan ben sorumluyum ama onları bağlayıp bir şeyi kabul etmeye zorlamadım. Birini diğerine tercih edemeyeceğimi kabul edene kadar aylarca bana dava açtılar ve bana buna mecbur olmadığımı söylediler. Benim tek günahım ikisini de sevmek ve seçim yapmayı reddetmek. Benimle aynı anda çıkmanın iyi bir fikir olduğuna karar verenler onlardı, ama geçmiş hakkında konuştuğumuzda herkes bunu rahatlıkla unutuyor.

Beast bana öyle uzun bakıyor ki, kıvranmamak için kendimi zor tutuyorum. "Sinir krizi geçirmeyi bıraktın mı?"

"mi? çocuk değilim ve kriz geçirmiyorum, seni pislik." Yüzümü ellerimle kapatıyorum ve bir hayal kırıklığı çılgınlığını bastırmaya çalışıyorum. Zar zor başarıyorum. "Git Gaeton'la konuş lütfen. Yapacağın şey buydu. Burada söyleyecek bir şey kalmadı."

"Yanlış, Isabelle." zaman prenses yerine benim adımlı söylese, geçmişteki ilişkimizin tabutuna bir çivi daha çakılmış gibi hissediyorum. Aramızdaki mesafenin ne kadar uzun olduğunu hatırlatan bir başka şey.

Ellerimi indiriyorum ve dehşet içinde boğazımın düğümlendiğini hissediyorum. "Bu yanlış mı *Samson*? Gerçekten mi?"

Sanki gerçek adını kullanarak ona vurmuşum gibi geri çekildi. Beni sevdiğini ilk söylediğinde benimle paylaştığı isim. Eski sevgilisinin hayatta olduğuna dair umudunu yitirdiği anda vazgeçtiği isim. Carver City'de olduğu sürece Beast'ti ve gerçek adı Beast'in bana verdiği birkaç sırdan biriydi.

Belki şu anda bunu kullanmak için bir kaltağım, ama umurumda değil. Burada hiçbir gücüm yok ve eğer geçmişteki her günahın bedelini bana ödetmeye kararlılarsa, onları bu deneyimin içinde boğulmaya zorlayacağım. Bu acı iki tarafa da gider. Her zaman iki taraflı olmuştur.

"Evet, Isabelle. Yanlış. Söylenecek tonla şey var." Bana son bir kez uzun uzun baktıktan sonra arkasını dönüyor ve banyo kapısına doğru yürüyor. Kapıyı çarpmıyor, ama arkasından kapattığında çıkan sessiz tıkırtı bin kat daha lanetleyici hissettiriyor.

Tanrım, ağlayacağım.

Ellerimi sertçe gözlerime bastırıyorum, sanki neden olduğu donuk ağrı yanmayı durdurmaya yetecekmiş gibi. Bunun zor olacağını biliyordum. Ruhumun derinliklerine kadar biliyordum ve yine de kabul ettim. Kendimden başka suçlayacak kimsem yok. Bu olaydaki rolüm, öfkelerini benden çıkarmalarına izin vermek-

Ta ki zaman dolup eve dönene kadar. Bir çeşit kurbanlık kuzu. Bu kadar.

Sadece on üç gün kaldı.

Bu düşünce histerik bir kahkahanın yükselmesine neden oldu. Neden bunun işe yarayacağını düşündüm ki?

Bir vızıltı spiralimi kesiyor ve isteksizce ellerimi bırakıp gözlerimi açıyorum. Bu benim telefonum. Beast ve Gaeton ne düşünürse düşünsün, kız kardeşlerim burayı bulup beni kurtarmak için kapıyı kırabilecek kapasiteye fazlasıyla sahipler. Tartışmaya açık olan tek şey, eğitilmiş katillerden oluşan bir ekip mi yoksa baldızım Muriel'i mi gönderecekleri. Şahsen ben ekibin Muriel'i almasını tercih ederim. Cordelia'yı kızdıran insanları ortadan kaldırmak gibi bir huyu var. Belki de adamlar bunun olmamasını sağlamak için Cordelia ve Sienna'yı idare etmem konusunda bana güveniyorlardır.

Eğer durum buysa, bana beklediğimden daha fazla güveniyorlar demektir.

Yüzümü düzeltecek zamanım yok. Çantamı karıştırmak ve telefonumu çıkarmak zorunda kalıyorum. Sienna'nın adı ekranda yanıp sönüyor. Banyo kapısına bir bakış attıktan sonra başparmağımı kaydırarak cevap veriyorum. "Aramayı bırakmalısın."

"Elbette." Kız kardeşimin sesi fazlasıyla makul geliyor. "Ama aramayı kestiğimiz anda o şerefsizleri öldürmeye ve seni kurtarmaya geleceğiz, yani gerçekten hangisini tercih ederdin?" Sadece Sienna mur- der hakkında bu kadar rahat konuşabilir. Dünyayı önemseyen ve önemsemediği insanlar olarak ikiye ayırıyor ve ben muhtemelen ilk gruptaki insanları bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar sayabilirim.

"Sienna." Sesim pek doğru çıkmıyor ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok.

"Bekleyin lütfen."

Bir görüntülü arama başlattığında telefonum titriyor. Ekranıma ters ters bakıyorum. Sienna yüz yüze konuşmanın büyük bir savunucusudur ve

Sonuç olarak bir insan yalan dedektörü. Ama onu görmezden gelirim, tehditlerini yerine getirme olasılığı çok yüksek. İç çekiyorum ve görüntülü aramayı kabul ediyorum.

Üzerinde en sevdiği "iş" kıyafeti olan, üzerinde şirin bir pentagram resmi olan grafik bir tişört var ve sarı saçlarını geriye doğru at kuyruğu şeklinde toplamış. Hiç makyaj yapmıyor ve içimdeki küçük bir parça onun kusursuz güzelliğine kızmaktan kendini alamıyor. Kimse onun yüzüne bakıp yorgun olduğunu söylemeyecek ya da bugün rimel ve ruj sürmeyi unuttuğu için hasta olup olmadığını sormayacak.

Sienna gözlerini bana diyor. "Hâlâ yataktasın."

Derimin altına yayılan sıcaklığı durdurmaya çalışıyorum ama faydası yok. Bunun yerine, sorunun altındaki soruyu görmezden geliyorum. "Her şey kontrolüm altında."

Şimdiye kadar daha iyi bilmeliydim. Kız kardeşim eğilip gözlerini kısıyor. "Sadece yatakta değil. *Sevişiyordunuz.*" Keyifli bir kahkaha atıyor. "Hangisinin üzerine düştün? Şu iri yarı canavar adama mı yoksa gerçek adı Beast olana mı?"

Allığım daha da kızarıyor ve kıpkırmızı olduğumu anlamak için yüzümü gösteren küçük kareye bakmama gerek kalmıyor. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Çok kötü." Arkasına yaslanıyor ve başını yana eğiyor. "Isabelle..."

Bir sonraki söyleyeceği şeyden hoşlanmayacağımı zaten biliyorum, tıpkı bundan kaçınmanın bir yolu olmadığını bildiğim gibi. "Evet?"

"İkisini de becerdin, değil mi?" "Teknik olarak değil."

Sienna gözlerini deviriyor. "Vajina içinde penisin seks olarak nitelendirilebilecek tek şey olmadığını çok iyi biliyorsun, bu yüzden benimle teknik detaylarla oynama." Bana düpedüz ürpertici bir gülümseme veriyor. "Tabi eğer benim için hazırladığım cinsel eğitim sunumunu görmek istemiyorsan."

Sen ve Cordelia sürekli ürettiğinizde ve gelecekteki kardeşlerimi eğitmem gerektiğinde."

Göz kırpıyorum. "Kardeşler."

"Kardeşlerimin çocukları için cinsiyet ayrımı gözetmeyen bir terim. Hiç kimse varsayımda bulunmamalı, öyle değil mi?"

Kız kardeşimi çok seviyorum ama gelecekte var olacak ya da olmayacak çocukları eğitmek için bir *sunum* yaptığı gerçeği? Başımı sallıyorum ve boş veriyorum. Bu saf Sienna ve çok fazla soru sormak baş ağrısına ve daha fazla anlamamaya neden olacak. "Kardeş konusunun gelecekte bir süre için endişelenmen gereken bir konu olduğunu sanmıyorum." *Eğer hiç olmazsa*. Teoride çocuk istiyorum ama gerçeklik bu arzuyu karşılayabilir mi bilmiyorum. Her , bu adımı atmaya hazır değilim.

"Hazırlıklı olmayı severim." Bunu elinin tersiyle itiyor ve yeniden bana odaklanıyor. "İkisini de hizaya getirmek için seksi kullanman oldukça zekice. Bu kadar zeki adamlar için, senin amcığın onları aptala çeviriyor."

kurtulmak mümkün mü? Bunu öğrenmek üzereymişim gibi bir his var içimde. "Sienna, yaptığım şey bu değil."

"Bana *söylemediğin* sürece ne yaptığını nasıl bilebilirim ki?" Bana sinsi bir gülümseme veriyor. "Eğer naz yapmakta ısrar , sanırım teoriler üretmeye devam etmem gerekecek. Bir sonraki teorim _."

"Tamam!" Banyo kapısına bakıyorum ve sesimi alçaltıyorum. Duş hâlâ akıyor ama kaderi kıskırtmak istemiyorum. "Tamam. Sana söyleyeceğim, ama Cordelia'yı sakinleştireceğine ve bu iş bitene kadar onu bekleteceğine söz vermelisin."

"Hiçbir şey için söz vermiyorum."

"*Sienna*."

İçini çekti. "*Peki*. Söyle bana. Cordelia'yı sakinleştireceğim. Ama cevabın beni tatmin etmezse, söz vermiyorum.

eylemlerim hakkında."

Alabileceğim en iyi söz bu. "İkisiyle Gaeton'un evindeyim. Geri dönmeleri karşılığında onlara iki hafta boyun eğme sözü verdim. Ve bu sürenin sonunda içlerinden birini seçmem ve bu karara sadık kalmam gerekiyor."

"İki haftalık teslimiyet." Bunu düşünceli bir şekilde söylüyor ve ben şimdiden onun etkileyici beynindeki çarkların döndüğünü görebiliyorum. Parlıyor. "Yani seks anlaşması yapmayı kabul ettiğinizi söylüyorsunuz."

"Hayır, söylediğim bu değil." *Ben de tam olarak bunu söylüyorum.*

Başını iki yana sallar. "Izzy, şu anda ikisine birden sahip olmak bir rüya gibi gelebilir ama iş başa düştüğünde seçim yapmak daha da zorlaşacak. Daha önce seçim yapamadıysan, şimdi nasıl yapacaksın?"

Bilmiyorum. Bu, üzerinde hiç düşünmediğim bir şey. "Oraya gittiğimde anlayacağım."

"Güçlü yönlerine ve özelliklerine göre bir algoritma oluşturmamı ister misiniz?" Daha hızlı konuşuyor, zihni zaten bu konuşmanın on iki adım ötesinde. "Bunu doğru yapabilmek için sizden bazı önemli verilere ihtiyacım olacak. Telefonunuz yanınızda, güzel, güzel, size soruları e-posta ile göndereceğim. Soruları mümkün olduğunca çabuk bana geri gönderirsen hafta sonuna kadar mantıklı bir yanıt almış olurum."

"Sienna, hayır."

"Sen 'Sienna, hayır' diyorsun ama benim tek duyduğum 'Sienna, evet'. Güven bana, Izzy. Kalp yalan söyleyebilir ama deneysel kanıtlar yalan söylemez."

Bunu yapacak ve eğer o lanet formları hemen doldurmazsam, doldurana kadar başımın etini yiyecek. Çaresiz, yapabileceğim tek şeye sarılıyorum. "Ama sen David'le deneysel bir kanıt olmadan evlendin."

Bana acıyormuş gibi bakıyor. "Üreme konusunda fikrimi değiştirmem ihtimaline karşı tam bir soy DNA geçmişı araştırması yapmadığımı, FBI'ın bulabileceklerine rakip olacak bir geçmiş araştırması yapmadığımı ve cinsel zevklerimizin uyuştüğundan emin olmak için ona üç gecelik bir seks denemesi yapmadığımı düşünüyorsan- Izzy, beni tanıyor musun ki?"

Söyleyecek başka bir şey yok. Yüzüme bir gülümseme yapıştırmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. "Teşekkür ederim Sienna. Bir algoritma son derece yardımcı olacaktır."

"Benimle dalga geçiyorsun ama görene kadar bekle. Yardımı dokunacak. Söz veriyorum." Omzunun üzerinden bakıyor. "Benim gitmem gerek. Cordelia'yı oylarım ama fikrini değiştirir ve kurtarmaya gelmemizi istersen mesaj at ya da ara. Orada olacağız."

"Teşekkür ederim." Boğazım yine o korkunç kapanma olayını yapıyor. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Telefonu kapatıyor ve beni bir kez daha yanlışı giden her şeyle baş başa bırakıyor. Keşke dün gece başladıklarını söyleyebilseydim, ama gerçek şu ki uzun zaman önce başladılar, belki de Gaeton ve Beast ile ilk tanıştığım zamana kadar.

Babam kendi adamlarını bizden ayrı tutardı ve bunun iyi bir nedeni vardı. Aile evimizde her zaman korunurduk, araziden ayrıldığımızda her zaman özel güvenliğe sahip olurduk, ancak onlar dikkatle değerlendirilen bireylerdi. Bu nedenle, beş yıl önce generalliğe terfi edene kadar Gaeton ya da Beast ile tanışmadım. Babamın ısrarla istediğı o töreni ve onlarla ne kadar *gurur* duyduğunu hala hatırlıyorum. O ikisine hiç sahip olmadığı oğullarıymış gibi bakıyordu. Kızlarından daha iyi değillerdi; sadece farklıydılar.

İkisi de en iyi hallerindeydi, yeni kuruluşlar gibi parlıyorlardı ama beni çeken bir tehlike unsuru vardı. Ve bana bakışları... Beast beni bütün olarak yemek ister gibiydi. Gaeton sanki

dizlerinin üzerine çöküp bana mümkün olan en günahkâr şekilde tapınmak istiyordu.

O anın, her şey alev almadan önce iki acı dolu uzun yıl boyunca her ikisiyle de çıkmaya çalışmama nasıl o zaman bilemezdim. Onlara gülümsemenin, en ufak bir flörtün, Beast ve o banyoda ne yapıyorlarsa onu yaparken benim burada, Gaeton'un yatağında yalnız kalmamla sonuçlanan bir yola girmemize neden olacağını bilemezdim. Konuşmak mı? Plan yapmak? Sikişmek mi?

Bu düşünce beni hem buz gibi soğuk hem de acı verici bir şekilde sıcak bırakıyor. Bilmek zorundayım. Beni dışarıda bırakmalarına izin veremem, eğer bu gerçekten bir seçim yapmamla ilgiliyse ve sadece bir kefaret biçimi değilse.

Kendime destek olma şansı tanımıyorum. Cesaretimden arta kalanları toplayıp kapıya doğru ilerliyorum ve elimi kapı tokmağına koyuyorum. İşte gücüm ve öfkem burada beni yarı yolda bırakıyor.

Bunu yapamam. Neden yapabileceğimi düşündüm bilmiyorum. Kapıdan döndüm ve odadan çıktım.

BÖLÜM 11

GAETON

A Duş, cildimi kaplayan hastalıklı hissi temizlemeye yetmiyor. Bir girdabın ortasındaymışım gibi hissediyorum.

Kiracılar beni bir o yana bir bu yana kırbaçlıyor. Isabelle'i istiyorum. Isabelle'i istemekten asla *vazgeçmedim*, ondan uzak kaldığım her an kıskançlıktan aklımı kaçırmama neden olsa bile çünkü onun Beast'le birlikte olduğunu ve Beast'in ona benim asla veremeyeceğim şeyleri verdiğini biliyordum. O kıskançlık şu anda hiçbir yerde olmayabilir ama bu geçmiş i de ğ iştirmez. Orada çok fazla acı var, çok fazla hata var.

Peki ya Beast? Bu iş kadar basit *değ il*. Yıllarca ondan nefret ettim ama yine de arkamda ona güvendim. *Ya düşünmeme izin vermediğim tüm o sorular?* Cevapları bulmaya, bunu kabul etmeden önce olduğumdan daha yakın de ğ ilim. Dün gece beni becerdi. Bu sabah onun sikini emdim. Bu çok büyük bir sorun.

Pişman olduğumdan de ğ il. Pişman de ğ ilim. Ama artık yatakta nasıl olduğunu bildiğim için daha fazlasını arzuluyorum. Bunun Isabelle ile aramızdaki sorunları çözmemiz için olması gerekiyordu. *Birbirimizle olan sorunlarımızı çözmemiz gerekmiyordu.* İstemediğim ya da ihtiyacım olmayan başka bir karışıklık.

Bunu asla kabul etmemeliydim.

Alnımı serin fayansa bastırıyorum ve nefes veriyorum. Ses neredeyse kapının açılışını maskeliyor. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Çok kötü."

Şaşkınlık beni kendime getirip Beast'e dönmemi sağladı. "Sen."

Buraya gelmeden önce pantolon giyme zahmetine katlanmadı ve onu çıplak görmek beni başka bir döngüye soktu. Son on iki ay içinde birkaç kez birlikte sahnelere katıldık, ama o her zaman, her zaman kıyafetlerini üzerinde tuttu. Dün gece onu ilk kez çıplak gördüm.

Keşke o görüntüyü zihnimden silebilseydim.

Yara izleri boynundan aşağıya doğru vücudunu sarıyor, sanki onu beceren kişi yüzünün mükemmelliğini bozmaya dayanamamış gibi. Ya birileri bir noktada ona işkence etmiş ya da sayamayacağım kadar çok bıçaklı kavgaya karışmış. Baharat için birkaç kez vurulduğundan bahsetmiyorum bile. Ene- mileri de penisini yalnız bırakmış, göğsümdeki mide bulandırıcı his dışında bir şey bulabilseydim bu beni eğlendirebilirdi. Aletinin başındaki piercing dikkatimi çekiyor ve bakışlarımı yüzüne doğru çekmek için her şeyimi harcıyorum. "Bu bir hataydı."

"Dün gece seninle aynı fikirde olabilirdim. Peki ya şimdi?" Omuz silkiyor. "Buna ihtiyacımız var."

"Hangi biz, Beast? Sen ve Isabelle mi? Ben ve sen mi? *Ben* ve Isabelle olmadığımız kesin." Öfkemi bastırmak için o kadar çok çalıştım ki. Neredeyse dört yüz gündür Isabelle'i görüyorum ve içimden ölmüyormuşum gibi kibar bir surat takıyorum. Beast'in yanında çalışırken zamanın yarısında onun zarif boynunu sıkmak istiyordum, diğer yarısında ise kendimi unutup onun sikini yalamayı hayal . "Beni asla seçmeyecekti."

İşte bu. İkimiz de onunla çıkmaya karar verdiğimizden beri beni canlı canlı yiyen gerçek. Kendimi asla mazoşist biri olarak görmedim, ama her zaman

bu kadın için. Artık bunu yapamam. *Yapmayacağım.*

Beast bana uzun uzun bakıyor ve ilerlemeye başlıyor. Onunla aramda 15 santim var ama varlığı alana hükmediyor ve kendimi yakalayıp ayaklarımı yere basmadan önce beni bir adım geriye itiyor.

"Ne yapıyorsun sen?"

"Bir noktayı kaçırdın." Ve sonra benimle duşa girdi. Çok yakın, çok yakın. Ne halt *ediyor* bu? Bakışlarımı sabit tutuyor. "Arkanı dön."

"Kafama beni pencereden attığın bölüm bu mu?"

Canavar sırtıyor. "Eğer bana sırtını dönecek kadar cesur değilsen..."

"Ters psikoloji bende işe yaramıyor." Ama o gelmeye devam ediyor. Bir adım daha atarsak göğüs göğüse, horoz horoza olacağız. O günahkâr kıvrımlı dudaklara ve bu adamı geçmişte sayamayacağım kadar çok kez öldürmek istemiş olabilirim ama şu anda onu gerçekten öpmek istiyorum.

dönüyorum. Kötünün iyisi.

Beast'in eli sabuna ulaşmak için etrafımda dolaşıyor ve sonra bana dokunuyor, sırtımı geniş darbelerle ovuyor. İyi hissettiriyor, olması gerekenden çok daha iyi. Ama hala kaya gibi sertim. Bu noktada her şey iyi hissettirebilirdi. Ya da en azından ben ellerimi fayansın üzerine koyarken ve onun dokunuşu yavaşça dönerken kendime böyle söylüyorum.

Bir tuzağı gördüğümde tanimalıyım.

"Seçimi bu kadar açık olsaydı, bu kadar uzun sürmezdi. *Onu* terk eden sendin."

Ve sonra Beast'i terk etti.

Ne kadar yıpranmış hissedersen hissedeyim, bu adam için kendimi parçalamayacağım. Ona vücudumla güvenebilirim, onu gerçekten saçma bir şekilde becermek isteyebilirim, hatta bir çatışmada arkamda olmasına bile güvenebilirim, ama Beast benim arkadaşım değil. Sır tutacak biri değil.

bana karşı kullanma niyetinde olmadan. "Bu anlaşma bir hataydı."

"Hayır, hiç sanmıyorum." Beast'in elleri yanlarıma ve sonra göğsüme doğru hareket ediyor. Sırtıma *tam* olarak bastırmıyor ama onu bir santim ötemde hissedebiliyorum. Kıpırdamadan duruyorum, nefes almaya bile cesaret edemiyorum. Elleri karnımdan aşağı iniyor ve sikimin hemen yanında duruyor. Sesini alçaltıyor. "Geçmiş için mi öfkелisin? Yoksa sikimi tekrar kışında istediğın için mi öfkелisin?"

"Seni istemiyorum." Bu yalan kulağa hiç de inandırıcı gelmiyor.

"Değil mi?" Piç kurusu hâlâ ellerini oynatmıyor, umutsuzca ihtiyacım olan inişe devam etmiyor. "Şu anda sikini kaldırmamı istemiyor musun?" Sesindeki zalim gülümsemeyi duyabiliyorum. "Dizlerimin üzerine çöküp sana sakso çekmeyi teklif etsem hayır mı dersin?" Her kelime karanlık bir cazibeyi gün ışığına çıkarıyor. Gözlerimi ayırmadan fayansa bakıyorum. Nefes alamıyorum. Hareket edemiyorum. O etrafımda bu büyüü örerken ben sadece burada durabilirim.

Aletinın kışımın alt kıvrımına sürtünmesi. "Dün gece yaptığım gibi kışına vururken Isabelle'in tatlı küçük amına batmak istemiyor musun?"

Eğer arkamı dönersem, onu öpeceğim. Onu öpmekten çok daha fazlasını yapacağım. Nefes alış verişimi düzenlemeye çalışıyorum ama vücudum beni dinlemiyor. Her nefes alışımda ve verişimde neredeyse soluk soluğa kalıyorum. "Ne öneriyorsun?"

"Kendimize ait bir anlaşma." Parmak uçları kalça kemiklerimi sıyrıyor. "Önümüzdeki on üç gün boyunca bu üçgeni kapatıyoruz."

Bunu istiyorum, ama.. "Neden bunu teklif ediyorsun?"

"Seni becermek istiyorum." Dünyadaki en basit şeymiş gibi söylüyor. Beni becermek istiyor, o yüzden becerecek. "Beni becermek istiyorsun."

Bunu sistemimizden çıkarmak için bundan daha iyi bir zaman olamazdı."

Kulağa mantıklı ve basit geliyor ama aslında hiç de öyle değil. "Seksin o kadar basit olmadığını herkesten iyi biliyorsun. Kimseyle değil. Özellikle de bizimle."

"Gaeton." Ağzı kürek kemiklerimin arasındaki noktaya değiyor, bir anda orada ve yok oluyor ve hareketi tekrarlaması için onu davet etmek için dokunuşuna geri dönmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. "Sonuçlar hakkında bu kadar düşünmeyi bırak ve bana ne istediğini söyle."

"Çok iyi. Seni istiyorum. Sadece bundan hoşlanmıyorum."

"Kulübe hoş geldin." Ağzını sırtımın hassas derisinde bir kez daha yavaşça gezdiriyor ve sonra eli sikimin tabanını kavırıyor. Okşamıyor. Sadece bana sahipmiş gibi kavırıyor. "Arkanı dön."

Bu bir hata. Emrine itaat ederken bile bunun bir hata olduğunu biliyorum. Ben dönerken sikimi bırakmıyor, sadece soğuk fayansa bastırana kadar beni geri itmek için tutuşunu kullanıyor. "Seninkini daha önce almadın."

Hayır, yapmadım, ama şu anda sorunlarımın en küçüğü bu ve Beast bunu biliyor. Bana bir çeşit hediye sunuyor, göğsümde düğümlenmiş olan şeylerden uzaklaşmamı sağlıyor. basit bir şey değil ama Isabelle'le ilgili çelişkili duygularımla başa çıkmaya kıyasla çocuk oyuncağı. "Beni boşaltmayı mı teklif ediyorsun?"

"Onun gibi bir şey." Dudakları hafifçe kıvrılıyor ve gözlerinde daha önce gördüğüm o eğlence titreşiyor.

Kahretsin, ama o güzel. Çok sert olduğu için bunu unutmak kolay, ama şu anda Beast'le ilgili tek sert şey siki. Aniden kuruyan boğazımı geçip yutkunuyorum. "Misafirim ol."

Canavar kımıldamıyor. "Evet de."

Sanki başka bir şey söyleme tehlikem varmış gibi. "Evet. Em beni, seni piç. İyi yap."

Kalçasında yağmur yağdığında ona acı veren kalın yara izine rağmen herhangi bir çaylak kadar zarif bir şekilde dizlerinin üzerine çöküyor. Eskiden ölmesini dünyadaki her şeyden çok istediğim bir adam hakkında bu kadar çok şey biliyor olmam garip. O zamanlar Isabelle'le ilişkimdeki sorunun Beast olmadığını fark etmemiştim. Ölümcül kusur o değildi. Bunca zaman sonra bile hala ne olduğundan emin değilim. Belki de onun bağımlılığıydı, beyaz çitli bir hayata ya da normal insanların istediği her ne haltsa ona benzer bir şeye bağlanmaktan kaçınmasıydı. Sanki ona o hayatı sunmaya nereden başlayacağımı bilebilirmişim gibi.

Canavar bacağıma sertçe vuruyor. "Gözlerini benden ayırma, Gaeton."

İtaat ediyorum ve bir Isabelle'i düşünmemeye başlıyorum. Sikimi ağzına alırken Beast'in bebek mavisini gözleri beni esir alıyor. Dudakları dibimle buluşana kadar uzunluğundan aşağı inmek için biraz mücadele etmesi gerekiyor. Çok iyi hissettiriyor, kalçalarım titriyor ve duvara daha sert yaslanmak zorunda kalıyorum.

Boğazından alçak sesle hırlıyor ve ben bunu taşaklarıma kadar hissediyorum. Başımın arkası fayansa çarpıyor ve gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum. "*Siktir.*" Beast parmaklarını kalçalarımın üzerine geçiriyor. Sertçe. Bu, ona tekrar bakmamı sağlamaya yetiyor, daha sonra parmak uçlarından morluklar oluşacağını bilmeme yetiyor. Bu düşünce beni rahatsız etmeli. Bu adam benim Dom'um değil, bir tür anlaşılmaya varmak istese bile önümüzdeki iki hafta boyunca. O pisliği sevdiğimden bile emin değilim.

Ama sık yalayabiliyor.

Beni ustalıkla çalıştırıyor, dişlerini ve dilini kullanarak beni tam eşiğe . Bu sırada kalçalarımı kavırıyor ve bana arzuladığım acıyı veriyor. Sert ve kirli ve başka türlü süreni istemezdim.

Lanet olsun. "Yaklaştım."

Ellerimi tutup başının iki yanına koyacak kadar uzun süre kalçalarımı serbest bırakıyor. Tek bir bakışıyla tam olarak ne istediğini anlıyorum. Bir kahkaha attım. "En alttan en üste kadar sana güveniyorum, seni piç kurusu." Elleri tekrar kalçalarımın gidiyor ve sonra sert, düzensiz vuruşlarla ağzını beceriyorum. Çok yaklaşmışım. Bunu sonlandırmak istiyorum ve sonlandırmak istemiyorum.

Sonsuza kadar değil.

Bu sadece bir zevk alışverişi. Hepsi bu. Aramızdaki tek şey bu olabilir. Aramızda çok fazla saçmalık var, ama kim bilir? Belki de bu, nasıl yaratacağımızı asla bulamadığımız temiz bir sayfa olur.

Bir lanetle boşalıyorum ve beni içerken izliyorum. Ben onu yavaşça sikimden itene kadar Beast beni yavaşça emmeye devam ediyor. "Yeter."

Canavar dudaklarını yalıyor. "Son bir soru ve dürüstçe cevapla."

Bundan hoşlanmayacağımı zaten biliyorum, tıpkı artık fikrimi değiştiremeyecek kadar ileri gittiğimin farkında gibi. Dün gece kıcımlı sikti. Bu sabah ikimiz de birbirimize oral seks yaptık. Bu roller coaster zirveye ulaştı ve serbest düşüşten yarım nefes uzaktayız. "Öyle mi?"

"Isabelle'e bizim küçük pis fahişemiz rolünü oynamak istediği için mi kızgınsın? Yoksa bunu istediğin için kendine de mi kızgınsın?"

Duvar yüzünden geri adım atamıyorum ve o da duştan çıkarken önümde diz çöküyor. Olayları bu şekilde planladığına dair en ufak bir şüphem yok. "Sen tam bir piçsin."

"Evet." Kalçalarımı son bir kez daha sıkıyor ve orta parmağını sikimin üzerinde gezdiriyor. "Soruya cevap ver."

"İkisini de." Taşaklarımı avuçladığında bir nefes ürperiyorum. "Her ikisi için de endişeliyim." Aynı anda ellerini tokatlayarak uzaklaştırmak ve

Bana dokunmayı asla bırakmamasını talep ediyorum. "Neden bu konuda kızgın *olmadığını* anlamıyorum."

"Hayat çok kısa, çok belirsiz, kendini istediğin şeyden mahrum etmek için." Parmaklarını sikimin alt tarafında gezdiriyor ve sonra beni başımın hemen arkasından kavlıyor. Az önce bu kadar sert boşalmışken, hâlâ alay etmekten fazlasını yapmaya yetmiyor, ama çok iyi hissettiriyor. Beast öne doğru eğiliyor ve parmak izlerini hala üzerimde hissedebildiğim yerin hemen içinden kalçamı ısıyor ve ben de onun tutuşuna karşı itmekten kendimi alamıyorum. Karanlık kıkırdaması etrafımızdaki boşluğu dolduruyor. "Bazen o kablolar birbirine karışıyor ama ben artık ne istediğimi biliyorum."

Sonra beni bıraktı ve ayağa kalktı.

Düşün duvarına yaslanmamış olsaydım düşebilirdim. Hal olunca, gözlerim kırışıyor ve kafam . Belki de bu yüzden doğruyu söyledim. "Acıtıyor. İyi hissettirdiğinde bile acıtıyor."

Açıklamasını istemedi ama şehirdeki herkes arasında ne gerçekten anlayabilecek tek kişi Beast. "Eğer başa çıkamazsak, uçümüz tüm bölgeyi parçalara ayıracağız."

Ayrılmak artık bir seçenek değil. Hiç oldu mu bilmiyorum. Sonunda başımı salladım. "Tamam. Varım."

"Bugün size rehberlik etmem için bana güvenin."

Sonunda duvarı itip ona bakabilecek kadar dengemi buldum. Duştan çıktı ve iki havlu aldı. Bu çok garip ama diğer seçenek burada inadına durmak, bu yüzden duşu kapatıp ikinci havluyu kabul ediyorum.

Teklif ettiği şeyi kabul etmemeliyim. Uzun süreli bir sahneye eşdeğer olan bir şeye katılmanın sadece sapkınlık olduğunu anlıyorum, ama kendimi tanıyorum ve Isabelle'in bu olaydan zarar görmeden çıkması için gerekli bariyerleri koruyabileceğimden emin değilim.

her zaman Canavar'ı seçer. Ve bu karışıma bu adama eğmeyi eklemeyi.

Yine de kendimi başımı sallarken buluyorum. "Bugün."

Beast, nitelemelerimi sevimli bulmuş gibi küçük bir gülümseme veriyor. Onu yumruklamak ve öpmek için o ikili dürtü yükseliyor ve ben onun yerine kurulanmaya odaklanıyorum. Kapıyı açıyor ve odanın içine bakıyor. "Giyin Gaeton. Yaşlı adamın evine giderken giyeceğin gibi güzel bir şeyler." Kaşları bir an için alçalır. "Bazı eşyalarımı buraya getirtmem gerekiyor." O benim yatak odamda kayboluyor ve ben de Isabelle'i görmeye hazırlanarak daha yavaş bir şekilde onu takip ediyorum.

Orada değil.

Suçluluk duygusu içimi kemiriyor ve kendime teraziye dengelediğimi söylemem de bu duyguyu yok etmiyor. Hızla giyiniyorum, bir çift siyah pantolon ve koyu kırmızı düğmeli bir bluz giyiyorum. En ufak bir tereddüitten sonra çoraplarımı ve ayakkabılarımı da giyiyorum. Beast özel bir sahne hazırlıyor, bu yüzden titiz olmakta fayda var.

Kendi adına, hızlıca bir arama yapar ve ardından kaşlarını çatarak atılmış kıyafetlerine bakar. Beast'in birden fazla kıyafet giymeye dayanamayan insanlardan biri olduğu anlaşılıyor. Onu düşündüm. Benim pantolon ve gömleklerimden herhangi birinin içinde yüzebilirdi. "Dur bakalım." Dolabımı karıştırıp bir hevesle aldığım ve yıkamada hemen küçülen bir çift salon pantolonu buluyorum.

Ona attığımda kaşlarını kaldırıyor ama tek kelime etmeden giyiyor. Hala biraz büyükler, sıkıca bağlamasına rağmen kalçalarından aşağı sarkıyorlar. Pek istediği gibi görünmüyor ama takdir edebileceğim bir görünüm. Kapıya bakıyor ama açmak için bir hamle yapmıyor. "Masanın başına otur ve bekle."

Bununla nereye varmak istediğini görebiliyorum ama bir yanımda yine de topuklarıma basmak istiyor. "Bunun durumu düzeltmeyeceğini biliyorsun."

"Bunu biliyor muyum?" Hayalet gibi bir gülümseme daha. "Git masanın başına otur, Gaeton. Gününe yeniden başlayalım."

Sonunda, itaat etmekten başka yapacak bir şey yok. Bunu kabul ettim - hem orijinal anlaşmayı hem de Beast'in sikini vermesini içeren anlaşmayı. Belki yarın onunla savaşıacak havamda olurum ama şu anda çok yorgunum. Kararları onun vermesine izin vermek tam da ihtiyacım olan şey, ona itiraf etmek istemesem bile. O keskin mavi gözlere baktığımda, hiçbir şeyi itiraf *etmek zorunda olmadığımı* fark ediyorum.

O anlıyor.

Siktir, belki de hep .

Bu bilgiyle nasıl başa çıkacağımı bilemediğim için onu bir kenara bıraktım ve Beast'i odadan çıkana kadar takip ettim. Isabelle kanepede oturuyor, sandık sehpasına sakladığım kalın battaniyelerden birine sarınmış ve pencereden dışarı bakıyor. Biz yaklaşırken başını çevirip bakmıyor ki bu da iyi bir şey.

Daha önce bir pisliktim. Onu aşağıladım ve sonra da öylece bıraktık. Eğer bu planın bir parçası olsaydı, bu bir şey olurdu, ama öyleymiş gibi davranamam. Onu incitmek istedim ve öyle de yaptım. Kötü bir ilişkide pislikçe bir hareket. Kendini bize bu şekilde emanet ederken affedilemez.

Ona doğru bir adım atmıştım ki Beast gözüme takıldı ve başını hafifçe salladı.

Doğru. Emrini yerine getir.

Kanepenin yanından geçip ayağımla sandalyeyi itiyorum. Kendimi sandalyeye atıyorum ve orada kamburlaşıyorum.

Ve bekle.

BÖLÜM 12

ISABELLE

Adamların yatak odasından çıktığını duyuyorum ve Gaeton geçerken gerilmeme engel olamıyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum-

pect. Beni muhtemelen hak ettiğim şekilde kesmeye devam etmesi için. O iğneyi hiç yapmamış gibi davranması için. Tamamen başka bir şey için.

Beni tamamen görmezden gelmesini ve mutfağın hemen dışında yer alan masaya doğru yürümesini beklemiyorum. Bu dairedeki diğer her şey gibi sağlam inşa edilmiş, üzerinde dans eden bir avuç insanı rahatlıkla taşıyabilecek gibi görünen kare bir masa. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve pencereden dışarı bakıyor.

oluyor?

Beast diğer tarafımda beliriyor ve önümde çömeliyor. Üzerinde Gaeton'un salon pantolonu olduğu belli olan bir şey var ve çıplak göğsünü görünce geçmişi bir gelgit dalgası gücüyle içime çarpıyor. Şu anda yaptığı gibi önümde gömleksiz dolaşmaya başlaması altı ay sürmüştü. Bunu yüksek sesle itiraf etmeden önce öldü, ama yaraları konusunda utangaç.

Ellerini uzatıp bulduğum battaniyenin kenarında gezdiriyor, parmak eklemleri tenimde kayıyor. "Güvenli kelimeni kullanmak ister ?"

Geri çekiliyorum ama battaniyeyi tutuşu bir yere gitmemi engelliyor. "Gerçekten *bundan* sonra devam etmek istemezsin."

Gülümsemesinde azıcık da olsa sıcaklık var ama sıcak Temmuz güneşinin altında duruyormuş gibi hissettiriyor. "İletişim hiçbir zaman güçlü *yanımız* olmadı, hiçbir zaman güçlü *yanımız* olmadı. Bazı aksaklıklar olacaktır."

"Yol boyunca *nereye* kadar hıçkırıklar olacak?" Bir yanım bu işin peşini bırakmak istiyor ama yapamıyorum. Yapamıyorum işte. "Önümüzdeki on üç gün hıçkırıklarla mı boğuşacaksın? Yoksa sen bu her neyse onu yaparken ve ben ikinizden birini seçmek zorunda kalırken mi?" Bu kararı vermek zorunda kalma düşüncesi göğsümün etrafındaki görünmez bir kayışı sıkıyor. Sien- na'nın algoritması devrede olsa da olmasa da bunu yapıp yapamayacağımı bilmiyorum. Eğer bu kadar kolay bir seçim olsaydı, zaten burada olmazdık.

Hangi yöne gidersem gideyim, bu apartmandan ruhumda asla iyileşemeyeceğim bir yara kanayarak çıkacağım. Hangi kararı verirsem vereyim, çok değer verdiğim bir adamı inciteceğim.

"Güven bana prenses." Sanki her şeyi çözmüş gibi, kafasında şimdiden görebildiği hedefe ulaşacağımızdan hiç şüphesi yokmuş gibi söylüyor. Beast battaniyeyi küçük bir kez daha çekiştiriyor. "Güvenli kelimeni kullanmak ister misin?"

Sadece tek bir cevap var ve duyma menzilindeki herkes bunu biliyor. Bu seçimi ben yaptım ve buna saygı duyacağım. Küçük bir parçam bile bunu *istiyor*. Bu durum hiç de beklediğim gibi gelişmiyor ama kendimi onların ateşine kapılmış bir pervane gibi hissettiğimi de inkâr edemem. Ama ne olursa olsun, yanmayacağım. "Hayır." Çenemi kaldırıyorum. "Ama ikinizden biri bir daha böyle bir şey yaparsa, ben yokum. Beni burada istiyorsunuz ve dürüst olmamı istiyorsunuz, ama bu dürüstlüğe karşılık olarak benimle sözlü kum torbası oynayamazsınız." Kuma bu çizgiyi çekmek bir risk ama kendimi durduramıyorum.

"Anlaştık." Beast sallıyor ve beni de yanına çekerek ayağa kalkıyor.

Beast beni masaya götürüyor ve arkamda duruyor, elleri omuzlarımda. "Gaeton." Sesi sıcaklığını kaybetmiş ve tamamen sertleşmiş, diğer adam da buna karşılık veriyor. Gaeton omuzlarımdan üzerinden Beast'e bakıyor ve bir kez daha beni tamamen görmezden geliyor. Beast omuzlarımı sıkıyor ama bunun bir uyarı mı yoksa bir teselli mi olduğunu anlayamıyorum. "Sana bir şey getirdim."

Şimdi nihayet bana odaklanıyor, ama o karanlık gözlerde kesinlikle hiçbir şey yok. Bana bir yabancıymışım gibi bakıyor ve hiç de hoş bir yabancıymışım gibi değil

Tanrım, bu acıttı.

Sadece arkamdaki Beast geri çekilmemi engelliyor.

Gaeton sandalyesinde arkasına yaslanmış, kibirli bir prensin resmini çiziyor. "Kahvaltıya benzemiyor."

"değil mi? Daha yakından bak." Arkamda en ufak bir hareket oldu ve ardından Beast kalçalarımıdan tutup beni masanın üzerine kaldırdı. Küçük bir şaşkınlık ciyaklamasına engel olamıyorum ama hemen bastırıyorum. Boyun eğmekten hoşlanıyor olabilirim ama ikisine de beni çekiştirirken tepki verme tatminini yaşatmayacağım. Sıkı bir tutuşla ayaklarımı Gaeton'un sandalyesinin kollarına doğru yönlendiriyor. Vücudunu sığdırmak için genişçe yapılmış, bu yüzden beni neredeyse rahatsız edici bir şekilde yayılmış bırakıyor. Battaniye olmasaydı, tamamen açıkta kalacaktım.

Uzun süre kapalı kalmama izin vereceklerini sanmıyorum.

Gaeton kımıldamıyor. "O bu kadar sarılmışken senin hediyeni görmek zor."

Canavar'dan kara bir kahkaha. "Bir hediye, paketini açmak zorunda kalmadığın sürece hediye değildir. Kurallar vardır, dostum."

"Ben senin arkadaşın değilim." Ama bunu düşünceli bir şekilde söylüyor, sanki artık bunun doğru olduğundan emin değilmiş gibi. Gaeton iri elleriyle ayak bileklerimi kavırıyor ve *nihayet* bakışlarımla buluşuyor. "Özür dilerim."

"Gaeton." Beast ses tonuna biraz uyarı katıyor ama Gaeton'un omzunda duvara yaslandığı yerden kıpırdamıyor.

Gaeton onu görmezden geliyor ve ayak bileklerimi hafifçe sıkıyor. "Özür dilerim," diyor tekrar. "Pislik gibi davrandım."

"Evet, sen bir pisliktin." Kalbim baş döndürücü bir sıçrama yapıyor ve sanki kaderci serbest düşüşünü engelleyebilecekmişim gibi ellerimi göğsüme bastırıyorum. Konuşmak için iki deneme yapıyorum. "Sen her zaman kibirliydin. Bu sabah ilk kez acımasız oldun."

"İlk defa acımasız olduğuma emin misin?" Ellerini baldırlarımın ve dizlerimin üzerinde gezdiriyor, battaniyenin beni örttüğü yerin bir karış altında duruyor. "Birbirimizi sandığımız kadar iyi tanımadığımız kesin."

Ne demek istediğini sormaya korkuyorum, dün gece yaşadığım aynı farkındalığı daha da derinleştirmekten korkuyorum. Neredeyse iki yıl çıktık ve kırmızıyı sevdiğini, en sevdiği yemeğin evinin köşesindeki restorandan paket servis olduğunu, akşamlarını sarılıp televizyonda pembe diziler izleyerek geçirmekten gerçekten hoşlandığını biliyor olabilirim ama bunların hepsi yüzeysel şeyler. Benden sakladığı o kadar çok şey var ki. Benim de ondan sakladığım çok şey. Panik gibi bir şey beni ele geçiriyor ve boşluğun içinden sıyrılmaya çalışıyorum. Bu bir dikkat dağıtıcı ve iyi bir şey de değil.

Özellikle de kumaşı bacaklarıma tutturduğu için masaya düşmek yerine üst kollarıma takılıyor.

Gaeton'un yüz ifadesi yırtıcı bir hal alır. "Bunun hakkında konuşmak istemiyorsun."

"Hayır, bilmiyorum." Dürüstlük baş döndürücü olduğu kadar korkutucu da. İçimde bir şeyler gevşedi ve gittikçe yüzeye yaklaşıyor; söyleyemediğim, sessiz kalmam gereken şeyler. Dürüstlük sözü vermiştim, ama onlar istemeden kendimi onlara açacağıma söz vermemiştim.

Başparmakları dizlerimin üzerinde kayıyor, beni ürperten düşünceli bir dokunuş. Yüzünde yumuşaklık yok, sığınacak bir sıcaklık yok. Bana parçalamaktan zevk alacağı bir düşmanmışım gibi bakıyor. "Ne demek istediğini söyle, Isabelle. Karşı koyduğunu görebiliyorum. Mükemmel prensesi oynamayı bırak ve ağzındaki baklayı çıkar."

Dudaklarımı birbirine kenetlemeye, gerçeği içimde tutmaya çalışıyorum ama acı tsunamisi gibi akıp gidiyor ve onu durdurmak mümkün değil. "Bana *yalan* söyledin."

İrkildi. Küçük bir hareket, zar zor algılanabilir, ama yine de var. "Sana hiç *yalan* söylemedim."

"Gerçekten mi, Gaeton? *Gerçekten mi?*" Omzunun üzerinden Beast'e bakıyorum. "Çıktığımız süre boyunca ikiniz de bana *yalan* söylediniz. Kendinizi geri çektiniz, bana sadece bir yönünüzü gösterdiniz, başka bir şey göstermediniz. Bunu benden *sakladınız*." Etrafımızda dolaşmaya çalışıyorum ama ellerim çoğunlukla battaniye tarafından hapsedilmiş durumda. "İkiniz de neye ihtiyacım olduğunu bildiğinize karar verdiniz ve bu konuda benimle konuşmak için durmadınız. Bir kere bile." Boğazım yanıyor ve sıkışıyor ama başladığım için duramıyorum. "Bana kırılabilir değerli bir şeymişim gibi dokundun çünkü en iyisini sen biliyordun. Beni *aç bırakıyordun* ve ikinizin de umurunda değildi, çünkü önemli olan tek şey baş tacı ettiğin prensese beyaz atlı prensi oynamaktı. Seçim yapamadığım için benden nefret edebilirsiniz, ama ikiniz de bana dürüst bir ilişkiye yakın bir şey vermezken nasıl seçim yapabilirdim ki?"

Gaeton öne doğru eğilir. "Isabelle-"

Ama artık çok geç. Duramıyorum. Artık istediğimden bile emin değilim. "Peki seçersem ne olacağını sanıyordun? Hayatının geri kalanında tatlı, vanilyalı seksle mutlu olacağını mı? Göstermemize izin verilmeyen kısımlarımız için birbirimize kızmaya başlamayacağımızı mı? Eninde sonunda birimizin sırf bir şeyler *hissetmek* için tüm ilişkiyi ateşe vermeyeceğini mi?"

Kaşlarını indirdi. "Seni asla aldatmam."

"Kimse aklıktan ötürken söz veremez. Belki sen vermezsin. Belki de o kişi ben olurdum. *Bunu* hiç düşündün mü?"

"Sen iyi bir kızsın, Isabelle. Sana öyle davranmak istediğim için beni affet."

"Hayır. Bunu yapamazsın. Beni fahişe ya da bakire yapamazsın. Ben bir insanım ve insanlar karmaşıktır. Benim için en iyisinin ne olduğuna sen karar veremezsin." Sonunda Beast'e bakıyorum ve sanki silahımı çekip onu göğsünden vurmuşum gibi orada duruyor. "İkiniz de bu kararı veremezsiniz, özellikle de benimle konuşmadan."

Gaeton bacaklarımı bırakıp arkasına yaslanıyor. "Bunu zor yoldan öğrendiğimizi söyleyebilirim."

"mi?" Ayaklarımı dikkatlice sandalyenin koltuğuna, bacaklarının iki yanına koydum. "Eğer bu iki hafta beni cezalandırmak içinse, o zaman çenemi kapatırım ve geri döneriz. Ama gerçekten seçim yapmamı ve bir yıl içinde dağılmayacak bir geleceğe sahip olmamı istiyorsan, o zaman beni *görmelisin*. Sadece iyi yanlarımı değil. Sadece seni inciten yanlarımı değil. Tüm benliğimi."

Sanki tam da bunu yapıyor olabilirmiş gibi kaşlarını çatıyor. Gaeton zeki bir adam. Çoğu zaman cüssesi ve şamatacı tavırları insanların onu hafife almasına neden olduğu için aptalı oynayabilir ama tüm bu palavraların altında büyük bir beyin ve daha da büyük bir kalp var. Yine de bu onu daha az tehlikeli yapmıyor. Aksine daha da tehlikeli yapıyor çünkü bir kez sadakatini göstermeye karar verdiğinde, değer verdiği insanları korumak için yapmayacağı korkunç bir eylem yok. Bir zamanlar benim için de böyle hissediyordu. Şimdi o kadar basit değil.

Kollarını sandalyenin kollarına dayıyor, başparmakları baldırlarımın dış kenarlarını . "Ne görüyorum, Isabelle?" Adımı bir söz verir gibi söylüyor.

Buraya kadar geldim. Artık geri çekilemem. Battaniyenin düşmesine izin veriyorum ve dikkatlice sandalyeye oturtuyorum. Beni engellemek ya da yardım etmek için hiçbir hareket yapmıyor, sadece beni yakından izlerken bu pozisyonu almama izin veriyor. Kalçalarımı onunkilere yashıyorum ve sikinin bana karşı sertleştiğini hissedince bir iniltiyi bastırmak zorunda kalıyorum. Ellerimle yüzünü çerçeveliyorum, bıyıklarının tenime batmasının tadını çıkarıyorum, çillerinin altındaki hafif kızarıklığın tadını daha da çok çıkarıyorum. "Ben bir prensesim. Şımarık, gururlu ve sadık biriyim. Bazen zararına olsa da, özgür dom'a her çok değer veririm. Mükemmel *değilim* ve beni sevmek için mükemmel olmamı isteyen biriyle birlikte olmak istemiyorum." Kalçalarımı biraz sallıyorum. "Ben aynı zamanda kirli bir şekilde becerilmeyi seven küçük bir fahişeyim, baharat için biraz aşağılama da var." *Ve seni seviyorum. İkinizi de.* Sonuncusunu içimde tutmayı başarıyorum. Yirmi dört saatlik tek bir zaman diliminde dayanabileceğim çok fazla kırılganlık var ve ben bu seferki kırılganlığımı çoktan aştım.

"Seni görüyorum." Gaeton iri elleriyle kalçalarımı gevşekçe kavıyor. Benden ne kadar büyük olduğunu, ben çıplakken ve o tamamen giyinikken güç dinamiğinin ne kadar farklı hissettirdiğini odak noktasına getiriyor. Başparmaklarıyla karnımın alt kısmını okşuyor. "Bu siki istiyor musun Isabelle?"

Beni gördüğüne inanıyor muyum bilmiyorum. Tek bir dürüstlük örneğinin yıllarca süren yarı gerçekler ve yalanlarla mücadele edebileceğini sanmıyorum. Şu anda bunun bir önemi yok. Kendimi beklentiye kaptırmak iyi hissettiriyor, uzun zamandır taşıdığım bir yükü bırakmak gibi. İstedğimden daha yakın bir zamanda tekrar almam gerekecek, ama şimdilik tamamen hazırım ve nefesimi tutarak bundan sonra ne olacağını bekliyorum. "Evet."

"Evet, efendim."

Dudaklarımı ıslattım. "Evet, efendim. Sikini istiyorum."

Kalçalarımı serbest bırakıyor ve tahtında oturan bir kral gibi sandalyenin kollarına uzanıyor. "Al o zaman."

Titreyen bir elle pantolonunun ön tarafına uzanıyorum. Bana yardım etmek için hiçbir hareket yapmıyor, sadece orada oturuyor ve fermuarını indirip sikini çıkarmamı bekliyor. Yavaşça, keşfedici bir vuruş yapıyorum ve bakışlarıyla buluşuyorum.

Gaeton bana hiçbir şey söylemiyor. Onun yerine, sessiz soruma cevap olarak arkasından Beast'in sesi geliyor. "Ona kendini tekrar ettirme."

Anlama şafağı söküyor ve beraberinde lezzetli bir yalvarış patlaması getiriyor. Bir elimi omzuna koyuyorum ve daha yakına kayarak sikini girişime doğru yönlendiriyorum. Beast'ten biraz daha büyük, bu yüzden onu derinlere almak için çalışmam gerekiyor, o kıpırdamadan dururken ve yardım etmek için hiçbir şey yapmazken santim santim uzunluğuyla savaşıyorum. Etkilenmiş olduğunun tek işareti yanaklarının hafifçe kızarması. İçimde tamamen kılıfına girdiğinde, duraklıyorum ve onunla dolu olma hissinin tadını çıkarıyorum.

"Gerçekten mi, küçük sürtük? Eminim bu senin için yeterli değildir." Sözlerini göğsümde hissedebiliyorum, lezzetli ve çok yanlıştır bir gümbürtü. Sanki şu anda sikinin üzerinde değilmişim gibi, sanki çoktan bıkmış olduğu bir sohbeti yapıyormuşuz gibi bana bir kaşını kaldırıyor. "Muhtaç amcığınla sabahımı böldün, pratik olarak seni doldurmam için bana yalvarıyorsun. Kendine gel. Şimdi."

İşte, aşağılanmanın o lezzetli acısı. O orada oturup buna katlanırken ona bu şekilde binmek iğrenç hissettiriyor. Sanki ben de onun beni çağırdığı kadar küçük bir sürtükmüşüm gibi. Göğüslerim her darbeye gömleğine değişiyor ve ben çıplakken onun giyinik olmasının fiziksel hatırlatması bunu daha da ateşli hale getiriyor. Bunun sonsuza dek sürmesini istiyorum ama aynı zamanda şu anda onun her yerine boşalmak istiyorum. Pantolonunun açıkta bıraktığı deri parçasına karşı klitorisimi çalıştırarak aşağı doğru bastırıyorum. "Gaeton," diye nefes alıyorum.

İşte o zaman omzunun üzerinden bakıyorum ve Beast'in bakışlarıyla karşılaşıyorum.

Bunun gücü beni o sarsıyor ki, ritmim aksıyor. Biraz düşünseydim kıskançlık beklerdim ama hiçbir yerde yok. Sanki bize sahipmiş gibi bakıyor, sanki en sevdiği fanteziyi canlandıran iki oyuncuymuşuz gibi, sanki bu andan benden daha çok zevk alıyormuş gibi.

"İzliyor, değil mi?"

Gaeton'a baktım. "Evet, efendim."

"Mmm. Bekle." Sandalyeyi kaldırıp tam yüz seksen derece döndürmeden önce bana itaat etmem için ancak bir şans veriyor. Artık Beast'i göremiyorum ama dikkatinin omurgamı yalayıp Gaeton'la birleştığımız noktaya yerleştiğini hissediyorum.

Omzumun üzerinden bakmaya başlıyorum ama Gaeton gürleyen, hırıltılı bir ses çıkarıyor. "Hayır, küçük sürtük. Sen bu sik için buradasın. Benimle doluyken onunla göz göze gelemezsin." Sözler neredeyse kıskançlık dolu ama Gaeton omzumun üzerinden Beast'e bakarken gözleri ateşle dolu. Tekrar bana odaklanıyor. "Başladığın işi bitir, açgözlü kız."

Ellerimi omuzlarına koyuyorum ve onu tekrar sikmeye başlıyorum. Sessiz kalmasını bekliyorum ama o aramızdaki çıplak boşluğa günahkâr sözcükler dökmeye devam ediyor. Bu sefer daha alçak sesle, sanki sadece benim içinmiş gibi. "Öne eğil, Isabelle. Seni nasıl doldurduğumu iyice görsün."

İtaat ediyorum, yeni pozisyon yüzümü Gaeton'a öpülecek kadar yaklaştırıyor. Ağzına bakıyorum ama bu adımı tek başıma atamam. Belki de dün gece beni öptüğünde, ağzı her tarafımdayken, aleti şu anda beni rahatsız edici bir şekilde gererken bir öpücüğe bu kadar önem vermek aptalca ama elimde değil. Daha da yaklaşıyorum, yanağım her darbeye onunkine değiyor.

"O izliyor. Aletimi sürme şeklinle onu kızdırmak seni daha da azdırıyor, değil mi? Onu daha yakına çekebileceğini düşünüyor musun?" Dudakları kulağıma değiyor ve inliyorum. "Belki de kışını almasını istiyorsun. O kıpırdamadan duracak ve sen de o daracık vücudunu ikimizin sikinin üzerinde gezdireceksin. Sen hıçkırarak seni düzgün sikmemiz için yalvarırken bizi oyuncak gibi kullanacaksın."

Zevk içimde daha da sıkılaşıyor. "Çok kötüsün."

"Öyle miyim?" Dudakları boynumu okşuyor. "Belki de öyleyim." Dudakları çenemde geziniyor. "Belki de istediğin şey tam olarak budur, Isabelle. Sana haddini bildirecek ve tam da ihtiyacın olduğu gibi seni pis pis becerecek biri." Tam orada, ağzıma o kadar yakın ki verdiği nefesin tadını alabiliyorum. "Belki de tek bir penis sana asla yetmeyecektir."

"I-"

Kalçalarımı kavırıyor ve beni aletinin üzerine yatırıyor. Bağırıyorum, ama Gaeton beni öpüyor, beni sikinin üzerinde çalıştırırken sesi yutuyor, ağzımı yağmalarken tam olarak ihtiyacım olan açığı alıyor. Duyularımı alt üst ediyor. Dudaklarına karşı hıçkırarak ağlayana kadar daha da yükseğe tırmanıyorum, doyamayan, asla doyamayacak, tüm evreni yiyebilecek kadar zevke aç vahşi bir şey.

Sonra ağırlıksız kalıyorum ve orgazmım beni ele geçirirken her şey durağanlaşıyor. Beni uçurumun kenarına kadar takip ettiğini, kendi orgazmını yaşayana kadar içime girdiğini belli belirsiz fark ediyorum. Göğsüne doğru yığılıyorum, ama yine de öpücüklerini karşılamak için zorlanıyorum, on iki uzun ay sonra ilk gerçek vuruşumu yapan bir bağımlı gibi. Gaeton beni sanki onun dünyasıymışım gibi öpüyor. Diğer her şey değişmiş olabilir ama bu değişmedi.

Bir kol belime dolanıp beni Gaeton'dan çekip çıkardığında hâlâ bir yıllık bu duyguyu içmeye çalışıyordum. ,

Ama Beast beni masaya doğru çekip üzerine eğiyor, elini sırtımın ortasına koyup yanağım soğuk tahtaya değene kadar beni aşağı doğru bastırıyor. "Arkanı dön, Gaeton."

Gaeton sandalyeyi bize bakacak şekilde çevirdi. Kucağının her yerinde orgazmımdan kalan ıslak lekeler olmasına rağmen sikini sakladı. Beast bacaklarımı açarken sıkılmış ifadesini sürdürüyor. "Sanırım tatmin olmadı," diye homurdanıyor Gaeton.

"Bakalım, olur mu?" Beni masaya sabitleyen Beast, iki sert parmağını içime sokuyor. Hareketsiz kalma kararlılığıma rağmen kalçalarımı döndürerek onu daha derine çekmeye çalışıyorum. Şaşırmış gibi bir ses çıkarıyor. "Çok muhtaç bu."

"Doyumsuz."

Beast bir elini Gaeton' en yakın bacağımanın altına sokuyor ve kaldırıyor, dizimi masaya dayıyor, böylece müstehcen bir şekilde yayılıyorum. Gaeton bir ses çıkarıyor ve tablo olmasa bile Beast'in bana yaptığı her şeyi görebildiğini biliyorum. Beast bana birkaç vuruş daha yapıyor. "Sence prensesimizi tatmin etmek için kaç orgazm gerekir?"

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

Beast sahiplenici bir elle amımı avuçluyor, parmakları klitorisimin üzerinde oynuyor. "İşleri ilginçleştirelim mi?"

Bu Gaeton'un gülmesine neden oldu. "Bu kadını ancak sen parmaklarsın ve bu da yetmezmiş gibi işleri ilginçleştirmeyi teklif edersin."

Canavar beni aralıyor, parmakları her santimini ezberlemek istercesine amımın üzerinde geziniyor. "Bahse ne dersin Gaeton? Sence Isabelle'imiz merhamet dilemeden önce kaç orgazm'a dayanabilir?" Klitorisime küçük bir tokat atıyor ve beni zıplatıyor. "Sanırım on iki."

"Ona biraz kredi ver. En azından on beş."

On beş orgazm mı? Buna dayanabilir miyim bilmiyorum.

"Eğer haklıysam, bu gece kışını tekrar sikeceğim." Beast'in eli sırtımda biraz kasılıyor. "Eğer haklıysan, sen de benimkini alabilirsin."

Gaeton'un sesi aniden o kadar eğlenmiş gibi çıkmadı. "Peki ya on beşinden sonra ?"

Beast üzerime eğiliyor, sırtıma bastırıyor, siki kışımaya sertçe dayanıyor. "Sonra ödül olarak ikimiz de onu aynı anda becereceğiz."

Korkum beklentiye dönüşüyor. Beast'e karşı sırtımı yaslıyorum. "On beşten fazlasını kaldırabilirim."

Kahkahası sırtımda titreşiyor. "Göreceğiz prenses. Göreceğiz."

BÖLÜM 13

CANAVAR

C Kontrol benim taptığım tek tanrıdır. Her zaman böyle oldu, çünkü hayatta kalmam her zaman buna bağlıydı. Sabine Valley, Carver City'nin politikasını çocukların oyun oynaması gibi gösteriyor ve Cohen tüm tam ortasıdaydı. Onun arkasını kollamak, onunla *birlikte* olmak, dalga geçemeyeceğim anlamına geliyordu. Gözlerimi bir hedefe dikmeyi ve ona ulaşmak için ne gerekiyorsa yapmak konusunda son derece acımasız olmayı öğrendim. O zamanlar yeterli değildi ama Siyahlı Adam'ın bölgesine geldiğimde aynı dürtü beni rütbe atlatmaya itti.

Gaeton'la aynı anda Isabelle'le çıkmamı sağlayan şey de bu kontroldü. Onu istedim. Sonunda onu sevdim. Diğer her şey için -güç, statü, para- yarıştığımız gibi onun aşkı için de onunla yarışmak zaten çekişmeli olan ilişkimizin doğal bir uzantısı gibiydi. Gaeton'un tek rolü düşman olmaktı. Onu başka bir şey olarak düşünmeme izin veremezdim, bazen kavga ettiğimizde yükselen sıcaklık titreşimini beslemeyi göze alamazdım.

Isabelle'den aldığımız her orgazmda, kontrolün elimden kaydığını hissediyorum. Kendime asla izin vermeye cesaret bir fanteziyi oynuyoruz, onu tekrar tekrar takas ediyoruz. Birlikte çalışarak

çelişmek yerine zevk peşinde koşuyorlar. Isabelle ise her şeyi daha önce onda hiç görmediğim sinsi bir neşeyle karşılıyor.

Bu kadın hakkında bildiğimi sandığım şeylerle uyuşmuyor. Dün bu anlaşmayı yaptığımızda onu istiyordum, evet, ama aynı zamanda onu cezalandırmak da istiyordum. Ne tür bir prenses Gaeton ve benim arzuladığımız gibi pis bir şekilde becerilmek ister ki?

Görünüşe göre prensesimizin var.

Gaeton yedinci orgazmını yaşarken onu göğsüme bastırıyorum. Yolda bir yerde tişörtünü kaybetti ama ikimizin de pantolonu hâlâ üzerindeydi. Onu Isabelle'in amına ağzıyla taparken izlemek...

Sikeyim.

Onları tutacağım. Henüz nasıl olacağını bilmiyorum ama birlikte bir gelecek vizyonu, geçmişte tüm diğer hedeflerimde olduğu gibi kafamda sağlamlaşıyor, o kadar ayrıntılı ki sanki zaten oradaymışız gibi geliyor. Ben, Gaeton, Isabelle. Birlikte. Bu hedefe ulaşmanın yolu hala çok bulanık. Açmamız gereken çok şey var.

"Daha önce haklıydınız prenses." Gaeton'un duyabileceği şekilde sesimi yükseltiyorum ve o da hareketlerini birazcık yavaşlatıyor.

Kamburlaşıyor ve inliyor. "Yapamam... Cidden şu anda konuşmak musun?"

"Seviyorum." Sert ellerimle göğüslerini avuçluyorum. "Senin kırılmamak için ellerimizde nazıkçe tutabileceğimiz saf bir şey olduğuna karar verdik. Sana kibarca seks yaptık çünkü hak ettiğinin bu olduğunu düşündük."

Gaeton'a uzanıyor ama bileklerini yakalayıp sırtının alt kısmına doğru yönlendiriyorum. Şakağını öpüyorum çünkü elimde değil. Karmakarışık saçlarından teninde parlayan tere, ağzımızdan ve ellerimizden izler taşıyan silik morluklara kadar her şeyiyle berbat görünüyor. Buna bayılıyorum.

Tıpkı Gaeton'un omuzlarında son orgazmından kalma hafif tırnak izleri ve dün gece onu becerirken ve bu sabah sikini emerken onu kavradığım yerlerden kalçalarında ve uyluklarında morluklar olmasını sevdiğim kadar.

Benimkini.

Henüz değil. Ama yakında.

"Onu boşalt, Gaeton. Sen ona o alay ettiğin orgazmı yaşatana kadar hiçbir şeye odaklanmayacak."

Kıkırdıyor ve bu iyi hissettiriyor olmalı çünkü kadın tekrar inliyor. Gaeton klitorisine odaklanır, emer ve yalar. Isabelle'in kasılması ve çığlık atması uzun sürmüyor, vücudu orgazmının gücüyle titriyor. Dokunuşunu yumuşatıyor, başını kaldırıp bana sırtmadan önce ona son bir öpücük veriyor. Isabelle'in gazıyla kaplanmıştı ve yüzündeki kendini beğenmiş ifadeye bakılırsa bundan o da en az benim kadar zevk alıyordu. "Yedi."

"Henüz yalvarmak yok." Kollarının üzerinde yatmaması için pozisyonunu dikkatlice ayarlıyorum. Bana izin veriyor, nefesi sert ve vücudu durgun.

Sırtışı genişler. "Hayır."

Dudaklarımı şakağına bastırıyorum.

"Aferin kızıma." "Ben... çok motive oldum."

Gaeton başını onun kalçasına koymak için kayıyor. Vücudunun büyük bir kısmı yerde, ben ise Isabelle kanepeye uzanmış durumdayım. Uzanıp parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum ve o da kısa bir an için gözlerini kapatıyor. Göğsümdeki his güçleniyor. *Benim hissim.* Dün gecedan önce mümkün olduğunu hiç düşünmediğim bir şey ve şimdi başka bir şey düşünemiyorum.

Gaeton, Cohen'e hiç benzemiyor. Küstah ve acımasız ama çok büyük bir kalbi var. Şimdiye kadar onu nasıl öldürtmediği benim için bir muamma. Bunu üstlenmek bir risktir. Gaeton'un değer verdiği biri içindeyse, her zaman tehlikeye doğru koşacaktır.

Daha iyi bir yol bulmak için incelikli bir geri çekilme yapmak yerine düşünmeyi bırakmak.

Cohen neredeyse benim bugünlerde olduğum kadar soğuktu. Isındığı tek yer yatak odasıydı, çünkü Sabine Vadisi'nde, festivallerde bile gardınızı düşürmek ölmek için iyi bir yoldur. Rotamızı belirleyen oydu, gerekirse mezara kadar takip etmeye hazır olduğum kişi.

Hem Gaeton hem de Isabelle'in kendileri için bunu yapacak birine ihtiyaçları var.

Diğer elimle onu okşuyorum, kalçalarında, karnında ve göğsünde gezinen yumuşak bir keşif dokunuşu. *Benimkini*. Mırıltıya çok yakın bir ses çıkarıyor ve içimde son bir parça daha gevşiyor.

Rotamızı belirleyen kişi ben olabilirim. Lanet olsun, olmak *istiyorum*. Ben sadece sözde değil, gerçekte de bir canavarım, çünkü planlar ve sözler umurumda değil. Yirmi dört saatten daha az bir süre önce ne üzerinde anlaşmış olursak olalım, ikisini de istiyorum. Şu anda bu iki insanın ne istediği umurumda değil; *benim* istediğim bu. İkisini de kendim için istiyorum. Çok bencilim, çünkü bunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapacağım - yalan söyleyeceğim, hile yapacağım, kirli oynayacağım.

Bu şimdi başlıyor.

"Bir oyun oynayacağız prenses."

Biraz geriliyor ama sanki vücudunun o pozisyonu bile koruyacak gücü yokmuş gibi, çünkü hemen içimde eriyor. "Şu anda bir oyun oynuyoruz." Sesi boğuk ama nefes alış veriş büyük ölçüde normale döndü.

"Bunu oyun içinde bir oyun olarak düşünün."

Gaeton sanki dişlerimi ona geçirecek bir yılanmışım gibi beni izliyor. "Dinliyorum."

"Isabelle'in ihtiyaçları karşılanmıyor. Dürüstçe cevapladığı her soruya karşılık, o fanteziyi gerçek hayatta yaşıyor."

Gaeton'un koyu renk gözlerinde ilgi parlıyor. "Şimdi gerçekten dinliyorum."

Isabelle titrek bir nefes alıyor. "Siz ikiniz benden çok fazla dürüstlük istiyorsunuz ve karşılığında bana pek bir şey vermiyorsunuz."

Haksız değil, ama yine de göğüs ucuna hafif bir çimdik atıyorum. "Karşı bir teklifin varsa, yap."

"Bir gerçeğe karşılık bir gerçek. Ben dürüstçe cevap vereceğim, ama siz de vereceksiniz."

İçgüdülerim hayır dememi gerektiriyor. Bilgi paradan daha değerli ve üçümüz arasındaki güç dinamiği zaten en iyi ihtimalle istikrarsız. Isabelle'i Gaeton'la bir şeyler çözecek kadar merkezden uzak tutmak en güvenli seçenek.

Ama lanet olsun, ben de bazı cevaplar istiyorum.

Gaeton Isabelle'in kalçasına son bir öpücük konduruyor ve arkasına bizden uzaklaşıyor. "Sen varsan ben de varım."

"Evet." Isabelle'i de yanıma alarak kanepenin bir tarafına geçiyorum. "Buraya gel."

"Efendim, evet, efendim." Gözlerini deviriyor ama aşırı doldurulmuş kanepenin üçte ikisini kaplayacak şekilde tırmanıyor. Isabelle bacaklarını onun kalçasına doluyor ve sırtını kanepenin koluna şekilde kucağımda dönüyor. Bu pozisyonda hiçbirimiz için saklanmak yok.

Ona uzun uzun bakıyorum ve sonra Isabelle'e odaklanıyorum. "Bize her şeyden çok istediğin bir fanteziyi söyle."

Gözlerini kısıyor. "Gerçekten de yumuşak bir topla başlıyorsun, değil mi?"

Sanki cevabı peşinde olduğum en önemli bilgilerden biri değilmiş gibi omuz silkiyorum. "Cevap ver, biz de verelim."

Hoşuna gitmemiş gibi kaşlarını çatıyor ama sonunda iç geçiriyor. "Peki." Isabelle kanepenin karşısındaki pencereden dışarı bakıyor ve ben de ona bu alanı tanıyorum çünkü bu aradığım cevabı almam anlamına geliyor. "Gaeton kirli küçük sürtük şeyiyle kafama vurdu. Kötü olmak istiyorum... sanırım? Herkesin bana sahip olabileceği bir yerde sergilenme fikri ya da bir bara girip ilk

bana içki ısmarlamayı teklif eden kişi. Bu iki fanteziye *çok* kapılıyorum."

Sikeyim.

Eğer onu azdıran şey buysa -ki son yirmi dört saattir topladığım her kanıt bunun böyle olduğunu gösteriyor- Gaeton ve ben çıkarken ona ciddi bir kötülük yaptık. Biz de kendimize ciddi bir kötülük yaptık.

Çenesine dokunuyorum, yüzünü bize bakması için hafifçe bastırıyorum. "Sadece erkekler mi?"

Biraz kızarıyor. "Hayır, sadece erkekler değil. Bana içki teklif eden ilk kişi dedim ve bunda ciddiydim."

Gaeton'a bakıyorum ve yüzündeki ifade içimden süzülen kararlılığı yansıtıyor. Onunla zaman dolmadan önce, bu iki fanteziyi de onun için gerçekleştirdiğimizden emin olmalıyız. Güvenli bir şekilde, çünkü ikincisinde pek çok şey ters gidebilir. Saçının bir tutamını parmağımın etrafında döndürüyorum. "Bir yabancıyı becermek yeterli değil, değil mi? Kötü olmak istiyorsun, *yakalanmak* istiyorsun. Cezalandırılmak. Ne kadar pis bir sürük olduğunun söylenmesini."

Dudaklarını yalıyor. "Evet."

Evet, bununla çalışabiliriz. Saçını hafifçe çekiştiriyorum ve onu yeniden serbest bırakıyorum. "Gaeton, sıra sende."

Bu bizim için kolay olmalı. İkimiz de düzenli olarak Yeraltı Dünyası'nda oynuyoruz ve orası bir çocuğun hayal edebileceği her türlü fanteziyi hayata geçirmenin bir yolunu sunuyor. Yine de, bu tür bir dürüstlüğün basit bir yanı yok ve cevap vermek için zaman ayırdığı için onu suçlamıyorum.

Gaeton sonunda nefes nefese kalır. "Siktir, tamam. Babanın her zaman verdiği partileri biliyor musun?"

O gerildi ve ben de aynı şeyi yapmaktan kendimi alamadım. Bir an için onun öldüğünü neredeyse unutmuştum. Değer verdiğim bir kişi daha öldü ve gömüldü, ölümle olan savaşta hiçbirimizin veremeyeceği bir kayıp.

asla kazanamaz. Isabelle boğazını temizler. "Evet, ama onları organize eden Cordeliaydı."

"Şu kısa numaralardan birini giymeni istiyorum, uygun olmaktan biraz uzak olanlardan, altında külot olmadan." Konuşurken bakışlarını onun üzerinde tutuyor, ifadesi o kadar yoğun ki nefesimi kesiyor. "Ve yarı yolda, seni balo salonunun yan odasında, gecenin sonunda herkesin takıldığı odada becermek istiyorum. Partiden sadece birkaç adım geldiğini kimse duymasın diye ağzını kapatmak zorunda kalana kadar seni becermek istiyorum ve sonra oraya geri dönmeni ve döllerimle doluyken sudan konuşmanı istiyorum." Bir saniye bile beklemez. "Ve sonra bunu tekrar yapmak istiyorum, ve tekrar, gerçekten yakalanana kadar, biri içeri girip beni saf prensesi arzuladığın kaba ve kirli şekilde becerirken bulana kadar."

"Oh."

Bu tam olarak sıradan bir fantezi değil, hayata geçirmenin ne anlama geleceği düşünüldüğünde değil, ama cevap beni hala biraz şaşırtıyor. "Bunu ne zamandır saklıyorsun?"

Bakışlarını bana çeviriyor. "Onu ilk gördüğüm andan beri."

Elimi kalçasının üzerinde gezdiriyorum, parmaklarının bacaklarının üzerinde nasıl oynadığının farkındayım. "Onunla kibar misyoner seksi yaptığın süre boyunca, herkesin görebileceği bir yerde onu kirletmeyi düşünüyordun."

"Evet." Sert bir kahkaha attı. "Bizi böyle yakalarlarsa kimse onun benden başka bir şey olduğunu söyleyemez."

Benim, bizim değil.

Sorun değil. Gaeton'u kendi düşünce tarzıma getirmek için zamanım var. Arkama yaslanıyorum ve onlara tam olarak ne istediğimi söylemeyi hayal etmek için kendime beş saniye veriyorum.

Bir keresinde, çıkmaya başladığımızdan yaklaşık bir yıl sonra, beklenmedik bir şekilde Isabelle'in odasına onu görmek için gitmiştim. Kapıyı yarıya kadar açtıktan sonra yalnız olmadığını fark ettim. Daha iyi bir insan olsaydım, o zaman giderdim, ama yatağını görebilmek için kapıyı biraz daha açtım. Gaeton'un sikine bindiği yeri. kıskanmışım, evet, ama bu beklediğim kadar basit bir şey değildi. Onun altında olmak istiyordum ama aynı zamanda... Onu da istiyordum. Kahretsin, ikisini de istiyordum.

Fantezimi gerçekleştirmek o odaya girmek olurdu. Onlara müdahale etmek. Onları cezalandırmak. Ve sonra ben de onlara katılırken sevişmeye devam etmelerini sağlamak.

. Şimdi olmaz. Onlara ne söylersem söyleyeyim, şu an benim için dürüstlük zamanı değil. Çok fazla gerçek zarar verebilir ve dengemizi bozacak bir şey yapmam için çok tehlikeli bir durumdayız.

Bu yüzden yalan söylüyorum.

"Seni hep babanın ofisinde becermek istemişimdir."

Gaeton bana sert bir bakış fırlatıyor ama Isabelle ikimize de kaşlarını çatıyor. "Siz ikiniz ciddi olamazsınız. İkinizin de fantezileri benim etrafımda mı?"

"Oldukça iyi bir izlenim bırakıyorsun." Gaeton kızın ayağını tutup masaj yapmaya başlıyor ve başparmaklarını kızın kavisine sokuyor.

Küçük tatlı bir inilti çıkarıyor. "Bu iyi hissettiriyor."

"Biliyorum." Bana bir kez daha uzun uzun bakmak için gözlerinin kapanmasını bekliyor. Yalan söylediğimi biliyor ama görünüşe göre bunun olmasına izin vermekten memnun. Bunun bedelini daha sonra ödeyeceğime şüphe yok, bu yüzden o noktaya kadar hikâyemi doğru anlatmam ve kurguladığım oyunun kurallarını çiğnemek için meşru bir nedenim olması gerekecek. Gaeton elini kızın bacağına gezdiriyor ve onu iki yana açıyor. "Bu kadar mola yeter, sence de öyle değil mi Beast?"

"Ama-"

Yavaşça başımı sallıyorum. "Sonra bir tur daha oynarız." Isabelle'in göğüslerini avuçluyorum. "Kendimi cömert prenses, bu yüzden bu sefer nasıl boşalmak istediğini seçmene bile izin vereceğim. Ellerimle mi, ağızla mı, yoksa sikimle mi?"

Titriyor. "Ağzın. Ağzını üzerimde istiyorum."

Onu Gaeton'un kollarına bırakıyorum, o da hiç çaba harcamadan kaldırıyor, kalçalarını iri kalçalarının üzerine yayıyor ve benim için açık tutuyor. Onların önünde diz çökmek pek doğal değil ama yarattıkları tabloya bakınca bu çabaya fazlasıyla değiyor. Gaeton, Isabelle'in elini boynuna götürüyor, vücudunu benim için uzatıyor ve sonra o büyük ellerini onun üzerinde gezdiriyor. Kalçalarını yuvarlıyor, içgüdüsel olarak kışına bastırıldığı sert siki arıyor. Amcığı yaptığımız her şeyden dolayı pembe ve ıslak, ama merhamet için yalvaracak durumda değil. Henüz değil.

Dilimi onun üzerinde gezdirmek için eğildiğimde kendime sıkı bir gülümseme izni veriyorum.

Biz onunla işimizi bitirmeden, o .

BÖLÜM 14

ISABELLE

I Vücudum pes etmeden ve sağlığım bozulmadan önce on üçe kadar gelebildim. Gaeton'un göğsünde uzanırken Beast Gaeton'un pantolonunun içindeki sikinin sürtünmesi beni uçurumun kenarına gönderiyor. Ama bu artık zevk gibi gelmiyor. O kadar duyarsızlaştım ki, neredeyse acı çekiyorum.

Yüzümü göğsüne gömüyorum ve bunu sona erdirecek kelimeleri hıçkırarak söylüyorum. "Dur. Lütfen dur. Daha fazla dayanamayacağım."

Canavar yavaşlıyor ama geri çekilmiyor. "Bize yettiğini nasıl söyleyeceğini biliyorsun."

Güvenli kelimemi kullanmak için bir anlık direnç gösteriyorum ama Beast'in vuruşları beni tekrar Gaeton'un sikine sürtüyor ve bu çok fazla. "Şamdan!"

Aynen , bitti.

Beast dikkatlice içimden çıkıyor ve Gaeton beni kaldırıp kucağına alıyor. Bedenim hala tüm bu hislerden dolayı sızlıyor ve titrememi durduramıyorum. Her rağmen gözlerim yanıyor ve ilk gözyaşı süzülüyor. Tanrım, şu anda kendimi çok güçsüz hissediyorum. "Son kez istedim."

Beast benim ve Gaeton'un etrafına bir battaniye sardı ve sonra Gaeton'un kalçalarının arasına diz çökerek beni diğer taraftan tuttu, böylece ben

ikisi arasında tamamen kuşatılmıştı. "Hazır olduğunda ikimizin de sikini aynı anda ağzına alacaksın Isabelle."

Bu düşünce beni daha çok titretiyor ama bunun korku mu yoksa endişe mi olduğunu anlayamıyorum. "Bu gece olmaz."

Gaeton bir kahkaha attı. "Hayır, bu gece olmaz."

Beast dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Bu işe başladığımızdan beri beni ilk kez öpüyor ve ben bundan zevk alamayacak kadar yıpranmış durumdayım. "İyi iş çıkardın." Gaeton'a bakarken geri çekilmiyor ve içimde onun da büyük adamı öpmek istediğine dair garip bir his var. Sonunda arkasına yaslanana kadar o an yapışkan ve gergin bir şekerleme gibi uzayıp gidiyor. "Ben banyoyu hazırlayayım. Çok ağrıyacaksın."

"Zaten öyleyim."

Kıkırdıyor ve beni son bir kez sıkıyor. Sonra gitti, yatak odasına doğru giderken ayak sesleri duyulmuyordu.

Gaeton'un kolları etrafımda sıkışıyor, uçup gidecekmişim gibi hissettiğimde temas beni bu dünyaya bağlıyor. Kendimi olabildiğince küçültüyorum ve onun göğsüne sarılıyorum. "Özür dilerim."

Çenesini başımın üstüne yaslıyor. "Ne için üzgünsün?"

Bir yanım çenemi kapatmam için haykırıyor ama bu gevşek duygu bedenimi ve beynimi istila etmiş durumda ve duracak gibi görünmüyorum. "Hiç kimsenin kalbini kırmak istemedim. Bencildim ama seni bu şekilde incitebileceğimi fark etmemiştim. Sen ve Beast hayattan daha büyüksünüz ve her zaman da öyle oldunuz." Gözlerim kapanmaya çalışıyor, zihnimin açık kalma emrini görmezden geliyor. "Bencildim ve seçim yapamadım. Hepsini istedim."

Bir eliyle sırtımı sıvazlıyor. "Bugünden sonra hepimizin hata yaptığı çok açık."

Bu beni daha iyi hissettirmeli. Daha önce bazı şeyleri yanlış anlayan tek kişi olmak istemiyorum. Ama öyle değil. Zaman geri çekiliyor ve

Yine odamdaydık, Gaeton elinde bir yüzük öfkeyle volta atıyordu ve ben yatağımın kenarına tünemiştım, kalbım boğazımdaydı. Onu çok seviyordum ama o yüzüğü bir daha asla kaçamayacağım bir kafes olarak görüyordum. O zaman ona ihtiyacı olan cevabı veremedim ve bu yüzden benden uzaklaştı.

Bu sefer ona ihtiyacı olan cevabı verebileceğimden de emin değilim. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldıyorum.

"On iki gün daha ne yapacağını bilmek zorunda değilsin." Tutuşu sıkılaşıyor ve ayağa kalkarken beni kaldırıyor. "Zamanın var."

Zaman. Hıçkırmaya başlayacağımı düşünmesem gülebilirdim. "İki yıl çıktık ve onca zaman her şeyi daha da netleştirmedim."

"O zamanlar tüm bilgilere sahip olarak çalışmıyorduk. Şimdi öyleyiz." Beni yatak odasından geçirip Beast'in devasa küveti yarısına kadar doldurduğu banyoya götürüyor. Bu şey müstehcen derecede büyük, gerçek bir banyo küvetinden çok bir jakuzi. Gaeton durakladı. "Doğruca küvete mi?"

"Evet." Beast bize doğru yürüyor ve ben hala ne yaptığını anlamaya çalışırken Gaeton'un pantolonu yere düşüyor ve çıplak bir şekilde küvete giriyor.

Sıcak suyun ilk darbesi beni inletiyor ama o arkama yerleşip bacaklarımı uzatmam için beni ikna ettikçe, sıcaklık titremelerimi hafifletmeye başlıyor. Titreyerek iç geçiriyorum ve Gaeton'un göğsüne yaslanarak rahatlıyorum. Küvet onun tamamen ve yer kalmayacak kadar geniş. "Seks partisi büyüklüğünde yatak. Alem büyüklüğünde küvet."

Kıkırdaması beni en az su kadar ısıtıyor. "Gaeton boy yatak. Gaeton büyüklüğünde küvet." Bir kolunu belime doluyor ve biraz yana kayıyor. "Gel buraya, Beast. Hepimizin işine yarayabilir."

Beast'in hayır demesini bekliyordum. Bütün gün yanımdaydı ama bir şey onu ayrı tutmaya devam ediyor. Ne olduğunu bilmiyorum. Beast benim için her zaman bir gizem olmuştur. Beni becerirken bile, o tut-

geri dönüyor. Beni ilk başta ona çeken şeylerden biri de buydu ama gizemler keşfedilmek içindir, yıllar boyunca cevapların izini sürerek tam kalbine ulaşırsınız. Beast'te ilk katmanı geçmeyi başaramadım.

Hayır demiyor. Sadece salon pantolonundan çıkıp küvete giriyor ve bacaklarımız birbirine dolanacak şekilde karşımıza yerleşiyor. Garip bir şekilde doğru hissettiriyor, ama mutluluktan uçmuş halimde bile, bunu söylemekten daha iyisini biliyorum. Bu adamların arasındaki çatlak benimle başlamadı ama benim varlığım bunu daha da kötüleştirdi.

Ayaklarımın altına serilecek başka bir günah, yapılacak başka bir kefaret şekli. Dudaklarımın içine bir özür daha bastırıyor. Beast'in bakışları üzerime düşüyor ve başını sallıyor. "Kes şunu."

"Neyi durdurayım?"

"Eğer kırbaçlanmak istiyorsan, bunu yapacak olan bizden biri olacaktır. Geçmiş için kendini zihinsel olarak kırbaçlamana gerek yok."

Kızgınlık yükseliyor ama suçluluk duygusunu bastıramıyor. "Eğer hata yapmamış olsaydım, siz ikiniz beni cezalandırmak için seks anlaşması yapmazdınız."

Beast o sinir bozucu küçük gülümsemesini takınıyor ve kollarını küvetin kenarına uzatıyor. "Kahretsin evet, hatalar yaptın Isabelle. Ama tek hata yapan sen değildin." Bakışları Gaeton'a ve sonra tekrar bana kayıyor. "Seks anlaşmasını istediğimiz için teklif ettiğimizi hiç düşündün mü?"

Olayları basite indiriyor ve Yeraltı Dünyası'nda ortaya çıktığımdan beri pek çok etkileşimimizde yer alan öfkeyi görmezden geliyor. Gözlerimi kısıyorum. "Bu senaryoda dürüst olması gereken tek kişi ben miyim?"

"Evet." Yüzümdeki öfkeli ifadeye kuru bir kahkaha attı. "Söyle ona, Gaeton."

İri adam sırtıma doğru kayıyor. "Kendi adına konuş. Kızgındım."

"Öyle miydi?" Beast kaşlarını kaldırır.

"Sözlerimi çarpıtmayı bırak, pislik. Hâlâ öyleyim." Bana nazıkçe dokunuyor. "Ama haklısın. Bizi bu noktaya getirmek için üç kişinin hata yapması gerekti."

İçim rahatladı. En azından hepimiz aynı . Bu çok küçük bir adım ama birlikte attığımız bir adım. Bunun gelecek için ne anlama geldiğini bilmiyorum. Hâlâ son tarih bizi bekliyor, yapmak zorunda kalacağım bir seçim var. Geçmişin günahlarını geride bıraksak bile, bu iki haftanın sonunda kalbimin yarısı benden uzaklaşıyor olacak. Mesele sadece hangi yarısının gideceği.

Gaeton beni kendine çekene kadar tekrar titremeye başladığımı fark etmiyorum. "Bu kadar çok düşünmeyi bırak. Sonrasının tadını çıkar, sıcak suyun acını biraz dindirmesine izin ver, sonra seni besleyeceğiz."

Midem rahatsız edici bir şekilde guruldamak için o anı seçiyor. Bugün yemek için küçük bir mola vermiştik ama doğru dürüst bir yemek yiyemeyecek kadar kafam yerinde değildi. Yine de... "Nasıl sadece şimdi ve buraya odaklanıp her şeyi daha sonra düşünebiliyorsun anlamıyorum."

"Böyle bir şey yaptığımızı kim söyledi?" Beast başını sallar. "İçinden geçmemiz gereken çok şey var Isabelle. Hem de çok. Sana işlenmiş altın gibi davrandık ama sen de pek dürüst değildin. İkimizden birine yatak odasında ya da dışında ne istediğini gerçekten söyledin mi?"

Kızarmış tenimin suyun sıcaklığıyla hiçbir ilgisi yok ve her şey utançla ilgili. "Tam olarak değil." Beni öylece izlediğinde, kendimi detaylandırmak zorunda hissediyorum. "İlk başta, ikinizin de beni koyduğunuz kaide hoşuma gitti. Ama bu durum uzadıkça, kendimi daha da kısıtlanmış hissettim. Ne zaman bir şey önermeye çalışsam, geri çekildim." Daha açık olabilir miydim? Muhtemelen, ama benim

Gururum buna izin vermezdi. İhtiyacım olan şeyler için açlıktan ölüyor olsam da, bir şekilde bunun ikisinden birine ya da ikisine birden beni pis pis becermeleri için yalvarmaktan daha iyi bir seçenek olduğuna karar vermiştim. "Sienna'nın doğum günü partisi için elbise seçerken bana eşlik ettiğin soyunma odasını hatırlıyor musun?" Kapıyı açtığımda üzerimde sadece bir çift iç çamaşırı vardı ve hızlı bir sevişme için onu da yanıma çekmiştim ama Beast dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu ve geç kalmadan giyinmemi söyledi.

Bu da kaçırmasına neden oluyor. "Dediğim gibi; her tarafta hatalar var."

Su soğumaya başlayana kadar birlikte oturuyoruz ve sonra Gaeton beni Beast'e bırakıp ayağa kalkıyor. Bedenimi hareket ettirmeye fazlasıyla muktedir olduğumu iddia etmeye başlıyorum ama onun bir tür barbar tanrısı gibi sudan yükselişini görmek itirazlarımı bastırıyor. Manzaranın tadını çıkarmak varken neden tartışarak enerji harcayayım?

Küvetten çıkıyor ve birkaç havlu kapıyor. Arkamda kıpırdamadan duran Beast'in uzaktan farkındayım ama dudakları kulağıma değene kadar röntgencilik eğilimlerime o kadar kapılmışım ki bunu fazla düşünemiyorum. "Çok güzel, değil mi?"

Gaeton için güzel kelimesi doğru mu bilmiyorum. *Beast* mükemmel elmacık kemikleri ve manken yakışıklılığıyla güzel. Gaeton ise... "Güçlü." Eski bir savaş alanında, büyük boy bir balta sallarken ve düşmanlarının kanıyla ıslanmışken evindeymiş gibi görünüyor.

"Evet, güçlü." Beast'in sert sesi biraz daha derinleşiyor. "Kalın kalçalar, kalın gövde, kalın boyun, kalın lanet olası her şey."

Gaeton bizi onu izlerken yakalıyor ve kaşlarını çatıyor. "Siz ikiniz neyin peşindesiniz?"

"Şu anda bir şey yok." Beast ikimiz için de cevap veriyor. Beni dürtüyor ve Gaeton'un beni sarmasına izin vermek için sallanan bacaklarımın üzerinde yükseliyorum.

şaşırtıcı derecede kabarık bir havlu. Havluyu ondan alma çabalarımı görmezden geliyor ve ben orada öylece durup kendimi aptal ve şımartılmış hissederken beni kuruluyor.

Ve sevdim.

Sertçe yutkunuyorum. "Etrafta dolaştırman ve kendi başına hareket ettirmen gereken bir oyuncak bebek olmadığımı biliyorsun, değil mi? Kendi başımın çaresine bakabilecek kapasitedeyim."

Bacaklarımı kurulamak için önümde diz çöktüğü yerden başını kaldırıp bakıyor. Bu pozisyon geçmişin, dikkatle dengelediğimiz hareketimizin yıkıma dönüştüğü anın bir başka yankısı.

Evlen benimle,

Isabelle. Hayır.

Evlenemem.

Evlenmeyeceğim.

Koyu renk gözlerinde parlayan keskin acı, onun da aynı şeyi hatırladığını anlamamı sağlıyor. Yavaşça ayağa kalkıyor ve havluyu üzerime örtüyor. "Seninle ilgilenmek hoşuma gidiyor." O kadar alçak sesle konuşuyor ki, birkaç metre ötede kurulanmakta olan Beast'e ulaşip ulaşmadığı hakkında hiçbir fikrim yok. "Bunu yapmak istiyorum, o yüzden yapıyorum. Bunun senin yapabileceklerinle hiçbir ilgisi yok." Bu sözlerin içinde kat kat katmanlar var. Bulabileceğim şeylerden korktuğum için yüzeyi kazmaya korkuyorum.

Buna ne diyeceğimi bilemiyorum, o yüzden sadece başımı sallıyorum. Şimdilik bu kadar yeter. Dolabına girip kayboluyor ve elinde bir tişört ve eşofmanla geri dönüyor. En azından bunu üzerime geçirmeme izin veriyor. Dizlerime kadar iniyor ve Gaeton'un kıyafetlerine sarılmış olma hissi o kadar acı tatlı ki, gözlerimin arkası yaşıyor. Kumaşı kendime doğru çekiyorum. "Bunu özlemişim."

"Ben de." Beast'e ikinci bir pantolon uzatır. "Ben yemeği hazırlayayım."

Bizi bilerek yalnız bıraktığını ancak banyodan çıktığında anlıyorum. Beast'e bakarken midem rahatsız edici bir şekilde bulanıyor. Gaeton'un pantolonunun içinde yüzüyor ama

en azından onu rahatsız etmek için. Yine de hiçbir şey Beast'i rahatsız etmez. O soğukkanlı biri.

Gaeton'un tişörtünü tutmayı bırakmak için kendimi zorluyorum. "Korkuyorum."

"Biliyorum." Aramızdaki mesafeyi aşıyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. Başparmakları elmacık kemiklerimin üzerinde gezinirken bile, bir parçam onlarla yaptığı şiddetin fazlasıyla farkında. Bir kez bile bana yöneltmediği şiddetin. Bu bilgi garip bir şekilde güç gibi geliyor ve onu içime çekiyorum. Bu her iki erkekte de her zaman sevdiğim bir şeydi ama Beast ile aramızdaki fark çok keskin. Öne doğru eğiliyor ve alnıma bir öpücük konduruyor. "Güven bana prenses. Her şey kontrolüm altında."

Ona emin değilim ama çok yorgunum. Gelecekle ilgili endişeleri bir kenara bırakmak şu anda iyi hissettiriyor. Belki yarın pişman olurum. Belki de kuma kendi kişisel çizgimi çekmeye ve kımıldamayı reddetmeye hazır olarak uyanacağım. Bu gece, sadece onun her şeyi halletmesini istiyorum.

Benimle ilgilenmek için.

Tutuşuna karşı başımı sallıyorum. "Tamam. Sana güveniyorum."

"Aferin kızıma." İşte yine o, mavi gözlerindeki gerçek sıcaklığın titreşimi. "Hadi karnını doyuralım."

Gaeton'u mutfakta sandviçler için bir şeyler hazırlarken buluyoruz. Beni bakarken yakalıyor ve neredeyse bilinçsizce omuz silkiyor. "Yarın gerçek bir yemek hazırlayacağım."

Gülümsemeye çalışıyorum. "Bu mükemmel görünüyor." Şu anda her şey çok kırılğan, sanki yanlış bir kelime geçici huzurumuzu binlerce parçaya ayıracakmış gibi geliyor.

Sandviçlerimizi hazırlarken sessiz kaldık. Bir tane bana. Onlara ikişer tane. Yerken sessiziz. temizlerken sessizlik. Tam da çılgılık atabileceğimi düşündüğümde

Biri çıplak olmadan yapabileceğimiz iletişimin bariz eksikliği, kapının ziline çalmasıyla ortaya çıkıyor.

Anında iki adam da alarma geçti. Gaeton geçtiğinde sesi zar zor fark ediyorum, sanki biri müstahkem kapı çerçevesine bir delik açmadan önce kendini duyuracaktı gibi. Etrafından bakınca Beast'in de patlamasını bekliyormuş gibi zile doğru yürüdüğünü görüyorum. Düğmeye basıyor. "Evet?"

Tiz bir erkek sesi cevap verir. "Bu sabah talep ettiğiniz teslimatı getirdim."

Bu kulağa çok şüpheli geliyor ama Beast başını sallıyor. "Konuyu aç."

İki gergin dakika sonra kapı çalınıyor. Gaeton hafifçe kayıyor ve elindeki metali görüyorum. Silahı hangi cehennemden çıkardı? Mutfakta bir yere saklamış olmalı çünkü eşofmanının içinde saklamasına imkân yok. Bakmadan kalçamdan yakaladı ve vücudunu beni korumak için kullanarak beni arkasına itti. Sonuç olarak, sadece kapının açıldığını ve Beast'in teslimatla ilgilenen kişiyle konuştuğu alçak sesleri duyuyorum. Üç yavaş nefesin ardından kapı kapanıyor.

Gaeton hâlâ rahatlamadı. "Kontrol et."

"Çoktan ." Hışırtı. Canavar küfür ediyor. "Kötü bir sürpriz yok ama küçük bir kuş mesaj bıraktı."

Gaeton kendi kendine yaratıcı bir küfür savurur. "Onu buraya getir." Sonunda yana çekilerek odayı tam olarak görmemi sağlıyor. Yerde açık duran iki küçük bavul var, simsiyah ve benzerlerinden tamamen ayırt edilemiyor. Beast'in bazı kıyafetlerini hatırlıyorum ama dikkatimi çeken bu değil. Dikkatim elindeki güzel mavi kartta. Mutfak yarımadasına geçerken, ön yüzündeki stilize mavi deniz kabuğunu tanıyorum. "Ursa."

"Evet." Beast onu tezgâhın üzerine koyuyor ve bize bakacak şekilde çeviriyor. "GörünüŖe göre Deniz Cadısı selamlarını yolladı."

Akan senaryoyu okudum ve sonra ikinci ve üçüncü kez tekrar okudum.

Küçük prensesle barıştığınız için tebrikler. Böylesine destansı bir aşk hikayesinin sonsuza dek mutlu bir sondan başka bir şeyle bitmesi utanç verici olurdu.

Dışarıdan dostça bir teklif gibi görünüyor ama ben daha iyi biliyorum. Bu düpedüz bir tehdit.

BÖLÜM 15

GAETON

W

Isabelle'in dikkatini dağıtmayı başarıyoruz, ta ki yorgunluktan yatakta aramızda bayılana kadar. O bakıyor Uykuda daha genç ve daha rahattı, göğsü eşit bir ritimle inip kalkıyordu. Bir şekilde daha az korkunç. Bugün onu çok çalıştırdık, öyle ki hemen yanında sızmış olmalıydım. İliklerime kadar yoruldum ama bu ona olan ihtiyacımı neredeyse hiç azaltmadı. Sikişmeyi her zaman sevmişimdir ama bu kadınla farklı bir seviyede.

de.

Beast'e itiraf etmeden önce ateşin içinden geçecek olsam bile bunu kendime itiraf edebilirim. İkimiz arasında egemenlik alışverişi yapmak doğal geliyor. Peki bu sabah ne oldu? Hâlâ kafam karışık. Beast'i ağzıma almak itiraf edemeyeceğim kadar uzun zamandır bir şeydi. O bana göre değil. Hiçbir zaman da olmadı.

şu anda konuşmamız gereken konu bu değil.

Çarşafı Isabelle'in etrafında daha sıkı bir şekilde çekiyorum ve arkama yaslanıyorum. "Ursa nerede olduğumuzu biliyor."

"Öyle görünüyor." Yatak başlığına yaslanmış, yaralı derisinin altındaki kasları kıpırdıyor. İçinde bir sürü bilgi var

O yara izleri, eğer nasıl bakılacağını bilerseniz. Atlattığı badireler, etrafındaki insanları yerin dibine soktu. Anlayabilmem için bana hikayeleri anlatmasına, kayıplara isimler ve yüzler koymasına gerek yok. Beast'i gerçekten anlamak *istemiyorum* ama bu direnç, birlikte geçirdiğimiz zaman arttıkça daha da zayıflıyor. Onu yolumdan çekmek için gözlerinin arasına seve seve bir kurşun sıkabileceğim bir nokta vardı ama o düzeyde bir öfke hissetmeyeli uzun zaman oldu. Dikkat etmediğim bir anda, bir keder ve kayıp dalgasıyla denize sürüklenip gitmiş.

Düşünceleri uzaklaştırıyorum. Şu anda bu kederin içinde boğulacak zaman yok, ne Isabelle'i ilk kez kaybetmenin ne de Orsino Belmonte'yi kaybetmenin kederi. "Bizi uyarıyor yoksa doğrudan bize mi saldıracak?"

"Ben olsam ikincisini yapardım." Beast bana bakmıyor, gözleri binlerce kilometre ötedeki bir şeye odaklanmış. "İkimiz de çok iyi generalleriz ama bundan daha fazlasını temsil ediyoruz. Cordelia already'in kaybımızı çok fazla hissetmemesini sağlayabilecek bir avuç iyi general var. Siyahlı Adam-" Sesi birazcık titriyor. "Orsino öldüğünde güçlü ve istikrarlı bir bölge bıraktı. Kızına geçişi atlatacak ve ona yerleşmesi için zaman tanıyacak kadar güçlü." Sonunda bana baktı. "Ya da biz gitmemiş olsaydık öyle olacaktı."

O haklı. Başka generaller de var ama biz farklıyız. Biz bir tür sembolüz. Şöhreti tüm şehre yayılan ve bize karşı gelmeyi düşünen herkesi duraksatan iki adam. Eğer çekip gitmeseydik... Ama gittik ve şimdi sonuçlarına katlanmak zorundayız.

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Ne kadar az zamanı kaldığını biliyor muydun?" Hasta olduğunu biliyordum. *Herkes* hasta olduğunu biliyordu. Ama ölmeden üç gün , iki bakanla bir toplantıda oturuyordu.

tıpkı daha önce binlerce kez yaptığı gibi. Normalden daha kırılgan görünüyordu, ama sona bu kadar yakın olduğunu bana bildirmek için tek bir kelime bile etmemişti.

"Hayır. Bana da söylemedi." Sesi tamamen duygudan yoksun. Bir zamanlar bunun Beast'in hiçbir şey hissetmediği anlamına geldiğini düşünürdüm. Şimdi daha iyi biliyorum. O da en az benim kadar derinden hissediyor. Sadece bunu daha iyi saklıyor.

"Aylarımız, hatta yıllarımız kaldığını sanıyordum. Son tedavi işe yarıyor gibi görünüyordu." Göğsümde sanki biri bir çukur kazmış ve beni mezara atmayı unutmuş gibi hissediyorum. O adam mükemmel değildi ve ondan nefret ettiğim günler de oldu ama şimdiye kadar sahip olduğum en iyi insan figürüne yakındı. "Orada kalamazdım. İşleri yoluna koymak için biraz zamana ihtiyacım vardı."

"Duvarlar kapanıyormuş gibi hissettim." O kadar yumuşak konuşuyor ki, kelimelerin benim için mi yoksa kendisi için mi olduğunu anlayamıyorum. Beast başını yatağın başlığına yaslayıp tavana bakıyor. "Cohen'i yeniden kaybetmek gibiydi; farklıydı ama aynıydı da."

Çok da uzun olmayan bir zaman önce bu yeni bilgiyi görmezden gelirdim. Beast hakkında daha fazla bilgi edinmek istemediğim, çünkü silah arkadaşı bile olsa yakın bir yabancından nefret etmenin daha kolay olduğu zamanlar. Şu anda o noktada değilim. Çok yakından incelemeye hazır olmadığım bir şekilde kafasının içine girmeyi arzuluyorum. "Cohen, Carver Şehri'nden önceki zamanlarınızdan."

"Evet." Hâlâ bana bakmıyor, hâlâ alçak sesle konuşuyor. "Benim için çok önemli biriydi. O ve altı kardeşi, Sabine Vadisi'nden sürüldüklerinde kendi bölgelerini ele geçirmeye hazırlanıyordu. Düşmanları onu avlıyordu ve sonunda ayrıldık." Yavaşça nefes veriyor. "Benimle burada, Carver Şehri'nde buluşması gerekiyordu ama asla başaramadı."

Beast şehre gelip bizim bölgemize yerleştğinde rütbelerimi yükseltiyordum. Şimdi soğuk ama o zamanlar neredeyse bir odayı dondurabilirdi. İnsanların ödünü koparırdı, bu da Isabelle'in onunla çalışmaya başlamasıyla birlikte kafaların iyice karışmasına neden oldu. Bu onu daha az korkutucu yapmadı, ama insanları onunla uğraşma konusunda daha temkinli hale getirdiği kesin.

Rahatlık hiçbir zaman bana göre olmamıştır ama bu yeni bilgiyi öylece ortada bırakamam. "Özür dilerim."

"Evet, ben de." Kendini bir silkeliyor ve Isabelle'e bakıyor. "Burada güvende değil."

"Burası kız kardeşinin evinden daha güvenli, en azından biz işimizi halledene kadar."

Beast başını sallar. "Etrafı koklaması bizim hatamız. Yeraltı Dünyası'nda yaptığımız numaranın da bir faydası olmadı. Hades'in adamları dedikodu yapmıyor olabilir ama diğer herkes yapıyor. Orsino'nun ölümünü ve bunun sonucunda ortaya çıkan güç dengesizliğini Isabelle'i cezalandırmak için kullandığımızı düşünürlerse-"

"Siktir." Gözlerimi kapattım. O ortaya çıktığında bunların hiçbirini düşünmüyordum. Bu kadın için açıkta kalmış bir sinirim. Son yirmi dört saatin en büyük zevki hâlâ bir parça acıyla birlikte geliyor çünkü tüm bu durum geçici. Daha önce bunu göremeyecek kadar dar görüşlü olsam da her zaman geçiciydi. Is- Abelle benimle evlenmeyecek. Asla evlenmeyecekti. Bir şekilde beni seçse ve birbirimize özel olsak bile, özgürlüğünü benim yüzüğümü parmağına takamayacak kadar çok seviyor. Evliliği bacağına dolanmaya ve onu yerinde tutmaya hazır bir tuzak olarak gördüğünde değil.

Onu gevşek bir tutuşla tutmak için gereken kontrole sahip miyim bilmiyorum. Onu mutlu etmek için gereken kontrol. Ne kadar farklı senaryo oynarsam oynayayım, hepsi kalp kırıklığıyla sonuçlanıyor. Belki on iki gün içinde. Belki birkaç ay, hatta yıl sonra.

Bunu neden kabul ettim ki?

"Gaeton."

Gözlerimi açtığımda Beast'in yüzünde tuhaf bir ifadeyle beni izlediğini görüyorum. Ona tam olarak susmuyor ama bunun ne anlama geldiğini çözemiyorum. Küçük bir gülümseme veriyor. "Küçük bir gösteriyle kendimize biraz zaman kazandırabiliriz."

Hecelemesine gerek yok. Carver Şehri'ndeki insanlar diğer bölgelere savaş başlatmayacak şekilde bir açıklama yapmak istediklerinde, bunu Yeraltı Dünyası'nda yaparlar. İlişkiler duyurulur. Barış anlaşmaları yapılır. Hatta ara sıra tartışmalar bile. Tüm bunlar Hades'in tarafsız bölgesinin koruması altında gerçekleşir.

"Eğer oraya gider ve herkese onun olduğumuzu söylersek, bunu geri alamayız. Daha sonra fikrimizi değiştiremeyiz." Şehirde kalmak istiyorsak olmaz. Bireysel olarak ne kadar güce sahip olduğumuz ya da itibarımızın ne kadar büyük olduğu önemli değil; bağlılık sözü verdiğimiz birine karşı gelirsek, Carver Şehri'ndeki hiçbir bölge lideri bize dokunmaz.

Canavar homurdanıyor. "Sen de benim gibi kararını çoktan verdin."

"Evet, sanırım öyle." Çarşafı Isabelle'in üzerine örtüyorum, boynundan aşağısını örtecek şekilde biraz daha yukarı kıvrıyorum. Dokunuşumun altında kıpırdanıyor, uykusunda bana yaklaşıyor. Kalbim rahatsız edici bir şekilde çarpıyor. Bir sonraki dönemeçte raydan çıkacağı kesin olan kontrolden çıkmış bir ama umurumda bile değil. Sonucu ne kadar yıkıcı olursa olsun, bu yolculuktan inmek istemiyorum.

Başımı kaldırdığımda Beast'in beni ve bizi izlediğini görüyorum. Bunu bugün ilk kez yapmıyor ve yüzündeki ifadeyi tanımlayamıyorum. Tek bildiğim bunun çok tehlikeli olduğu. "Şu anda aklından neler geçtiğini bilmek ister miyim?"

"Hayır." Sadece bu kadar. Başka bir şey yok. Açıklığa kavuşturacak ya da ışık tutacak bir şey yok.

Ona uzun uzun baktım. "Daha önce girdiğimiz bahsi kazandığına eminim."

Canavar kısık bir sesle gülüyor. "Gaeton, çok seksisin ama bir dahaki sefere seni becerdiğimde, ikimiz de yorgunluktan bayılmak üzere olmadığımız bir zamanda olmasını istiyorum."

"Tartışmak istiyorum ama iyi bir noktaya değindin." Beast'in bana seksi demesi üzerine fazla düşünmemek en iyisi. Başımı sallıyorum ve uzanıyorum. Başımı yastığa koyduğum anda yerçekimi artıyor ve tüm iyi niyetime rağmen gözlerim kapanıyor. "Bugünkü gibi bir günü daha kısa sürede atlatamayacak. Hiçbirimizin kaldırabileceğini sanmıyorum."

"Biliyorum." Yüzünü görmeden tam olarak anlayamıyorum ama Beast'in sesi eğlenmiş gibi geliyor. Neredeyse hoşgörülü. "Aklımda başka bir şey var."

Planlarının ne olduğunu öğrenmek istemeliyim, ona bu işte eşit olduğumuzu ve bu nedenle büyük kararlara ve planlara dahil olmam gerektiğini hatırlatmalıyım. Pek çok şey yapmalıyım. "Sen ne istersen o zaman."

Yorgunluk beni çökertiyor ama parmak uçlarının alnıma hafifçe dokunduğunu, saçlarımı geriye doğru düzelttiğini ve kısık sesinin "Hepsini istiyorum" dediğini hissettiğime yemin edebilirim.

BÖLÜM 16

CANAVAR

A Dinlenmediğim bir gece daha, gece hatıralarımın beni zorladığı bir gece daha. Hem Gaeton hem de Isabelle Uykuda rahatlarlar ve ikisi de kucaklayıcıdır. Isabelle'in burnu sırtımın ortasına bastırılmış ve Gaeton'un ağır kolu ikimizin de üzerindeyken uyanmak beni çok eğlendiriyor. Yatakta kalıp herkesi uzak tutmaya kararlı bu iki insanın yakınlığını içime çekmek o kadar cazip geliyor ki.

Bunun yerine, dikkatlice kendimi çıkardım ve banyoya yöneldim. Hızlı bir duşun ardından bir kez daha kendi kıyafetlerimi giydim. Neredeyse yirmi dört saat Gaeton'un pantolonunu giydikten sonra biraz garip hissettiriyor, ama bundan sonra olacaklar için kafamın dik olması gerekiyor.

gereken Ursa var.

Halkın önünde dayanışma gösterisi yapmasının onu geri adım attıracağını bir an bile düşünmüyorum. Aç ve hırslı, Orsino'nun ölümünden sonra sudaki kanın kokusunu alan bir köpekbalığı gibi. Eğer dengeyi bozmamış olsaydık, sınırlarımızı kurcalamakla yetinebilirdi. Neler konusunda endişelenmenin faydası yok. Gerçeklerle .

Bu da acil durum planları anlamına gelir.

Isabelle yatak odasından çıktığında sabahki üçüncü telefon görüşmemi yapıyordum. On beş dakika önce hışırtilarını duymuştum ve bir fincan kahve koymuştum, o da kahveye doğru başladı. Gaeton'un gömleğini giyerek etrafta dolaşmasını izliyorum ve bu evcimenlik neredeyse ayaklarımı yerden kesiyor. Bunu istiyorum. Sahip olmaya kararlıyım.

Hiçbir şey yoluma çıkamaz.

Tarihimiz değil. Deniz Cadısı'nın hırsları olmadığı kesin.

Isabelle bir fincan kahve dolduruyor ve dudaklarına götürüyor. Bu kadar sıcak bir kahveyi içerken nasıl tat alma duyusu kaldı bilmiyorum ama yıllardır gayet iyi idare ediyor. Birlikteyken bu şekilde kaç sabah geçirdik? Saymak istemediğim kadar çok. Kadın hesaba katılması gereken bir güç, ama ilk kafein vuruşundan önce yürüyen ölü gibi. Bunu daha önce dayanılmaz derecede çekici buluyordum ve bu sabah da dayanılmaz derecede çekici buluyorum.

Doğrudan sikime giden küçük bir mırıldanma sesi çıkarıyor ve dışarı çıktığından beri ilk kez gözlerini tamamen açıyor. "Merhaba."

"Merhaba." Telefonu kapatıyorum, telefonumu cebime atıyorum ve ona doğru geçiyorum.

Beni izliyor, tüm geçmişi ve saçmalıkları hatırlıyor gibi görüldüğü için karanlık gözlerinde biraz ihtiyatlı bir titreşim var. Kupayı ondan dikkatlice alıp tezgâha koyuyorum ve sonra kalçalarını yakalıyorum. "Günaydın."

"Günaydın," diye yineliyor, sanki düşüncelerimi kafamdan çekip çıkarmaya çalışıyormuş gibi hâlâ beni izliyor. "Farklı görünüyorsun."

"Öyle mi?" Bir elimi omurgasında gezdirerek onu göğsüme doğru çekiyorum ve başının arkasını kavriyorum. "Seni bir yıldan uzun süredir doğru düzgün öpmediğimi fark ."

Dudaklarını yalıyor. "Bunu ben de fark ettim."

Onu kaç kez kollarıma alıp öptüm? Yüz mü? Bin mi? Saymaya başlayamam. Hiçbir zaman şu anki kadar tedirgin hissetmemiştim, sanki yanlış bir hareket ayaklarımızın altındaki zemini çökertecekmiş gibi. "İsterdim."

Kaşlarının arasında küçük bir çatık belirliyor. "Bana her türlü iğrenç şeyi yaptırıyorsun ve şimdi de öpücük mü istiyorsun?"

"Bu farklı." Belki çok duygusal ama onu zorlamadığım bir anda bunu seçmesini istiyorum. Seks ve sapkınlık, üçümüzü daha kalıcı bir şeyler bulmamıza yetecek kadar uzun süre bir arada tutan tutkal olabilir, ama inşa etmeye tamamen niyetli olduğum temelin tek parçası olamaz. Kalıcı olmasını istiyorsam olmaz.

Kafatasının dibindeki gergin kaslara masaj yapıyorum ve o da ayaklarının üzerinde biraz sallanıyor. "Seni öpebilir miyim, Isabelle Belmonte?"

Kollarını boynuma doluyor ve ağzının ona cevap vermesine izin veriyor. Onun ilk tadına baktığımda ayaklarımı tutmaya konsantre olmak zorundayım. Bu kadın her zaman bir daha asla fırsat bulamayacakmış gibi öpüyor. Tereddüt yok. Utangaçlık yok. Her seferinde her şeyini veriyor. farklı. Daha iyi. Artık ikimiz de kendimizi tutmuyoruz.

Dudaklar, dil ve dişler.

Öpücüğü, karşılamaktan çok mutlu olduğum bir meydan okuma. Ellerimi saçlarının arasına sokup daha iyi bir açı yakalamak için yüzünü yukarı kaldırıyorum ve o da mutlu bir ses çıkarıyor. Bu kadını son nefesime kadar öpebilirim ama kendimi teması yumuşatmaya, sonunda kesmeye ve başımı kaldırmaya zorluyorum. Gözleri biraz bulanıklaştı ve sanki bırakırsam kendini tutamayacakmış gibi bana yaslanıyor.

Isabelle dudaklarını yalıyor. "Günaydın, gerçekten."

Söyleyebileceğim o kadar çok şey var ki, bizi son oyunuma doğru itecek ya da felakete sürükleyecek o kadar çok seçenek var ki. Bunun yerine, öpüyorum

alnına koydu ve yavaşça benden uzaklaştırdı. "Bir duş al ve hazırlan. Bir saat içinde misafirlerimiz gelecek."

Bana göz kırpmıyor, kara gözlerinde tehlikeli bir şey parlıyor. "Beast, 'misafir hazırlığı' için ihtiyacım olan şeylerin hiçbirine sahip değilim. Gaeton'un banyosunda bir saç fırçası bile yok."

Ben de bundan şüphelenmiştim.

"Güven bana." "Bu bir sapkınlık mı?"

Ona evet tartışmayı bırakacaktır ama işime geldiğinde istediğimi elde etmek için yalan söyleyebilsem de şu anda dürüstlük en iyi seçenek. "Hayır."

Isabelle kahvesini alıyor ve kenarından bana bakıyor. Her santimiyle güçlü bir prenses olan Isabelle'in heyecanı düpedüz tehlikeli bir hal alıyor. "Korumam gereken bir kamu imajım olduğunu herkesten iyi biliyorsun. Bu kibir değil; gerçek. Buraya kız kardeşlerimden başkasını getirirseniz, bu bir bölge sorunu olur. Bunu *biliyorsunuz*. Önümüzdeki on iki gün boyunca bana özel olarak istediğin notu verebilirsin ama bunu herkesin içinde yapamazsın."

Bu kadar yeter. Ona öyle uzun bir bakış attım ki, Dom'unun çizgisini aştığını yeni fark eden şımarık bir itaatkâr gibi duruşunu değiştirdi. "Neyin tehlikede olduğunu biliyorum ve senin konumunu ya da itibarını tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacağım. Ama durum gerektirdiğinde seni herkesin içinde aşağılayacağım." Bir adım daha yaklaşp bir kolumu vücudunun iki yanına koyarak onu kafesliyorum. "Çünkü sen bundan zevk alıyorsun prenses. Seni dizime yatırmamı ve eteğini yukarı kaldırmamı istiyorsun, böylece odadaki herkes o küçük kışına şaplak attığımda amının nasıl ıslandığını görebilecek. Seyircilerin olduğunu bilmek seni daha da azdıracak."

O kadar zor nefes alıyor ki, üzerine dökmesini engellemek için kahveyi tekrar geri alıyorum. Isabelle gözlerini kısıyor. "Bu hiç adil değil. Az önce bunun bir sapkınlık olmadığını söyledin ve şimdi

Yüzüme bir sapıklık şeyi fırlatıyorsun. İkisini birden yapamazsın, Beast. Yapamazsın işte."

Haksız değil. "Sana bana güvenmeni söylüyorum, Isabelle. Daha fazla değil. Daha az değil." İkimiz de bildiğimiz halde, sanki yıldızlardan bir şey istemiyormuşum gibi, bunu yumuşak bir şekilde ifade ediyorum. Bana bedeniyle, güvenliğiyle güvenilebilir ama kalbiyle ve geleceğiyle asla güvenmedi. Henüz güvenmedi.

Uzun bir süre beni düşündü ve sonunda başını salladı, ama hoşuna gitmiş gibi değil. "Tamam. Ama bana sadece bir saat veriyorsan, hemen başlamalıyım."

Geri çekiliyorum. "Elbette."

Kahvesini alıyor, ona prenses dediğimiz gibi, yatak odasına doğru adım atıyor. Tam oraya vardığında Gaeton kapıdan içeri giriyor ve ona hızlı bir öpücük vermek için parmak uçlarında yükseliyor. Isabelle'in bu temastan sonra vücudunda oluşan gerginliği fark edip etmediğini bilmiyorum, çünkü ben yüzüne bakamadan gitmiş oluyor.

Gaeton, yine de. Benden saklanacak kadar uyanık değil. Dışa vurumu, bu işin peşini bırakmamak için artan kararlılığını yansıtıyor. Ya da, daha doğrusu, *onun* gitmesine izin vermemek. Hâlâ yeni şartları kabul etmesi için onu baştan çıkarmam gerekiyor.

Zaman. Her şey çok zaman alıyor.

Ona bir fincan kahve dolduruyorum ve bana ulaştığında uzatıyorum. İçine zehir de katmışım gibi bakıyor ama sonunda bir yudum alıyor. "Çok ağrım var."

Bu beni şaşırttı. "Eğer dünden çıktıysan ağrımazsan insan olamazsın."

Kalçasını yanımdaki tezgâha yaslıyor. Tam anlamıyla profesyonel olmak için biraz fazla yakın, ama bunu bir davet olarak görece kadar da yakın değil. Yine o gri eşofman altlarını giymiş ve koca siki ön tarafında net bir şekilde belli oluyor. Lanet olsun, bu şeyler yasadışı olmalı.

"Canavar." Adımı yavaşça söylüyor, ses tonunda eğlence canlanıyor. "Sikime mi bakıyorsun?"

Bunu inkar etmenin bir anlamı yok. Eğer birbirimizi istediğimizi kabul etmesini istiyorsam, naz yapmak yanlış bir karar olur. "Evet."

"Çok komiksin, değil mi?" Kahvesinden bir yudum daha alıyor ve fincanının kenarından beni izliyor.

Tezgâha yaslanıyorum. "Dün geceki yağmur çekini unutacağımı sanma."

"Hmmm." Yanaklarını hafif bir kızarıklık kaplasa da başka tarafa bakmıyor. Sonunda Gaeton, "Isabelle neden ?" diye soruyor.

Bir yanımda onun konuyu değiştirmesini görmezden gelmek istiyor ama yıllar içinde sabırlı bir avcı olmayı öğrendim. Bu oyunu oynamak için haftalarım yok ama biraz zamanım var. Bunu kullanmamak aptallık olur. "Kıyafete ihtiyacı var. Zaten sahip olduğu giysileri gönderirsek Cordelia nerede olduğumuzu anlar ve onu geri getirir."

Gaeton sırtlıyor. "Tink'i aradın."

"Tink'i ben aradım."

Geriniyor, parmak uçları tavana değiyor. Bu hareket tüm vücudunu gözler önüne seriyor ve ben de gösterinin tadını çıkarmak için kendime izin veriyorum. Gaeton homurdanıyor. "Sanırım ben de giyineceğim. Tink ve Hook eşofman altından hoşlanabilir ama bu pek de doğru bir mesaj vermiyor."

Başımı salladım. "Bir saat içinde burada olurlar."

Gaeton bir kahkaha attı. "Isabelle'e sadece bir saat mi haber verdin? Kızgın olmasına şaşmamalı." Kahve fincanını ağzına kadar dolduruyor. "Bunu bu gece mi yapıyoruz?"

"Beklemenin akıllıca olduğunu sanmıyorum. Bu bir yara bandı, ama Ursa'nın işleri yoluna koyup bölgeye dönmemize yetecek kadar geri çekilmesini sağlayabilir." Bu noktada bu bile onu oyalamaya yetmeyebilir ama tam ölçekli bir saldırıya kalkışacak kadar aç olduğunu sanmıyorum.

Savaş. Yanılıyor olabilirim. Daha önce de yanıldım ve bedelini değer verdiğim insanlar ödedi.

Bunun tekrar olmasına izin vermeyeceğim.

Gaeton yatak odasının kapısına bakıyor. "Önce Isabelle ile konuşmadan bunu planlamanın bir hata olduğunu mu düşünüyorsun?"

İlk içgüdüm hayır demek. Bizler generaliz, esasen şehir savaşında eğitilmiş olanlar bizleriz. Orsino, bunu yapamayacak kadar hasta olana kadar bizimle birlikte ellerini kirletti. Küçük iki kızını her zaman bu işin dışında tuttu ama Cordelia ve eşi son birkaç yıldır oradaydı ve Orsino her şeye göz yummadan komuta ettikleri insanların güvenini kazanmaya çalışıyorlardı. Sien- na kendi tarzında tehlikeli biri. Ama Isabelle her zaman ama her zaman Siyahlı Adam'ın kızı olmanın ne anlama geldiğinin karanlık kısımlarından uzak tutuldu. Şimdi de ben onu bundan uzak tutmak istiyorum.

Ama o haklı. Isabelle Belmonte'yi korumaya çalışmak bizi bu duruma sokan şeydi. Onunla çıkmaya başladığımızda ikimiz de dürüst olsaydık, birimiz yeterince yavaşlayıp birbirimize duyduğumuz nefretin bastırılmış bir şehvet gibi geldiğini fark etseydi... Liste uzar gider.

Sonunda başımı salladım. "Onunla konuşmalıyız."

"Ha." Gaeton omzuma bir tokat attı. "Böylece mantıklı düşünebiliyorsun." Hiçbir fikri yok.

BÖLÜM 17

ISABELLE

Tam bir felaketim. Duş kafamı boşaltmama yardımcı oluyor, ama Gaeton kendisinden başka kimse için hazır değil. Ve Gaeton makyaj, saç ürünleri ya da bir saç fırçasına bile sahip değilim. Islak saçlarımı parmaklarımla taramak ve yüzümden geriye doğru örmek zorunda kalıyorum. Bir fıçı kondisyoner olmadan bu örgüden çıkarabilir miyim bilmiyorum ama şimdilik idare eder.

Sonunda bitirene kadar bir sonraki engelimi fark etmedim. "Hiç kıyafetim yok."

Beast telefonundan başını kaldırıyor ve sanki çok açık bir şey söylemişim gibi kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Mesele de bu zaten."

Tanrılar beni baskın erkeklerden korusun. Yavaş konuşuyorum çünkü bağırma dürtüsü neredeyse bastırıyor. "*Giysilerim yok*, Beast. İnsanlar on dakikadan daha az bir süre içinde gelecek ve ben çıplığım."

Gaeton siyah bir takım elbise ve Beast'in gözleriyle neredeyse aynı renkte koyu mavi düğmeli bir gömlek giymiş olarak yatak odasından çıkıyor. Acaba bunu bilerek mi yaptı? Beast normal üniforması olan koyu renk kot pantolon ve düz bir tişört giyiyor; bugün siyah. Keşke Gaeton'un uyumak için tişörtünü alsaydım. Bu ikisi ne kadar nazik davranırsa davransın, burada çıplak durmak bir seçenek değil.

"Isabelle." Gaeton'un sesinde garip bir hıçkırık var ve beni tekrar onunla yüz yüze getiriyor. "Eğer seni çıplak bırakmayı seçersek, böyle olacaksın." Ben daha itiraz edemeden elini kaldırıp bir kumaş parçası sarkıtıyor. "Buraya gel."

Ona doğru ilerlerken bile, tanıma duygusu bana çarpıyor. Bu kumaşı tanıyorum. Yıllar önce ona siyah ipek bir bornoz almıştım, çünkü onun iri, kaba vücudunu en iyi hediye gibi açabileceğim çökmekte olan bir kumaşla giyinmiş olarak görmek istemiştim. Onu giydiğinde ne kadar güldüğümüzü ve ardından gelen seksten ne kadar zevk aldığımı hala hatırlıyorum.

Titreyen elimi uzatıp ona dokunuyorum. "Sende kalmış." Benimle ilgili her şeyi aldığını, en yakın çöp kutusuna attığını ve iyi bir önlem için benzinle ıslattığını düşünürdüm. Bana onu hatırlatan şeyleri kesinlikle bırakmamıştım.

Ama onları yok edecek cesareti de kendimde bulamadım.

Çıktığımız iki yıl boyunca bana aldığı küçük gül biblolarının her biri şu anda evdeki büyük dolabımın arkasında özenle paketlenmiş bir kutuda duruyor. Karanlık gözlerine bakıyorum, dile getiremediğim sorulara cevap bulmaya çalışıyorum. "Onu sakladın," diye tekrarlıyorum.

"Onu sakladım." Başka bir şey değil, ama başka ne cevaba ihtiyacım var ki? Bunu saklamak için binlerce nedeni olabilir ve hiçbiri umduğum anlama gelmeyebilir.

Beni hala sevdiğini. Belki de hiç durmadı.

İçine girebilmem için açık tutuyor. Cüppe beni küçültüyor, ayaklarımın altında birikiyor ve sıkıca bağlamaya çalışmama rağmen göğsümde açılıyor. Yabancılarla tanışmak için pek iyi bir seçenek değil, ancak bu noktada beni değiştirmeleri için onu benden zorla almaları gerekirdi. Yapamam.

Kumaşı okşamayı bırak, göğsüne yayılıp aynı şeyi yaptığım zamanları hatırlamadan duramıyorum.

Söylenecek o kadar çok şey var ki, başlayacak kelimeleri bile bulamıyorum. Buna fırsat bulamadan zil Beast'in misafirlerinin geldiğini anons ediyor. Kapıya bakan sandalyeye oturuyorum ve Gaeton'un dairesi olmasına rağmen Beast kapıyı açmaya giderken Gaeton'un arkamdaki duvara yaslanmasını kaçırmıyorum. Babamın ölümünden bu yana ilişkilerinin nasıl değiştiğinin farkında bile değil mi?

Elimi göğsüme sürüyorum. Belki babamın sonsuza dek gittiği gerçeğinin beni neredeyse fiziksel bir darbeye vurmayacağı bir zaman gelir. Onu kaybetmek, hiç beklemediğim bir anda beni boğmak için haydut bir dalga gibi yükselmez. Belki de.

Kapı açıldığında geriliyorum ama içeri giren kadın beklediğim gibi bir yabancı değil. Göz kırpıyorum. "Tink?"

Tink kısa durur ve gözlerini kısar. Bir yığın sarı saç ve bir bal porsuğunun kişiliğine sahip, güzel, büyük beden beyaz bir kadın. Aynı zamanda parlak bir tasarımcı ve şu anda dolabımdaki resmi kıyafetlerin çoğundan sorumlu. Arkasındaki adam uzun boylu, orta kahverengi tenli, sık kırpılmış sakallı ve siyah saçları omuzlarına dökülüyor. Hook, Carver City'deki küçük bölgelerden birinin lideri.

Tink uzun bir süre bana bakıyor ve sonra dönüp hem Beast'e hem de Gaeton'a ters ters bakıyor. "Ne. Ne. Sikeyim." Beni işaret ediyor. "Ne oluyor lan burada?"

"Um," dedim.

"Hayır, onlar adlarına konuşacaklar." Sanki ben burada değilmişim gibi konuşuyor ve suçlayıcı parmağını Kanca'ya doğru çeviriyor. "Bundan haberin var mıydı?"

Ellerini kaldırır. "Ben de senin kadar biliyorum."

"İyi, çünkü *konuşuyor* olacaktık." Gaeton ve Beast'e doğru döner. "Biz arkadaşız. Ben bizi arkadaş olarak görüyorum."

Gaeton'u görebilmek için dönmem gerekiyor ve Tink'i benzettiğim bal porsuğuyla yüzleşiyor gibi görünüyor. "Biz arkadaşız, Tink."

"Bu çok iyi. O zaman Isabelle Bel- monte'nin neden burada bornozunun içinde oturduğunu ve bir kamyon tarafından ezilmiş gibi görüldüğünü açıklamakta sakınca görmezsin." Bana kısa bir bakış attı. "Alınmayın."

"Alınmadım," diyorum belli belirsiz.

"Bunun basit bir açıklaması var," diye araya giriyor Beast. Kızmış görünmüyor ama Beast stresli anlarda tepkilerini her zaman bastırır.

"Bu iyi bir şey. Çünkü insanların söylediklerine bakılırsa, Isabelle'i saçlarından tutup Yeraltı Dünyası'ndan çıkarmışsın ve onu bir tür seks kölesi olarak burada kilitli tutuyormuşsun gibi görünüyor ve arkadaş olalım ya da olmayalım, eğer durum buysa seni hemen şimdi hadım ederim." Üzerinde boyalı gibi görünen bir kot pantolon ve şirin, kabarık bir bluz var, bu yüzden herhangi bir yere gizlenmiş bir silahı olduğunu *sanmıyorum*, ama iki adam da sanki silahını çıkarıp onlara doğrultmuş gibi geriliyor.

Beast sandalyemin önünde yarım adım atıyor. "Bu seni ilgilendirmez."

Hook nefesinin altında ıslık çalıyor. "İyi şanslar."

"Beni buraya getirmek için bir davetiye gönderdiğinde bunu benim işim haline getirdin - bir davetiye, ekleyebilirim, kulağa *tamamen* bir emir gibi ." Tink kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu. "Ya Isabelle'le yalnız konuşurum ya da yürürüm -ve doğruca Meg'e yürürüm ve bu pisliğin onun ve Hades'in bölgesinde gerçekleştiğini ona bildiririm. Seçim senin."

Erkeklerin bu konuda ona karşı çıkmasını bekliyorum. İkisi de babamdan başka kimseden emir almaz ve Tink

tamamen farklı bir bölgenin lideri. Ama Beast sonunda geri adım atıyor ve Gaeton hafif bir eliyle saçlarımı okşuyor. "Ona bilmek istediği her şeyi anlat Isabelle."

Ona bakmak için dönüyorum. Şu anda odadaki güç dengesini gerçekten anlamıyorum. "Ne? Neden?"

"Çünkü o bir arkadaş." Neredeyse bir topuz gibi gülümsüyor. "Ve blöf yapmaz."

Arkadaşları.

Belki de doğrudur, ama burada anlamadığım çok daha fazla alt ton var. Ya da belki de Gaeton ve Beast'in diğer insanlarla arkadaş olarak nasıl görüneceklerini düşünmeyi hiç bırakmadım. Altlarında çalışan insanlarla sosyalleştiler, ancak bu her zaman neredeyse bir zorunluluk gibi hissettirdi. Her iki adam da doğal olarak diğerleriyle aralarına mesafe koyuyor. Bu kadının burada olması, onlar bunu bir tehdit olarak görmeden ya da topuklarını kazmadan cevap talep edecek kadar yakın...

Bu ikili hakkında ortaya çıkan her yeni gerçek, onları sandığım kadar iyi tanımadığım gerçeğini bir kez daha gözler önüne seriyor.

Tink etrafına bakınır ve yatak odasının kapısına doğru başını sallar. ". Şimdi." Odanın geri kalanına bir kez daha çaprazdan bakar. "Bu ikisine göz kulak ol, Hook."

Yavaşça takip ediyorum, ona görünmemek için bornozu tutuyorum. Geçmişte bu kadınla birçok kez yalnız kalmıştım ama kapıyı arkamdan kapatırken kendimi bir kaplanın içine kilitlemek gibi bir his var içimde.

Bana kaşlarını çattı ve sesini alçalttı. "Bak, bu şehirde dedikodu değirmeninin nasıl döndüğünü herkesten iyi bilirim, ama seni dışarı çıkarmamı istersen, çıkarırım."

Göz kırpiyorum. "Bunu neden yapasın ki? Sen onların arkadaşısın."

"Hayır, ben onların arkadaşayım ve bazen bu, işleri berbat ettiklerinde sert bir tavır almam anlamına geliyor." Tereddüt ediyor, ama sonunda

ellerini kalçalarına koydu. "Sen istemesen o adamların ikisinin de seni burada tutmayacağına inanmak isterdim ama konu sen olunca Beast ve Gaeton kafayı yemiş durumda ve Siyahlı Adam'ın ölümü onları daha da beter etti. Bu yüzden her ne kadar asla affedilemez bir şey yapmayacaklarını söylemek istesem de bunu garanti edemem, bu yüzden bu konuşmayı yapıyoruz." Bana doğru geliyor ve bornozunu biraz aralıyor. "Sana tekrar soracağım ve onurlu bir cevap istiyorum; bu morluklar rızaya mı dayanıyor yoksa seni dışarı çıkarmam mı gerekiyor?"

Yere bakıyorum. Dün yaptıklarımızdan dolayı vücudum ağrıyor ve morlukların farkına bile varmadım. Utanç gibi bir şeyle kızarıyorum, ancak içinde sahiplenici bir gurur da var. Bu izleri ben *kazandım*. Onun yeşil gözleriyle buluşuyorum ve onları tutuyorum. "Bu seni ilgilendirmez ama sana bir cevap vermeye hazırım çünkü ne kadar gereksiz da yardımını takdir ediyorum. İşaretler rızaya dayalı. Burada olmak istediğim için buradayım. Eğer bu kapıdan çıkıp gitmek isteseydim, beni durduramazlardı."

Uzun bir süre yüzümü inceliyor ve sonunda telaşla nefes veriyor. "Şükürler olsun. Böyle dibe vurmayacaklarını umuyordum ama keder insana garip şeyler yaptırıyor ve emin olamadım." Yatağa oturmaya başlıyor ve yarı yolda fikrini değiştiriyor. "Paylaşmaktan rahatsız olacağın hiçbir detaya ihtiyacım yok ama biraz istiyorum."

Bu noktada çoğu yeterince yaygın bilgi. Bunun ötesinde, bu kadının yanımda olması hiç de fena bir fikir değil. "Babam öldükten sonra gittiler." Derimin içini zorlayan ve her şeyin üzerine dağınık bir şekilde dökülmeyi bekleyen kederle boğuşuyorum. "Ursa sınırlarımızı test ediyor ve onlara geri ihtiyacımız var."

"Uh-huh." Tink hâlâ beni inceliyor. "Ve üçünüz de bir yıl önceki o karmaşayı atlatamadınız."

"Ve üçümüz de bunu atlatamadık," diye onaylıyorum. İfademi sabit tutmak çok zor. "İki hafta konusunda anlaşmıştık. O zamana kadar her şey çözülmüş olur."

Tink kaşlarını kaldırır. "Elbette öyle olacak." Kırmızıya boyanmış mükemmel dudaklarını birbirine bastırıyor. "Tamam, iyi, seni buradan aceleyle çıkarmayacağım. Beni neden çağırdıklarını biliyor musun?"

Planlarını açıkça ifade etmediler ama birkaç tahminde bulunabilirim. "Kıyafetlere ihtiyacım var." Bir açıklama yapmak istiyorlar ve Tink'in tasarımlarının bunu yapacağından eminim, ancak bu zaman çizelgesinde ne yapabileceğini bilmiyorum. Hiçbirimiz bazı şeyleri gerektiği kadar düşünmedik.

"Bundan çok daha fazlasına ihtiyacın var." Başını sallıyor. "Lanet olası adamlar. Bunun icabına bakacağız. Güven bana."

Garip bir şekilde, ben biliyorum. Tink ve ben hiç arkadaş olmadık. Kendisi hırçın ve zeki biri ve tüm etkileşimlerimiz onun beni ölçmesi, önerilerde bulunması ve sonra da yapacağını söylediği zaman çarpıcı giyim eşyalarını teslim etmesiyle çevrili. Bununla birlikte, onun ünü hakkında çok şey biliyorum. Carver City'deki güçlü oyuncularla hem yatak odasında hem de yatak odası dışında başa baş mücadele edebilen biri hafife alınacak biri değildir. "Tamam."

Dairenin ana odasına geri dönüş yolunu gösteriyor. Adamlar aşağı yukarı tam olarak bıraktığımız yerdeler. Hook sanki Tink gideli birkaç dakika değil de bir hafta olmuş gibi ışıldıyor. Gaeton ve Beast sadece temkinli görünüyor.

Tink ellerini cömert kalçalarının üzerine koydu. "Siz ikiniz aptal gibi davranıyorsunuz."

"Tanrım, Tink, bize gerçekten ne hissettiğini söyle." Gaeton gülümsüyor ama bu gülümseme gözlerine tam olarak ulaşmıyor. Her nasılsa, bu durum benimle ilgili olmasaydı, onun tavrından tamamen hoşlanacağını biliyorum.

"Merak etme, ayrıntılı bir listem var." Yüz ifadesini buradan göremiyorum ama sesi korkutucu geliyor. "Sana mesaj atacağım ve sonra sen ve Beast listedeki her şeyi benim için alacaksınız. Ondan önce dönmeni istemiyorum."

Beast şimdiden başını sallamaya başladı. "Hayır. Şu anda bir şeyler toparlamak için yüksek ücretlerinizi ödemekten mutluluk duyarız ama gitmiyoruz."

"Yine yanlış." Telefonunu çıkarır ve hızlıca bir şeyler yazar. Birkaç saniye sonra hem Gaeton'un hem de Beast'in telefonları çalar.

Okurken Gaeton'un kaşları kalkıyor. "Bu listede yirmi şey var. Bunların hiç ."

"Aşına ol. Görünüşüne Isabelle kadar önem veren birini baştan çıkarmak istiyorsun - bu arada bu bir alay değildi -Bunu başarmak için ihtiyaç duydukları ürünleri bulmanız ve bunu hızlı bir şekilde bulmanız gerekiyor." Sesine şekerli ve tatlı bir ton ama bu ton, altındaki zehri örtmek için hiçbir işe yaramıyor. "Defolun gidin, yoksa üçünüzü de baş başa bırakırım. Ve bir an için bile sizden tüm gün için tehlike ücreti almayacağımı düşünmeyin."

Beast ve Gaeton o sessiz konuşma bakışlarından birini attılar. Sonunda Beast omuz silktilti. "Kanca'nın kalması şartıyla birkaç saatin var." Diğer adama bakar. "Binada bir ekibiniz olduğunu varsayıyorum."

"Doğru tahmin ediyorsunuz."

"Bu yeterli olacaktır." Beast bana doğru geliyor ve parmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor. "Ne istiyorsun, Isabelle?"

Bu hala cevabını bilmediğim bir soru. Asla veremeyeceğimden korkmaya başlıyorum. Gülümsemeye çalışıyorum ama bu ifade yüzümde doğru durmuyor. "Tink her şeyi kontrol altına almış gibi görünüyor."

Yüz ifademi inceliyor ve bir kez başını sallıyor. "Uzun sürmeyecek."

Tek bir kişi bile eşyaları sipariş etmenin ve buraya kuryeyle getirtmenin kolay olacağından bahsetmiyor. Hook'un adamları bir dikiş makinesi ve gardırop çantalarıyla dolu bir raf getirirken etrafta biraz karışıklık oluyor. Sonra Gaeton ve Beast gitti, Hook'un ekibi evre güvenliğini sağlamak için gönderildi ve ben de hiç tanımadığım bu iki insanla baş başa kaldım.

Hook, Tink'in dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyor. "Sana nazık olmanı söylerdim ama ben daha iyi biliyorum."

"Bu doğru. Sen daha iyi bilirsin."

Gaeton'un oturduğu sandalyeye kt ve telefonunu çıkardı. Saniyeler sonra, okuduğu şeye kendini tamamen kaptırmış görünüyor. Tink dönüp bana uzun uzun bakıyor. "Utangaç mısın?"

" sayılmaz."

"Hook'başka bir odada ya da karşıda istiyorsan sorun değil ama birkaç şey denemeni istiyorum. Sıfırdan bir elbise dikecek vaktimiz yok, o yüzden elimdeki bazı şeyleri ayarlayacağız."

Kanca'ya bakıyorum ama bizimle en ufak bir şekilde ilgilenmiyor gibi görünüyor. Bunun bir yalan olduğunu biliyorum. Eğer bir an için bile tehdit olduğumu düşünürse, beni hemen etkisiz hale getirir. Ama kadar saygılı olmasını takdir ediyorum. Hem bir erkek hem de bir bölge lideri olarak iyi bir n var ve şu ana kadar buna uygun yaşıyor. "Sorun yok."

"Sözüne güveniyorum. Cbbeyi ıkar."

Omuz silkiyorum ve kanepenin koluna asıyorum. Tink beni çevreliyor ve ıslık çalıyor. "Sana bir numara yapmışlar."

Yüzünün kızarmaması imkansızdı. "Hoşuma gitti."

"Evet, anlıyorum." nmde duruyor ve gözlerini kısıyor. "Kilo vermişsin. Seni tekrar ölçmeden bile bunu görebiliyorum. Kendine dikkat etmiyorsun."

"Zor birkaç ay oldu." Yüzyılın yetersiz ifadesi.

Tink yüzünü buruşturur. "Doğru. Çok üzıldüm. Babanızı için başınız sağ olsun."

Başsağlığı dileyen ya da özür dileyen insanlara ne diyeceğimi asla bilemiyorum. Söylenecek hiçbir söz onu geri getirmeyecek ya da onu kaybetmenin acısını azaltmayacak. Beast ve Gaeton ile birlikte olmak dikkatimi dağıtmaya yardımcı olsa da *hiçbir şey* göğsümdeki boşlukla mücadele edemiyor. Dairede onların varlığı olmadan, karanlık sınırlarımı kemiriyor, zırhımın parçalarını ve sevdiğim iki adamın kollarında bulduğum azıcık huzuru koparıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Teşekkürler."

Tink, gözlerimdeki ıslaklığın taşmasını önlemek için sık sık gözlerimi kırptığımı görse de bunu görmezden gelmeyi tercih ediyor. Bunun yerine giysi torbalarına dönüyor ve fermuarlarını teker teker açıyor. "Elimde hazır olan her şeyi aldım. Sana üzerinde çalışabileceğin birkaç seçenek sunacağız ve işim bittiğinde, kimsenin nasıl hissettiğini merak etmeyeceği kadar harika görüneceksin."

O anlıyor. Bir şekilde anlıyor. Boğazımdaki yanmaya rağmen gülümsemeyi başarıyorum. "Teşekkür ." Bu sefer gerçekten ciddi dim.

BÖLÜM 18

GAETON

W

Tink'in listesindeki her bir maddenin peşine düşeceğim. Onun da dediği gibi, beklediğimden daha uzun sürüyor. Kadın

Konu kozmetikler ve görünüşe göre saç ve vücut bakımına giren tüm ürünler olduğunda güçlü bir şekilde spesifikleşiyor ve lanet olsun, bunu düşünmek bile beni . Ayrıca çok pahalı.

Tüm bunlar olurken, Beast ve ben pek konuşmuyoruz. Onun aklı belli ki milyonlarca kilometre uzakta ve ben hala bir sürü karmaşanın içindeyim. Daireye geri dönene kadar bu duyguyu nihayet kelimelere dökemedim. "Doğru şeyi mi yapıyoruz?"

"'Doğru' diye bir şey yoktur. Bizim dünyamızda değil." Beast çantaları bileğinde gezdiriyor. "Biz kahraman değiliz. Aksi gibi davranmak insanların ölmesine neden olur."

Ona bu ifadeyi hak eden bir bakış fırlatıyorum. "Birileri melodramatik hissediyor."

"Affedersiniz, ayağınıza mı basıyorum? Üçlünün drama kraliçesi olduğunu biliyorum."

Öfkeleniyorum, karşılık vermeye hazırım ama dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme yakalayınca duruyorum. Kaşlarımı çattım. "Benimle taşak geçiyorsun."

"Seninle taşak geçiyorum," diyor. Çok sevmeye başladığım o hırıltılı kıkırdamayı çıkarıyor. "Se için bolca zaman olacak-

ve fazla düşünmek. Rahatlamaya çalışın. Biz ."

"Öyle mi? Gerçekten mi?" Gözlerimi kısıyorum. "Soruma cevap vermedin. Doğru şeyi mi yapıyoruz?"

Beast yavaşlıyor ve apartmanımın önünde duruyor, sonunda dönüp tüm dikkatini bana veriyor. "Doğru şeyi yapmadığımızı bilmiyorum. Bu senaryoda 'doğru bir şey' *olduğunu* sanmıyorum. Sadece istediğimiz şey var." Orada öylece duruyor, sabit ve çok ciddi. "*Doğru* umurunda bile değil. Durmak istemiyorum. Sen istiyor musun?"

"Hayır, durmak istemiyorum." Son iki gün ne kadar acı verse de, bu tatlı bir acı. Neredeyse bu deneyim Isabelle'i ilk kez kaybetmenin açtığı yaraya merhem olacakmış gibi geliyor. Mümkün olduğunu hiç düşünmediğim bir şey.

Yine de onu ikinci kez kaybetmenin her şeyi daha da kötüleştirmeyeceğini düşünemiyorum. Daha önce ondan uzaklaşmak beni neredeyse öldürüyordu. Bunu tekrar yapmak.

Beast'e karşı hislerimin kesin ve kuru olmadığından bahsetmiyorum bile. Çizgileri bulandırdıkça, belki de hiç öyle olmadıklarını görüyorum. Öfke ve şehvet aynı madalyonun iki yüzü olabilir, tıpkı nefret ve aşk gibi. Belki bunu daha önce kabul edemiyordum ama artık edebiliyorum. Çok komik, gerçi gülmek istemiyorum ama bunu kabul ettiğimde tahmin tek şey *Beast*'i özleyebileceğimdi. Başka ne olsun, tüm bunlar sona erdiğinde, tadının ne kadar güzel olduğunu düşünmeden ona bir daha asla bakamayacağım, birlikteyken bana ne kadar iyi hissettirdiğini

Birlikte.

Şu anda iyi hissettiriyor olabilir, ama bu sadece hepimizi sonunda büyük bir düşüşe hazırlıyor. "Bu iş bittiğinde mutlu son yok."

"O kadar emin misin?" demek istediğini anlayamadan yürümeye başlıyor, o kadar hızlı hareket ediyor ki kısa bacaklarına rağmen asansöre yetişmek için acele etmem gerekiyor.

Aynalı kapılar kapanırken ona ters ters bakıyorum. "Bu da ne demek şimdi?" Soru niyetlendiğim kadar keskin çıkmıyor. Hayır, sanki beni rahatlatmasını ister gibiyim.

"Bunun anlamı Gaeton, çok fazla düşünüyorsun ve duyguların seni ele geçiriyor. Sahip olduğumuz bu zamanın tadını çıkar."

Sanki bu kadar basitmiş gibi. Yüzümü ona dönüyorum. Tıpkı her zamanki gibi görünüyor; soğukkanlı, sakin, aklı başında ve gerçek olamayacak kadar güzel. Ona asla bu kadarını söylemeyeceğim ama yaraları onu daha insani, geri kalanımızla birlikte daha gerçekçi kılıyor. Onlar kusur değil. Onun hata yapmaktan münezzeh, mükemmel kontrole sahip bir öteki dünya varlığı olmadığının kanıtı.

"Yara izlerin nasıl oldu?" Daha iyi düşünmeden soruyu ağzımdan kaçırıyorum.

Bir saniye bile nefes almamış gibi görünüyor. "Bazıları bizimki gibi bir hayatın gerçekliğinden kaynaklanıyor. Senin de yaraların var."

"Seninki gibi değil."

"Hayır, benimki gibi değil." Bakışlarımı tutuyor. "Bir hata yaptım ve bedelini ödedim."

Hem her şey demek hem de hiçbir şey. Tüm ününe rağmen, Beast bir insan ve insanlar hata yapar. Sadece bu kadarını kabul ettiğini hiç duymamıştım. "Yani hata yapabilirsin." Bunu biliyordum. Elbette biliyordum. Ancak, kişisel hislerim bir yana, bir general olarak nasıl çalıştığı söz konusu olduğunda, adam her türlü kınamanın üzerinde olmuştur. Korkusuz ve cesurdur ve aklı her zaman anlamadığım ama her zaman doğru kararlar gibi görünen sıçramalar yapar.

İkimiz de bu konuda hiç konuşmamış olsak da, bir ya da iki kez hayatımı bile kurtardı.

"Evet, hata yapabilirim." Gözleri buz kesiyor. "Değer verdiğim kişiyi bir kez kaybettim Gaeton. Bir daha olmaması için her şeyi yaparım. Hem de *her şeyi*."

Bunu anlayabiliyorum, her ne kadar bir yanıımı daha da ağırlaştırırsa da. Beast'in şehvet gibi sıradan bir şeyin onu saptırmasına izin vermeyeceğini bilmeliydim. O beni istiyor. İstemeseydi sevişerek suyu bulandırmamızı teklif etmezdi. Ama belli ki onun için her şey bundan ibaret. Sikişmek.

Bunun beni hayal kırıklığına uğratması için bir sebep yok. Bu durumun ihtiyacı olan son şey daha fazla komplikasyon. İşlerin nasıl sonuçlanacağını öğrenene kadar kalbimi kilitlemek çok akıllıca.

Ne yazık ki kendimi korumakta, başkalarını korumakta olduğum kadar iyi olamadım.

Kapıya dönmek için arkamı dönüyorum. Sonunda konuşmayı başardığımda sesim eğilim gösterdiğimden daha sert çıkıyor. "Anlıyorum. İkimiz de onu istiyoruz. Bu yüzden bunu yapıyoruz." Başından beri bu konuda anlaşmıştık, o yüzden bunu yüksek sesle söylemek neden canımı yakıyor bilmiyorum. "Bunu senin için kolaylaştıracağımı sanma, Beast. Bir seçim yapana kadar ikimizin de A'sını alacak."

"Mmm." Çıkardığı sesin benim için hiçbir anlamı yok. Görünüşe göre detaylandırma havasında değil, çünkü kapılar açılır açılmaz dışarı çıkıyor ve beni peşinden gitmem için bırakıyor.

Daireme girdiğimde ilk fark ettiğim şey, ortama sinen hafif sarımsak ve marinara kokusu oluyor. Birileri yemek pişiriyor. Sonra dikkatim Tink'in masanın başına yerleştiği yere odaklanıyor. Dikiş makinesini topluyor ve biz içeri girerken başını çevirip bakma zahmetine bile girmiyor. Kızgın ve bir parçam bu konuda kötü hissediyor ama planlarımızı değiştirecek kadar değil. Beast haklı. Sonuna kadar gitmeliyiz.

Hook fırından bir şey çıkarıp ocağın üzerine koyuyor. Bana baktı ve hafifçe gülümsedi. "Üçünüzün de kalori alabileceğini düşündüm."

Tink dikiş çantasını bağlamayı bitiriyor ve bana doğru yürüyor. Sert bir sözden bir yumruğa kadar her şeye hazırlıklı oluyorum ama o beni kucaklıyor. Boyu o kadar kısa ki göğsüme ancak ulaşıyor ama o bırakmadan önce birkaç saniye rahatlığın tadını çıkarıyorum. Tink bana bakıyor, yüzünde sert bir ifade var. "Sıçıp batırıyorsun. O ve Beast söz konusu olduğunda neye karar verdiğin umurumda değil ama onları mutlu etmek için kendine zarar vermeye cüret etme." Beast'e bir bakış attı. "Aynı şey senin için de geçerli, pislik."

Her şey ve hiçbir şey anlamına gelen o omuz silkme hareketini yapıyor ve çantaları sehpanın üzerine boşaltmaya başlıyor. "Biz hallederiz."

"Hayır, yok." Başını sallıyor. "Ama beni dinlemeyeceksin."

"Biz ," diyorum usulca.

Tink beni son bir kez daha sıktı ve geri çekildi. "Sen benim arkadaşımın ve seni önemsiyorum, ama eğer bunu çözemezsen, bu seni paramparça edecek."

"Tink," Hook kızın adını öyle bir söylüyor ki, kızın gözleri parlıyor. Eşyalarını gardırop rafına sabitlemek için hareket ediyor ve asansöre doğru itiyor. Hook önümde duraklıyor. "Dikkatli ol."

Buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Endişelerini takdir ediyorum ama artık geri dönemeyecek kadar ileri gittim. Öyle ya da böyle, bu işi sonuna kadar götüreceğiz. "Yardımın için teşekkürler."

"Biz arkadaşız." Omuz silkiyor ve sonra bana parlak bir sırıtış atıyor. "Ve karımın faturasını görene kadar bana teşekkür etme." *Karım* deyişi çok şey anlatıyor ve içimdeki kıskançlık dalgasını bastırmak zorunda kalıyorum. O ve Tink birbirlerinin etrafında dans ederken bile sadece ikisi bir şeyleri çözmeye çalışıyordu. Hook asla onun kalbi için yarışmak zorunda kalmadı ve Beast gibi mükemmel biriyle yarışmak zorunda kalmadığı da kesin.

Isabelle'i aramak için onlar gidene kadar bekledik. Onu yatağında kıvrılmış halde bulunca hiç şaşırmıyorum ama bu manzara beni yine de sarsıyor. O kadar geçici geliyor ki, yalnız uyanacağım korkusuyla içine dalmaktan bir rüya.

"Kalkmışsın," diye mırıldanıyor Beast ve çantaları banyoya taşımak için yanımdan geçiyor.

Bu ilişkiden vazgeçmesini takdir mi yoksa onunla geçireceği her saniyeye açgözlülükle bakmadığından bu kadar emin olduğu için şüphe mi duymalıyım bilemiyorum. Sonunda, fark etmez. Ayakkabılarımı çıkarıp yatağa tırmanıyorum ve onun yanına yerleşiyorum. Yorganın altında değil; onun yerine oturma odasındaki battaniyelerden birine sarınmış. Parmağımı şakağından aşağıya ve çenesinin üzerinde gezdiriyorum. "Isabelle."

Gözlerini kırpıştırarak açıyor ve orada bulduğum mutluluk nefesimi kesiyor. Gülümsüyor ve bir kedi gibi geriniyor. "Merhaba."

"Hey."

Isabelle kıpırdanarak bana yaklaşıyor ve onu kollarıma çekerken kalbim sıkıcı bir gümbürtü çıkarıyor. Bu sonsuza kadar sürmeyecek, ama lanet olası göğsüm beni dinlemiyor. O uykusundan uyanırken onu bu şekilde tutmak çok *doğru* geliyor.

Göğsüme sokuluyor. "Tink korkutucu."

Bu beni şaşırtarak kıkırdamama neden oldu. "Evet, kesinlikle öyle." Ayrıca geçen yıl boyunca en yakın arkadaşlarımdan biri oldu. Isabelle'i kaybettikten sonra beni sarmalın ortasında yakaladı ve kendimi toparlayana kadar kıcıma tekmeyi bastı.

"İsteseydim beni çıkarırdı, biliyorsun değil mi? Arkadaşın olduğunu sanıyordum."

"Öyle." Tink'in etrafımda bu şekilde dolaşması beni kızdırmalı ama garip bir şekilde iyi hissettiriyor. Bir zamanlar böyle bir teklif yapmayı aklından bile geçirmezdi. "Ama sırf benim kızım olduğu için

Arkadaşım olması, bana bir canavar gibi davranmam için açık çek verdiği anlamına gelmiyor."

"Sen bir canavar değilsin." Kollarını bana doluyor ve bir bacağını kalçamın üzerine atıyor. Tam olarak cinsel değil; daha çok olabildiğince yakın olmak istiyor gibi. "Bazen canavarca şeyler yapıyorsun ama canavar değilsin. İkiniz de değilsiniz."

İşte yine oldu. Asla onun olamayacağını hatırlatıyor. Geriliyorum, bu bilginin her zaman getirdiği acı tokadını bekliyorum, ama içimde sadece derinlerde bir yerleşme var. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Belki de artık gerçeği kabullenmişimdir.

Bakışlarımla buluşacak kadar geriye eğiliyor. "Gaeton, ben-"

Bundan sonra söyleyebilecekleri karşısında beynimde paniğe benzer bir şey oluşuyor. "Tink'in listesindeki her şeyi aldık ve Hook akşam yemeği hazırladı. Yemeğimizi yiyip hazırlanmamız gerektiğini düşündüm. İyi ki kestirmişsin, çünkü bu gece uzun bir gece olacak. Yemeğimizi yiyelim ve yola koyulalım."

Kaşlarının arasında küçük bir çatık beliriyor ama sonunda başını sallıyor. "Tamam."

Bunu kabul ettiğimde, kazanacağımı bir an bile düşünmemiştim. Tüm gerçekler ortaya çıksa bile fikrim değişmedi. *Ona* sahip olabilecekken neden beni seçsin ki? Beast zamanın yarısında duvarda bir delik açmak istememe neden olabilir ama o harika bir general ve daha da iyi bir Dom. Artık tasmaından kurtulduğuna göre, Isabelle'in beni ona tercih edeceği bir senaryo düşünemiyorum. Bunu göremiyorum.

Kahretsin, onun yerine kendimi seçeceğimden emin değilim.

Bu bilgi derimin altına işlemeyen ve beni yıkmadan önce yataktan çıkıyorum. Bu kadar zamanımız var. Bu yeterli olmalı. Tekrar aşık olmalarını izlemekle, Beast'in onu bir daha bırakmayacağını bilmekle, hayatımın geri kalanını

Her şeyden çok istediğim geleceğe neredeyse dokunma mesafesinde bir hayat.

Ana odaya girdiğimizde Beast'in yüzümde ne gördüğünü bilmiyorum ama kaşlarını çatıyor. "Yemekten sonra Isabelle hazırlanırken konuşuruz."

Gece için kink planlamak kadar basit olmalı, ancak mükemmel bir Dom ile çalışmanın dezavantajlarından biri, insanları okumakta eşit derecede mükemmel olmalarıdır. Bir sahne sırasında olmak zorundayız. İletişim herkesin iyi vakit geçirmesi için hayati önem taşır, ancak bir itaatkâr sizinle yüzde yüz orada değilse ve bunu heceleyemiyorsa veya hecelelemeye istekli değilse, rotayı düzeltebilmek de hayati önem taşır.

Bu senaryoda itaatkar olmaktan gerçekten hoşlanmıyorum.

Akşam yemeği sakın bir olaydı. Yemekler harikaydı ama Hook'un yemek hazırlama konusunda her zaman bir becerisi vardı. Hâlâ birkaç haftada bir akşam yemeği ve dostça sevişmek için onun ve Tink'in evinin etrafında dolanıyorum. Eğer Isabelle beni seçerse, malum nedenlerden dolayı bu söz konusu bile olamaz.

Eğer beni seçmezse, Kanca ve Tink'e her zamankinden daha çok ihtiyacım olacak.

Bu gece suratsızın tekiyim ama tenime ağırlık katan bu duygudan kurtulamıyorum. Tüm bu duygusal saçmalıklara rağmen Isabelle ve Beast'le olmak *çok iyi*. Onu sistemimden çıkarıyormuşum gibi hissetmiyorum. Aslında, tam tersi. Sanki onu da davet etmişim gibi hissediyorum, sanki bu iki insan da bu anlaşma kaçınılmaz sonuca ulaştığında beni parçalara ayıracak kadar derine iniyorlar.

Bulaşık yıkamaya başlıyorum çünkü ellerimi meşgul tutmam gerekiyor. Sarmal halindeki düşüncelerime hiçbir faydası olmuyor ama yine de hareketsiz oturmaktan daha iyi. Ne kadar dikkatimi dağıtmaya çalışsam da-

Isabelle'in yatak odama ve duşun açıldığının hâlâ farkındayım. Beast'in lavabonun karşısındaki tezgâha yaslanarak arkamda pozisyon da aynı şekilde farkındayım.

Hazırlanıyorum ama beklediğim gibi bana saldırmıyor. yerine, neredeyse sessiz bir iç çekip çekmecedan bir havlu alıyor. "Sen yıka, ben kurulayayım."

Tartışmanın anlamı yok. Kazanacağım bir şey değil ve kavga etmenin yeterli olduğu zamanlar olsa da, bu gece onlardan biri değil. Bulaşıkları yıkayıp kuruluyoruz ve onun yardımıyla istediğimden çok daha az zaman alıyor. O zaman yüzümü ona dönmekten başka yapacak bir şey yok.

Yüz ifadesini inceliyorum, ama onun da benim kadar çelişkili hissettiğine dair hiçbir kanıt yok. "Bu bir hataydı."

"miydi?"

"Yapma bunu."

Kaşlarını kaldırıyor. "Ne yapmayayım?"

"Bu kadar basit bir durummuş gibi davranma." İtiraf etmek istediğimden daha uzun zamandır o mükemmel suratı yumruklama isteği duymamıştım ama şu anda onu yumruklamak istiyorum. "*Seni* daha önce reddetmedi. Kahretsin, sana o kadar kapılmış ki önünü bile göremiyor. Bu yüzden, bu işin sonunda rüzgârda asılı kalacak olanın ben olacağımı bildiğim için pek de mutlu değilsem beni affet."

Biraz böbürlenmesini bekliyorum. Kendi gözlerimle gördüklerimi onaylamasını. Kahretsin, belki o kuru tarzıyla biraz gülmesini bile.

Bunun yerine sanki aklımı başıma getirmek istiyormuş gibi bakıyor. "Sence beni reddetmedi mi? Sen gittikten sonra bir ay bile dayanamadık. Gerçek bir üçlü olmadığımız zamanlarda bile, bizi dengelemek için yanımızda sen olmadan işe yaramadık."

"Biz gerçek bir üçlü *değiliz*, Beast. Bütün mesele de bu zaten."

Ağzını açıyor ama son anda fikrini değiştirmiş gibi görünüyor. "Bela ödünç alıyorsun ve eğer sona bu kadar odaklanmaya kararlıysan birlikte geçireceğimiz zamanın geri kalanını da mahvedeceksin."

Neden kasıtlı olarak bu kadar saf davranıyor? Bu adama yakıştırmayı hayal edeceğim bir kelime değil ama bunu tanımlamanın başka bir yolu da yok. Söylediği saçmalıklara inanmayacak kadar zeki. "Bu bir yıl sürecektir bir anlaşma değil Beast. İki haftadan daha az. Sonu görünmeye hazır. Bunu kabul ettiğimiz andan itibaren."

Çenesi sertleşir. "Bunu onurlandıracak mısın, onurlandırmayacak mısın?"

Kendimi yukarı çekiyorum, sadece göğsümde ve midemde dolaşan bu zehirli hissi kovmak için bile olsa savaşmaya hazırım. "Belki de işi kolaylaştırıp hemen şimdi yürümeliyim. Senin için yolu açayım."

Beast bana doğru adım atıyor, aramızdaki boy farkına rağmen yüzüme doğru geliyor. "Isabelle'i sevdiğini sanıyordum."

". Yaptım."

Gözleri donuyor ve sesi acımasız bir kazanıyor. "İlk sorun işaretinde korkup kaçmaya hazır olsaydın ona ne evlilikler yapardın. Gerçekten sonsuza dek mi istedin, yoksa sadece ödülü mü istedin?"

"Siktir git."

Sesini alçaltıyor. "Aklını başına topla Gaeton. Bu artık sadece bizimle ilgili değil ve senin duygularına kapılman birinin ölümüne neden olacak. Isabelle'in ölümüne sebep olacaksın."

Bunu yüzüme vurması çok alçakça ama haksız da değil. Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Nasıl oluyor da bu seni de mahvetmiyor?"

"Bu beni nasıl ?"

"Çekingen davranma, Beast. Ne olduğunu biliyorsun. Anlaşma. Biz. Hepsi." "Biz..." Ellerini dikkatlice tezgahın iki yanına koyar. yüz ifadesi öyle bir yırtıcı hale geliyor ki

mide sıçraması. "Bunu daha önce hiç düşündün mü?"

Bu beni kısa kesiyor. "Sen neden bahsediyorsun?" Bu noktada daha iyi bilmeliydim. Beast asla kafa kafaya çarpışmaya girmez. Rakibini düz ayak yakalamak için onu kuşatmayı tercih eder. Rakibin *ben olduğumu* hatırlatmak yüzüme bir tokat gibi iniyor.

"Biz." Benim yetişmemi beklemiyor, o ölçülü üslubuyla konuşmaya devam ediyor. "Sana fantezimin ne olduğunu söylediğimde yalan söyledim."

"Evet, biliyorum." O zaman da merak etmiştim ama konuyu açamayacak kadar yorgundum. "Neden şimdi bu konuyu açıyorsun?"

Canavar aramızdaki son mesafeyi de kapatıyor ve bizi göğüs göğüse getiriyor. İçgüdülerim birbirine karışıyor. Dövülecek miyiz yoksa sevişecek miyiz anlayamıyorum ve donup kalıyorum. Eğiliyor ve dişleri çenemi sıyrıp geçiyor. "İkimize de dürüst davranmıyorsun, Gaeton."

"Belli ki ikimiz de değiliz," diye homurdanıyorum. "Özellikle neden bahsediyorsun?"

"O öğleden sonrayı hatırlıyor musun?" Zihnim onun *bildiğim* şeyi uzaklaştırmaya çalışsa da devam ediyor. "Isabelle'in yatağındaydın ve o da senin sikine biniyordu. Güneş ışığı tenini altın rengine boyamıştı ve o kadar ıslaktı ki kapıdan duyabiliyordum."

Aynen böyle, derinlere ittiğim o anıya geri döndüm. Isabelle'in amı sikimin etrafında sımsıkı kenetlenmiş, göğüsleri her itişte biraz zıplıyor, bana binerken gözleri kapalı. Kapı sessizce açılırken arkasından bir hareket geliyor. Bakışlarım uzaktaki Beast'e takılıyor ve ilk kez orada yansıyan nefreti görmüyorum. Sadece arzu.

Sadece Isabelle'i de hedef almıyordu.

Kesik kesik nefes alıyorum. "Evet, hatırlıyorum."

"Hiç olmamış gibi davrandık. Bundan hiç bahsetmedim." Kalçalarını benimkilere bastırıyor ve bu durumdan en az benim kadar tahrik gösteriyor.

Benim gibi bir hafıza. "Hayalimde, içeri girdim. Soyundum. İkinize de o yatakta katıldım. Bensiz başladığınız için sizi cezalandırdım ve sonra hepimiz kendimizi tüketene kadar seviştik."

Odadaki hava sıcak ve yapış yapış oldu. Tam olarak nefes alamıyor gibiyim. "Hiçbir şey söylemedin."

"Sen de öyle." Bakışlarımı tutacak kadar geriye yaslandı. "Bana güveniyor musun, Gaeton?"

Birkaç gün önce olsa olumsuz bir cevap verirdim. Yıllar boyunca arkamı kollaması ve halkımızı güvende tutması için bu adama defalarca güvenmişken, bu tam bir gerçek olmazdı. Birbirimizin boğazına sarıldığımız zamanlarda bile, ne kadar tehlikeli bir göreve gönderilmiş olursak olalım, her gece eve dönmemi sağlamakta asla tereddüt etmedi.

O zaman kalbim tehlikede değildi. Şimdi öyle.

Tüm bunların beni alt etmek için yapılan daha derin bir planın parçası olması, Beast'in bu işin sonunda Isabelle'le birlikte yürüyebilmek için beni oyun dışı bırakmak istemesi mümkün. Ama ben öyle düşünmüyorum. İşaretlenmemiş bir bölgedeyiz ama bu anlaşmayı kabul ettiğimden beri ilk kez bu tuhaf yolda yalnız yürümüyormuşum gibi hissediyorum. "Evet."

"Güzel." Bana hafif bir gülümseme veriyor. "Son bir soru. Bu gece için planlarımızı birlikte mi yapmak istersin yoksa benim mi halletmemi istersin?"

"Birlikte." Yavaşça nefes veriyorum. "Bunu birlikte çözelim."

BÖLÜM 19

ISABELLE

Bir dizi saç ürünü ve makyajla hazırlanmak çok iyi hissettiriyor; sanki kendimin bir parçasını geri kazanıyormuşum gibi

son kırk sekiz saattir konuşmuyordum. Bunun güç dengesini etkileyeceğini düşünecek kadar hayalperest değilim ama yine de kendimi daha istikrarlı hissetmemi sağlıyor. Aynada bana bakan kadın hâlâ boyundan büyük işlere kalkışıyor ama en azından boğulurken iyi görünüyor.

Rujumu tazelerken telefonum çalıyor. Neredeyse bakmak bile istemiyorum. Kuşkusuz arayan kız kardeşlerimden biri ve şu anda hiçbir seçenek cazip gelmiyor. Cordelia beni geri alabilmek için nerede olduğumu bilmek isteyecektir. Babamız kadar iyi bir lider olmak için gereken özelliklere sahip ama konu sevdiği insanlar olunca mantıklı davranmıyor. Beast ve Gaeton'a geri ihtiyacımız olması önemli değil; onların sadakati için kendimi düşünüyor ve bu seçim yüzünden incinmem onun kabul edemeyeceği bir şey.

Babam bu kadar ileri gitmesine asla izin vermezdi.

Gözlerimi kapatıyorum ve göz kapaklarımın arkasındaki yanma geçene kadar yavaşça nefes almaya konsantre oluyorum. Babamın ne yapacağı ya da yapmayacağı önemli değil. O gitti ve onun kolaylıkla omuzladığı sorumluluk bize düştü. Cordelia

ve bu adamları geri getirme konusunda başarısız olamam. Hayatlar buna bağlı.

Bu amaca odaklanmak, içimdeki çelişkili duygulara odaklanmaktan daha kolay. Son iki gün bana bir şey öğrettiyse, o da Gaeton ve Beast'i sevmekten asla vazgeçmediğimdir. Bazı daha da kötüsü, geçmişteki ilişkilerimizi kaplayan *nezaket* perdesini zorla yırttığımıza göre, onları daha çok seviyorum. Mümkün olduğunu düşünmediğim bir şey. Bunun rahatsız edici bir gerçek olduğunu söylemek yeterli. Bu işten kansız çıkmak yok. Daha fazla ertelemeden önce telefonumu kontrol ediyorum.

Sienna: E-postanı kontrol et ve cevapları en kısa sürede bana geri gönder. Ben: Biliyorsun, algoritmalar her şeyin cevabı değildir.

Sienna: Daha iyi bir seçeneğiniz var

mı? Ben: ...

Ben de öyle düşünmüştüm. Sorulara cevap verin, ben de programı hazırlayayım.

Bu durum için elimde pek bir şey yok. Algoritması kulağa berbat bir fikir gibi geliyor ama iki haftalık bir seks anlaşması da öyle. E-postamı açıyorum ve doldurmamı istediğı paylaşılan belgeyi buluyorum. Nefesimi tutuyorum ve tıklıyorum. Sorular hem beklediğim gibi hem de beklediğim gibi değil. Çifte orgazm olma becerisinden sarılmaya, çamaşırlarını yerde yığın halinde bırakıp bırakmadıklarından hemen kaldırıp kaldırmadıklarına kadar her şey. Kendime rağmen onun titizliğinden biraz etkilendim.

Saate bakıyorum ve cevapları doldurmak için küvetin kenarına tünüyorum. Onları yazmak garip bir şekilde nostaljik, işlerin tam olarak basit olmadığı bir zamanı hatırlatıyor, ama başımın üzerinde asılı duran bir son tarih yoktu. Bu soruları cevaplamak, ilişkim bittiğinden beri düşünmeme izin vermediğim anılarımı canlandırıyor.

Beast'in hiç beklemediğim bir anda tatlı bir ikramla ya da bir fincan kahveyle karşıma çıkma becerisi gibi. Ya da bir keresinde kız kardeşlerimle uğraştığım uzun bir günün ardından odama döndüğümde, her yüzeyi neredeyse parlayacak şekilde temizlediğini görmüştüm. Bana karşı ne hissettiğini kelimelerle ifade etmezdi ama davranışlarıyla defalarca dile getirmişti.

Peki ya Gaeton? Okuduğum bir kitabı sesli olarak dinlemek ya da denemek istediğim bir şovun maratonuna katılmak olsun, ilgilendiğim her şeyi denemeye her zaman istekliydi. Arabada aptallar gibi gülebilir, kıkırdayabilir ve şarkı söyleyebilirdik ve beni istemesi için asla soğukkanlı ve derli toplu olmam gerektiğini hissetmedim.

Daha derin ihtiyaçlarımızı iletmediğimiz zamanlarda bile, onlarla başka şekillerde birlikte olmak çok güzeldi. Zor yutkunuyorum. *Sadece sorulara cevap verip yoluma devam* ettim. Yeterince çabuk bitiriyorum ve ona haber vermek için bir mesaj gönderiyorum. Hâlâ bir algoritmanın karar vermeme yardımcı olacağını düşünmüyorum ama Sienna bu işin peşini bırakmıyor ve açıkçası bundan zarar gelmez.

O zaman giyinmekten başka yapacak bir şey yok. Tink bana seçmem için üç elbise bıraktı ve ellerimi birbiri ardına elbiselerin üzerinde gezdiriyorum. Siyah, koyu mor ve neşeli bir sarı. Sarıya dokunuyorum. Başka bir zaman. Siyah daha iyi bir seçenek, gerçi toplum içinde giydiğimden daha seksi bir şey.

Dikkatlice üzerime çekiyorum. Kumaş ikinci bir deri gibi üzerime oturuyor, altına bir şey giymemi imkânsız kılıyor, asimetrik kesimli, bir tarafı uzun kollu, diğer tarafı kolsuz. İki kesimi vardı; biri göğüslerimin arasında derin bir elmas, diğeri ise belimin tam kıvrımında kalçamın yarısını açıkta bırakan bir daire. Tam olarak uygunsuz sayılmaz ama insanın kolay erişimi ve sevişmeyi getiren türden bir elbise. Elbisenin dizlerimin üstüne kadar uzanıyor olması kendimi ne kadar çıplak hissettiğimi azaltmıyor; gerçekte çıplak *olduğum* zamandan daha çıplak.

Derin bir nefes daha alıp saçlarımı sallıyorum ve hacim kazandırmak için biraz daha savuruyorum. Bir seks kedisi gibi görünüyorum, bu adamlar için oynadığım kirli küçük sürtük gibi.

Hoşuma gitti.

Beast yatak odasında beni bekliyor, parmağından bir çift askılı siyah topuklu ayakkabı sarkıyor. Beni içine çekiyor, bakışları sıcak ve yoğun. "İyi görünüyorsun prenses."

"Teşekkür ederim." Aniden kuruyan boğazımı temizliyorum. Onunla iki gündür kelimenin tam anlamıyla çıplakken bu kadar etkilenmiş hissetmek garip, ama bu durum söz konusu olduğunda artık hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Ayakkabılara uzanıyorum ama o başını sallıyor. "Otur."

"Kendim yapabilirim."

"Biliyorum. Ama istiyorum."

Buna itiraz etmek imkânsız. Yatağın kenarına oturdum. Önümde diz çöktüğünde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Canavar-"

"Bir sorum var ve dürüstçe cevaplamanı istiyorum." Ayağımı kaldırıyor ve ilk topuğun içine sokuyor. Elleri tahmin edebileceğimden çok daha fazla şiddet eylemi gerçekleştirdi, ama bana paha biçilmez bir şeymişim gibi dokunuyor, azami özen gösteriyor. Bu beni rahatsız etmeli, daha önce onun gerçek yüzünü görmeme nasıl izin vermediğini hatırlatmalı. Bu sefer farklı. Nedenini bilmiyorum.

İkinci ayakkabımı giyene kadar bir daha konuşmuyor ve sonra beni bir bakışla iğneliyor. "Neden başlangıçta birini ya da diğerini seçmedin?"

Boğazımda bir yumru oluşuyor. Bu, babamdan tutun da yabancılardan öte olmayan insanlara kadar onlarca kez sorulmuş bir soru. Bana gerçekten sormayan sadece iki kişi Gaeton ve Beast. Bir cevap borçlu olduğum tek kişiler onlar. "Çünkü ben bencilim." Belli ki daha fazlasını isteyerek beklediğinde dudaklarımı bastırıyorum.

Birlikte. Bunu yapabilirim. Dürüst olabilirim. "İkiniz de çok farklısınız. Seni istedim çünkü sen gördüğüm en güzel pakete sarılmış bir gizemsin. Gaeton'u istedim çünkü o dev gibi ve cesur ama yine de tanıdığım en büyük kalbe sahip. Seninle birlikte olmak içimdeki farklı şeyleri ortaya çıkarıyor." Sesim biraz titriyor ama dayanıyorum. "İkinizin de benim olması, benim de ikinizin *hoşuma* gitti. Gaeton'un beni suçladığı şeyler gerçektir. Bir parçam sizin aranızda gidip gelmekten zevk alıyordu."

İfadesi bana hiçbir şey vermiyor. Kınama yok. Kesinlikle affetmiyor. "Tek eşlilik için yaratılmamış insanlar vardır, Isabelle."

Beni temize çıkarmaya mı yoksa mahkûm etmeye mi çalıştığından emin değilim. "Buna gerçekten inanıyor olsaydın, bu işin sonunda bana seçim yaptırmazdın." Konuşmaya başladığında titreyen elimi kaldırıyorum. "Seçimden kaçmaya çalışmıyorum. Sadece daha önce sahip olduğumuz şeyin işe yaramadığını söylüyorum. Buna geri dönemeyiz."

"Hayır, daha önce yaptıklarımız işe yaramadı." Yavaşça ayağa kalktı ve beni yataktan çekti. "Bu gece sana bakacağımız konusunda bize güveniyor musun?"

Gülümsemeye çalışıyorum ama yüzümde doğal durmuyor. "Beni cezalandırmak istediğini sanıyordum."

"Bu iki şey birbirini dışlamaz." Bir parmağını çenemde gezdiriyor. "Teşhir edileceksin prenses. Buna hazır mısınız?"

Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum. Bir yanım, seyircilerin önünde bir sahnenin merkezinde olduğum için top gibi kıvrılmak istiyor. Ama geri kalan yanım? Tenim ısınıyor ve amım arzudan nabız gibi atıyor. Sadece ben olsaydım belki farklı hissederdim ama sadece ben değilim. Beast var, Gaeton var ve aramızda işler karmaşıklıksa da bana yol göstereceklerine güveniyorum. "Evet."

"Güzel." Beni Gaeton'un bizi beklediği ana odaya götürüyor. "Sizin için bir şeyimiz var."

Önümdeki büyük kare kutuyu açan Gaeton'du. Tink'e olan gülümsemesi artık hiçbir yerde yok. Özür dilemek istiyorum ama artık kelimeler yeterli gelmiyor. Belki de hiç yeterli olmadılar.

Dikkatimi dağıtmak için yere bakıyorum ve hareketsiz duruyorum. Düz siyah yaka yeterince sade ama ortasındaki özenle işlenmiş gülün başka bir süslemeye ihtiyacı yok. Geçici olarak uzanıp parmağımı kırmızı yapraklara sürüyorum. Hepsi mücevher gibi, en sevdiğim çiçeğin mükemmel bir yorumuna dönüşmüşler.

"Bu, Yeraltı Dünyası'ndaki herkese bizim olduğunuzu söyler." Gaeton kıpırdamadan duruyor. "Alacak mısın?"

"Evet." Başka seçeneğim yok ama beklentinin kanıma işlemesinin nedeni bu değil. Bu, beni onlarınki gibi işaretlediği kadar onları da benimki gibi işaretliyor. Bu işareti istiyorum. Dünyanın bu iki adama bağlı olduğumu bilmesini istiyorum. Onlar tarafından sahiplenildiğimi. İlkel, rahatsız edici bir duygu ama bundan uzak durmayı reddediyorum. Son birkaç gün hiçbir şekilde kolay geçmedi, ancak sözlerimizin ve eylemlerimizin sertliği ruhum için garip bir tür merhem oldu.

Bu, her zaman arzuladığım ama bir türlü gerçekleştiremediğim o belirsiz şey. Onlarla olan iki ilişkimde de eksik olan unsur.

Beast kutuyu Gaeton'dan alır. "Bunu onun üzerine koy."

İri ellerinde narin tasmayı görmek bana bir şeyler yapıyor. Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve o saçlarımı boynumdan kaldırıp tasmayı takarken kıpırdamadan duruyorum. Parmakları ense kökümde bir saniye kadar oyalanıyor. "Çok mu sıkı?"

"Hayır."

Geri adım atıyor, beni sırtımdaki sertliğinden mahrum bırakıyor. Duygularımı kontrol altına almak için uzun bir süre gözlerimi kapatıyorum. I

Ŗu an kendimi açıkta kalmış bir sinir gibi hissediyorum. Ne kadar yaklaşırsak yaklaşalım, Gaeton kendini uzak tutmaya devam ediyor.

Beni gerçekten affedebilir mi bilmiyorum.

Hak etmediğim bir bağışlama olsa bile, bağışlama masada olmazsa onu seçebilir miyim bilmiyorum.

Gözlerimi açtığımda Beast'in beni izlediğini görüyorum. Onu bir nefes boyunca tamamen filtresiz yakalıyorum, yüzündeki beni topuklarımın üzerinde sarsmaya yetiyor. Bana mı yoksa arkamdaki Gaeton'a mı baktığını bilmiyorum. Ben daha ne olduğunu kendini tekrar kilitliyor, yüz ifadesi her zamanki gibi buz tutmuş. "Hadi gidelim."

Yeraltı Dünyası'na yolculuk, farklı bir şekilde de olsa, bu sefer daha az tuhaf değil. Beast bizi güzel resepsiyon görevlisinin yanından geçiriyor, Gaeton da yarım adım . Yüksek kapıdan geçip dikkatle loşlaştırılmış salona giriyoruz. Etrafıma bakmaya başlıyorum ama Gae- ton'un sessiz "gözler ileri, Isabelle" sözü bakışlarımı Beast'in sırtının ortasına çeviriyor. Onları takip edeceğime söz vermiştim ve bu en basit emirdi. Bu kadar sıradan bir şey için itaatsizlik etmek aptallık olurdu.

Bölümün ortasındaki bir kabine oturduk, ben iki adamın arasındaydım. Beast ve Gaeton bakıştılar ve Gaeton bir şey söylemeye fırsat bulamadan Beast uzaklaştı. İri adam ters ters bakıyor ama yanımdan ayrılmıyor. Ellerimi elbisemin kaygan kumaşında gezdiriyorum. "Son on iki saat içinde seni kızdıracak bir şey mi yaptım?"

"Ne?" Sonunda bana baktı, *gerçekten* baktı. "Neden öyle dedin ki?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi Gaeton? Beni bu sonuca götürecekt herhangi bir şey yaptığınızı düşünebiliyor musunuz?"

Biraz kızarıyor ve geriye yaslanıyor, gerginliğinin bir kısmı vücudundan dışarı akıyor. "Sanırım sizden dürüstlük talep ettiğimiz için-

Karşılığında daha azını vermek, yapılacak en boktan şeydir."

"Sanırım öyle." Kendimi nefesimi tutarken buluyorum. Daha önce iletişim kurma konusunda iyi olsaydık, belki de buraya gelmek için arkamızda travma izleri bırakmazdık. Eğer iyileşme umudumuz varsa, *konuşabilmeliyiz*. "Bana sadece şunu söyleyebilir misin, beni affetme şansın var mı?"

Shock gözlerini biraz açıyor. "Seni çoktan affettim."

"Hayır, ." Başımı sallıyorum. "olman sorun değil. Seni çok incittim. Ama bilmem gereken şey, affını kazanma olasılığımın olup olmadığı."

Benimle tartışacakmış gibi nefes alıyor, ama nefesini verirken vücudundan daha fazla gerginlik akıyor. "Bilmiyorum. I ..."

Verdiği cevap göğüs kafesine inen bir yumruk gibi gelse de belli belirsiz bir gülümseme için mücadele ediyorum. "Dürüst olduğun için teşekkür ederim."

Gaeton saçlarını yüzümden geriye doğru düzeltmek için uzanıyor, eli sanki kendine engel olamıyormuş gibi hareket ediyor. "Seni sevmekten hiç vazgeçmedim. İkimizin de sevdiğini sanmıyorum. Sadece her şey birbirine karıştı."

"Başka bir sürü şey var." Meselenin özü bu. Belki de ilk seferinde hepimiz bu kadar dürüst , bir şansımız olurdu. İki hafta hem gelecek için savaşmak hem de geçmişin günahlarından arınmak için yeterli bir süre değil. Bunlardan birini seçmek, kaçınılmaz çöküşü ve yanışı uzatmaktan başka bir işe yaramayabilir. "Bir çıkış yolu bulabilir miyiz bilmiyorum."

Bakışları, üzerinde her zamanki koyu renk kot pantolonu ve düz tişörtüyle bara yaslanmış olan Beast'in olduğu yere doğru kayıyor. "Beast'in bir planı var. Sadece iyi bir plan mı yoksa düpedüz felaket mi olduğuna karar veremiyorum."

Başımı temkinli bir şekilde geniş omzuna yaslıyorum ve kolunu bana dolayıp beni yanına yatırdığında neredeyse rahatlatarak inleyeceğim. "Seni özledim," diye fısıldıyorum.

Geriliyor ama sanki kendini tutamıyor. Gaeton beni kendine çekiyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Ben de seni özledim."

Beast'in, o içecekleri getirirken bizim sarılmamızdan rahatsız olmasını bekliyordum ama kabine geri döndüğünde beni neredeyse Gaeton'un kucağında bulmaktan son derece memnun görünüyor. İçkileri dikkatlice önümüzdeki masaya koydu. Kendisi ve Gaeton için viski. Bana da cin tonik. Diğer tarafımdaki kabine kayıyor ve ben de onların arasına sıkışıyorum. Beast konuşmaya başlıyor ama salona yeni bir grup giriyor ve o da arkasına yaslanıp konuşmadan duruyor.

Bir çift adam ayrılıp iki kadın bara doğru yürümeye başladığında nedenini anlıyorum. Biri beyaz ve zayıf, kısa beyaz-sarı saçlı. Bacaklarında biten ve kırmızı tabanlı topuklu ayakkabılarını gösteren pilili gri bir pantolon giyiyor. Askılar dar omuzlarına yapıyor ve tertemiz beyaz bluzunu çerçeveleyiyor.

Diğer kadın uzun boylu ve siyah. Uzun saçları siyahtan başlayıp uçlarında zengin bir kırmızıya dönüşen ince dreadlocklarla şekillendirilmiş ve cömert kıvrımlarını maksimum etkiyle gösteren şal bir elbise giyiyor.

Kadınlar göz kamaştırıcı.

Ayrıca Carver Şehri'ndeki en tehlikeli insanlardan ikisi. Malone ve Ursa.

Ursa'nın dikkati üzerimizde ve sanki tam da beklediği yerdeymişiz gibi memnun bir gülümseme takınıyor. Malone'a bara doğru ilerlemeye devam etmesini işaret ediyor ve parlak desenli elbisesi her adımda sallanarak standımıza doğru ilerliyor. Adamlara bir göz attıktan sonra dikkatini bana yöneltiyor. "Babanızı kaybettiğiniz için başınız sağ olsun." Neredeyse ciddi gibi görünüyor.

"Teşekkür ." Cevap otomatiktir.

Ursa'nın bakışları boynumdaki tasmaya kayıyor. "Yeraltı Dünyası'nın koruyucusu olduğunu fark etmemiştim."

Ne Beast ne de Gaeton olaya dahil olmaya pek istekli görünmüyorlar ama bu da iyi bir şey. Günün sonunda onlar general ve ben de yeni bölge liderinin kız kardeşiyim. Kendi başıma ayakta durabilmeliyim ya da köpekbalıklarının suda kan kokusu alarak etrafımda dolaşmasına neden olacak bir zayıflık telgrafı çekme riskini göze almalıyım. Ursa çoktan kapımıza dayandı. Başka birinin etrafı koklamasını göze alamayız. "Bu yeni bir gelişme, ortak bir ilginin getirdiği bir şey." Biraz geriye yaslanıyorum, Beast ve Gaeton'un gücünün iki yanımda beni desteklemesine izin veriyorum. "Anladığınıza eminim."

"Bu iki leziz örnek varken kimse sizi suçlayamaz." Sonunda adamlara tüm dikkatini veriyor. "de , değil mi? Daha önce olduğu gibi, bu çocukları kalplerinden tutup sürüklediğiniz başka bir durum görmekten nefret ediyorum. Eğlenceli bir gösteri ama güçlülük mesajı verdiğini söylemek zor."

"Ursa." Adamlarımın silah kullanması kadar etkili bir şekilde kelimeleri nasıl kullanacağını bilerek, büyürken aldığım her türlü eğitimden yararlanıyorum. "Şu anki durumumuzun kendisi için konuştuğunu düşünüyorum."

Geri adım atmaya cesaret ettiğim için onu memnun etmişim gibi gülümsemesi genişliyor. "Sanırım göreceğiz, değil mi? İyi geceler, Isabelle. Underworld'ün sana sunacağı pek çok zevk var. Tadına bakmadan yazık olur."

Gülümsemesine karşılık veriyorum, kendimi biraz hırçın hissediyorum. "Aklımın ucundan bile geçmezdi."

"Harika." Beast ve Gaeton'a başıyla selam verdikten sonra her şeyi izlemiş olan Malone'un beklediği bara doğru ilerliyor.

Rahatlamama izin vermiyorum. "Artık geri dönüş yok."

"Hiç olmadı, prenses." Beast parmaklarını benimkilere geçiriyor ve birleşen ellerimizi kaldırarak parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor. "Yapma!"

performans konusunda endişelenmeyin. Sadece sizi yönlendireceğimize güvenin." Sanki o kadar kolaymış gibi. Belki de onlar için bu kadar kolaydır.

Gaeton'a bakıyorum ama o yine düşüncelerini benden saklamaya devam ediyor. İyi ki de öyle. Yapmamız gereken konuşmanın ne yeri ne de zamanı. Gerçi yeri ve zamanı *ne zaman* bilmiyorum. Belli ki ihtiyacı olan cevaplar bende yok. Arzuladığım affediciliğe sahip olup olmadığını bilmiyor. Biz tam bir karmaşayız.

Beast elimi sıktı. "Hazır mısın?"

Hayır. Hem de hiç. Yine de bir parçam başını sallamaktan, içeri doluşan ve beni boğmakla tehdit eden düşünceleri bastırmak için her şeyi yapmaktan mutluluk duyuyor. "Ben hazırım."

"O zaman gidelim."

BÖLÜM 20

ISABELLE

B Doğu beni kabinden çıkarmak için hamle yaparken tanıdık görünümlü Siyah bir kadın yanıma geliyor. Kaşlarımı çatıyorum. Onu daha önce gördüğümü biliyorum- ama bulanık. İnce yapılı, mavi saçlı ve uzun bacaklarını açıkta bırakan kısa beyaz bir elbise giyiyor. Ayak parmakları saçlarıyla uyumlu parlak bir maviye boyanmış ve bana güneşli bir gülümseme veriyor. "Muhtemelen beni hatırlamıyorsun ama ben Aurora'yım."

"Merhaba." Adamlara bakıyorum ama ikisinin de yüz ifadeleri sabit. "Saçlarınız daha önce pembe miydi?"

"Evet." Onlara hem dostça hem de uyarıcı bir bakış fırlatıyor. Bunu anlıyorum. Son olaylardan memnun olmayan ama yine de onları önemseyen bir başka arkadaş. "Oda sizin için hazır beyler."

Bunun üzerine Gaeton tembel ve kibirli bir gülümseme takınır. "Ah, Aurora, bize buz atma. Bize uzun süre kızgın kalamayacağını biliyorsun."

"Bunu göreceğiz," diyor ilkel bir şekilde, ama gülümsemek için savaşıyor görünüyor. "Bu taraftan lütfen."

Adamlarıma son bir kez baktıktan sonra onu kulübün derinliklerine açılan kapıya kadar takip ediyorum. Ana odaya doğru ilerliyor, o kadar hızlı hareket ediyor ki bir deri parıltısından fazlasını görme şansım olmuyor, ete çarpan bir raketin ağır sesini duyamıyorum. Sonra

Birçok kapının olduğu bir koridordayız. Sonunda normal görünümlü bir kapıyı açana kadar koridorun derinliklerine doğru ilerliyoruz.

İçeri girdim ve etrafa bakındım. Burası .. "Soyunma odası mı?"

"Hmm? Evet." Sırıttıyor. "Futbol maçından sonra oyun kurucuyla sevişmeyi kim hayal etmemiştir ki?"

Ben de gülümsemeyi başarıyorum. "Suçluyum."

"Fazladan bazı eşyaları saklamak için de kullanıyoruz. Bu dolaplar sadece gösteriş için değil." Yüzünü buruşturuyor. "Gerçi gerçeğinden daha iyi kokuyorlar."

Ondan hoşlanıyorum. Sevdiğim iki erkeği de becerdiğinden hiç şüphem yok - Tink'in de becerdiğinden şüpheleniyorum - ama ondan hoşlanıyorum. "Beast ve Gaeton ile mutlu değilsin."

Aurora saf numarası yapıp yapmamayı düşünüyor gibi görünüyor ama sonunda omuz silkiyor. "Ayrıntıları yeterince bildiğim için seni atlatamadıklarını biliyorum. Tıpkı seni becererek intikam almanın ya da her ne yaptıklarını düşünüyorlarsa bunun sadece işleri daha da karmaşık hale getireceğini bildiğim gibi. Öfkelendiklerinde sahneye çıkmamaları gerektiğini daha iyi bilmeliler ama uğraşmak istemedikleri kuralları görmezden geliyorlar."

Neden onları savunmak zorunda olduğumu bilmiyorum ama elimde değil. "Yapmalarını istemediğim hiçbir şey yapmadılar."

"Çünkü onlar canavar değil." Bir omuz silkme daha. "Ama bu, üçünüzün sahip olduğu tüm iplerin sadece sikişerek çözölemeyeceği gerçeğini değıştirmiyor." Kilidi klik sesi gelene kadar çeviriyor ve dolabı açıyor. "Bunu giymeni istiyorlar. Topukların ve yakan sende kalsın."

Askıdan sarkan kumaş parçasına bakıyorum. "Tamam." Aurora bana uzattı. "Elbiseni burada saklayabilirsin ve bazı- İşiniz bittiğinde biri onu geri alacak." Arkasını döndü. "Git ve üstünü değıştir, sonra seni istedikleri yeri göstereceğim."

Sergileniyor.

Bu akşamki planları söz konusu olduğunda bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Bilmemek vücudumda hem beklenti hem de endişe yaratıyor. Ne olursa olsun, benimle ilgilenecekler.

Elbise, kulüpte giydiğimden bile daha uygunsuz çıktı. Ayrıca beni ikinci bir deri gibi sarıyor, kışımı zar zor örtüyor ve boynuma bağlamak için yukarı doğru uzanıyor. Askılı üst kısmı göğüslerimi her nefes alışımında dışarı fırlama tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor. Tenime neredeyse yağ dökülmüş gibi görünen bir siyah. "Tamam."

Aurora arkasını döner ve ıslık çalar. "Vay be kızım, çok iyi görünüyorsun." Gülümsüyor ve koyu renk gözlerinde çok fazla sıcaklık var. "Eğer üçünüz daha geniş oynamak istediğinize karar verirsiniz, kesinlikle ilgilenirim."

Tenim ısınıyor ve ayna olmadan bile kızardığımı biliyorum. "Belki." Paha biçilmez tabloların güzel olduğu kadar güzel. Dudaklarımı yalıyorum. "Bu hoşuma giderdi."

Aurora bana doğru bir adım atıyor ve sonra kendini hafifçe sallıyor. "Başımı belaya sokacaksın." Sanki bu ihtimalden memnunmuş gibi sırıtıyor. "Oldukça küçük bir velet oluyorum. Oh! Neredeyse unutuyordum." Dolabın arkasına yaslanıp bana poposunun alt kıvrımını gösteriyor ve işte tam da bu anda, hınzırlık yapmaya karar verirken neler olacağını hayal edebiliyorum.

Önümde diz çöküp eteğimi nasıl yukarı ittiğini. Dilinin ilk dokunuşunda sırtımın nasıl bir takırtıyla dolaplara çarptığını. Parmaklarımı saçlarına geçirip onu vücudumda nasıl sürüklediğini ve-

Aurora dönüp bana tek bir beyaz kart uzattı. "Bu senin için."

Titreyen bir elle alıyorum. Kendimi asla bir seks bağımlısı olarak görmezdim, ama sevdiğim iki adam beni beklerken burada durmuş tanımadığım bir kadın hakkında fanteziler kuruyorum. Neyim var benim? Beast bu yorumu

Tek eşlilikten bahsediyorum ama iki erkekle hokkabazlık yapmak bana yeter mi? Bir parti hediyesi gibi elden ele dolaştırılmak, zevkten gevşeyene kadar yalanmak, okşanmak ve becerilmek istememeliyim.

Kartın içindeki kalın yazıya odaklanmam iki denememi aldı.

Ve anlamak için iki deneme daha.

Sana içki ısmarlamayı teklif eden ilk kişiyi siktir et.

Gözlerimi kırptıştırıyorum ve bakışlarımı Aurora'ya çeviriyorum. "Ciddi değil."

Aurora yaklaşıyor, göğüsleri koluma bastırıyor ve kartı okuyor. Islık çalıyor. "Bu oyunda haksız bir avantaj elde etmişim gibi hissediyorum."

"Ciddi değil," diye tekrarlıyorum.

"Tatlım, sen daha iyi bilirsin. Canavar muhtemelen anne karnından ciddi bir şekilde çıktı. Bir hakkında şaka yapmayacağı kesin." Bana endişeli bir bakış attı. "Oynamak istemiyorsan başka tabii. Oynamak zorunda değilsin. Rıza gerçekten önemli."

Oynamak istemediğimi söylemeye başlıyorum ama yalanı dudaklarımdan zorla . Gerçek şu ki oynamak istiyorum. Gerçekten, gerçekten istiyorum. "Bana odayı gösterebilir misin?"

Koyu renk gözleri neşeyle parlıyor. "Senden hoşlanıyorum, Isabelle. Sırf dayanışma için senden nefret etmeye hazırdım ama bunun kalıcı olmayacağını bilmeliydim."

Kendimi ona sırtırken buluyorum. "Dürüst olmak gerekirse, ikisiyle de takıldığından oldukça eminim, bu yüzden prensip olarak senden nefret etmeye de hazırdım."

"Geçmişteki kaçamaklardan prensipler yüzünden nefret etmek çok abartılıyor." Kolunu benim koluma doluyor ve beni kapıya doğru çekiyor. "Aydınlanmış hanımlar olmamız iyi bir şey, değil mi?"

"Sanırım öyle."

Beni önce bir köşeye, sonra bir başkasına, az önce çıktığımız kapıya benzeyen bir kapıya yönlendiriyor. Aurora eliyle duraklıyor

kapı kolunda. "Bu biraz fazla dürüstçe olabilir ama.."

Kızarmam geri geldi. "Anlat bana."

"Oyunda hile yapmayacağım, ama umarım çok çok iyi olursam, bu gecenin ilerleyen saatlerinde yüzüme boşalmanı sağlarım." Bana kısa bir sırtış atıyor ve sonra kapıyı iterek açıyor.

Manzarayı tam olarak odaya bir adım atıyorum. Burası bir hipster bara benziyor, duvar dibindeki, alanın azlığını özenle seçilmiş bir sürü dekorla telafi eden yerlerden biri. Etraflarında tanımadığım insanların durduğu bir avuç uzun masa var. Hızlı bir sayım yapıyorum. Yedi kişi var ama küçük alan daha fazlaymış gibi gösteriyor.

Aurora barın arkasına geçiyor ve hemen eğilip, aralarında dikkatli bir boşluk bırakarak oturan ve tüm odayı görebilecekleri şekilde yerleştirilmiş aynadan beni izleyen iki adamla konuşuyor. Beast ve Gaeton.

Tereddüt ediyorum. Emir açıktı. Bana içki teklif eden ilk kişiyi becer. Nefes bulabilseydim gülebilirdim. Fantezilerimden birini tamamen kendi kontrollerinde olan bir şekilde gerçekleştirmeleri için onlara güvenin.

Gerçekten bana başka birini mi siktirecekler?

Bilmiyorum ve bilmediğim için de bir sonraki adımım temkinli. Odada başka kimseyi tanımadığım için rahatlayıp rahatlamadığıma karar veremiyorum. Bu bana biraz daha güven veren bir tür özgürlük sağlıyor. Bunu yapabilirim. Bunu ben istedim, ancak o zamanlar bunu hayata geçireceklerini hayal bile edemezdim.

"Seni daha önce burada görmemiştim."

İrkilmemek için kendimi zor tutuyorum. Zayıf beyaz bir adam dönüyor ve ayaklarımdan yüzüme doğru uzun uzun bakıyor. O çapkınca yakışıklı haliyle çekici -koyu renk saçları biraz fazla uzun, kare çeneli, bir partneri özgür bir gece için baştan çıkaracak türden bir yüz

sadece ertesi sabah kendilerini yalnız uyanırken bulurlar. Sırıttıyor, etkisi göz kamaştırıcı. "Seni kesinlikle hatırlardım."

Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve sonra bu gergin hareket için kendime lanet ediyorum. Sonra duruyorum. Neden biraz gergin olmayayım *ki*? Bu farklı bir tür rol oynamak. Beast ve Gaeton bunu en ince ayrıntısına kadar planlamış olsalar bile, gerçek bir barda olsaydık, şu anda olduğum kadar gergin ve tahrik olmuş olurdu. *Herhangi birini* becerebilirim. Yapmak zorundayım çünkü bana bunu emrettiler. Çünkü güvenli kelimemi kullanmaya hiç niyetim yok. Bunu istiyorum. Buna iznim var. Bu düşünce beni biraz sersemletiyor. "Ben Isabelle."

"Isabelle." Adımı, bir insanın kaliteli bir şarapla yaptığı gibi ince eleyip sık dokuyormuş, yüzeydeki lezzetin altındaki notaları tespit ediyormuş gibi söylüyor. Elini uzatıyor. "Ben Alaric."

"Tanıştığımıza memnun oldum."

Elimi biraz çekerek beni bir adım daha yaklaştırıyor. Topuklu ayakkabılarımla bile benden birkaç santim uzun, yani boyu 1.80'in biraz üzerinde. "Sanırım bardaki adamlar seni arıyorlardı, ama onlarla işin bittiğinde gelip benimle sohbet etmelisin." Göz kırıyor.

Bu adam sokakta insanlar ona külotlarını fırlatmadan nasıl yürüyor? "Bundan hoşlanırlar mı bilmiyorum."

Alaric kaşlarını kaldırır. "Bundan hoşlanmayacakları kadar hoşuna gidecek gibi görünüyor."

İşte yine, derimin altında yükselen dürtü. *Kötü* olmak . Beast ve Gae- ton'un emirlerinin farklı olup olmadığını hayal etmek için kendime bir an veriyorum. Bana bu odadaki herkesi baştan çıkarmamı emretselerdi. Alaric'in elini tutup elbisemin altından kaydırarak mı başlardım?

Sırıttışı bembeyaz oluyor. "Beladan başka bir şey değilsin, ha?"

"Hiçbir fikrin yok." Parmağımı göğsünün ortasında gezdiriyorum. Üzerinde bir pantolon ve süper kahraman desenli grafik bir tişört var.

üzerinde. Bu kombinasyon bana garip bir şekilde çekici geliyor. Ya ondan bana bir içki ısmarlamasını istesem?

Kurallara uyun.

Kendime küçük bir gülümseme verdim. "Belki sonra görüşürüz." "Buna güvenebilirsin, güzelim."

Kalan ta- bleler arasından sıyrılıp Beast ve Gaeton'un arasındaki bara doğru ilerlerken gözlerini üzerimde hissediyorum. Aurora'yla göz göze geliyorum ve göğüslerim elbisemden fırlama tehlikesi geçirecek kadar eğiliyorum. "Burada iyi olan ne?"

Aurora dudaklarını yalıyor, bakışları göğsüme yapışmış. "Bir listemiz var."

"Mmm." Gaeton'a bakıyorum. "Ne önerirsiniz?"

Bana doğru dönüyor. Sırtımda Beast varken fazla yer yok, bu yüzden neredeyse göğsüne bastırılıyorum. Göğüslerime bakıyor. "Güzel elbise."

"Teşekkürler." Sırtımı biraz kamburlaştırarak etek ucunu çekiştiriyorum. Meme uçlarım ince kumaşın üzerinde sert noktalar oluşturuyor. "Sence de böyle bir yer için fazla değil mi?"

"Hayır." Biraz eğilerek beni Beast'e yaklaştırdı. "Adamlarına bir mesaj göndermek için mi giyiyorsun?"

"Belki biraz." İşte böyle, oynadığım bu neredeyse ben rolüne yerleşiyorum. Gözlerinin içine bakıyorum ve tatlı tatlı gülümsüyorum. "Tamamen dürüst olabilir miyim?"

"Her zaman."

Ellerimi büyük göğsüne bastırıyorum ve ayak parmaklarımda üzerinde yükseliyorum. Bu beni biraz yalpalatıyor ve o da kalçalarımı yakalıyor, serçe parmakları kalçalarımın çıplak tenine iniyor. Başını eğene kadar gömleğini çekiştiriyorum, böylece kulağına fısıldayabiliyorum. "Kötü olmak istiyorum."

"Öyle mi?" Sesi alçalıyor. "Amin muhtaç mı, küçük sürtük?"

Burada daha derin bir oyun, daha derin bir rol oynama var ve kendi alanımın bu kadar dışında olmam beni heyecanlandırıyor. "Evet."

Gaeton kalçalarımı geriye kaydırarak aramıza biraz mesafe koyuyor. Tam itiraz edecekken Beast'in elini kığımın alt kıvrımında hissediyorum, amımı avuçlamak için ilerliyor. Şok nefesimi kesiyor ve Gaeton'a bakıyorum. Beni Beast'in eline doğru sallamak için kalçalarımı tutuyor. "Sadece bir meze."

"Ne için?" Bacaklarımı biraz açtım ve Beast üç yüzgeci içime itti ve sonra ıslaklığımı klitorisimin etrafına yaydı. Sırılsıklam olmuştum ve bana daha dokunmamışlardı bile. Bu durum, bu fantezi beni ihtiyaçtan titretiyor. Beast elini tekrar sıkılaştırıyor ve Gaeton beni avucuna doğru hareket ettirmeye devam ediyor.

Kirli hissettiriyor. Sanki bana sahiplermiş gibi. Bu hoşuma gidiyor. Beni burada, barda boşaltmalarını izleyen biri var mı bilmiyorum ama umurumda değil. İnsanların izlemesini *istiyorum*. Beast'in elbisemi yukarı çekmesini istiyorum, böylece hepsi ne kadar ıslak olduğumu, ne kadar acı çektiğimi görebilsinler. Zevk kıvılcımları karnımın alt kısmında toplanıyor. "Gaeton, lütfen."

"Lütfen, ne?" Alçak sesle konuşuyor, kelimeleri sadece benim için söylüyor. "Neyim var benim?" Gömleğinin önünü kavradım, asıldım

Beni aya göndermeye yaklaşık on beş saniye kala, o acı verici yavaş ritimde öğütmek için kullanırken bile. "Neden beni benzine batırmışsın ve biri kibrit çakölecekmişim gibi hissediyorum?"

"Çünkü onu sana verecek olan biziz." Gaeton kalçalarımı tuttuğu yer dışında bana dokunmuyor ama buna rağmen beni çevreliyor. "Çünkü bir dahaki sefere orgazm olduğunda, sana içki ısmarlamayı teklif eden kişiyle sevişiyor çünkü bunu *biz* yapacağız." Dudakları şakağıma değiyor. "Beast'in elinin her yerine boşal Isabelle. Sessiz olmaya çalış ki kimse senin erkeğinin elini orgazm olmak kullanmadan önce özel bir yere gitmek için sabırsızlanan küçük bir sürtük olduğunu bilmesin."

Boşalırken ona yapışıyorum, inlemelerimi sessiz tutmak için dudaklarımı birbirine kenetliyorum. Beast elini dikkatlice çektikten sonra Gaeton beni kaldırıp Beast'in kucağına oturtuyor ve bacaklarımı birleştiriyor. Gaeton'ın ukala sırtışı hemen yerine oturdu. "Kiminle konuştuğunu gördün mü Beast?"

Beast bir kolunu kalçalarımın dolayarak beni öyle sıkı tutuyor ki neredeyse rahatsız oluyorum. "Adamların buradayken sık sık başkalarıyla flört eder misin?"

Şaşkınlık alevleniyor, hemen ardından amımın nabzını hızlandıran lezzetli bir utanç kıvrımı geliyor. "Özür dilerim. Öyle bir şey demek istemedim."

"Değil mi prenses?" Dudakları kulağıma değiyor. Barın üstündeki aynaya baktığımda gözleri soğuk ve hesaplı. "Daha bara varmadan amından sular damlıyordu. Alaric'i sikmeyi mi hayal ediyordun?"

"I-"

Gaeton elini kalçamda gezdiriyor ve iki küt parmağını içime sokuyor. "Dürüstçe cevap ver."

"Evet."

Canavar boynumu ısıyor ve beni zıplatıyor. "Hepsi bu kadar da değil, değil mi? Kapıdan girdiğinde yüzün kızarmıştı." Boştaki elini saçlarımın arasından geçirip başımı geriye yatırıyor. "Sen de Aurora'yı düşünüyordun, değil mi?"

"I-"

Gaeton parmaklarıyla bana birkaç kez sertçe vuruyor. "*Dürüstlük, Isabelle.*" Beni kızardı ve kızgın mı yoksa tahrik olmuş gibi mi görüldüğünü anlayamıyorum. "Onun güzel ağzının amının her yerinde olduğunu mu düşünüyordun? Seni ne kadar sert boşalttığı için dizlerin titrerken randevumuz için buraya gelmeyi mi hayal ediyordun?"

"*Evet*, tamam mı? Ben de bunu düşünüyordum."

Parmaklarını usulca geri çekiyor ve dizlerimi birbirine doğru itiyor. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"İki sik senin için yeterince iyi değil." Beast beni bırakıyor ve dikkatlice ayağa kaldırıyor. "Bizi yaraladın prenses."

Etek ucumu biraz aşağı çekiyorum. Neyin sahte neyin gerçek olduğunu anlayamıyorum. "Bana söyledin-"

Beast'in gözleri parlar. "Karta dikkat et. Bu gecenin komutanı o." Eğiliyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Ama bu küçük sürtüğü oynadığın için cezalandırılmayacağın anlamına gelmiyor."

Anlayış doğuyor. Bana sundukları yeni bir katman. Kötü olmak, evet, *yakalanmak* ve *cezalandırılmak*. Ona gülümsüyorum. "Seni seviyorum." Bu gülümsemeyi Gaeton'a çeviriyorum. "İkinizi de seviyorum."

Gaeton kendini toparlıyormuş gibi uzaklara bakar. "O zaman bu gece iyi davranarak bunu kanıtla."

Kötü olarak iyi olun. İtaatsizlik ederek itaat et. Çelişkili hisler içime çarpıyor ve arzumu yeni zirvelere taşıyor. "Söz veriyorum."

Aurora barın diğer tarafına geçmek için o anı seçiyor. "Spesiyal yapmayı öğrenmek ister misin?" Bana gülümsüyor, pembe boyalı dudaklarında bir parça günah var. "İlk içki benden."

BÖLÜM 21

ISABELLE

izin almak için Beast ve Gaeton'a baktı. "Alabilir miyim? Lütfen?"

Beast kaşlarını indiriyor ama onu gözlerinin mavi derinliklerinde gizlenen sıcaklığı görebilecek kadar iyi tanıyorum. "Uslu dur prenses."

"Yapacağım. Söz veriyorum." Hem yalan söylüyorum hem de yalan söylemiyorum ve Aurora'nın yanında pozisyon almak için barın etrafından dolanırken vücudum beklentiyle uğulduyor. Burada fazla yer yok. Bu bar pratik yapmaktan çok gösteriş için ve kesinlikle birden fazla barmen düşünülerek yaratılmamış. Birbirimize dokunmadan bir adım bile atamıyoruz. "Göster bana."

Gülümsemesi aynı anda hem şımarık hem de göz kamaştırıcı. "İlk olarak, bardağa ihtiyacın var." Bardak raflarını işaret ediyor, kolu göğüslerimi okşuyor. "Oops." Beni duvara yaslıyor ve yanımdan geçerek birkaç şişeye uzanıyor, her hareketinde göğsü benimkine değişiyor. Elbisesini çekiştirmek ve kumaşın üzerinde belli belirsiz hatlarını görebildiğim meme uçlarını emmek için karşı konulmaz bir istek duyuyorum.

Boğazını temizliyor. "Üsttekini tutabilir misin? Biraz uzağımda kalıyor."

Pozisyon değiştiriyoruz, onun sırtı duvara, benimki bara dönük. Söz konusu şişeyi almak için kollarımı kaldırıyorum. Elbisemi biraz yana çekiştiriyor ve yukarı bakıyor. "Hayır, o değil." Ağzı meme ucuma yaklaşıyor ve ben sarsılıyorum. Beast ve Gaeton *tam orada* ve en ufak bir hareket edersek bana ne yaptığını görecekler. Başını biraz kaldırıyor. " zg n m, yine yanlış. İlki doğruydu." Dili meme ucumu okşamak için dışarı fırlıyor ve ben şişeyi aşağı indirirken aceleyle elbisemi tekrar yerine çekiyor.

Lanet olsun, sanki bir r yadaymışım gibi hissediyorum.

Aurora beni çeviriyor, boşluk bizi birbirimize yapışmaya zorluyor, onun  n  benim arkamda. Malzemeleri sıralamak için etrafımdan dolaşıyor. "şimdi, bu uçtan başla ve ben dur diyene kadar d k. Sonra aşağıya doğru devam edeceğiz. Biraz ondan, biraz bundan."

"Tamam." Sesim kendiminkine pek benzemiyor. Aurora'nın eli kalçama inip amımı okşayana kadar başımı kaldırıp Beast'in bakışlarıyla karşılaşıyorum. Beast'in bulunduğu yerden ne yaptığını tam olarak görebilmesi mümkün değil, arada bar da var ama bana sanki bana sahipmiş gibi, bunun her saniyesine sahipmiş gibi bakıyor.

Çünkü  yle.

"D k," diye mırıldanıyor Aurora kulağıma. "ş phelenmelerini istemeyiz." Klitorisimin etrafında yumuşak vuruşlarla ve zar zor dokunuşlarla daireler çiziyor, bu da bir şekilde bunu bin kat daha ateşli hale getiriyor.

İlk sıvıyı döküyorum, o dur diyene kadar zar zor odaklanabildiğim bir şey. Bir sonraki şişe için öne eğildiğimde, i ime iki f n- geri itiyor. Bir iniltiyi bastırıyorum ve Gaeton'un beni izlediğini görmek için başımı kaldırıyorum. Barda öne doğru eğilmiş, hâlâ Au- rora'nın beni parmakladığını görecek kadar yakın değil, ama nefes almamak için mücadele ettiğim kadar yakın. "Bir sorun mu var Isabelle?"

"Hayır."

Bakışları bara düşüyor ve elbisemin altındaki elini göremediğini *bildiğim* halde dudaklarını yalıyor. Öyle görünüyor ki... Gaeton bundan onun kadar zevk almak istemiyor gibi görünüyor. "Ellerin titriyor."

"Öyle mi?" Kesinlikle öyleler. Aurora parmaklarının ucuyla G noktamı yavaşça okşuyor. O bana durmamı söyleyene kadar ikinci şişeyi de doldurmayı ama bir sonrakini bitirebilecek miyim bilmiyorum.

"Mmm." Arkasına yaslanıyor ve yarı yarıya Beast'e dönüyor. Alçak sesle konuşuyorlar ve ben onun bana yaptıklarına odaklanamayacak kadar dikkatimi dağıtmış durumdayım.

Aurora klitorisime geri dönerken dudakları yine kulağımda. "Çok ıslaksın, bebeğim. Tadına bakmak için ölüyorum." Boştaki eliyle son şişeyi alıyor ve içkiyi ustalıkla bitiriyor. "Sence bir dakikalığına kaçabileceğimiz kadar dikkatleri dağılmış mıdır?"

Koyu renk gözlerinde parıldayan yaramazlığı görecektim kadar başımı çeviriyorum. Bunların hepsi rol icabı ve Aurora bundan büyük keyif alıyor. Dudaklarımı yalıyorum, tezgâhı kavrayıp onun parmaklarına binmemek için savaşıırken bile rolüme tutunuyorum. "Yapmamalıyım. İyi olmam gerekiyor."

"Seni iyi *hissettireceğim*." Klitorisime bir vuruş daha yapıyor. "Bilmedikleri şey onlara zarar vermez, değil mi?"

Kollarında dönüyorum ve buna izin vermek için amımla oynamayı bırakmak zorunda kalıyor. *Sırılsıklamım*, şehvet, ihtiyaç ve tam olarak bana söyleneni yaptığının bilgisiyle uyuşturulmuş durumdayım. "İçki senden mi?"

Sırıtıyor. "Bunu senin için satın aldığımı düşün." Aurora, Beast ve Gaeton'un başlarını birbirine yaklaştırdıkları yere bir bakış atıyor. Birbirlerine tamamen sarılmış görünüyorlar ve bu bir an için dikkatimi dağıtıyor, duraklıyorum. Gaeton başını biraz çevirse öpüşüyor olacaklar. Bu düşünceyle bedenim bir kez daha nabız atıyor.

Yine de, bundan sonra olacakları her şeyden çok istememe rağmen tereddüt ediyorum. "Bilmiyorum."

Aurora bana doğru bastırana kadar eğiliyor, kalçası benimkinin arasından kayıyor ve bana sürtünüyor. "Bebeğim, amına *ihtiyacım* var. Seni ne kadar ıslattığımı hissediyorum ve bu beni deli ediyor. Mükemmel göğüslerine tapmam ve yüzümün her yerine boşalmanı istiyorum." Biraz kayarak beni kalçasına doğru bastırıyor. "Ben iyiyim. Çabuk yapabilirim." Kulak mememi ısırtıyor. "Kimsenin bilmesine gerek yok."

"Kimsenin bilmesine gerek yok," diye tekrarlıyorum başımı sallayarak.

"Bu taraftan." Elimi tutuyor ve beni rafların arkasına sıkışmış dar bir kapıya götürüyor. Yeterince nefes alabilseydim gülebilirdim. Anlaşılan barmen tarafından becerilme fantezisi kuran tek kişi ben değilim. Aurora'nın beni sürüklediği kapı küçük bir malzeme dolabına açılıyor. Aurora kapıyı kapatıp beni duvara doğru itmeden önce buranın gerçekten temizlik malzemeleriyle dolu olduğuna hayret etme şansım bile olmuyor.

Buna en az benim kadar ihtiyacı varmış gibi beni öpüyor. Sanki bu gerçekmiş ve erkek arkadaşlarım birkaç metre ötede içerken ben güzel barmenle takılıyormuşum gibi. Tadında tatlı bir şey var ve öpücüğün içine gömülüyorum. Göğüslerini avuçluyorum ama bu yeterince iyi değil, bu yüzden çıplak tene ulaşmak için elbisesini aşağı çekiyorum. Çok yumuşak ve ağzıma karşı iç çekişi beni çıldırtıyor. Çok yanlıştır. Çok doğru. Tanrım, duramıyorum.

Durmak istemiyorum.

Onu daha sert öpüyorum ve ellerimi kıkına doğru götürüyorum, o benimkinin üstünü çıkarırken bile elbisesinin altına dalıyorum, kıkını sıkıyorum ve sonra daha uzağa uzanıp arkadan amını okşuyorum. Çok ıslaktı. Kahretsin, çok ıslak.

Aurora elbisemi aşağı çekiyor, hiç vakit kaybetmeden meme uçlarımı emiyor ve kıvrımlarda küçük aşk ısırıkları bırakıyor. Bırakmak zorundayım

Ama hemen kalçalarının arasına uzanıp ona dokunuyorum. Bir parmağımı içine soktuğumda bir an duraksıyor ve ben inliyorum. "Çok iyi hissediyorsun. Çok seksisin."

"Sen lanet olası bir zevksin." Ben onu okşarken göğüslerimi birbirine yapıştırıyor ve beceriksiz olmamın ve bu konuda uzman olmamamın bir önemi yok çünkü elime biniyor. "Bu çok iyi hissettiriyor." Elbisemi belimden yukarı doğru itiyor. "Daha iyi hissettiriyor çünkü bunu yapmamamız gerekiyor."

"Biliyorum." Amının etrafımda sıkıldığını hissedebiliyorum ve ikinci bir parmağımı içeri sokuyorum. Şimdi kulağına fısıldama sırası bende. "Buraya girip seni barın arkasında gördüğümde, seni gördüğüm andan itibaren bunu istedim."

Meme uçlarıma doğru nefes verirken tekrar amımı okşuyor. "Ne istedin bebeğim? Söyle bana." Hızlı gidiyor olmalıydık, acele ediyor olmalıydık ama ikimiz de yavaşladık. Sanki birbirimize doyamıyoruz, yakalanana kadar saatin işlediğini bilsek bile, sanki birbirimize verebileceğimiz zevk tek amacımız olduğu için umursamıyoruz.

"Ağzını amımda istiyorum. Beni boşaltmanı istiyorum."

"Yapacağım."

"Acele et." Kelime boğuk geliyor. "Beni kaçırmadan önce acele et."

Acele etmiyor. Dilini önce bir meme ucunun sonra diğerinin üzerinde gezdiriyor. Benimle alay ediyor. "Bizi yakalarlarsa ne yaparlar?" Aurora dizlerine vuruyor ve beni yapmak üzere olduğumuz şey için mükemmel yükseklikte olan bir kutuya geri çağırıyor. Üzerine oturuyorum ve bacaklarımı iki yana açıyorum. Yumuşak ellerini kalçalarımın üzerinde gezdiriyor ve onları daha da genişletiyor. "Buraya gelirlirse ve dilim amının içindeyse ne yapacaklar? Yukarı baktığında ve çok yakın olduğun için izledikleri halde yüzümü sürmeye devam ettiğinde duramazsın."

"Umurumda değil. Beni boşaltmana ihtiyacım var."

"Bebeğim, seninle ilgileneceğim. Merak etme." Başıını eğiyor ve sonra ağzı üzerimde ve kutsal lanet, iyi hissettiriyor. Deponun loş ışığında, her tarafıma pembe dudak çubuğu bıraktığını görebiliyorum, yakalanmadan buradan çıkıp gitsek bile ne yaptığımızın açık bir işareti.

İşte o zaman bu kutunun kapıya dönük olduğunu fark ettim. Eğer biri açarsa, saklanma şansımız yok. Her şeye tanık olmalarından başka bir şey yapacak zaman yok.

Arkamdan uzanıp kendimi destekliyorum. "Durma. Lütfen durma."

"Durmayacağım." Klitorisimi şakacı bir şekilde yalıyor. "Tadın çok güzel."

Kapı kırılarak açıldı ve aniden Beast ve Gaeton orada belirdi. İrkiliyorum ama Aurora beni zıplayamayacak kadar sıkı tutuyor. Durmuyor, hareket etmiyor, Beast ve Gaeton bana bakarken beni yalamaya devam ediyor. Aksine daha da yavaşlıyor, bunu uzatıyor ve zevkimi utançla sarmal hale getiriyor. "Duramıyorum," diye fısıldıyor, kahverengi gözleri benimkilerde.

Önce adamlara sonra da ona bakıyorum. "Durma," diye fısıldıyorum.

Canavar bir tıslama sesi çıkarır. "Ondan tek bir şey istedik Gaeton. Basit bir şey."

Gaeton kapı aralığından bize bakıyor, ama pantolonuna bastıran sikini görmemek mümkün değil. Bakışları Aurora'nın yüzünde, kalçalarımın arasında duruyor, çıplak göğüslerime dokunuyor, Aurora'nın sırtından kıçına doğru kayıyor. Ne kadar istekli bir katılımcı olduğum konusunda hiç şüphe yok; elbisesi benimkiyle aynı şekilde beline dolanmış. "Sen buna iyi olmak mı diyorsun Isabelle?"

"Özür dilerim," diyorum tekrar ama Aurora'nın diliyle buluşmak için kalçalarımı kaldırıyorum.

Beast kutuyla duvar arasındaki küçük noktaya kayıyor ve ellerimi tutup kutuya sabitliyor. "Seni yakaladık ve hâlâ onun ağzını kullanıyorsun. Boşalmaya çok yakınsın, değil mi? Senden uslu durmanı istediğimizi ve on dakika bile dayanamadan Aurora'nın diliyle burada olduğunu biliyorsun." Neşesini gizleyemeyen Aurora'ya bakıyor. "Tüm bu olanlarda *senin* rolünü gözden kaçırdığımızı sanma."

Topuklarının üzerinde biraz geriye doğru oturuyor. "Kız arkadaşını ikinizden de daha sert boşaltmak üzere olduğum rolümü mü kastediyorsun?"

Beast gözlerini kırıştırıyor, yüzünde gerçek bir şaşkınlık belirliyor. "Sadece sert bir sikiş istiyorsun, değil mi Aurora?"

Bakışlarını onun üzerinde tutuyor ve dilinin düz kısmını amımın üzerinde gezdiriyor. "Teklif ediyor musun?"

Parmaklarını kadının saçlarında gezdiriyor ve başını yavaşça sallıyor. "Bizim için sadece bir kadın var, onu elde edecek herkesi becermeye kararlı olsa bile." Kavrayışını sıkılaştırıyor ve yüzünü tekrar amıma doğru yönlendiriyor. "Başladığın işi bitir. Onu ikimizden de daha sert boşaltabileceğini mi sanıyorsun? Kanıtla bunu."

"Mutlulukla." Tenime karşı mırıldanıyor. Ve sonra beni tekrar yalamaya başlıyor, bu sefer Beast beni tutuyor ve Gaeton izliyor.

Yakalanacağımızı bilmek, bu sahnenin tam olarak amacının bu olduğunu bilmek önceden de ateşliydi. Şimdi bin kat daha ateşli, onlar beni yerken taş gibi bir onaylamazlıkla izliyorlar. Bunun utancı ayak parmaklarımı kıvrıyor ve sırtımı dikleştiriyor. Bu anın mümkün olduğunca uzun sürmesi için dayanmaya çalışıyorum ama bu çok iyi.

Ben orgazm olurken Beast'in eli ağzımı kapatıyor, sert sesi kulağımda. "Yani böyle mi? Burada dilini her tarafına geçirdiğini herkesin bilmesini mi istiyorsun?"

"Olay mı çıkarmak istiyorsun, Isabelle?" Gaeton'un sesi düpedüz uğursuz. "O zaman olay çıkaracağız."

Adam onu belinden yakalayıp üzerimden çekerken Aurora küçük bir çığlık atıyor. Sonra gitti, kapıdan kayboldu. Gözlerimi kırptırdım. "Özür dilerim."

"Hayır, değilsin. İstedğin buydu." Tereddüt ediyor ve biraz geriye yaslanıyor, ifadesindeki soğukluğun bir kısmı dışarı sızıyor. "İyi misin?"

Onu daha fazla sevmeyeceğimi mi düşünmüştüm? Onun beni kontrol etmesi bu duyguyu daha da artırıyor. Cevap vermek yerine gerçekten düşündüğümü bilsin diye bir nefes çekiyorum ve başımı sallıyorum. "Ben iyiyim."

"Güvenli kelimeni unutma." Sırıtsı cıvıl cıvıl, bir anda yok oluyor ve yerini onun sapkın oyunlarıyla ilişkilendirmeye başladığım soğukluğa bırakıyor. Elbisemi düzeltmem fırsat vermeden beni kolumdan çekiştirerek kutunun üzerinden indiriyor. Elbise ortama doğru kıvrılmış, belden aşağıyı ve kaburgalarımı açıkta bırakıyor. Neyin peşinde olduğumu *kimse* tahmin edemez.

Beast beni bara sürükledi. Herkesin gitmiş bekliyordum ama hayır, hepsi oradaydı. Gaeton'un Aurora'nın elbisesini çıkarıp onu barın üzerine yerleştirmesini farklı derecelerde de-light ile izliyorlar. Beni işaret ediyor. "Buraya gel."

Sanki başka seçeneğim varmış gibi. Canavar beni yarı yarıya taşıyarak barın yanına götürüyor ve elbisemi de çıkarıyor. Yarım saniye kendimden utanıyorum ama sonra arzu beni ele geçiriyor. Gaeton'un Aurora'nın gırtlığını sanki daha önce binlerce kez yapmış gibi rahatça kafeslemesini ve onu barda sırt üstü yatırmasını izliyorum. Aynen böyle, seviştiklerini hayal edebiliyorum, Aurora'nın küçük bedeni Gaeton'ın sikine biniyor ve ...

Nefret etmiyorum. Hiç nefret etmiyorum. Göz kırpmıyorum.

"Ne düşünüyorsun prenses?" Canavar kulağıma mırıldanıyor.

Yalan söylemek aklıma bile gelmiyor. "İkinizden birini, ikinizi de becerme düşüncesi çok ateşli."

Geri çekildi ve bana uzun uzun baktı. "Emin misin?"

"Evet." Yine, tereddüt yok. Yalan yok. Sadece keşfettiğim ve garip, yeni ve biraz da harika hissettiren bir gerçek.

Bir kez başını sallıyor. "Bunu başka zaman tartışırız." Sonra beni barın üzerine kaldırıyor ve Aurora'nın açılmış kalçalarının arasına yerleştiriyor. Boynumun arkasından tutuyor ve beni amının ıslak, pembe ve ağzımı sulandıracak kadar güzel olduğu yere doğru zorluyor. "Amını yala prenses. Onu tatlı tatlı boşalt ve biz de senin hak ettiğin cezayı hafifletelim."

Dudaklarımı yaladım. "Evet, efendim."

BÖLÜM 22

CANAVAR

Iabelle beni sonsuza kadar memnun etti. Kadını sevdiğimi biliyordum, ama bu anlaşmanın şartlarını belirlediğimde bile *Bunu* beklemiyordum. Şaşkınlıkla bakışlarımı kaldırdığımda Gaeton'un da Isabelle'in Aurora'nın amını yalamasını izlerken aynı şaşkınlıkla baktığını görüyorum. Koyu renk gözlerinde şehvet, şaşkınlık ve biraz da öfke buluyorum. Ama zaten Gaeton bugünlerde hep kızgın. Sadece bunu bazılarından daha iyi saklıyor.

Elimi Isabelle'ensesinde tutuyorum ama bana hiç karşı koymuyor. Büyük eli de Auroranın boğazını benzer bir şekilde sıkıyor, oturmasını engelliyor ama ona baskı yapmıyor. "Aurora'nın böyle küçük bir olduğunu biliyor muydun?"

Kocaman omuzlarını silkiyor. "Tink ile çok uzun süre çalıştı."

Aurora haykırır ve sırtı eğilir, Isabelle bir or-
Ondan bir nefes. Kaşlarımı kaldırıyorum ama kadınıımız durmaya niyetli görünmüyor. Kendime rağmen, onu Aurora'dan çekip çıkarırken kıkırdıyorum. "Açgözlü. Sonsuz bir açgözlülük."

Pişman görünmeye çalışıyor ama yüzündeki mutlu sırıtışla bunu başarması imkânsız. "Özür dilerim efendim." Gaeton'a bakar. "Özür dilerim, efendim."

Gaeton başını yavaşça sallar. "Hayır, değilsin." Auro- ra'yı oturur pozisyona çekiyor ve gözlerini ona dikeyyor. "Ve *sen*, küçük baş belası. Bu saçmalığı yaptığın için seni zaman aşımına uğratmalıyım."

Ona ısıltılı bir gülümseme veriyor. "Eğer yardımcı olacağını düşünüyorsan."

Gaeton homurdanıyor. "Hayır. Yine boşalacaksın ve bir daha arkamı döndüğümde kadınınızın kalçalarının arasına gömülmüş olacaksınız." Onu ikna eder. "Daha iyi bir şey düşünmemiz gerekecek."

Odanın geri kalanına dönüp merakla izliyorum. Tercihim olsaydı, gecenin geri kalanı özel olarak oynanırdı, ama buna başladık, bu yüzden sonuna kadar görmek zorundayız. "Gösteri halka açık oyun odasında devam ediyor."

Biri kükrüyor, birkaç kişi alkışlıyor ve hepsi hızla dışarı çıkıyor. Ancak dördümüz odada yalnız kaldığımızda diğer üçüne dönüyorum. "Isabelle, beni hayal kırıklığına uğrattın. Git kapının yanında diz çök ve bizi bekle."

Tartışacakmış gibi ağzını açıyor ama sonunda sarsak bir şekilde başını sallayıp bardan atlıyor. Kapıya doğru ilerlerken ve diz çökerken onu yakından izliyorum ama sarsılmıyor. Güzel.

Aurora'ya gözlerimi kısıyorum. "Giyin. Seninle birazdan ilgileneceğiz."

Barın üstünden atlayıp elbisesini kaptı. Gaeton'u işaret ediyorum. "Benimle gel."

"Hayatta olmaz." Ama beni daracık dolaba kadar takip ediyor ve kapıyı kapatmama izin veriyor. Gaeton nefes nefese kaldı. "Ben iyiyim."

"İyi olmaya yakın bile değilsin." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bu sahne senin fikrindi. Pişman mısın?"

"Hayır. Öyle bir şey değil." Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Her şey çok karmaşık, biliyor musun? Kendimi kaptırıyorum."

Bileğini yakalayıp yüzünden çekiyorum. "Konuş benimle."

"Sen benim terapistim değilsin dostum. Sana yol göstermek zorunda değilim."

Ona bu yorumu hak eden bir bakış attım. "Ben senin terapistin değilim, hayır, ama seni önemseyen biriyim."

"Elbette." Gaeton homurdanıyor ama yüzümü incelerken alaycı ifadesi kayboluyor. "Benimle dalga geçmiyorsun."

Bu adamı bazen kasıtlı olarak bu kadar kalın kafalı olduğu için sarsabilirdim. "Hayır, seninle dalga geçmiyorum. Hâlâ nefret ettiğim biriyle iki hafta boyunca sahneye çıkacağımı mı sanıyorsun? Ciddi olmasaydım fantezimden daha önce bahseder miydim sanıyorsun?"

Parmakları ön kolumda oynayınca kadar bileğini kaydırıyor. "Sen bir kasasın, Beast. Kelimenin tam anlamıyla herhangi bir şey söz konusu olduğunda tam olarak açık bir kitap değilsin."

"Sana değer verdiğimi söylediğimde oldukça açık konuşuyorsun." Karşılık vermesini istiyorum ama bunun için hâlâ çok erken. Şu anda onu sevişmekten daha fazlası için isteyebileceğimi zar zor anlayabiliyor. Çok fazla zorlamak, kaydettiğimiz küçük ilerlemeye zarar verecek. Bileğini biraz sıkıyorum. "Hadi gidip bir gösteri yapalım, sonra da geceyi güzelce bitirelim."

"Tamam." Sonunda başını sallar. Gaeton kapıya bakar. "Isabelle'in utanç saplantısı bir yolculuk."

"Gaeton." Bana bakmasını bekliyorum ve sonra onu santim santim yaklaşıtıyorum. "Seni yanıltan *onun* sapkınlığı değil. Onunla oynamaktan ne kadar zevk aldığın. Onun küçük bir sürtük olması hoşuna gidiyor ve bunun için onu cezalandırmayı seviyorsun."

"Evet. İstiyorum." Nefesi dudaklarımda geziniyor. "Bir sonraki bölüm için liderliği ben alıyorum."

"Başka türlü olmasını istemezdim."

Aramızdaki an uzayıp gidiyor ve neredeyse toprağın ayaklarımızın altında yumuşayıp yapışkanlaştığını, bizi içine çekmeye hazır olduğunu hissedebileceğime ikna oluyorum. Tam bir adım geri atacakken Gaeton küfrediyor ve boştaki eliyle enseme tutuyor. Eğiliyor ve beni ağzına kadar olan son küçük mesafeye çekiyor.

Tadı viski gibi ve alay etmekle uğraşmıyor. Başımı arkaya yatırıyor ve ağzımı istiyor. Yarım saniye izin veriyorum, öpüşüyor olmamızın, ilk hamleyi onun yapmasının keyfini çıkarıyorum ve sonra gömleğini tutup onu öpüyorum.

Kalçalarını bana doğru bastırıldığında ve büyük aletini karnımda hissettiğimde neredeyse kendimi unutuyorum. Neredeyse.

Kaçıyorum. Benim nefesim de onunki gibi düzensiz çıkıyor. "Sonra görüşürüz."

Gaeton bana göz kırpmıyor ve kendini hafifçe sallıyor. "Tamam. Sonra görüşürüz." Birden sııttı. "Tüm bunlara karşı koyamayacağın anlaşılıyor." Kendini işaret ediyor.

"Bu durumun cesaretinize zarar bilmek güzel."

"Azıcık bile değil." Kapıya değerlendirici bir bakış atıyor. "Bu sefer itaat etmeyi başardılar mı yoksa Isabelle yine Aurora'nın yüzüne mi biniyor?"

Başımı sallayıp yanından geçmeye başlıyorum, bedenlerimiz birbirine sürtünürken onun hareketsiz kalışının tadını çıkarıyorum. "İyi miyiz?"

"Evet." Başını sallıyor. "Biz iyiyiz. Tüm bu durum başımı döndürdü ama haklısın. Daha önce sıçıp batırmıştım."

"İstersen düzeltemeyeceğin hiçbir şey yoktur"

Gözleri kibirli bir eğlenceyle parlıyor. "Biliyorum." Gaeton kolumu tutarak beni yerimde tutuyor. "Burada işimiz bittikten sonra..."

"Öyle mi?"

Elini göğsümde gezdiriyor ve kot pantolonumun üzerinden sikimi kavırıyor. Gaeton usulca küfrediyor. "Isabelle'in hayranlığıyla işimiz bittikten sonra neden seninkini de denemiyoruz?"

Depo odası birdenbire çok daha küçük görünüyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum, kalbim olması gerekenden daha sert atıyor. "Bunu yapmak zorunda değiliz."

"Bunun bir şeyi yapmak *zorunda* olmakla hiçbir ilgisi yok ve her şey onu yapmayı istemekle ilgili." Eğildi ve alt dudağımı yaladı. "Belki de biraz utanç saplantısı olan tek kişi Isabelle değildir. Belki de daha sonrasını beklemek istemiyorum, en azından bunun için." Yavaşça çıkıyor ve kot pantolonumun düğmesine uzanıyor. Fermuarımı açıp sikimi çıkarırken kıpırdamadan duruyorum. "Ve belki de o gün yatakta üçümüzün birlikte olmasının nasıl bir şey olacağını düşünen tek kişi sen değildin."

Sert eliyle beni okşarken nefesimi tutmamak için mücadele etmek zorundayım. Gaeton'ı kendime getirmek için işleri biraz daha ağırdan almam gerektiğini düşünmüştüm ama sanki hepimiz uçurumun kenarından döndük ve mantıklı olan tek sonuca doğru hızla ilerliyoruz. Gaeton'un sırtımı duvara dayamasına izin veriyorum ve dizlerinin üzerine çöküşünü izliyorum. Konuşmaya hiç niyetim yokken gerçek içimden fişkırıyor. "Kanca'nın sikini emmeni izlemek beni çok kızdırdı. İsteddiği zaman senin kışına sahip olduğunu bilmek."

Gaeton neredeyse karanlıkta sırtıyor. "Kıskanç."

"Aynen öyle. Ve bu konuda öfkeli." Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. "Bunu yapacağız ve geri dönüşü yok. Ağzın benim. Kışın benim. *Sen* benimsin, tıpkı onun gibi."

"Ya da belki bu anlama gelmiyordur. Belki de şu anda sadece seni emmek istediğim anlamına geliyordur." Gaeton sikimin başını yalıyor.

Hayal kırıklığı içimi kemiriyor ama onu derinlere itiyorum. Oraya varacağız. Kararını çoktan verdi, her ne kadar inkârı oynasa da

Şu anda oyun. Saçlarını canını acıtacak kadar sert çekiştiriyorum. "O zaman dalga geçmeyi bırak ve sikimi yala, Gaeton. cezalarını bekleyen iki güzel denizaltımız var."

"Bekleyebilirler."

Beni emiyor ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğine küfretmekten kendimi alamıyorum. Sikimin etrafındaki ağzından daha fazlası. Bu neyin habercisi. Gaeton benim. Ve ben de onunum, bunu nihayet kabul ettiğinde o da kabul edecek. Kontrolü ele almadan önce benimle oynaması için ona tam on beş saniye veriyorum, kavramamı sıkılaştırıyorum ve ritmimi seçiyorum. İri elleri kalçalarımaya kayıyor, ben ağzını sikerken beni hafifçe tutuyor. Yüzündeki ifade. *Hay sikeyim*. Ben sikimi gırtlığına kadar sokarken o mutluluktan uçuyor, cennette.

Bu koca yürekli pisliliği seviyorum. Gitmesine asla izin vermeyeceğim. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman olmaz.

Dayanmaya çalışmıyorum. Sadece ihtiyacım olanı alıyorum ve gazmımın içimden geçmesine izin veriyorum. Gaeton mutlu bir hırıltıyla beni içiyor ve geri çekilmeden önce sikimi birkaç kez daha çekiyor. "Bu çok iyi bir mezeydi."

Bir kahkaha attım. "Sen de en az kadar veletsin."

"Suçlu." Sikimi bir kenara bırakıp kot pantolonumu düzeltti. "Hoşuna gitti."

"Evet, istiyorum." Onu ayağına kaldırıyorum ve tekrar öpüyorum. Burada biraz daha kalmak, geleceğin getirecekleriyle ilgili korkularını geçersiz kılmaya devam etmek cazip geliyor. Yine de gecenin geri kalanı ve gerçekleştirmemiz gereken birkaç fantezimiz var. Yavaşça geri çekiliyorum. "Sence Isabelle yine Aurora'nın üzerine mi geliyor?"

"Sanırım göreceğiz."

Bir kahkaha daha atıyorum ve kapıyı açmak için yanından geçiyorum. Kadınların aynı şekilde diz çökmüş olduğunu görünce açıkçası biraz şaşırdım.

Kapının önündeki pozisyonları, eşlerin tam resmi. "O bahse girmeliydim," diye mırıldandım.

"Evet." Barın etrafından dolaşıp başlarında durdu. "Kalkın, küçük sürtükler. Hâlâ vermemiz gereken cezalar var."

Onları kapıdan çıkarıp koridordan halka açık oyun odasına doğru götürürken biraz geride duruyorum. Gaeton önde güçlü ve uzun adımlarla yürüyor, çıplak Isabelle beyaz elbisesiyle Aurora'nın yanında yürüyor.

Halka açık oyun odası beklediğim kadar kalabalık. İnsanlar gösteriye bayılır ve biz de onlara bir gösteri sunmak üzereyiz. Ursa ve Malone'u yan yana bir kanepeye tünemiş, başlarını eğmiş, alçak sesle konuşurken gördüğümde bu bilgi mideme rahatsız edici bir şekilde oturuyor. Ursa'yla savaşıyor olmalıydık, onun eğlencesi için bir sahneye katılmamalıydık.

Kavgadan kaçınmanın bir yolu varsa, denemek zorundayız.

Isabelle'in iyiliği için.

Gaeton kurulmasını istediğimiz sahnede durdu. Bir şaplak sehpa ve tam görüş alanına yerleştirilmiş alçak bir kanepesi var. Kanepesi işaret ediyor. "Diz çök, Aurora."

Aurora'nın bu sahnede yer almasını tam olarak planlamamıştık ama bar odasına gelir gelmez izin isteyince her şey çok güzel oldu. Biraz zıpladı ama kanepenin önünde zarıfçe dizlerinin üzerine çöktü.

"Ve sen." Gaeton Isabelle'e döner. "Bankta. Beast, yardım et."

Onu bankın yanına kadar takip ettim ve pozisyon almasına yardım ettim. Şaplak atma sehpaları çok çeşitlidir, ama bu gece için seçtiğimiz sehpanın ön kolları ve incikleri için yerleri ve ortasında kıcını havaya kaldırmak için daha yüksek bir bölümü var. Kayışları baldırlarına geçirip onu yerinde tutarken biraz kıpırdanıyor. Ona doğru ilerliyorum

ve kollarına da aynı muameleyi yapmak için bir dizinin üzerine çöktü.
"Çok mu sıkı?"

"Hayır. Mükemmeller." Başını kaldırıyor ve alt dudağını ısırıyor.
"Herkes amımı görebilir."

"Evet, yapabilirler." Ağzına hızlı bir öpücük konduruyorum.
"Güvenli kelime, prenses."

"Şamdan."

"Aferin kızıma." Çenesini Gaeton'un kanepeye yayıldığı yere doğru eğiyorum. "Önce Aurora cezasını çekecek. Çok kıskanç olmamaya çalış."

Gaeton parmaklarını bana doğru bükte. "Gel buraya otur, Beast."

Bu bir tahakküm değil, tam olarak değil, ama bu adamın çekiciliğini inkar edemem. Yanına çökmek için geçiyorum. Bu pozisyondan, sahnenin herkesin görüşünü en üst düzeye çıkarmak için kurulduğu açık. Hepsini görebiliyoruz. Tıpkı onların bizi görebildiği gibi.

Gaeton parmaklarını şıklatır. "Yukarı, Aurora. Dizimin üstüne."

Yüzünde yine o tatlı gülümseme var, sanki sadece kız arkadaşımızı bizden uzaklaştıran siren rolünü oynamıyormuş gibi. Bu benim en aşına olduğum Aurora, geçmişte korktuğum Aurora, ama şımarık versiyonu da bir o kadar gerçek. Gaeton onun elini tutuyor ve geniş kucağına yayılınca kadar öne doğru çekiyor, yüzü kalçama yaslanıyor. Isabelle'e bakması için yüzünü çeviriyor. "Onu izle. Sıranın kendisine geleceğini, cezasının çok daha uzun süreceğini biliyor."

"Buna değer." Aurora biraz kıpırdanıyor ve gülüyor. "Tadı çok tatlı."

Gaeton ve ben birbirimize bakıyoruz ve gülme isteğimi bastırmak zorunda . Aurora şu anda çok korkusuz ve ben bundan olması gerekenden çok daha fazla keyif alıyorum. Kaşlarımı kaldırıyorum. "Görünüşe göre onun için düşündüğün rakamı iki katına çıkarman gerekiyor."

"Öyle görünüyor." Başını yavaşça sallıyor. "Sen her zaman çok iyi ve tatlıydın Aurora. haline bak." Elbisesinin eteklerine asılıyor ve belden aşağısını açıkta bırakacak şekilde yukarı çekiyor. Isabelle boğuk bir ses çıkarıyor ama ikimiz de ona bakmıyoruz. Bu ilgisizlik de en az bir sonraki şey kadar cezalandırıcı.

Gaeton Aurora'ya herhangi bir uyarıda bulunmuyor. Sadece ona şaplak atmaya başlıyor, birbiri ardına cezalandırıcı vuruşlar yapıyor, yanaklarını ve aralıklarını değiştiriyor. Aurora kıvranıyor ve inliyor, Isabelle'in olanları izleyişini seyrederken ben de dalgın dalgın saçlarını okşuyorum. Gaeton'un Aurora'yı sikmesini izlemekle ilgili yorumuna rağmen, eli Aurora'nın küçük kıkına etli bir *darbeyle* her indiğinde gözlerindeki şehvete hâlâ hazır değilim. Aurora'yı tanıyorum, bu muameleden neredeyse damlıyor ve Isabelle'in açısı ona bu arzuyu bir anlığına gösterecek.

Aurora'yı yalayıp temizlemek istiyor gibi görünüyor.

Yer değiştiriyorum, sikim tekrar sertleşerek kotumun ön tarafına baskı yapıyor. Cezanın üzerinden atlayıp sevişmeye geçme arzusu cazip geliyor ama bunu yapmak dördümüzü de kandırmak olur.

"İşte." Gaeton'un sert sözü beni zamana geri getiriyor. Aurora'yı ayağa kaldırıyor ve yüzünü büyük ellerinin arasına alıyor. "Sanırım bunu bir daha asla yapmamamı istemek çok mu fazla?"

Sevinçle gülümsüyor ve eğilip adamın ağzına hızlı bir öpücük konduruyor. "Evet."

"Haylaz." Onu kaldırdı ve kucağıma bıraktı. Başka bir şey söylemeden ayağa kalktı, dev siki pantolonunun önünü zorluyordu ve Isabelle'e doğru yürüdü.

Kanepenin altındaki sepetten bir battaniye çıkarıp Aurora'nın üzerine örtüyorum. "İyi misin?"

"Ben iyiyim." Titriyor ve yüzünü boynuma bastırıyor. "Lanet olsun, Beast. Eğer üçünüz bir daha oynamak isterseniz, söz veriyorum ilk

listenizde."

Bakışlarım Gaeton'un şu anda Isabelle'in zorla açılmış dizlerinin arasında durduğu yere kayıyor, sanki o da benim kadar cezayı istiyormuş gibi kıkına bakıyor. "Sanırım bunu ayarlayabiliriz."

"Yaşasın." Heyecanla kıpırdanıyor ve sonra biraz inliyor.

Arkama yaslanıyorum. "Aurora." Ses tonuma biraz ısırik katıyorum. "Kıçını sikimin her tarafına sürtmeyi bırak yoksa sana yine şaplak atmaya başlayacağım. Çürük üstüne çürük oluşacak."

"Söz mü?"

"Canavar." Gaeton'un emri başımı kaldırmama neden oldu. Bizi yakından izliyor. "Aurora dersini almamış."

"Öyle görünmüyor."

"Mmm." Isabelle'i bıraktı ve bize doğru yürüdü. Niyetinin ne olduğunu anlayamadan kanepenin alt kenarından tutup bizi öne doğru çekerek şaplak sehpasına yaklaştırdı. "Daha iyi."

Onun gücü içimde bir arzu dalgası yaratıyor ve bir anlığına bunu görmesine izin veriyorum. "Çok daha iyi."

Gaeton bana *daha sonrasını* vaat eden hızlı bir sırtıma yapıyor ve ardından Isabelle'in diğer tarafına geçiyor. "Benim elimle başlayacağız. Bulduğunuz her fırsatta gizlice onun amıyla oynamayacağınızdan emin olana kadar her birinize birer vuruş." Battaniyeyi Aurora'dan geri almamı ve bir süre sonra elbisesini de almamı bekliyor. Gaeton gözlerini ona diyor. "Amını Beast'in bacağına da sürme. Çok utanmazsın Aurora. Cezanı çek."

"Emredersiniz efendim!" O kadar ilkel bir şekilde söylüyor ki, bu odadaki hiç kimsenin ona inanmasına imkan yok.

Başını yavaşça sallıyor. "Ne kadar küçük bir velet."

kucağıma çekiyorum ve kızı diğer yerlerinden daha yukarıda olana kadar yukarı kaydırıyorum, Isabelle'e bakarken yanağını kanepenin minderine dayıyor. Gaeton ve ben vuruşlarımızı mükemmel bir şekilde zamanlıyoruz ve iki kadın da çığlık atıyor. Aurora'nın kızı kıpkırmızı oldu ama daha fazlasını kaldırabileceğini bilecek kadar onunla oynadım.

Tekrar ve tekrar ve tekrar.

Aklına koyduğunda Gaetonun gücünün neler yapabileceğini çok iyi biliyorum. Isabelle'e karşı dikkatli davranıyor. Ne kadar ağlarsa ağlasın ve gözyaşları ne kadar güzel olursa olsun, kendini tutuyor. İdeal olan, böyle halka açık bir sahnede eşliğini bilmeden acıyla deney yapmamaktır. Kızına şaplak atmak için elini her kaldırdığında Gaeton'un yüzündeki konsantrasyon o kadar ateşli ki dayanamıyorum.

Aurora kucağımda kıvranıyor ve bir sonraki vuruşumun arkasına biraz daha sert vuruyorum. İnliyor ve ben başımı sallıyorum. "Utanmaz."

"Biliyorsun," diye soluk soluğa bağılıyor, ama sesi biraz bulanıklaşmış ve şımarık ısırığının bir kısmını kaybetmiş. İyi de oldu. Isabelle daha fazla dayanamaz.

Sanki bu düşüncüyü Gaeton'un kafasına ışınlamışım gibi, ellerini Isabelle'in kızında gezdirerek ondan küçük, seksi bir inilti koparıyor. "Pişmanlık duyuyor musun, küçük sürtük?"

"Evet, efendim." Gözünün kenarından tek bir damla yaş kaçıyor. "Özür dilerim," diye fısıldıyor.

Gaeton'un aklından geçenleri biliyorum. İnsanların önünde sevişmekle ilgili bir sorunu yok. Bu benim tercihim değil ama bir kez daha söylüyorum, şu anda çok az seçeneğim var.

zorundayız.

"Herkes ne kadar üzgün olduğunu göstermeye hazır mısınız?" Onunla konuşuyor ama bana bakıyor.

Başımı sallıyorum. Bitirelim şu işi.

BÖLÜM 23

GAETON

B Bu sahnenin her anından nefret etmem gerekirdi. Isabelle'in onu yakalayabilmemiz için "hile" yapması. Bak.

Bizden olmayan biri tarafından tamamen çözülmesini. Aurora'nın amını yalamaktan ne kadar zevk aldığını izlemek. Bunların hepsi beni tetikliyor .

Önceden de sorun buydu. Ben onun için yeterli değildim. *Ona* da sahip olmalıydı. Beast'in onun için yeterli olmadığını gerçekten anlamamıştım. şimdi, şaplaktan kıpkırmızı olmuş kıcını okşarken ve Beast'in Isabelle'i aynı anda becermeye hazırlanırken Aurora'nın üzerine battaniyeyi örtmesini izlerken kendimi sakinleşmiş hissediyorum.

Evet, bu sahneden nefret etmem gerekirdi ama bunun yerine şimdiye kadar katıldığım en ateşli sahne oldu.

Aurora bacaklarını battaniyenin altına sokuyor ve mutlu bir gülümsemeyle minderlere geri sokuluyor. Beni onu izlerken yakalıyor ve göz kırıyor. Ona normal sırtışımı vermemek, sert erkek arkadaş kişiliğimi korumak için çaba sarf ediyorum. Genelde böyle oynamayı sevmem ama bundan büyük keyif alıyorum.

Beast, Isabelle'in başının yanında durmak için hareket ediyor ve benim yönlendirmemi bekliyor. Belki de hayatında ilk kez *bana* cevap veriyor ve bu bir boyun eğme değil ama her zamanki kadar iyi hissettiriyor.

Bu gece yaptığımız diğer şeyler. Bunun, Cordelia'nın altında birleştığımızı ve uğraşamayacak kadar güçlü olduğumuzu kanıtlamak için Ursa'ya bir gösteri yapmakla ilgili olması gerekiyordu. Yol boyunca bir yerde, sadece *bizimle* ilgili oldu.

Isabelle'in kığını tekrar sıkıyorum, zıplamasına ve inlemesine neden oluyorum. O hazır. Beast'e başımı sallıyorum ve o da kollarından birini çözmek için hareket ediyor ve başının altındaki bölümü indirmek ve ona çalışması için yer açmak için bankı kaydırıyor. Sesimi alçaltıyorum, sadece üçümüz için. "Eğer güvende olman gerekiyorsa, az önce serbest bıraktığı elinle kalçasına vur. Anladınız mı?"

"Evet, efendim."

Beast saçlarını bir yumruğuna doluyor ve diğer yumruğuyla adamın kotunu çözüyor. Yeterince uzun olduğum için *sikini* iyice görebiliyorum ve herifin her yeri acayip mükemmel. Yukarı bakıyor, mavi gözleri en yakın depoda yaptıklarımızın anısıyla dolu, daha sonra geleceklerin vaadiyle dolu. Piercing'inin metali parlıyor ve sonra Isabelle onu derinlemesine emiyor.

Ona alışması için birkaç saniye veriyorum. Bir kez başladığımızda merhamet olmayacak, ama şimdi birazını karşılayabilirim. Pantolonumu yavaşça çıkardım ve sikimi çıkardım. Isabelle o kadar ıslak ki, kalçalarının her yerinde izleri . Kadınımız Aurora'yı sevdiği kadar şaplakları da seviyor.

Aletimi amının üzerinde sürüklüyorum, onu kızdırıyorum. "Bu siki almaya hazır mısın Rose?" Sevgi sözcükleri ağzımdan kaçıyor ve geri almaya çalışmıyorum. Bu sinir bozucu kadını sevmekten hiç vazgeçmedim. Bu duygu şimdiye kadar çoktan ekşimiş, kırılgan ve zehirli hale gelmiş olmalıydı. Bunun yerine, daha da güçlendi. Gelecekte ne olacağını bilmiyorum ama şu an elimizde.

Bu kadar yeter.

Yeterli olmalı.

Kısıtlamalara rağmen onu birazcık öne doğru sallayacak kadar sert bir şekilde içine giriyorum. Beast'in sikinin etrafında çığlık atıyor ve bu şimdiye kadar duyduğum en güzel ses. "Kendini tutma," diye emrediyorum.

Canavar başını sallar. "Yapmayacağım."

Onu beceriyoruz. Bunun için başka bir kelime yok. Ben istemiyorum. Daracık amına tekrar tekrar giriyorum, ulaşamayacağımı bildiğim kurtuluşu arıyorum. Beast de aynı şeyi ağzıyla yapıyor ama biraz daha dikkatli davranıyor. Teknik olarak cezanın ortasında olsak bile amacımız ona zarar vermek değil.

İyi bir gösteri yapacağız. Başka yolu yok. Isabelle'i Beast'in sikinin etrafında hıçkıra hıçkıra ağlayana ve amı boşalmamak için savaşmamı gerektirecek kadar sıkılaşıpna kadar beceriyoruz. Geçmiş deneyimlerimden, bankın açısının klitorisine *neredeyse* onu boşaltmak için yeterli sürtünme sağladığını biliyorum, ama sahnenin bu kısmı onunla ilgili değil. Ya da daha doğrusu, hem öyle hem değil.

Bu gece daha çok gelecek.

Beast bakışlarımı tutuyor ve onu tanıdığımdan beri ilk kez maske takmıyor. Bana hikaye dolabında olduğu gibi bakıyor. Sanki beni istiyormuş gibi. Sanki bana sahipmiş gibi. Belki de bu yüzden tedbiri elden bırakıyorum. Kendimi tutma konusunda hiç iyi olmadım. İstedğim şeyler söz konusu olduğunda değil, hayattaki tek bir lanet şey söz konusu olduğunda değil. Başımı birden fazla kez belaya soktu ve yine sokacak. Muhtemelen şu anda, çünkü onu öpmek istiyorum ve bunu yapmamak için tek bir neden bile düşünemiyorum.

Ben de öyle yapıyorum.

Isabelle'in vücuduna doğru eğildim ve boynunun arkasına yapıştım. Pozisyonumu koruyacak kadar uzunum ve ağzını aldığımda direnmiyor. Dilimde Canavar'ın tadıyla Isabelle'in derinliklerine boşalıyorum ve göğsümde bir şeylerin yerine oturduğunu hissediyorum.

pürüzlü kenar düzeltildi. Bu *doğru* hissettiriyor, o kadar doğru ki ciğerlerimdeki nefesi .

En son birini bu iki insanı istediğim kadar çaresizce istediğimde, herkesten üstün tuttuğum kadın benden uzaklaşırken elimde bir yüzük kutusuyla diz çökmek zorunda kaldım. Böyle bir reddedilmeye daha dayanabilir miyim bilmiyorum.

Beast dikkatlice Isabelle'in ağzından çıkıyor ve bana yine o bakışı atıyor, olacakları vaat eden bakışı. Buna inanmak istiyorum. O kadar çaresizce istiyorum ki kendimi tutmayı unutuyorum. Isabelle'den rahatça ayrılıyorum ve boynunun arkasına bir öpücük konduruyorum. "Bizi memnun ettiniz."

Onu çözmeye çalışıyoruz ve Aurora'nın bakım için sakladıkları battaniyelerden birini çıkardığı kanepeye taşıyorum. Beast kucağımda Isabelle'in etrafına dolamama yardım ediyor ve sonra çok mutlu görünen ve pratik olarak mırıldayan Aurora'nın diğer tarafına geçiyor. Onun iyi olduğundan emin olduktan sonra tamamen Isabelle'e odaklanıyorum.

Biraz şaşkın ve sersemlemiş bir halde bana gülümsüyor. "Bu başka bir şeydi."

Aurora'ya baş aşağı bakmak için biraz döndüğünde vücudumun onu sabitlemesine izin vererek onu yakınımda tutuyorum. "*Sen* başka bir şeysin. ." Sanki şaşırmış gibi biraz gülüyor. "Her zaman böyle mi?"

"Olabilir." Bu bir yalan. Hiç böyle olmadı. Neredeyse yabancılarla seviştim ve arkadaşlarımla seviştim, ikisini de becerdim. Bu deneyimlerin hiçbiri az önce paylaştıklarımızın yanına bile yaklaşamaz. Duygusal yoğunluk her şeyi yeni zirvelere taşıdı. Beast gözüme çarpıyor ve kremaya girmiş bir kedi gibi görünüyor. Memnun ve biraz da tembel. Kahretsin, ama bu Isabelle'in vızılıtlı neşesi kadar seksi.

Aurora geriniyor ve dikkatlice ayağa kalkıyor. "Beni de dahil ettiğiniz için teşekkür ederim." Sırayla her birimizin ağzına hızlı öpücükler konduruyor ve sonra dönüp Isabelle'in elini tutup sıkıyor. "Senden hoşlanıyorum, Isabelle Belmonte."

"Ben de senden hoşlanıyorum." Isabelle'in kahkahası kıkırdamaya dönüşüyor. "Sadece seks olayını değil."

"Sadece seks şeyleri değil." Aurora gülümsüyor. "Üçünüzle de görüşürüz." Battaniyeyi, Beast'in daha önce elbisesini yere attığı yerin yanına bırakıyor ve çıplak bir şekilde özel odalara giden koridora doğru yürüyor. Çalışan bölümleri de arka tarafta, şüphesiz oraya doğru gidiyor. Adımlarındaki küçük salınımı fark etmeyen tek kişi de ben değilim. Malone'u Aurora'ya bakarken yakalıyorum ama gözlerinde nefret mi yoksa şehvet mi olduğunu anlayamadan arkasını dönüyor.

Isabelle kucağında biraz kıpırdıyor ve Beast yan tarafıma bastırana kadar yaklaşıyor ve Isabelle benim kucağımdan çok ikimizin kucağında oluyor. Sanki tam da istediği buymuş gibi mutlu bir iç çeker. "I-" Dudaklarını yalıyor. "Utanmanın bu kadar seksi olabileceğini bilmiyordum, derine itmeye çalışmak yerine oynayıp tadını çıkarılacak bir şey."

Beni öldürüyor. Parmağımın ucuyla çenesine dokunuyorum. Burada bir tür sınır koymam, bunun bizim için değil, sadece göstermelik olduğunu ona -her ikisine de- hatırlatmam gerekiyor. Bunu yapamam. Gerçek bu değil ve bu bizi nereye götürür bilmiyorum ama eğer ikisi de dürüst davranıyorsa, ben de deneyebilirim. "Rıza tek kuraldır, Isabelle. Geri kalan her şey pazarlığa açıktır. Utanç bile. *Özellikle utanç.*"

Eğildi ve çenemi öptü. "Teşekkür."

Bana ne için teşekkür ettiğini sormuyorum. Sadece ona sarılıyorum ve o da aynısını yaparken Beast'e yaslanıyorum, Isabelle'in sırtını okşarken onun eli benimkini okşuyor. Doğru hissettiriyor. Çok doğru.

Hâlâ etrafımızı görmezden gelecek kadar kendimi onlara kaptırmış değilim.

Bakımdan sonra insanlar dağılmaya başladı, kendi eğlencelerine geçtiler ya da içmeye devam etmek için salona yöneldiler. Ursa hariç. Aurora'dan sonra Malone da hızla ayrıldı ama Ursa baygın koltuğunda bir kraliçe gibi bekliyor. Alaric ayaklarının dibinde diz çöküyor ama Ursa onu görmezden geliyor, tüm dikkati bizim üzerimizdeymiş gibi görünüyor.

Bakışlarını odanın uzaklığında tutuyorum. Onunla şimdi konuşmak yaptıklarımızı baltalamaktan başka bir işe yaramaz. Eğer dalga geçilmeyecek kadar güçlüyse, tehditler savurarak ortalıkta dolaşamayacak kadar da güçlüyüz demektir. Bu tür bir kabadayılık zayıflık kokar ve Ursa bunu anlamayacak kadar akıllıdır.

İş bir bölge savaşına gelirse onu alabiliriz; Cordelia nispeten denenmemiş olsa bile, onu denemeyen insanların birleşik deneyimi bizi tutmak için fazlasıyla yeterli. Ayrıca, genişlemeyi düşünmüyoruz. Bölgeyi savunmak, sahiplenmekten çok daha kolaydır.

Ama savaşa girersek kaybedeceğimiz hayatlar olacak. Bir ay önce bırakıp gitmek insanlar, ama bu onların ölümünü engellemek için savaşmayacağım anlamına gelmiyor. Orsino'yu kurtaramadım. Ne kadar güçlü, ne kadar zeki, ne kadar acımasız olduğum önemli değildi. Kanseri bunların hiçbirini sikine takmıyor.

O yaşlı herifi özlüyorum. Onu *özlemeyeceğimi* hiç sanmıyorum. Bölgeye geri dönmek, onun evinde vakit geçirmek... Onu sürekli çok rahatsız edici olacak ama belki de her şey o kadar da kötü olmayacak. Belki de hatırlamak iyidir.

Belki bir gün bunun değerini anlayacak noktaya gelirim.

Her iki durumda da Ursa'nın bölgeyi ya da içindeki insanları mahvetmesine izin vermeyeceğim. Sessiz iletişimde hiçbir zaman o kadar iyi olmadım, ama bir orospu çocuğu gibi tehdit edebilirim ve ona gönderdiğim bakışa elimden gelen her türlü tehdidi koyarım.

Kaşlarını kaldırıyor ve sanki onu eğlendirmişim gibi genişçe gülümsüyor. Bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğuna karar vermeden önce, bayılma koltuğundan zarifçe kalkıyor, elbisesini düzeltiyor ve Alaric'e öyle bir şey söylüyor ki, Alaric ayağa kalkıp onu özel odalara doğru takip ediyor.

Uzun bir nefes veriyorum ve önemli olan iki kişiye yeniden odaklanıyorum. "Bu gece burada kalalım."

Beast bunun üzerine kaşlarını kaldırıyor ama ben başımı hafifçe sallıyorum. Sonunda omuz silkti. "Bana uyar."

Isabelle kucağıma uzanıyor, hala altuzaydan aklını kaçırmış durumda. "Sanırım bir gece için yeterince kötü oldum. Siz ikiniz neye karar verirsiniz bana uyar."

"Bir gece için yeterince kötü." Homurdanıyorum ve ayağa kalkıp onu kolayca kollarıma alıyorum. "Şimdi masum rolü oynamaya çalışma. Bu yükseklikten aşağı inersen bir sonraki iğrenç fikrin için yalvaracaksın." Beast ve ben onun fantezisini gerçekleştirmeyi kabul ederek bunu planlıyoruz.

"Muhtemelen." Gülüyor ve hatırlayabildiğimden daha uzun bir süredir ilk kez sesi tamamen sınırsız geliyor. Engelsiz.

Beast başını sallıyor ve salona doğru ilerliyor. Meg ya da Herkül'le temasa geçecek ve bize gece odalarından birinde yer ayırtacak. Normalde bu geceyi bitirmek için doğrudan daireme dönmeyi tercih ederdim ama Ursa yerini bildiğini ve bizi oraya götürebileceğini çoktan kanıtladı. Bu gece bunu deneyeceğini *sanmıyorum* ama Hades'in misafirperverliğiyle dalga geçmeyeceğini *biliyorum*. Yeraltı Dünyası'nın dışında bazı hoşgörüler olabilir, ama sadece bir aptal bu çatının altından Hades'i geçebilir.

On beş dakika sonra Beast kapıyı açıyor, böylece Isabelle hâlâ kollarımdayken içeri girebiliyorum. Bu odalarda hiç vakit geçirmediğim, kendi yatağımı tercih ediyordum ve birinin yanında uyuma fikri Isabelle'in yanında uyumayı çok fazla hatırlatıyordu,

ki bu artık bir seçenek değildi. Kulübün geri kalanıyla aynı gösterişsiz zenginlikle dekore edilmiş. Yatıştırıcı mavi ve beyazın tüm tonlarını barındıran bu odanın yatağı benim ve diğer iki kişinin sorunsuzca sığabileceği kadar genişti. Odanın diğer tarafında yerden tavana kadar uzanan üç dar pencere, şeffaf perdelerin arasından Carver Şehri'ni görmemizi sağlıyor. Köşede kuru bir bar ve küçük bir buzdolabı var.

İşe yarar.

Isabelle kollarımda kayıyor. Aşağı iniyor, uykulu, geviş getiriyor ve çok sevimli ve onu yatağa yatırmak olması gerekenden daha zor. İkimize de göz kırpmıyor. "Konuşmalıyız."

Bu işe başladığımızdan beri ilk kez, bunu gerçekten konuşma fikri bende odadan siktir olup gitme isteği uyandırmıyor. "Evet, sanırım yapmalıyız."

Beast köşedeki mini buzdolabına gidiyor ve elinde bir şişe suyla geri geliyor. İkimize de birer tane veriyor ve Isabelle'in yanındaki yatağa tırmanıyor. Sözlü bir bomba patlatmak için benim onun diğer tarafına yerleşmemi zar zor bekliyor. "İkinizi de istiyorum."

Bunu bekliyor olsam da, depoda da benzer bir şey söylemiş olsa da, yine de içkimi yudumlarken boğuluyorum. "Benimle taşak geçiyorsun." Benimle ilgili iddiasının sadece o sahnenin başka bir gölgesi olduğuna, gerçekten bir şey ifade etmediğine kendimi inandırmıştım. Gerçekten daha iyi bilmeliydim.

"Beni duydun." Önce bana sonra ona baktı. "Seçimlerle işim bitti prenses. Bunu daha önce denedik ve yüzümüzde patladı. Artık farklı bir şeyin zamanı geldi."

Isabelle çok ama çok durgunlaştı ama Beast'e bakmakla meşgul olduğum için onu düşünemiyorum. Sanki bu konuda seçim hakkı olan tek kişi kendisiymiş gibi

Bu durum? Onun seçim yapmasını istemediğine karar verdi, o kadar.
"Sen çok bencil bir pisliksin."

Canavar gözünü kırpmıyor. "Suçlu."

"Üçümüz için de bunun böyle olacağına karar veremezsiniz. Bu pazarlığın bir parçası değildi."

Omuz silkiyor. "Beni istemediğini söyle, üçümüzün bunu çözmeye çalışması fikri seni *biraz* olsun cezbetmiyor mu?"

"Seni istemiyorum. Üçümüz beni biraz bile cezbetmiyor." Piç sırtıyor. "Evet, şimdi biraz dürüstlikle tekrar dene."

Sözlerimi tekrarlamak için ağzımı açıyorum ama çıkmıyor. Ama, siktir et onu, o haklı. Onu *gerçekten* istiyorum. Geçen yıl, Beast'e olan nefretimin tamamen durumsal şeylere bağlı olduğunu açıkça ortaya koydu. Isabelle'in aşkı için, Orsino'nun iyiliği için yaptığımız rekabette. Bunlar olmadan, aslında adamı umursamıyorum. Daha çok, işi halletme becerisine, kurnaz zekasına, bir kot pantolonu nasıl doldurduğuna saygı duyuyorum.

Ama bu bile tamamen dürüstçe değil. *Dürüst* olmak gerekirse, ona olan nefretimin yarısının engellenmiş şehvetle, çözemediğim garip bir kıskançlıkla sarmalandığını itiraf edebilirim. Ona sahip olamıyordum, onu istediğim gerçeğiyle yüzleşemiyordum, bu yüzden ondan nefret etmek daha kolaydı.

Yani, evet, onu istiyorum. Belki onu hep istemişimdir ama bu onu doğru kişi yapmaz.

Üçümüze gelince.

Bunu düşünmek bile göğsümü ağrıtıyor. Isabelle'den uzaklaşmak beni neredeyse öldürüyordu. Neredeyse hiç hatırlamadığım haftalar oldu çünkü o ilişki bittikten sonra yürüyen bir ölüydüm. Kendimi toparlamam için gece Yeraltı Dünyası'na gitmem ve Tink'in sahnenin ortasında beni parçalaması gerekti.

O lanet olası delikten çıkmak altı ay daha sürdü.

Ona sahip olduktan ve kaybettikten sonra böyle olduysa, Beast'in bu deneyi her zaman başarısız olduğunda daha ne kadar kötü olacak? Ona aşık olacağım. Kendime karşı dürüst olursam, yolu yarılardım bile. Belki yarısından da fazla. Sunduğu bu lanet cennete sıırıslıklam aşık olacağım ve sonra o sıkıldığında ya da Isabelle ürktüğünde çekip gidecekler. Ve ben eskisinden daha kötü durumda kalacağım.

Sonunda kelimeleri bulduğumda sesim sert çıkıyor. "Asla işe yaramayacak."

Isabelle dönüp bana bakıyor, kocaman kahverengi gözleri umutla dolu. "Ama ya olursa?"

BÖLÜM 24

ISABELLE

T Bu da başka bir tuzak, başka bir akıl oyunu olmalı ama umurumda değil. Beast'in sunduğu şeyi ne kadar çok istediğim beni dehşete düşürüyor.

Üçümüz. Hiç ummadığım bir şey, o kadar doğru hissettiriyor ki ağlayabilirim.

Ama Gaeton ikna olmuş görünmüyor. Bir başkası onun yüz ifadesine bakıp bu sözleri söylediği için Beast'e kızgın olduğunu düşünebilir ama ben onu bundan daha iyi tanıyorum. O da en az benim kadar korkmuş durumda.

Dikkatlice dizlerimin üzerine çöküp onunla göz hizasına geliyorum. İçindeki belirsizliği kovmak için yapabileceğim bir şey olmasını tüm kalbimle diliyorum ama bu belirsizlik benim de göğsümde dönüp duruyor. Bu kararı vermekle, bu konuda ilerlemekle bir zamanlar her şeyden çok değer verdiğim tek şeyi kaybedeceğim. Bu iki adam tarafından sahiplenildiğim sürece özgür olamam. Çok baskınlar, çok korumacılar, ruhuma damgalarını vurmaya ve beni başkaları için mahvetmeye çok kararlılar. Eğer buna evet dersem, bir gün Carver City'den ayrılma umudumdan vazgeçmiş olacağım.

Gözlerimi kapatıyorum. Her neyse, bu sahte bir rüyaydı. Bunu kimseye itiraf edemesem de kendime itiraf etmek zorundayım. Ben Orsino Belmonte'nin kızıyım. Bu şehirden asla ayrılmayacaktım.

asla bölgenin sorumlulukları dışında bir hayatım olmayacaktı. Asla *normal* olamayacaktım.

Gözlerimi tekrar açtığımda, Gaeton'un kendini bize atmakla odayı olabildiğince çabuk terk etmek arasında kalmış gibi görüldüğünü görüyorum. Kendimden bu kadar emin değilken onu rahatlatacak bir gülümseme bulamıyorum. hâlâ bu kadar çok yanmış ve tuzlanmış toprak varken olmaz. "Beni affedemiyorsan sorun değil Gaeton. Bu..." Bunu dışarı çıkarmak çok zor. Onu serbest bırakmak istediğim son şey, bu da beni söyleyebileceğimden daha büyük bir ikiye bölme yapıyor. Sertçe alçalıyorum. "Yaptığının affedilemez olduğunu biliyorum."

Bir an için gerçekten fiziksel acı çekiyor gibi görünüyor. Yatak başlığına yaslanıyor. "Bu komik bir şekilde mantıklı. Eğer bir tanrı varsa, o herif şu anda bize kıcıyla gülüyordur." Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Suçlanacak tek kişi sen değilsin, Is- abelle. Hiçbir zaman tek suçlu sen olmadın."

"Ama-"

"Hayır." Başını sallıyor. "Daha önce haklıydın. O boktan durumu kabul ettik ve ikimiz de sana karşı dürüst olamadık. Beast'i bilmem ama ben sadece senin için yeterince iyi olmak istedim." Biraz gülüyor, sesi tırtıklı ve keskin. "Sana prenses diyor ama benim düşündüğüm şey de buydu. Sen bir prensestin ve eğer kendimi yeterince sıkıştırırsam, senin Beyaz Atlı Prens olabilirdim."

Son birkaç gündür tekrar tekrar değindiğimiz bir gerçek bu, ama onun bunu itiraf ettiğini duymak beni derinden sarsıyor. Dokunaklı bir el uzatıp göğsüne koyuyorum. "Fark ettin mi bilmiyorum ama ben beyaz atlı prens *istemiyorum*."

"Hayır, iki canavar istiyorsun." Kelimelerin hiçbir zehri yok.

Canavar yaklaşıyor, ikimize de tam olarak dokunmuyor. "Canavarlar, değer verdiğin şeyi korumak söz konusu olduğunda prenslerden daha etkilidir.

güvenli hakkında." Mavi gözleri parlıyor. "Yatakta karanlık oyunlar oynamakta da daha iyiler."

Gecenin anıları üzerime çökerken ürpermemi engelleyemiyorum. "Lanet gerçek bu."

Beast bakışlarındaki sıcaklığı dengelemek için çaba sarf ediyor gibi görünüyor. "Daha önce bir şeyleri kaçıırıyorduk. Birkaç şey. Hiçbirimiz ne istediğimiz konusunda dürüst değildik." Sonunda Gaeton'a bakıyor. "Ve hiçbirimiz ihtiyacımız olan her şeyi elde edemiyorduk. Üçgeni kapatmak bunu çözecektir."

Gaeton çoktan başını sallamaya başladı. "Sanki o kadar kolaymış gibi konuşuyorsun."

"Bu kadar kolay. Sana olan nefretimin engellenmiş bir şehvet olduğunu fark edememiş olabilirim ama geçmiş yirmi yılda kaldı." Beast elimi tutuyor, parmakları bileğimde oynuyor. "Ve Isabelle tek eşli bir ilişkide asla mutlu olamayacak. Yaratıcı olmak için ilk işaretimiz buydu ve birbirimizle yarışmaya bu kadar fark ederdik."

Geri çekiliyorum. Elimde değil. Beast beni bırakmayı seçtiğini hatırlatırcasına elimi gereğinden bir saniye daha uzun süre tutuyor. Battaniyeyi daha sıkı sarıyorum ama kalbimin etrafındaki bariyere çarpan olasılıklara karşı hiçbir şey yapmıyor. "Bu sahnenin bir uzantısı mı? Bir çeşit rol yapma oyunu mu?"

"Hayır." Beast başını sallıyor. Soğuk maskesini takmamış. Onun yerine neredeyse savunmasız görünüyor. "Alışılmadık bir çözüm belki ama bazılarının düşündüğü kadar da alışılmadık değil. İkinizi de istiyorum. Bu işi yapmamamız için tek bir neden bile yok."

Son birkaç gündür bu adamlara pek çok karanlık gerçeği itiraf ettim, ama nedense bu şimdiye kadarki en derin, en karanlık gerçek gibi geliyor. I

dudaklarımı yala. "Ben de ikinizi istiyorum. İkinizi de *seviyorum*. Hiç durmadım, geçen sefer bir şeyleri yakmamıza yardım ederken bile."

Gaeton hâlâ bize doğrudan bakmıyor. "Is- abelle ürkekleştğinde ne olacak? Ya da sen sıkılırsan? Tıpkı daha önce olduğu gibi dağılacak."

"Hayır, olmayacak. Daha önce olduğu gibi geleneksel bir ilişki kurmaya çalışmıyoruz." Beast öne doğru eğiliyor. "Daha önce olduğu gibi *yalan söylemiyoruz*. Bir şeyler yolunda gitmiyor, bunun hakkında konuşuyoruz ve düzeltmenin bir yolunu buluyoruz. Bazı rahatsız edici konuşmalar olacak ama bu ödenecek küçük bir bedel."

Gaeton kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Uh-huh. Peki ya uzun zamandır kayıp olan aşkın Carver Şehri'nde ortaya çıkarsa ne olacak? Bizi dünkü çöp gibi bırakıp kaçacak ve onunla birlikte Sabine Vadisi'ni geri alacaksın."

Canavar irkilir. Aslında *ürküyor*. "Cohen öldü. Neredeyse on yıldır ölü."

"Ya değilse?"

Araya girip bu soruyu rayından çıkarmalıyım ama nefesimi tutuyorum çünkü ben de bir cevap istiyorum. Beast'in eski sevgilisini biliyorum elbette. Beast'le tanışmak için buraya hiç gelmediğini ve bu kaybın onu hâlâ rahatsız ettiğini biliyorum. Adamın ortaya çıkabileceği ya da çıkarsa ne olacağı hiç aklıma gelmedi. "Bizim bilmediğimiz bir şey mi biliyorsun?"

"Hayır. Ama bu gereken bir soru." Beast'e sertçe bakıyor. "Biz onun ikinci tercihiyiz. Ya da ikinci ve üçüncü."

"Hayır, sen ikinci tercih değilsin. Ve ikiniz de *üçüncü* değilsiniz." Beast bu konuşmayı kapatmak ister gibi görünüyor ama sonunda iç geçiriyor. "Dokuz yıl önce olduğum kişi değilim. Cohen hâlâ hayattaysa bile aşık olduğum adam değil. O benim geçmişim."

Siz, ikiniz de benim geleceğimsiniz. Birlikte. Kimse diğerinden üstün değil."

Elimi tekrar onunkinin içine sokuyorum. Bu konuda konuşmak duymaktan daha kolay olamaz. Örnek olmaya çalışıyor ve Cohen'in bunu test etmek için ortaya çıkması fikri ne kadar hoşuma gitmese de Gaeton haklı. Sorulması gerekiyordu. "Bu yüzümüze patlayabilir."

"Olmayacak."

Beast nasıl bu kadar emin olabiliyor? Üç kişinin ihtiyaçlarını dengelemeye çalışmak kadar karmaşık bir ilişki bir yana, hiçbirimizin ilişkiler konusunda mükemmel bir geçmişi yok. "Bunu bilemezsin."

"Ve deneyene kadar işe yaramayacağını bilemezsin." Elim sıkıldı. "Benimle denemek mi?"

Bunu sorguluyor olabilirim ama tek bir cevabı var. Göğsümdeki ağırlıksızlık hissinde ve kafamdaki endorfin vızıltısında var. "Evet."

İkimiz de Gaeton'a bakıyoruz. Bu konuda birkaç dakika öncesine göre daha mutlu görünmüyor. "Eğer dener ve başarısız olursak, bunun bedelini tüm bölge ödeyecek."

"Başarısız olmayacağız." Beast'in sesi o kadar kendinden emin geliyor ki, kendime rağmen ikna oluyorum. Bir şeyi kafasına koyduğunda onu gördüm. İşler zorlaştı diye pes etmez. Bunu istiyor ve ben de istiyorum.

Gaeton onun için acı çekmeme neden olan o uzun iç çekişlerinden birini daha yapıyor. "Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine güvenmiyorum."

Kalbim göğsümde burkuluyor. Bir zamanlar buna güvenirdi, Beast'in sahip olduğu güvene o da sahip olurdu. Şimdi şüphe duymasının sebebi benim.

Eğer bunu yaparsak, kafasında canlandığı gibi koridorda ona doğru yürüdüğüm geleneksel beyaz bir düğün olmayacak. Evet demek onu bu gelecekte mahrum etmek demek.

Olmadığı sürece.

Eğer ilişkimiz konusunda *alışılmadık* davranacaksak, neden bunu evliliğimiz için de yapmayalım? Belki böyle bir evlilik tuzak gibi hissettirmez.

Kendimi biraz sarsıyorum. Bunu daha en başta zar zor kabul ettik. Bu kadar ileriye, *ikisiyle* de aynı koridorda yürüyebileceğim bir ana bakmak kötü bir fikir. Orada oturup sürekli bağlı olma düşüncesi karşısında normal paniğimin ortaya çıkmasını bekliyorum ama tek cevabım kalbimin kulaklarımdaki sabit atışı oluyor.

Beast çenesine dokunarak onları yüz yüze getirir. "Bana güveniyor musun?"

Gaeton tartışacakmış gibi geriliyor ama sonunda sarsak bir baş sallama hareketi yapıyor. "Evet. Sana güveniyorum."

"Gerçek hissedene kadar bizimle ilgileneceğime güvenin."

Talep ettiği şeyin kapsamı beni nefessiz bırakıyor. Ya da belki de ciğerlerimin sıkışmasına ve vücudumun titremesine neden olan umuttur. Gaeton sonunda tekrar başını salladığında, vücudumdaki her kemiğin rahatlayarak sıvılaştığını hissediyorum. Boştaki elimle onun elini tutuyorum ve o da bana belli belirsiz bir gülümseme veriyor. "Bunu bir öpücükle mühürlemenin yeterli olmayacağını biliyorsun."

"Sen ne istersen." Yine de öne eğildim ve onu sertçe öptüm. *Seni seviyorum. İkinizi de çok seviyorum.* Bunu söyledim. Bunu söylemeye devam edemem, zaten patlamaya hazır bir duruma benzin dökmem. Hepimizin orada olmasını bekleyemem. Benimle değil. Birbirimizle de. Sabırlı olmalı ve bu işi olurla bırakmalıyım ama göğsümdeki şişkinlik beni sahneden inerken hissettiğim kadar sarhoş hissettiriyor. "Ne istersen."

"Benim istediğim ikinizin de çıplak olması." Beast yataktan kalkıp soyunmaya başlıyor. Bunu kısa, ekonomik hareketlerle yapar.

baştan çıkarmak için tasarlanmamış ama yine de beni mest ediyor. O çok güzel. Yara izleri de dahil olmak üzere benim için *hep* güzeldi. Bunlar sadece onun gücünü, yaşadığı her şeye rağmen hayatta kalma isteğini gösteriyor. Bu kararlılığın bu ilişkiyi ilerletmeye odaklanacağını bilmek içimi ısıtıyor ve beni heyecanlandırıyor.

Gaeton'u dürtüyorum. "Onu duydun."

"Sadece manzaranın tadını çıkarıyorum," diye gürlüyor.

Beast pantolonunu çıkarıyor ve ben dilime batan piercingin hatırasıyla dudaklarımı yalamaktan kendimi alamıyorum. Gaeton bir kahkaha atıp yataktan kalkıyor ve bakışlarım çaresizce ona kayıyor. İri vücudu, kalın boynu ve kalçaları, göğsünü ve belini saran kıllar. Bu iki adam daha farklı olamazdı, ama onları o kadar çok istiyorum ki, neredeyse arzudan titriyorum.

Seçim yapmak zorunda olmadığım, ikisinin de benim olduğu ve benim de onların olduğu kavramı henüz tam olarak oturmadı. Belki daha sonra olur. Belki de önümüzdeki beş yılı diğer ayakkabının düşmesini bekleyerek geçireceğim. Her iki olasılık da başımı döndürüyor. Ama fark etmez. Bu gece niyetimizi belirtmenin bir yolu ve korkumun hepimizi engellemesine izin vermeyeceğim.

İki adam da yatağa geri tırmanırken battaniyenin düşmesine izin veriyorum. Bir yanım üçümüzün açlıktan ölmek üzere olan yaratıklar gibi birbirimizin üzerine düşmemizi bekliyor ama hiç de öyle olmuyor. Beast elini saçlarımın arasından geçirip enseme avuçluyor. Sonra aynısını Gaeton'a yapıyor. En ufak bir baskı ağzımı Gaeton'inkine doğru itiyor ve Beast'in buna rehberlik ettiği hissi, Gaeton'ın dudaklarının ayrılması ve dilinin benimkine doğru kayması kadar sarhoş edici. Tadı evim gibi. Bu adamların bana evim gibi *gelmeyeceğini* hiç sanmıyorum.

Canavar'ın boynumdaki elinin baskısı biraz hafifliyor ve o eğilip Gaeton'un ağzını alırken ben geri çekiliyorum. Öpüşmeleri geçici ve o kadar özlem dolu ki kendimi en kötü röntgenci gibi hissediyorum

tanıklık ettiğın için. Umurumda değil. Aralarında yükselen cinsel gerilimi içime çekiyorum, bu gece seçim yapmanın olmayacağı gerçeğinin tadını çıkarıyorum. *Hepsini* alacağız.

Sonra Beast beni öpüyor. Gaeton'la paylaştığı öpücüğün yakınından bile geçmiyor. Hayır, bu bana bedenimin ve ruhumun sahibinin kim olduğunu hatırlatması gibi bir şey. Başını kaldırdığında ona karşı titriyor, bir elimle onun kolunu, diğeriyle Gaeton'inkini kavriyorum. Beast alt dudağımı ısıriyor ve sonra Beast sırtıma doğru hareket edip ellerini Gaeton'ın göğsünde gezdirerek sikini kavrarken ben Gaeton'ı tekrar öpüyorum.

Konuşma yok, ama olması da gerekmiyor. Bunun için değil. Bu adamların arasında sıkışmak dünyanın en doğal şeyi gibi geliyor, bedenlerimiz birbirimize dokunma ihtiyacımızla karışıyor, arzumuzu bizi tamamen tüketmekle tehdit edene kadar körüklüyor.

Tehlike umurumda değil.

Yanmak istiyorum.

BÖLÜM 25

GAETON

W

Her dokunuşta, her öpücükte korkum azalıyor. Beast haklı. Haklı olmasından nefret ediyorum ama bu

Gerçek. Üçümüz *uyumluyuz*. Fiziksel olarak ve diğer açılardan. Güçlü yanlarımız birbirini tamamlıyor; üçümüz olunca kusurlarımız daha az belirgin oluyor. Nasıl çalıştığını anlamıyorum, sadece çalışmasına ihtiyacım var.

Beni tekrar yatağa yatırıyorlar, Isabelle karnımın üstüne, Beast de kalçalarımın arasına yerleşiyor. Isabelle onu öpmek için eğildiğinde ve eli tekrar aletimin etrafına dolandığında bile göğüslerini birbirine bastırmak ve meme uçlarını dillemek için eğildim. Bu duyularıma bir saldırı, ama mümkün olan en iyi şekilde. Hiç bitmesini istemiyorum.

Isabelle beni tekrar aşağı itiyor ve öpüyor, göğsüme doğru kıvranıyor, öyle ki Beast'in parmaklarının onun amında olduğuna dair hiçbir şüphem kalmıyor. Öpücüğe ara verip, "Ağzına ihtiyacım var. Lütfen."

Sanki kadını da benim kadar çaresiz olduğum bir şey için yalvarmak zorundaymış gibi. Onu vücudumdan yukarı sürüklüyorum ve sonra yüzüme oturması için kaldırıyorum. Kıcı şaplaktan dolayı hâlâ ağrıyor olmalı, çünkü onu kavradığımda biraz irkiliyor, ama keskin nefesi dışarıda bir inlemeye dönüşüyor. Bu acı baharatını seviyor ve ben de onun bunu sevmesine bayılıyorum. Dilimi amının üzerinde gezdiriyor, onun hissinin ve tadının tadını çıkarıyorum. Karanlık,

Vahşı yanım, Aurora'nın diğer kadının hiç nefes almasına gerek yokmuş gibi üzerine inmesinden sonra *benim* ağzım için yalvarmasını seviyor. Bu tam olarak kıskançlık değil. Sadece bu tür bir oyundan sonra artan bir sahiplenme. Aletimi o kadar sertleştiriyor ki, Beast'in ağzı etrafımda kapandığı anda boşalıyorum.

Beni emiyor, zevkten neredeyse bayılacaktım. Isabelle'e karşı homurdanıyorum ve hızımı artırıyorum, sanki onu dilimle becermenin Beast'in şu anda bana yaptığı yavaş oral seks üzerinde herhangi bir etkisi varmış gibi. Yavaş, sabit, ıslak sıcaklık ve her geri çekilişte dilinin sikimin alt tarafı boyunca sürüklenmesi. Kahretsin, bu çok iyi. Çok iyi.

Isabelle'in klitorisini sertçe emiyorum. İstedğimden daha sert. Bunu uzatmak, orgazm olup hıçkıra hıçkıra ağlayana kadar onu kızdırmak istedim ama kontrolümü kıyafetlerimle birlikte yerde bıraktım. Elleri yatağın başındaki duvara çarptı ve boşalırken yüzüme sürtünmeye başladı. Çok sert, çok hızlı. Bu onu uzun süre tatmin etmeyecek ama sorun değil.

Canavar kara bir atarak başını kaldırır. "Yakaladım seni."

"Kapa çenenini." Isabelle'e son bir kez yalattıktan sonra onu yüzümden kaldırıyorum. Onu yakalamak için oradaydı, kalçalarımın sarılmak için vücudumdan aşağı sürükledi. eli sikimi yumrukluyor ve beni amına doğru yönlendiriyor. Yavaşça sallanırken kalçalarını kavırıyor, hala hızlı ve kirli orgazmdan aşağı iniyor.

Beast yataktan kalkıyor ve gece standını karıştırıp kayganlaştırıcı şişesini buluyor. Tüm vücudum beklentiyle geriliyor. Bu, ihtiyacım olan şey bu.

Şüphe değil, gerçeklik değil, sadece biz.

Bacaklarımı açmaya zorluyor. "Yukarı." Kalçalarımı kaldırıyorum ve Beast altımda bir pil- alçak kaydırıyor ve sonra Isabelle'i ona yer açmak için biraz kaydırıyor. Beast bacaklarımı açarken hem ben hem de Isabelle kıpırdamadan duruyoruz.

Kayganlaştırıcı sürdükten sonra siki orada, yavaşça ama amansızca içime giriyor. Bu his karşısında nefesim kesiliyor ve Isabelle'in kalçalarını kavramama engel olamıyorum. "Siktir."

"Mmm." Yolun geri kalanını batırır ve küçük bir pompa verir. Isabelle'in göğüslerini avuçluyor ve sonra bir eliyle boğazını kavırıyor ve diğerini klitorisini okşamak için aşağı kaydırıyor. Pozisyon sırtını eğiyor ve sonra bana baktığını görebiliyorum ve kahretsin, bu adamın gözlerinde boğulurken üzerimden akan duygu dalgası yüzünden kalbim göğsümden dışarı fırlamak üzere.

Beast, Isabelle'in klitorisine küçük bir tokat atıyor. "Sür onu prenses."

Zıplıyor, inliyor ve sonra itaat ediyor, benim sikimden ve Beast'in yüzgeçlerinden kendi zevkini ararken kalçaları yumuşak bir ritim buluyor. O kadar iyi ki, ölebilirim. Ve sonra daha da iyi oluyor, çünkü Beast hareket etmeye başlıyor, Isabelle'in sikime binmesini neredeyse mükemmel bir şekilde taklit ederek kıcımlı beceriyor.

Beynim kısa devre yapıyor. Bir şeyler yapmam, hareket etmem, sadece almaktan fazlasını yapmam gerektiğini biliyorum ama bu çok iyi ve şu anda burada patlamamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Hiçbirimiz hızlı hareket etmiyoruz, sanki hepimiz bu anın mümkün olduğunca uzun sürmesini istediğimiz konusunda anlaşmışız gibi, zevkimiz sabit bir dalgada yükselirken bizi birbirimize bağlayan ipler daha sıkı ve daha sıkı.

Önce Isabelle uçuşuma yuvarlanıyor. Benim adıma, onun adına dönüşen bir çılgınlıkla geliyor. "*Gaeton*. Oh lanet olsun. *Canavar*." Amcığı sikimin etrafında kenetleniyor ve bu çok fazla. Kendi orgazmımı kovalayarak, Beast'in gözlerini tutarken bile onu kendimle doldurarak içine giriyorum.

Isabelle'i göğsüme yatırıyor ve ellerini iki yanımda birleştiriyor. Önceden iyi davranıyordu. Şimdi oynamıyor. Boğazımın arkasında hissettiğime yemin edebileceğim derin darbelerle beni kabaca beceriyor. Beni sanki onunmuşum gibi, her zaman onunmuşum gibi alıyor ve sınırlarımdan nerede olduğunu tam olarak biliyor ve onları aşmakla ilgili hiçbir endişesi yok.

Çok iyi hissettiriyor, sikim Isabelle'in içinde seğiriyor, her şeye rağmen sertleşiyor. İnliyor ve kıvranıyor ve sonra tekrar gidiyoruz, hepimizden daha büyük hissettiren bir şeye yakalandık. Duramıyorum. Hiç durmak istemiyorum. Bunu sonsuza dek istiyorum. O kadar çok istiyorum ki, beni mahvedebilir, ama gitmek için ne güzel bir yol. Isabelle'i hava almaya zorlanana kadar her şeyimle öpüyorum. "Seni affediyorum."

Kendini sikime bırakırken bile gözleri parlıyor. "Söz mü?"

"Söz veriyorum." Onu tekrar öpüyorum, yüzünü ellerimle çerçeveleyorum ve uzun zamandır göğsümde duran son öfke parçasını da yeniden serbest bırakıyorum, kendimi yüz kilo hafiflemiş hissediyorum.

Canavar küfrediyor ve sonra geliyor. Bir ay sonra Isabelle de onu takip ediyor, birleşik zevk beni de onlarla birlikte götürüyor. Yatağın üzerinde bir yığın halinde yatıyoruz, tek ses zor nefes alış verişlerimiz. Isabelle bıçaklıyor. "Sizce bir insan zevkten ölebilir mi?"

Beast sert bir kahkaha attı ve benden çekildi. "O eşiğin yakınında bile değiliz."

"Kendi adına konuş." Göğsüme sokuluyor, vücudu kemiksiz bir şekilde bana yaslanıyor. Bir kolumu ona doluyorum ve Beast'in banyoda kayboluşunu izliyorum. Birkaç dakika sonra geri dönüyor ve temizlenmek için acele etmiyoruz.

Kaşlarımı çatarak yatağa bakıyorum. "Bu gece burada kalacağımızı söylediğimi biliyorum ama fikrimi değiştirdim." Özellikle de gereken son bir söz, oynamamız gereken son bir fantezi varken. Beast unuttuğumu düşünebilir ama söz verdiğim şeyi yapmadan bu gecenin bitmesine izin vereceğimi sanmıyorum.

İki yıl önce o güneşli öğleden sonra Isabelle'in odasında yapmamız gereken şeyi yapıyorduk.

"Evet, anlaştık." Beast kıyafetlerini giyer, zaten ayaklarının üzerinde sabit durmaktadır. "Ben arabayı getireyim. On dakika içinde aşağıda buluşalım."

"Elbette." Giyinmem biraz daha uzun sürüyor, bacaklarım hâlâ halsiz hissediyor. Şifonyeri karıştırıp Yeraltı Dünyası'nın tüm gece odalarında ve oyun odalarının birçoğunda sakladığı kıyafetleri buluyorum. Eşyaların oyun sırasında yırtılma ya da başka bir şekilde mahvolma gibi bir alışkanlığı var, bu yüzden yedekleri mevcut. Elbette bir bedel karşılığında.

Bir çift tayt ve bir gömlek bulup Isabelle'e götürüyorum. "Al." Onu giydirmek dünyadaki en doğal şeymiş gibi geliyor ve bunu kendi başına yapabileceğini iddia etmesini beklesem de, buna pasif bir şekilde izin veriyor. Sonunda önünde diz çöküyorum, ama bu kez pozisyon daha önce olduğu gibi acıtmıyor. "Ciddiydim."

O güzel yüzünde büyük bir kırılganlıkla bana bakıyor. "Henüz yapmadıysan sorun değil. I-"

Ellerini tutuyorum. "Ciddiydim. Seni affediyorum." Tereddüt ediyorum. "Umarım sen de zaman içinde beni affedebilirsin. Pisliğin tekiydim."

Dudaklarını birbirine bastırıyor. "Seni uzun zaman önce affettim. Sanırım her tarafta yeterince pislik yaptık." Isabelle ellerimi tutuyor ve beni ayağa kaldırmasına izin veriyorum. Geçici bir gülümseme verdi. "Sence o haklı mı ve bu işi gerçekten yürütebilir miyiz?"

Kapıya bakıyorum. "Beast'in aklına koyduğu hiçbir şeye karşı bahse girmezdim. Eğer çalışabileceğimize karar verdiyse, haklı olma ihtimali çok yüksek."

"Onun haklı olmasını gerçekten istiyorum."

"Ben de istiyorum." Ellerini sıkıyorum ve kapıya doğru ilerliyorum. "Hadi eve gidelim."

Arabaya binip evime dönene kadar kafama dank etmedi. Burası uzun süre evimiz olmayacak. Uygun bölgeye geri dönüyoruz, er ya da geç, eğer hepimiz

sabah anlaşmaya vardık. Bir hafta daha belirsizliğe ve değişime hazırlandığımdan, bu durumun farkına varmam ayaklarımın altındaki zeminin biraz sarsılmasına neden oldu.

Park ederken Beast'e bakıyorum. "Bu plan aklına birkaç saat önce gelmedi ya."

"Hayır, ."

Ben de öyle düşünmüştüm. Kaşlarımı daha sert çatıyorum. "İstediğinin bu ne zaman karar verdin?"

Bana garip bir şekilde yumuşak bir gülümseme veriyor. Sert hatların altındaki adama alışmak biraz zaman alacak. Beast uzanıyor ve başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "Ağzını taşaklarıma dayadığın sıralarda. Ya da en azından o zaman sonunda kendime itiraf ettim."

Sırıtıyorum. değil. "Hoşuna gitti, değil mi?"

"Yaptığımı biliyorsun." Bana daha geniş bir gülümseme hediye etti. "Sikişmeye kendimizi kaptırdığımızda uçümüzün birlikte yaptığı her şeyi seviyorum. Bu yüzden hiçbirimizin seçim yapmasına gerek olmadığına karar verdim."

"Aynen böyle." Muhtemelen sinirlenmeliydim, ama daha çok onun cüretkârlığı karşısında hayrete düşüyorum. Bu herif istediği bir şeyi görüyor ve beni şaşkına çeviren bir yoğunlukla onun peşinden gidiyor. Gözünü diktiği şeylerden biri olacağımı hiç düşünmemiştim.

"Aynen böyle." Beni öpüyor, hızlı ve sahiplenici. "Eskiden senden nefret ederdim, ama nefret ve sevgi aynı madalyonun iki yüzüdür derler ya?" Uzaklaşmadan omuz silkiyor. "Doğruluk payı var."

Duyduklarıma inanmakta güçlük çekiyorum. Kalbim çok hızlı atıyor ve neredeyse onun sözlerinin kulaklarımda yarattığı uğultuyu bastırıyor. "Ne diyorsun lan sen?"

Ağzıma karşı sırtıyor. "Seni ve büyük aletini sevdiğimi söylüyorum, Gaeton Thibault. Isabelle için hissettiklerimle aynı şey değil,

ama her şey bizim gibi birbirine bağılı. Seni seviyorum ve seni tutuyorum."

"Bu hissetmek için çok hızlı."

Sonunda geri çekildi ve bana uzun uzun baktı. "Kendi duyguların için acele etme, ama bana ne hissettiğimi söyleyemezsin."

Başka biri olsa bir haftadan az bir süre seviştikten sonra aşktan bahsetmeye başlamak için kırılgan ya da gergin görünürdü ama Beast sadece... Beast. Ona bakıyorum. Bu başka biri değil ve bu durum *normal* kabul edilebilecek bir durum değil. Bu adamı neredeyse on yıldır tanıyorum ve diğer konularda olduğu gibi bu konuda da sinir bozucu bir şekilde haklı. Şimdi öfkem ve nefretim geçtiğine göre, göğsümde sevgiye benzer sıcak bir his var. Isabelle için hissettiklerimle aynı değil, çünkü güllerden çok dikenler var, ama de bu hissi kendime yakın tutuyorum. "Benim de seni sevdiğimi söylersem seninle yaşamak diye bir şey kalmayacak."

Beni tekrar öpüyor. "Kendimi beğenmiş olduğumda daha sert sevişirim. Bundan zevk almayı öğreneceksin."

"Çileden çıkarıyorsun." Bir kahkaha attım. "Mazoşist bir yanım olmalı, çünkü bundan büyük keyif alıyorum."

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Hadi yukarı çıkıp uyuyalım, Gaeton. İnce ayrıntıları çözmeye başlamadan önce birkaç günümüz daha olabilir diye düşünüyorum ve sabah senin o koca sakin için planlarım var."

"Henüz değil."

Sesini çıkarmıyor ama cevap veren Isabelle oluyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Hadi yukarı , sonra Beast'in itiraf etmesi gereken bir şey var."

Asansöre doğru yürürken kaşlarını çatıyor, ama kapı bizimle dünyanın geri kalanı arasında kapanana kadar sesini çıkarmıyor. Is-

Abelle kanepeye doğru ilerler ve üzerine t ner. "Tamam, dinliyorum. Ne itiraf etmek istiyorsun?"

"Isabelle'e fantezini anlat."

Ona sertçe bakar. "O yaptı."

"Dürüst olan değil." Kendimi beğenmiş sırtışıma engel olamıyorum. "Seni babanın masasında becermek istemesi sana biraz sıradan gelmedi mi?"

"Sen bahsettiğin için değil.."

"Bunu ben istedim." Beast bana uzun uzun baktı ve sonra Isabelle'e döndü. "Ama ikimiz de sizinle çıkarken bir gün seni ve Gaeton'u sevişirken yakaladım. Sen beni görmedin. O gördü." Yavaş bir nefes alır. "İkinizi de cezalandırmak istedim. İkinizi de becermek istedim." Dudaklarında küçük bir g l msemi beliriyor. "İhtiya larımla itiraf ettiğimden daha karmaşık olduğunun ilk göstergesi bu olmalıydı ama o zaman bu adımı atmaya hazır değildim. şimdi hazırım."

Beklenti tüm yorgunluğumu alıp götürüyor. Bu sahneyi oynayarak çiçeği burnunda  iftimizi başlatıyor olmamız çok doğru geliyor. "Ne diyorsun Rose? Ona fantezisini verelim mi?"

"Sanki onu reddetmek söz konusuymuş gibi." Başını sallamaya başladı bile. "Evet. Kesinlikle evet."

BÖLÜM 26

CANAVAR

Sabelle bana doğru yürüdü ve ellerini göğsümde gezdirdi. Saçları karmakarışık ve ruju . O benim için hiç bu kadar güzel olmamıştı. Eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Yapman gereken bazı görüşmeler olduğunu biliyorum."

Ben anlamıyorum, ama uyum sağlayıp başımı sallıyorum. "Siz ikiniz neden beni yatak odasında beklemiyorsunuz?" Uzaklaşmaya başladığında kalçalarını yakalıyorum. "Sana uslu durmanı söylememe gerek yok sanırım."

"Yapacağım." Güneşli gülümsemesi kahverengi gözlerindeki ifadeyi yalanlıyor. Omzunun üzerinden bizi yakından izleyen Gaeton'a bakıyor. "İkimiz de yapacağız. Değil mi Gaeton?"

"Elbette Rose." Rose'un geri çekilmesini bekliyor ve onu belinden yakalıyor. Sırıltısı kibirli ve tembelce. "Sadece çok uzun sürmesin, Beast. Sıkılırsak yazık olur."

Ses tonuma biraz çelik katıyorum. "Yapma."

"Evet, efendim." İtaat edecekmiş gibi görünmeye bile çalışmıyor ve ben buna bayılıyorum. Gaeton ve ben böyle değiliz. İkimiz de mükemmel itaatkâr oyunu oynamak için fazla baskınız ve ondan yayılan meydan okuma, bir sonraki şey için iştahımı kabartıyor. Bu gece birden fazla kez sevişmiş olmamız önemli değil. Bu *benim*

fantezi, ve bana tam da iki uzun yıl beklediğim gibi veriyorlar.

Yatak odasında kayboluyorlar, kapıyı en ufak bir aralık bırakıyorlar. Yanındaki duvara yaslanıp dinliyorum, sikim her saniye daha da sertleşiyor. Kıyafetlerini çıkarırken çıkardıkları yumuşak ses, yatağın üzerinde oturan Gaeton'a ait olması gereken ağır yük.

"Buraya gel Rose."

"Yapmamalıyız." Ayak sesleri ona doğru yöneldi. Keskin bir inhale. "*Gaeton*."

Onları duyabilmem için seslerini yükselttiklerinden hiç şüphem yok. Gözlerimi kapatıyorum. Kahretsin, bu ikisini seviyorum.

"Canavar, amını biraz okşamama aldırılmaz." Gaeton homurdanıyor. "için de sakıncası yok, değil mi Rose? Kötü olmayı seviyorsun."

"Belki." Nefesi kesiliyor. Adamın parmaklarını kızın içine soktuğunu ve ihtiyacını okşadığını şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyorum. İnliyor. "Gaeton?"

"Evet."

"Belki sen ..." Keskin bir nefes daha.

Alçak sesle ve sertçe gülüyor. "Dilime mi ihtiyacın var Rose? Sanırım o kadar da iyi olmak istemiyorsun. Sence Beast buraya geldiğinde yüzümün her yerinde olduğunu fark eder mi?" Rose'un cevap vermesini beklemiyor. "Senin de benim kadar umurunda olduğunu sanmıyorum. Gel buraya."

Küçük bir çığlık atıyor ve bir gümbürtü geliyor, dizleri yere çarpıyor. Kahretsin, ama adam dizlerinin üzerinde olmayı seviyor. Yavaşça sayıyorum, kızın nefes alış verişini zorlaştıkça ve adamın ağzının amının üzerinde çıkardığı batı sesleri odayı doldurdukça peltekleşiyorum.

Henüz değil.

Henüz değil.

Sanki Gaeton beni duyabiliyormuş gibi uzun uzun küfrediyor.

"Daha fazla bekleyemem. Sana ihtiyacım var Rose."

"Evet."

Değiştikçe daha fazla ses çıkıyor. Gaeton'un sesi şimdi daha derin, alçak ve ağır, tıpkı uçurumun kenarındayken gibi. "İşte . Sikimi al, küçük sürtük. Yavaşça sür beni. Eğer kötü olacaksak, her saniyesinden zevk alacağız."

Tıpkı iki yıl önceki o öğleden sonra olduğu gibi, onun sikine her inişinde amının ne kadar ıslandığını duyabiliyorum. Duvardan doğruluyorum. *Şimdi.*

Kapıyı tek bir parmak ucuyla iterek açmak geçmişe yürümek gibidir. Detaylar biraz farklıdır ama sahne aynıdır. Gaeton yatağında sırtüstü yatmış, barbar bir kral gibi yayılmış, Isabelle yavaş ve çökmekte olan vuruşlarla sikini okşamaktadır.

Önce beni görüyor ve tembelce sırtıyor. "Çok uzun sürdü."

Isabelle omzunun üzerinden bakar. "Üzgünüm Beast. Dayanmaya çalıştık."

Onlara uzun uzun bakıyorum. "Benden özür dilerken hâlâ onu becermiyor olsaydın sana inanabilirdim." Adamın üzerinden kalkmaya başladı ama ben başımı sertçe salladım. "Benim yüzümden durma prenses. Onun sikine çok mu ihtiyacın var? Al bakalım."

Isabelle kıpkırmızı kesiliyor ama itaat ediyor, beni izlerken bile Gaeton'la tembel tembel sevişmeye devam ediyor. Odayı yavaşça geçiyorum, bunu yaparken kıyafetlerimi çıkarıyorum. "İkinizle ne yapacağım ben?"

"Aklıma birkaç şey geliyor," diye gürlüyor Gaeton.

"Bencilce," diye mırıldanıyorum. Zihnimde binlerce olasılık dans ediyor, ama sonuçta bu gecenin gitmesi gereken tek bir yol var. Biz

alternatif versiyonları oynamak için dünya kadar vaktimiz var. "Isabelle söz konusu olduğunda hep bencildin."

"Beni suçlayabilir misin?" Ben yatağın etrafında dönüp komodine doğru ilerlerken ellerini kalçalarında gezdiriyor ve göğüslerini avuçluyor. "Ona bir bak."

Bakıyorum ama sadece ona değil. Mükemmel. Bu gece o kadar mükemmel ki, dayanamıyorum. Kayganlaştırıcıyı alıyorum ve Isabelle'in arkasındaki yatağa tırmanmak için hareket ediyorum, Gaeton'un yayılmış kalçalarının arasında diz çöküyorum. "Amcığı iyi hissettiriyor, değil mi?"

"Lanet olası cennet."

Parmağımı omurgasında gezdirip sırtının alt kısmında duruyorum. "Bu gece senin kışını alacağım prenses. İkimize de sahip olmaya hazır mısın?"

"*Evet.*" Boğazını temizliyor. "Evet, efendim. Evet, *efendim.*"

Elimi yukarı kaldırıp sırtının ortasına bastırıyorum ve onu Gaeton'un göğsüne doğru yönlendiriyorum. Kışına kayganlaştırıcı sürerken bakışlarını üzerimde tutuyorum. "Yarın, yaşam düzenlemelerine karar vereceğiz."

Gaeton bir kahkaha attı. "Bunu sabah konuşmak için bolca vaktimiz olacak."

"Evet." Isabelle'e bir parmağımı sokuyorum ve o sırtıyorum.

"Ama zamanımızın en az yarısını aile konutunda geçireceğiz." Koyu renk gözlerinde yavaş yavaş anlayış belirliyor. "Oldukça az par-bağları da ufukta görünüyor."

"Aynen öyle." Isabelle'in kalçasını sıkıyorum ve sikimi götüne doğru yönlendiriyorum. Bu konuda Gaeton kadar deneyimli değil, bu yüzden yavaş gidiyorum. İsteyeceğim son şey çok hızlı hareket edip onu incitmek. Gaeton da aynı şekilde düşünüyor olmalı, çünkü büyük ellerini vücudunun üzerinde gezdirmeye başladı bile. "Rahatla Rose. Bırak işi o yapsın."

"Koca sikini onun amından çıkarırsan daha kolay olabilir," diye homurdanarak içine bir santim daha soktum.

"Muhtemelen." Ama bunu yapmak için hiçbir çaba göstermez.

Biraz güldüm. "Isabelle?"

"Ben iyiyim." Geriye kayıyor, beni daha derine alıyor ve inliyor. "Gerçekten, gerçekten iyiyim."

"Bir dahaki sefere parti var prenses." Son santimini de içine sokuyorum ve yavaşça nefes veriyorum. "Bir dahaki sefere Tink'in senin için yaptığı sarı elbiseyi giy. Külot giyme. O küçük odaya geri dönmek ve Gaeton'u içinde bulmak istiyorum. Dil, parmak ya da sik umurumda değil."

Hıçkıra hıçkıra nefes alıyor. "Evet, efendim."

"O zaman seni becerecek." Dudaklarım kulağına değene ve göğsüm sırtına bastırana kadar eğildim. "Ve ben de izleyeceğim. Hatta kapıyı biraz açık bırakabilirim, böylece özellikle sessiz olmak zorunda kalırsın."

"Oh, Tanrım."

Gaeton'un elleri kalçalarımın doğru ilerliyor ve sıkıyor. "Ve tüm bu pisliklerle bir tur kibar konuşma yaptıktan sonra, o odaya geri döneceksin, eteğini kaldıracaksın ve Beast'in seni kanepeye doğru eğmesine izin vereceksin."

"Bir ileri bir geri," diye mırıldanıyorum.

Gaeton'un sözleri benimkiler biter bitmez başlıyor ve ikimiz de hareket etmeye başlıyoruz. Bir nefes tısladı. "Boşalmamız ne kadar sürer Rose? Birinin seni siklerimizden birinin üzerinde yakalaması ne kadar sürer?"

Isabelle inliyor ve kıvranıyor. "Ya ikisini de istersem?" "Açgözlü."

"Küçük sürtük." Gaeton omzunun üzerinden bana sırtlıyor ama onunki de benimki kadar acı veriyor. "Sanırım sikime binmen ve Beast'i baştan çıkarmak için yeterince iyi bir gösteri yapman gerekecek."

Hareketlerimi yavaş ve kontrollü tutmak ve ona çarpmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum, bu durumun arzusunu kovalıyorum

sözlerimizle yarattığımız fanteziyle birleşiyor. "Rujunu lekelemek istemezsin. O zaman herkes bilir."

Her nefeste dudaklarından hıçkırıklar dökülüyor. "Kıçım. Şimdi olduğun gibi kabul etmek zorundasın."

Gaeton küfrediyor ve elleri kalçalarımda kasılıyor, beni ona doğru sertçe çekiyor. Bu onun kıvranmasına ve ikimizin de etrafında kenetlenmesine neden oluyor, bu da onun tekrar küfretmesine neden oluyor. "Biri içeri girdiğinde ikimizin de sikini içine gömülü bulursa küçük bir sürtük değilmişsin gibi davranamazsın."

"Ben *senin* küçük fahişenim. İkinizin de." Uzanıp adamın yüzünü kavırıyor ve onu sertçe öpüyor. "Kim gelirse gelsin durmazdım. Durmaman için sana yalvarırdım."

Bu oynamayacağımız bir fantezi. Tam olarak böyle değil. Ama... Dikkatlice içinden çıkıyorum. "Gaeton."

Başını sallamaya başladı bile. "." Yataktan kalkıyor ve odadan dışarı çıkıyor. Isabelle arkasını dönüp beni öpüyor ve yatağa bastırmak için beni aşağı çekiyor.

Kollarımda titriyor. "İkiniz beni bir seks bağımlısına dönüştürüyorsunuz."

"Üzerinde çalışılacak bir sürü fantezi. Onlarla başa çıkmanın birçok yolu var." Ve bunu yapmak için yıllar, eğer yolum varsa. Yapacağım. Başarısız olmayı reddediyorum.

Gaeton yemek odasındaki sandalyelerden birini taşıyarak odaya geri döner. Bir süre düşündükten sonra sandalyeyi yatağın birkaç adım ötesine, tam kapının hizasına bırakır. "Buraya gel, Isabelle."

İtaat edebilmesi için ondan uzaklaşıyorum. Gaeton'un onu sikinin üzerine kaldırmasını izlemek bana inanılmaz bir zevk veriyor. *Benim, benim, benim*. Kollarını adamın boynuna doluyor ve ona sırtıyor. "Üzerimde bir elbise olsaydı bu daha gerçekçi olurdu."

"Bir dahaki sefere. Seni çıplak seviyorum." Beni öne doğru itti. "Kapıyı kapatmaya zahmet etme, Beast. Buradaki herkes onun kim olduğunu biliyor-

. Ne kadar da *muhtaç*."

Isabelle omzunun üzerinden bana alt dudağını ısırırken bile hareket etmeye başlıyor. "Yanıma çok uzun zaman oldu."

"Dediğim gibi. Muhtaç."

Daha fazla kayganlaştırıcı aldım. Gaeton'un sandalyeleri o kadar uzun ki sikimi Isabelle'in götüne sokmak için çömelmem gerekmiyor. Boynunun arkasını öpüyorum ve hareket etmeye başlıyorum. Gaeton da birkaç saniye sonra aynısını yapıyor, ikimiz de onu yavaşça, iyice beceriyoruz. Kulak memesini ısırıyorum ve sonra eğilip Gaeton'un ağzını yakalıyorum. Mükemmeldi. *Mükemmel*.

Gaeton dudaklarıma doğru kıkırdıyor, sesi gergin. "Belki Aurora'yı da o partilerden birine davet ederiz. Gerçi Tanrı biliyor ya, eline geçen ilk fırsatta dilini senin amına sokacaktır."

Isabelle hızını artırıyor, ikimizin de sikine biniyor. "Evet."

"Çok doyumsuz. İkinizi de odanıza geri götürmemiz gerekecek. Aksi takdirde elini barın yanında elbisene sokacaktır."

Ağzımı Isabelle'in ensesinde gezdiriyorum. "Bana söylediklerini ona da söyle prenses." Kalçasına uzanıyorum ve o bizi sikerken klitorisini okşuyorum. Isabelle'in yalvarışlarının peşinden gitmesine izin vererek zar zor hareket ediyorum. "Ona en yeni fantezini anlat."

Arkasına yaslanıp ikimizi de daha derine bastırıyor ve Gaeton'un ellerini göğüslerine götürüyor. "Aurora'nın sikine binişini izlemek istiyorum."

"*Siktir*," diye nefes alıyor.

"İstiyorum..." Nefesi kesiliyor ve vuruşları da öyle. "Sen onu becerirken ben de onun amını yemek istiyorum, ikinizden biri içimdeyken onun ağzını içime almak istiyorum. Ya da ikiniz birden. Siz birbirinizi sikerken onun da beni diliyle sikmesini. Daha fazla sevişemeyene kadar tekrar tekrar eş değiştirmek. İstiyorum ..."

"Bir seks partisi," diye kulağına nefes veriyorum.

"Evet," diye hıçkırıyor. Ve sonra geliyor. Etrafımızda o kadar sert kenetleniyor ki Gaeton küfrediyor ve onu kenardan takip ederek içine girmeye başlıyor. Ben de aynısını yapmadan önce zar zor geri çekiliyorum, sırtına büyük fiskiyelele geliyorum.

Gaeton bana bakıyor, yüz ifadesi kamyon çarpmış gibi şaşkın. "Bunu gerçekten yapıyoruz."

"Evet. Gerçekten öyleyiz." Isabelle'in ayağı kalkmasına yardım ediyorum ve sonra aynı şeyi Gaeton'a da yaparak bizi banyosuna götürüyorum. Sersemlemiş bir halde duş alıyoruz, benim üzerimde olduğu kadar onların üzerinde de ağır bir yük varmış gibi görünüyor.

Diğer ikisi hemen Gaeton'un yatağında uykuya dalıyor, ama ben birkaç dakika daha dayanıyorum, bu memnuniyet duygusunun tadını çıkarıyorum. Sevinç. Sonsuza dek mutlu olacağımı hiç düşünmemiştim. Sabine Vadisi'nde işler bu kadar sarpa sarmadan önce bile böyle bir şeyin var olduğuna inandığımdan emin değilim. Isabelle ve Gaeton'a bakıyorum. Dünyada en çok sevdiğim insanı bir kez hayal kırıklığına uğratmış olabilirim ama bunu bir daha yapmayacağımdan eminim. Geleceğimizin güvende olduğundan emin olmak için kimi ortadan kaldırmam gerektiği önemli değil. Bunu seve seve yapacağım.

Yarın.

Bu gece hayaller, neşe ve *aşk* için.

BÖLÜM 27

ISABELLE

yatak odasının kapısının şiddetli bir gürültüyle açılmasıyla uyandım. Beast ve Gaeton çoktan hareket etmeye başlamışlardı.

ne haltlar anlamaya çalışıyorum. Hiçbir şey fark etmiyor. Tanıdık bir ses "Kıyırdamayın. Sizi vurmaktan gerçekten nefret ediyorum ama vuracağım."

Gaeton'un kolunu yolumdan çekip . "Muriel?"

Baldızım kapının girişinde duruyor, güçlü ellerinde kolayca tuttuğu bir tabanca var. Uzun siyah saçlarını yüzünden geriye doğru toplamış, üzerinde en sevdiği elbiselerinden birini giymiş, üzerinde kedi yavruları olan, kıvrımlı, Dominikli bir kadın; bir papatya kadar taze görünüyor. Her iki yanında da silahlı üç adam var. Tekrar göz kırpiyorum. "Kız kardeşlerime her şeyi hallettiğimi söyledim."

"Cordelia aksini düşünüyor." Üçümüzün bulunduğu yatağa doğru kaşlarını kaldırdı. "Kalkın. Giyinin. Şimdi."

"Hayır."

"Seni harekete geçirmek için gerçekten tehditlere başvurmamız mı gerekiyor, Isabelle?" Muriel iç geçirir. "Bu adamlardan birini ya da birden vurma iznim var. Seni bunu yapacağıma ikna etmek için şarkı söyleyip dans etmeyi bırakalım mı?"

Yapacağını zaten biliyorum. Cordelia zor kararlar verecek ve yapılması gerekeni yapacak ama günün sonunda bunun için biraz suçluluk hissedebilir. Muriel hissetmeyecek. Yıllardır Gaeton ve Beast ile çalışmış olması önemli değil. Ona verilen emirler var ve tetiği çekecek, ellerindeki kanı temizleyecek ve kız kardeşime raporunu ve bir öpücük vermek için geri dönecek.

"bile geçirme," diye gürlüyor Gaeton.

Zaten hareket ediyorum, dikkatlice yatağın kenarına sürünüyorum ve ayaklarıma tırmanıyorum. Çıplağım ama utangaç davranmak bu noktada beni sadece mayınlar. Yengeme bakarken, arkasındaki altı erkeğin de bana değil, erkeklere odaklandığını fark etmiyorum. Tekrar yatağa bakıyorum. İkisi de odanın içinde bana doğru savaşımaya hazır gibi görünüyorlardı. "Dün gece anlaştığımız şey için seni tutuyorum. Bu akşam yemeğe gel. Hâlâ halletmemiz gereken yaşam düzenlemelerimiz var."

Muriel . "Cordelia buna bayılacak." Onu görmezden geliyorum. "Söz ver bana."

Önce Beast başını sallar. "Orada olacağız."

"Evet." Gaeton hâlâ gözlerini dikmiş, kendisine doğrultulmuş silahlara bakıyor. "Bunu bir randevu olarak düşün."

Yeterli olmalı. Zamanımızın kısılmasından nefret ediyorum ama eğer herkes dün gece söylediklerinde ciddiye, sonsuza dek namlunun ucundayız demektir. Ve *sonsuz* dek demek, eninde sonunda kız kardeşlerimle uğraşmak zorundayız demek.

Dün gecedan kalma tişörtümü ve taytımı giyiyorum. Burada sahip olduğum tek ayakkabı gülünç derecede uzun topuklular, ama yine de onları giyiyorum. Çocuklara veda öpücüğü vermek istiyorum ama Muriel kolumdan tutup beni kapıya doğru sürüklerken neredeyse ayaklarımdan çekecek.

Her ne kadar onu yere vurmak istesem de, tartışmalarımı kız kardeşlerime saklıyorum. Muriel buraya tek başına gelmezdi ve lanet , keşke

Cordelia bu işi halletmeme izin verecek kadar bana güveniyordu.

Adamlar peşimizden apartmandan çıktılar, üçü önde, üçü arkada yerlerini aldılar. Bir SUV'un arkasına binene kadar bir daha konuşmuyorum, şimdi iki aynı araç tarafından kuşatılmış durumdayız.

"Gitmek için daha iyi bir yol vardı

bu konuda."

"Belki." Omuz silkiyor. "Demek anladık, değil mi?" "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun."

Kuru bir kahkaha atıyor. "Cordelia sizi kırk sekiz saat önce aynı koşullar altında arasaydı, arkanıza yaslanıp işleri yoluna koymasını bekler miydiniz? Yoksa onun yaptığığın aynısını mı yapardınız?"

Kız kardeşime her şeyi halledeceği ve halledemediği durumlarda da iletişim kuracağı konusunda güvenirdim. Çünkü Cordelia da tıpkı benim gibi yetişkin bir insan ve çeşitli durumlarda kendini idare edebilecek kapasiteye fazlasıyla sahip. *Tıpkı benim gibi.* Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturmaya başlıyorum ama bu somurtmak gibi geliyor. "Her şey kontrolüm altında."

"Güzel. Bunu ona söyle." İç çekerek koltuğa yaslanıyor. "Geçen hafta onunla uğraşmak çok zordu ve bu *senin* hatan. Bunu sen düzelt."

Beni Yeraltı Dünyası'na gönderen *Cordelia*'ydı. için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Muriel'i kendi tarafıma çekemeyeceğim. Cordelia'yı destekliyor ve eğer anlaşmazlığa düşerlerse bunu kapalı kapılar ardında yapıyorlar. Onları hiçbir zaman birleşik bir cepheden başka bir şey olarak görmedim ve bu durum için de görmeyeceğimden eminim.

Bölgemize, babamın evine dönüş yolunu sessizlik içinde bitiriyoruz. Mülkü dış dünyadan koruyan kapılardan geçerken nefesim kesiliyor. Bir zamanlar bu alan bir tren garıydı, ancak şirket battı ve babam burayı üç satın aldı. Yıllar ve küçük bir servet aldı

Carver Şehri'nin kenarındaki kendi küçük kalesine döñüştürmek için, ama şimdi tam olarak öyle. Kalın duvarlar ana evi ve yarım düzine diğler binayı çevreliyor; bunların arasında adamları için barakalar ve Sienna için bir laboratuvar da var. Temelde askeri bir üs olmasına rağmen, ev tam bir hoşgörü çalışması. Tam olarak Viktorya dönemine ait değil, ancak binanın çizgilerinde ve eğimlerinde bu etkiyi görebilirsiniz.

Babam iyi bir ilk izlenimi her zaman takdir etmiştir.

Gözlerimi yarım saniyeliğine kapatıyorum, kontrol etmeye çalışıyorum. Keşke Gae- ton ve Beast de burada olsaydı, ama bu kendi başıma yapmam gereken bir şey. Kendimi toparladığımda arabadan inmiş ve ön kapıya çıkan geniş taş merdivenin önünde durmuştuk. Muriel benim hızıma ayak uyduruyor ve kız kardeşime yaklaştıkça içinde bir şeylerin nasıl gevşediğini fark etmemek imkânsız.

Cordelia, Cordelia olduğu için bizimle fuayede buluşmadı. Beni çalışma odasında onu aramaya zorluyor. Yorulmuştum. Ayaklarım ağrıyor. *Bütün vücudum* ağrıyor. Yapmak istediğim son şey ablamla bir tur atmak.

Kapıdan içeri girdim ve kısa bir süre durdum. Kız kardeşlerimin ikisi *de* buradaydı. Çünkü tabii ki buradalar.

Muriel yanımdan geçip Cordelia'ya bir öpücük vermek için duraklıyor ve çalışma odasının diğler tarafındaki cumbalı pencerenin bir yanında her zamanki pozisyonunu alıyor. Sienna güvertenin yan tarafındaki küçük kanepeye uzanmış, daha önce hiç duymadığım ileri bir bilimsel teoriyle ilgili bir kitabı karnına doğru açmış, gayri resmi bir oturma odasında oturuyor. Bana bir parmak yapıyor. Cordelia odanın ortasındaki büyük masaya yaslanmış, sanki savaşa girmeye hazırmış gibi gergin.

Bana şöyle bir baktı. "Yürüyorsun. Yürüyeceğinden emin değildim."

kadar yeter. "Her şey kontrolüm altındaydı."

"Yaptın mı?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Seni onlarla *konusman* için gönderdim ve bir sonraki haberde seni Gaeton'un yatağında buldum, bariz bir şekilde becerilmiştin. Hiçbir şeyi kontrol altında tuttuğunu sanmıyorum. Bence bir fırsat gördüler ve onu değerlendirdiler, sen de buna uymaktan başka bir şey yapamayacak kadar suçlu hissettin."

Kız kardeşimi seviyorum. Gerçekten seviyorum. Onun için kurşun bile yerim. Ama bazen o koca kafasına biraz mantık girene kadar onu sarsmak istiyorum. Ona uzun uzun bakıyorum. "Oh, bitirdin mi? Orada olmamana rağmen *bana* neler hissettiğimi ve neler olduğunu anlatmandan gerçekten keyif alıyordum."

"Bana karşı tavır alma, Izzy. Pozisyonlarımız ters olsaydı sen de aynı kararı verirdin."

Muriel'e bir bakış attım. "Komik, karın da arabada aynı şeyi söyledi. İkiniz de yanıyorsunuz. Yardıma ihtiyacın olduğunda bana söyleyeceğine güvenirdim."

"Böyle bir hata yapmayı göze alamazdım." Parmaklarını uzun siyah saçlarında gezdiriyor ve kısa bir süre tuttuktan sonra . Cordelia bir zamanlar stresle kendi saçlarını yolarak başa çıkmaya çalışıyordu ama yıllar süren terapiler ona daha sağlıklı başa çıkma mekanizmaları kazandırdı. Ellerini zorla indiriyor gibi görünüyor. Muriel arkasından yaklaşarak ellerini nazıkçe sıkıyor. Cordelia karısına yaslanır ama bu rahatlığı kabul etmesi onun daha az öfkeli görünmesini sağlamaz. "Onu daha yeni kaybettik. Seni kaybedemem."

Aynen böyle, öfkem içimden akıp gidiyor. Babamızı kaybettiğimiz için hepimizin kafası bu kadar karışırken ona bu konuda nasıl kızabilirim? Kısa cevap: Kızamam. Ben masanın etrafından dolanıp Cordelia'yı kucaklamak için çekerken Muriel yoldan çekiliyor. "Ben iyiyim. Ben buradayım. Hiçbir zaman tehlikede değildim." En azından fiziksel olarak. Kalbim konusunda jüri hâlâ kararını vermedi.

"Onları kendim öldürürdüm," diye mırıldanıyor ve bana oksijen almakta zorlanmama neden olacak kadar sıkı sarılıyor. "Onları sevmiş olması da umurumda değil. Eğer sana zarar verirlerse, onları yavaşça öldürürdüm."

Sırtını sıvazlıyorum. "Öldürmene gerek yok. Ben buradayım. Güvendeyim." Arkama yaslanıp ona bakıyorum. "*Güvendeyim.*"

"Güvendesin," diye kabul etti sonunda.

Sienna kanepeden, "Çok iyi becerildim," diye sesleniyor.

Cordelia gözlerini kısar. "Onunla görüşüğünü bana söylemediğin için hâlâ kızgınım." Bakışlarını bana çevirdi. "Ve benim değil de *onun* telefonlarına cevap verdiğin için."

Omuz silktim. "Bilim içindi."

"Aşkına-" Kanepeye doğru yürüyor ve Sienna'nın ayaklarının yanındaki mindere çöküyor. "Siz ikiniz tansiyonum için çok kötüsünüz."

"Dünya çapında küçük kız kardeşlerin rolü." Sienna biraz doğruluyor, koyu renk gözleri parlıyor. "Algoritmamın sonuçlarını öğrenmek ister misin? Sana e-posta atacaktım ama Cordelia seni buraya getirtti, bu yüzden bu çok daha basit. Gerçekten büyüleyici."

Eğer gitmesine izin verirsem, saatlerce bu ofisten çıkamayız. Elimi kaldırıyorum. "Algoritmaya ihtiyacım yok. I-"

Sienna benim yerime, "İkisini de seç," diye bitiriyor. Şaşkın bakışlarım karşısında Noel sabahındaki bir çocuk gibi sırtıyor. "Söyleyeceğin şey bu, değil mi? Küçük, lezzetli bir üçlü olacağınızı mı?"

"I ..." Ona belli belirsiz bir hareket yaptım. "Nasıl.."

"Sana söylemiştim." O kadar kendini beğenmiş görünüyor ki yüzüne bir yastıkla vurmak istiyorum. "Bilim ve matematik ve biraz da incelik."

Sormamalıyım. Gerçekten sormamalıyım. "Algoritman ikisini de seçeceğimi mi söyledi?"

"Hayır, saçmalama. Bu olası bir sonuç değildi." Bunu elinin tersiyle itiyor. "Ama bilgileri her çalıştırdığımda biraz farklı çıktı ve hangi ince ayarları yaparsam yapayım, yüzdeler şaşırtıcı derecede yakındı. Ya yaptığım işte bir sorun var -ki bu pek olası değil, ama bu ihtimali de göz ardı edemem- ya da en iyi karar *her ikisi de*." Gözlerini orta mesafeye dikeyor. "Bileşenlerin doğru bir şekilde birden fazla ortağa izin vermesi için daha fazla bilgiye ihtiyacım var."

"Beni korkutuyorsun."

Sırıtır. "Teşekkür."

Cordelia gözlerini kısar. "İkisini de seçiyorsun."

"Evet." Yavaş bir nefes alıyorum. "İşler daha önce olduğu gibi yürümedi ve bunun bir nedeni var. Bence artık yürüyebilir."

"Eğer yanıyorsanız, tüm bölgeyi riske atmış olursunuz."

Bunu biliyorum. Tüm bölgeyi ve tüm kalbimi. Sertçe yutkunuyorum. "Yanılmıyorum."

Uzun bir süre beni düşündü ve sonra iç geçirdi. "Bu sabahdan sonra işler biraz garipleşecek." Cordelia çenesini kaldırdı. "Özür dilemiyorum."

Sienna kitabını eline alırken, "Kimsenin senden bunu beklediğini sanmıyorum," diyor. "Hepimiz daha iyi biliyoruz."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Hmmm?" Bir sayfa çeviriyor.

Cordelia Muriel'e bakar ama karısı sanki evrenin gizemlerini barındırıyormuş gibi tavanı incelemektedir. "Hepiniz pisliksiniz."

Boğazımı temizliyorum. "Bu akşam yemeğe geliyorlar, sonra da kalacaklar." Aslında, yaşam düzenlemeleri için planın ne olduğunu bilmiyorum, ancak burada ana evde kalıcı bir süitim var, bu yüzden Beast'in dün gece söylediği gibi, muhtemelen zamanımızın yarısını burada geçireceğiz. Ya da ben

Sanırım adamlarla konuşup ne düşündüklerini öğreneceğim. Çünkü artık iletişim halindeyiz ve bu da hepimizin bir fikri olduğu ve her bir komplikasyon üzerinde çalışacağımız anlamına geliyor. Bu düşünce başımı döndürüyor. *Bu işi gerçekten başarabiliriz.*

Cordelia tartışmak ister gibi görünür ama sonunda iç çeker. "Onları buraya getirmekte iyi iş çıkardın demeyeceğim, çünkü bence maliyeti çok yüksekti."

"Mutluluğumun bedeli mi?"

"Mutlu olup olmayacağını bilmiyorsun. Bu çok yeni."

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum. "Üçümüz birbirimizi neredeyse on yıldır tanıyoruz. Onlarla *iki yıl* boyunca ayrı ayrı çıktım. Bir sürü temelimiz var ve bunların hiçbirisi *yeni* değil."

"Peki," diye . "Sikime taktığım için beni affet."

"Kendini affedilmiş say," diye karşılık veriyorum. Ağzımı açıyorum ve sonra bir kahkaha patlatıyorum. "Bu çok saçma bir kavga."

"Sadece gülünç olduğun için," diye homurdanır. Cordelia bir el sallıyor. "Eğer yemeğe geliyorlarsa, bunu bir olay haline getireceğiz. Bir açıklama."

Dün gece yaptığımız *açıklamayı* düşününce yüzümün kızarmasını *engellemem* gerekiyor. "Bunu sana bırakıyorum."

"Git biraz kestir ve kafanı topla. Bu gece en iyi oyununu oynamanı istiyorum, Izzy."

" bilin."

Ancak odama çıkıp ödünç aldığım kıyafetlerimi çıkardığımda, bu kısa süreli zorunlu ayrılığın erkeklerle soğuk mantığın yerleşmesi için yeterli olup olmayacağını merak etme şansım oluyor. Hepimiz çıplakken ve sevişirken üçlü bir anlaşmaya varmak kolay. Günün soğuk ışığına dayanabilecek mi?

Duşumu açtım ve odama geri döndüm. Telefonumu Gaeton'da bıraktığımı ancak o zaman fark ettim. Onları aramamın hiçbir yolu yok,

Hala bunu istediklerine, hala beni istediklerine dair kendimi rahatlatmanın bir yolu yok.

Eğer ortaya çıkarlarsa, şüphelerim olduğu için kendimi en büyük pislik gibi hissedeceğim. Onlara güvenmeliyim, hepimizin hissettiğini bildiğim bağına güvenmeliyim.

Ama gölgelerin kenarlarda gezinmesine engel olamıyorum, tüm bunların bana verdiğim zararı ödetmek için bir intikam oyunu olduğunu fısıldıyorlar.

BÖLÜM 28

CANAVAR

Bu eve tekrar girmek garip hissettiriyor. İşler planlandığı gibi giderse, bu sefer bu evde olmayacağımızı bilmek garip.

kalıcı bir şekilde ayrılmak. Gaeton'a bakıyorum, ama kibirli sırtışı yerinde duruyor. Bu bana her şeyi anlatıyor. Rahat değil ve bunun nasıl sonuçlanacağından emin değil. Birlikte olmak istediğimizi söylemek iyi hoş da, Cordelia bu fikre sıcak bakmadığını söylerse...

O zaman iki seçeneğimiz kalıyor. Isabelle'i alıp kaçmak, kalan ailesinden koparmak. Ya da temelli çekip gitmek.

Bu iki lanet seçenekten de nefret ediyorum, bu yüzden kimsenin zor bir seçim yapmak zorunda kalmamasını sağlamaya yatırım yapıyorum. Gaeton'un kolunu okşuyorum. "Sakin ol."

"Lanet bir kaya gibi sabit."

Biz oraya varmadan kapı açılıyor ve Si- enna Belmonte'nin bize sırttığını görünce neredeyse bir adım kaçırıyorum. *Bu* ifade hiçbir zaman iyi bir anlama gelmez. Geride duruyor ve kapıyı ardına kadar açıyor. "İçeri gelin, içeri gelin. Neredeyse geç kaldınız."

Gaeton'la bakışıyoruz ve kapıdan içeri giriyoruz. Ev neredeyse bir ay önceki aynı görünüyor, bu bana garip geliyor. Orsino'nun bu dünyadan göçmesinin daha fazla fiziksel sonucu olmalıydı. Burada daha fazla kanıt olmalı. Bu

Cordelia'nın şu anda öncelikleri yeniden dekore etmek değil.

Sienna koridorda adım adım ilerliyor ve bizi geride kalmamak için hızımızı arttırmak zorunda bırakıyor. Omzunun üzerinden o rahatsız edici sırtışılarından birini daha atıyor. "Bunu söylememe gerek olduğunu sanmıyorum ama ben açıkça belirtilmiş eylem ve sonuçların hayranıyım. Bu nedenle," Yavaşlıyor. "Eğer kız kardeşime zarar verirsen, seni laboratuvarıma götürür ve karşıya geçmene izin vermeden önce ölümü sağlarım. Çok iyiyimdir ve bunun çok uzun sürmesini sağlayabilirim. Birbirimizi anlıyor muyuz?"

Blöf yapmıyor. Sienna blöf yapamaz. Bakışlarını tutuyorum. "Isabelle'e zarar vermeyeceğiz."

"O zaman sanırım bu konuda hiç gerek kalmayacak, değil mi?"

Bizi ailenin her gün kullandığı özel yemek odasına geri götürmesini bekliyorum. Sienna bunun yerine bizi eğlence için tasarlanmış geniş koridora götürüyor. Ziyafet odasına. Bunun başka bir tarifi yok. Orsino, durum gerektirdiğinde nasıl şov yapacağını biliyordu ve masanın büyüklüğünden odanın duvarlarında asılı tablolara kadar yemek odasıyla ilgili her şey etkilemek için tasarlanmıştı. Masa yirmi kişinin rahatlıkla sığabileceğı kadar büyük ve biz kapıdan içeri girdiğimizde yarısı dolmuştu bile.

Cordelia masanın başında oturmakta, Muriel de onun omzunda durmaktadır. Muriel odadaki herkesi öyle bir dikkatle izliyor ki, eğer biri çizgiyi aşarsa önce saldırıp sonra soru soracağını söylüyor. Sienna, Cordelia'nın sağındaki sandalyeye oturuyor, onun diğer tarafındaki koltukta ise iri yarı, siyah saçlı bir adam oturuyor. David. Diğer yanında oturan ve tanımadığım bir adamla sohbet ediyor, sanki bu normal bir akşam yemeğıymiş gibi. David'in her zaman böyle bir yeteneğı olmuştur, eğer normallik bir yetenek olarak adlandırılabilirse. herkesi rahatlatır.

Masadaki diğer insanları izliyor olmalıydım, ama dikkatim Isabelle'e takılıyor ve daralıyor. Cordelia'nın oturuyor, sırtı bize dönük. Saçları uzun boynunu açıkta bırakacak şekilde kafasına toplanmış ve herkesin farklı renklerde giyindiği bu toplantıya hiç yakışmayacak neşeli sarı bir elbise giymiş. Ama hayır, o bu odada bir güneş ışığı gibi ve Gaeton omzumu dürtmeden önce ona doğru bir adım atıyorum.

"Odaklan," diye mırıldanıyor.

Doğru. Yapmamız gereken bir şarkı ve dans var ve hiçbir adımı atlamayı göze alamayız. Ona bakıyorum. "Önden buyurun."

Hafifçe gülümsüyor. "Sen sadece bir kalkan arıyorsun."

"Cordelia seni benden daha çok seviyor."

Şimdi gülümsemesi genişliyor. "*Herkes* beni senden daha çok seviyor. Bu benim kazanan kişiliğim." Önümde ilerliyor, bana yol gösteriyor. Gaeton'un geniş sırtı yüzünden masanın başını göremiyorum ama odadaki *diğer* herkesin dikkatinin üzerimizde olduğunun farkındayım. Sonra kenara çekiliyor ve kolayca diz çöküyor. Ben de onu takip ediyorum.

Cordelia şarap kadehinin kenarından bizi izliyor. "Demek savurgan oğullar geri döndü. Bir aylık iznin tadını çıkardın mı?"

İlk defa Gaeton'un söyleyecek bir şeyi yok. İyi de oldu. *Bu* idam mangasını üstlenmeyi umursamıyorum. Üç sayı boyunca bakışlarını tutuyorum ve sonra gözlerimi indiriyorum. "Keder garip şeyler yapar."

Masanın başındakiler hariç herkesin duyamayacağı bir şekilde nefesi kesiliyor. "Evet, sanırım öyle." Bardağını masaya bırakıyor. "Dönmüşsün."

Tam olarak bir soru değil ama yine de cevaplıyorum. "İzninizle."

"Benden sadece bu konuda onay istemeye gelmediniz, değil mi?"

Bunun üzerine önce ona sonra da sağımıdaki Isabelle'e baktım. Bunu herkesin önünde mi yapmak istiyorlar? Neden şaşırdığımı bilmiyorum. Cordelia bizi içeri tıkmak isteyecektir, bu sonucu sağlamak için ne yapılması gerekiyorsa yapılsın. Isabelle'i inceliyorum. "İstediğin bu mu?"

Yavaşça başını sallıyor. O, hiç de emin görünmüyor, sadece sessizce izliyor. "Eğer ikiniz için de sorun yoksa."

"Elbette bizim için sorun yok." Gaeton, kenarları biraz gergin olsa da ukala sırtışını takınıyor. Bu durumun onu ne kadar strese soktuğunun tek işareti. Cordelia'ya döner. "Kız kardeşini istiyoruz. İkimizi de."

Kaşları bir santim kadar kalkıyor. "O takas edilecek bir hayvan değil."

Yani böyle mi olacak? Ona bu ifadeyi hak eden bir bakış attım. "Bu, ne pahasına olursa olsun bizi alması için onu göndermene engel olmadı."

Gözlerini kısıyor. "Faydalanmaktan çok mutlu olduğun bir şey. *Bunu* yakın zamanda unutacağımı sanmıyorum."

"Cordelia." Isabelle başını sallar. "Benim istediğim bu. Onların istediği de bu. *Senin* de bu. Başından beri benim seçimim olan onurum için savaşmayı bırak."

Cordelia yüzünü buruşturur. "hoşuma gitmiyor."

"Beğenmek zorunda değilsiniz. Sadece onay vermek zorundasınız."

Bakışlarını kız kardeşine çeviriyor ve yüz ifadesi anında hiç de samimi olmayan hastalıklı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Eğer karma diye bir şey varsa, bu iki adamın kızlarından oluşan bir sürü şeklinde olacak ve senin saçlarına aklar düşecek."

Isabelle boğuk bir kahkaha atıyor. "Sen ve Sienna neden benim bebek sahibi olmam fikrine bu kadar takıntılısınız anlamıyorum. Önce sen Cordie. *Önce sen.*"

Bir an için burada, yemek odasında boğuşmaya başlayabilirlermiş gibi görünüyor. Muriel eğilip Cordelia'nın omzuna dokunuyor ve Cordelia'nın oyun yüzünü tekrar yerine oturtması için gereken tek şey bu. Bize bir bakış attı. "Benim onayımı aldınız. Bir dahaki sefere *tatile* çıkmaya karar verdiğinizde önce izin al."

"Evet, hanımefendi." Gaeton kolayca ayağa kalkıyor ve bana elini uzatıyor. İhtiyacım yok ama teklif etmesi hoşuma gitti. Teması hemen kesmemesi daha da hoşuma gitti. Birlikte Isabelle'e dönüyoruz.

Ben daha tek bir şey söyleyemeden adamlarımızdan biri odaya dalıyor. Adımlarını kontrol ediyor, böylece tam olarak koşmuyor, ama ne kadar yıpranmış görüldüğünü gizleyemiyor. Aceleyle masanın etrafında dolanıyor ve Muriel'in kulağına bir şeyler mırıldanıyor. Cordelia'ya fısıldamak için eğildiğinde kadının yüzü . "Erken geldi. Evet, onu içeri alın. Bize birkaç dakika verin ve onunla ofisimde buluşalım." Ayağa kalktı ve masadakilere parlak bir gülümseme verdi. "Bize birkaç dakika izin verirsiniz. Görev çağırıyor." Sesini alçaltıyor. "Sienna, Isabelle, adamlarınızı getirin."

Isabelle ayağa kalkıyor ve bize doğru geliyor. Sıkı bir gülümseme veriyor. "Teşekkür ederim."

"Bize teşekkür edecek hiçbir şeyiniz yok." Gaeton boştaki kolunu kızın omuzlarına doladı ve onu sıktı. "Hadi gidip ateşin nerede olduğuna bakalım."

Kendimizi Cordelia'nın çalışma odasında buluyoruz. Orsino'nun kullandığıyla aynı değil ve içimde bir şeyler rahatlıyor. Onun anılarıyla tekrar tekrar yüzleşeceğimi biliyorum ama bu hoş bir erteleme. Ya da neye doğru yürüdüğümüzü bilseydim öyle olurdu.

Cordelia taht olmaya aday bir sandalyede oturuyor, Muriel de sağ omzunda her zamanki yerinde. Sienna baygın bir sandalyeye uzanmış, başını David'in kalın kalçasına dayamış, bir tür kitap okuyor

Sanki yemeğe oturmak üzere değilmışiz gibi.

Gaeton'la birbirimize bakıyoruz ve o da Cordelia'nın koltuğunun diğer tarafındaki boş kanepeye yayılarak Isabelle'i yanına çekiyor. İşler sarpa sararsa, vücudunu onu korumak için bir kalkan olarak kullanacak. Ben de kanepenin arkasında, gerektiğinde silah olarak kullanılabilecek metal lambaya yakın bir yerde durmak için hareket ediyorum. Silahları tercih ederdim ama ikimiz de bu toplantıya silahlı gelmememiz gerektiğini biliyorduk.

Çok beklememize gerek yok.

Az önceki aynı yıpranmış adam odaya giriyor ve kapıyı tutmak için kenara çekiliyor. Ursa'nın kapıdan içeri girdiğini görünce pek *şaşırmadım* ama açıkçası harekete geçmek için daha fazla beklemesini beklerdim. Saçlarını başında bir taç şeklinde toplamış ve yürürken parıldayan altın rengi bir elbise giymiş. Odanın etrafına baktı. "Güzel, herkes burada." Adama bir bakış atıyor. "Gidebilirsiniz."

Cordelia kaşlarını çatır. "Adamlarıma emir verme, Ursa. Bu çok kaba." Sesi soğuk ve mükemmel bir şekilde kontrollü geliyor, daha önce gördüğüm sinirli halinden eser yok.

"Özür dilerim, sevgilim." Ursa gülüyor. "bende olmasına çok alıştım. Anladığınızdan eminim."

"Her şey aynı."

"Hmmm, evet. Elbette." Dikkati önce Isabelle'in üzerinde, sonra da yavaşça Gaeton'a kayarak benim üzerimde toplanıyor. "Görüyorum ki üçünüz ilişkinizi resmileştirmişsiniz. Tebrikler."

Gerginim. Bu bir tebrik toplantısı değil, üçümüz bir araya gelmeden önce savaşın eşiğindeyken değil. Hâlâ savaşın eşiğindeyken olmaz. Bu bir tebrik toplantısı değil.

Benim şovum ama. Bu Cordelia'nın ve kapalı tutup bu işi onun yönetmesine izin vermeliyim.

Bu düşünceyle eğilip hem Isabelle'in hem de Gaeton'un omuzlarını kavriyorum. Sessiz kalmak için kontrol bende olabilir ama Gaeton onun kendisini kızdırmasına izin verirse her şey biter.

Ursa bu hareketi fark eder ve kırmızı dudakları kıvrılır. "Sevimli."

"Ursa." Cordelia yerinden kıpırdamıyor, nefes alıyormuş gibi bile görünmüyor. "Bunu resmi bir toplantıya saklamak niyetindeydim ama madem buradasın, şimdi tam zamanı."

"Küçük sınır çatışmamıza son vermemi ve vazgeçmemi istiyorsun."

Sınır çatışması mı?

Bu kadının küstahlığı. Eğer bu dünyada en çok değer verdiğim insanları tehdit etmeseydi etkilenebilirdim.

"Bu zaman ve kaynak kaybı. Kazanamayacağınızı bilmelisiniz."

Ursa'nın bakışları yine üçümüzün üzerinde geziniyor. "Bir kadın hayal kurabilir." Dudakları kadar kırmızı tırnaklarıyla parmak uçlarını oynatıyor. "Ah pekala, her plan meyve vermiyor. Sizin deyiminizle, durmaya ve vazgeçmeye hazırım. Bir bedel karşılığında."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Isabelle'in eli benimkini kapatıp bileğimi sıkana kadar konuştuğumu fark etmiyorum. Sertçe.

Cordelia bana bir bakış fırlatıyor ve sonra yeniden Ursa'ya odaklanıyor. "Dinliyorum."

"Olympus'la var, bu da rahatsız edici çünkü artık şehir sınırları içinde hoş karşılanmıyorum." Omuz silkiyor. "Eminim anlıyorsunuzdur."

"Açıkla bana."

"Orada bir kız var, tabiri caizse talihsiz bir ruh, çaresizce yardımına ihtiyacı var. Ona ihtiyacım var."

Şimdi gerginlik sırası Isabelle'de. "*Kaçırmayacağız* Olimpos'tan bir kız senin için."

Cordelia en küçük kız kardeşini boğmak ister gibi görünüyor ama Ursa ona bakmadan önce kendini kontrol altına almayı başarıyor. "Olympus'la hiçbir sorunumuz yok ve bunu böyle tutmaya da niyetliyim. Kız kardeşimin söyledikleri geçerlidir."

"Prenses çalma işinde değilim." Sanki onu eğlendirmişiz gibi gülümsemesi en ufak bir şekilde bile solmuyor. "Sadece bir mesajın iletilmesine ihtiyacım var. Malum sebeplerden dolayı adamlarımı gönderemem."

"O zaman bir mesaj gönder. Bir e-posta. Lanet olası bir mektup. Neden *benim* adamlarımın kuryelik yapmasına ihtiyaç duyduğunu anlamıyorum."

Ursa iç çeker. "Yüz yüze olması gerekiyor. Kilit altında olduğu için normal iletişim yöntemleri işe yaramayacaktır." Isabelle'e bakıyor. "Ancak sizi ziyaretçi olarak kabul edecektir."

"Hayır." Tekrar söylüyorum, konuşmak istemiyorum.

Gaeton'un protestosu benimkiyle aynı. "Siktir et."

Ursa ikimizi de görmezden geliyor. "Orsino'nun değerli küçük kızı. Daha önce Olimpos'a gittin, küçük Isabelle. Hatta bu prensesle bile konuştun. Kimse seni ondan uzak tutmayı düşünmez."

Isabelle biraz öne eğilir. "Kim o?"

Deniz Cadısı'nın kara gözleri parlıyor. "Zurielle Rosi."

"Triton'un kızı mı?" Gaeton mırıldanıyor. "*Ondan* ne istiyorsun?"

"Bu benim işim. Sadece bir kurye kıza ihtiyacım var."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Kesinlikle olmaz." Olimpos'a gitmek özel bir tehlike ama Isabelle'e bunun kötü bir fikir olduğunu söyleyecek cesareti kendimde hiç bulamadım, hele de Orsino onay vermişken. Bunu kendi eğlencesi için yapmak başka bir şey. Potansiyel olarak bir savaş eylemine dönüşebilecek bir şey yapmak? Kesinlikle hayır.

Isabelle bileğimi sıktı. "Bir mesaj iletiyorum ve artık 'sınır çatışması' yok. Kendi bölgenizde kalın ve bizimkiyle uğraşmayı bırakın."

Ursa'nın sırtışı genişler. "Bunu bir anlaşma olarak düşün."

Tekrar "Hayır," diyorum ama Isabelle beni dinlemiyor.

"Bir şeyi kabul etmeden önce mesajın tamamını bilmek istiyorum. Ve kıza zarar vermeyeceğinize dair söz vermenizi."

Cordelia başını sallıyor. "Kabul etmek zorunda değilsin. Başka bir yol bulabiliriz."

"Sen daha iyi bilirsin Cordie." Isabelle daha fazlasını söyleyecekmiş gibi geriliyor ama sonunda Ursa'ya yeniden odaklanıyor. "Mesaj."

"Basit, gerçekten." Ursa neredeyse dalgın bir şekilde saçlarına dokunuyor. "Ona kıymetli Alaric'inin nerede olduğunu bildiğimi ve onunla yeniden bir araya gelmesine yardımcı olmaktan mutluluk duyacağımı söyle." Gülümsemesi içimi rahatlatamayacak kadar tatmin edici. "Ve kıza onun istemediği hiçbir şeyi yapmaya niyetim yok. Ona zarar gelmeyecek."

Gözlerimi kısıyorum ama Isabelle ben daha fırsat bulamadan konuşuyor. "Anlaştık."

"Akıllı bir kız olduğunu biliyordum." Ursa odanın etrafına bakar. "Sizinle iş yapmak bir zevkti." Arkasını döner ve odadan çıkar.

Ve sonra kıyamet .

BÖLÜM 29

ISABELLE

A Ursa gider gitmez odadaki herkes tartışmaya başlar. Sienna bu anlaşmanın iyi bir fikir olduğunu düşünüyor. Cordelia ise ama benim için endişelenmesi gerekirken tüm bölge için endişelenmek gibi berbat bir durumda. Ne Gaeton ne de Beast beni Olympus'un yakınında istemiyor.

Özellikle de kız kardeşim ayağa kalkıp bize bir bakış attığında orada olmamı istemiyorlar. "Karar verildi. Izzy gidiyor ve yanınıza eskort olarak birinizi alabilir." İkisi de bir şey elini kaldırdı. "Buraya daha yeni döndünüz. Bir daha kesinlikle ayrılamazsınız. Hanginizin eşlik edeceğini ve hanginizin geride kalacağını seçmenize izin vereceğim." Muriel, Sienna ve David'i işaret ediyor. "Bunu kendi aranızda tartışmanıza izin vereceğiz ama fazla uzun sürmesin. Akşam yemeği soğuyacak."

Gaeton kapı kapanmadan önce ayağa kalktı. "Bu boktan bir fikir."

Beast kanepenin etrafında dönerek bana ters ters bakıyor. "Kabul etmemeliydin."

Onlar bana bakarken burada oturmak biraz aptalca geliyor, ben de ayağa kalkarak onlara katılıyorum. "Başka bir seçenek yoktu."

"Bunu söyleyip duruyorsunuz ama bize başka bir seçenek *bulma* şansı vermediniz."

Aynı anda hem haklılar hem de haksızlar. Öğleden sonra, akşam yemeğine gelip gelmeyecekleri konusunda endişelenirken, Sienna'nın yatağıma uzanıp Ursa'yla olan bu çatışmadan bizi kurtaracak senaryolar üretmesini dinledim. Bu senaryoların yüzde sekseni sevdiğim adamlardan birinin ya da her ölümüne neden olabilecek bir çatışmayla sonuçlanıyordu. Eğer başka bir seçenek varsa, o noktaya gelmemize izin vermeyeceğim.

"İkinizi tekrar buldum. Sizi kaybetmek istemiyorum."

Gaeton ellerimi tutuyor. "Peki Triton, en sevdiği kızına lanet olası Deniz Cadısı'ndan bir mesaj ilettiğini anlarsa ne olacağını sanıyorsun?"

İyi bir şey değil. Bu ikisinin uzun bir geçmişi var ve ben de onların savaşının bir parçası olmak istemiyorum. "Zuri'yi tanıyorum. Ya da en azından onunla daha önce tanıştım. Kimsenin benden şüphelenmesi için bir sebep yok."

Gaeton başını sallar. "Bu çok tehlikeli."

Boğuk bir kahkaha attım. "Bunu senin söylemen komik." Beast'e bakıyorum. "İkinizden *biri*. Bir dahaki sefere bir savaş olduğunda ve size ihtiyaç duyulduğunda ne olacak? Siz *generalsiniz*. Tehlike de beraberinde gelir. I-" Keşke onları güvende tutabilseydim, her zaman yaralanmadan eve döneceklerini garanti edebilseydim. Ben bu dünyada büyüdüm. Bunun bir yalan olduğunu biliyorum. "Yolunuza çıkmayacağım ya da yapmanız gerekeni yapmanızı engellemeyeceğim. Bana da aynı saygıyı göstermeni istiyorum."

Beast'in elleri kalçalarımın altına iniyor ve sırtıma yaslanıyor. "Sanırım bu konuda neden sorun yaşadığımızı anlayabilirsin."

Elbette yapabilirim. Bu hayat en iyi koşullarda bile kolay değil ve bu da pek sayılmaz. Titreyen bir nefes bırakıyorum ve ona doğru gevşiyorum. "Biliyorum. Ama neden bunu yapmak zorunda olduğumu anlıyorsun."

Bu." Ailemi korumak için her şeyi yaparım. *Ne olursa olsun*. Babamı kaybettim. Başka kimseyi kaybedemem. Kaybetmeyeceğim.

Gaeton iç çeker, omuzları düşer. "Evet, anladık." Omzumun üzerinden Beast'in bakışlarıyla buluşuyor. "Onunla kim gidecek?"

"Biliyorsun." Hiç tereddüt etmiyor. "Ben burada kalıp Ursa'nın sözünü tutmasını sağlamaya yardım edeceğim. Isabelle, Zurielle ile temasa geçip bir toplantı ayarlayabilir misin ya da nasıl yapmak istersen? Bir zaman dilimi belirledikten sonra, ince ayrıntıları konuşabiliriz."

Ve böylece benimle tartışmak yerine enerjilerini bu işin sorunsuz bir şekilde gerçekleşmesi için harcamaya başladılar. Rahatlamış olmalıyım. Ursa sözünü tutarsa, savaş tehdidinden kurtulmuş oluruz. Bu da değer verdiğim insanları bir süre daha güvende tutacağım anlamına geliyor.

Bu, kendimi kurtarmak için Zurielle Rosi'yi otobüsün altına anlamına geliyor.

Kimse bu kısmı sorgulamıyor. Ben de sorgulamamalıyım. Çok az tanıdığım bu kız ile ailem arasında bir seçim yapmam gerekirse, her seferinde ailemi seçerim. Babamın ne diyeceğini, ne yapacağını biliyorum. *Önce aile. Her zaman*. Bu her zaman uyduğum birkaç kuraldan biridir. Bu bana doğru gelmiyor.

"Bu yanlış." İki adamım da bana bakana kadar konuşacağımı fark etmedim. "Bunu kabul etmemeliydik."

"Isabelle-"

Başımı iki yana sallıyorum. "Zurielle bana güveniyor mu bilmiyorum ama saf ve korunaklı biri ve bundan nefret ediyor. Bu teklifin içindeki zehri aramayacaktır. İki eliyle birden üzerine atlayacak." Bunu bilmek için onu iyi tanımama gerek yok. Ben babamın kuralları altında yaşamayı her zaman sevmemiş olabilirim ama Zurielle bundan *nefret ediyor*. Onun duygularını sadece küçük bir kızın anlayabileceği şekilde anlıyorum. "Ursa'nın anlaşmasını kabul edecek."

"Bu onun seçimi." Beast kaşlarını çatıyor. "Seçme şansı var, ki bu beklediğimden daha iyi bir teklif."

Anlıyor gibi görünen Gaeton. Önümde çömeldi. "Herkesi kurtaramazsın, Isabelle. Bazen kimin kanına ve fedakârlığına değeceğini seçmeli ve diğer parçaların düşebileceği yere düşmesine izin vermelisin."

"O daha çok genç, Gaeton." Neden hâlâ bunu tartıştığımı bilmiyorum. Çünkü birkaç yıl önce ben de olabilirdim. "Yirmi bir yaşında falan. Belki yirmi iki. Korkacak kadar çok şey bilmiyor."

Ellerimi tutuyor, kara gözleri ciddi. "Eğer Ursa'yı geçmek istiyorsan, söyle. Başka bir yol buluruz."

Yaparlar. Beni sorgulayabilirler ama rotamızı değiştirip Ursa'nın yarattığı tehdidi nasıl etkisiz hale getireceğimizi bulmaya yöneleceklerdir. Eğer bu yoldan gidersek, insanlar ölecek. Belki Ursa. Belki sevdiğim adamlardan biri. Bu şekilde ortaya konduğunda, basit bir seçim gibi görünüyor.

O zaman neden ruhumu satıyormuşum gibi hissediyorum? "Sözünü tutacak mı?"

Gaeton'un bakışları yüzümden ayrılmıyor. "Muhtemelen. Oynadığı oyun ne olursa olsun, On Üçler bir an için bile insanlarını sokaklardan toplayıp onlara zarar verdiğimizizi düşünürse Olympus harekete geçecektir. Herkül kendi seçimiyle geldi ve Zeus'la olan çatışmada kimse ölmedi. Ursa arı kovanına çomak sokmayacak kadar akıllı. Hiçbir şeyi garanti edemeyiz ama Triton'la uğraşmak için tasarlanmış ama cinayet içermeyen bazı manipülatif şeyler yapacağına bahse girerim."

Beast'e bakıyorum. "Katılıyor musun?" Bir bahane arıyorum ve bunu biliyorum. Onlar da biliyor.

Çenemi tutuyor. "İzin mi istiyorsun yoksa affedilmek mi?"

Aynen böyle, ağlamamaya çalışıyorum. Neyim var bilmiyorum. Uzun bir süre gözlerimi kapatıyorum ve kendimi kontrol etmek için savaşıyorum. "Bu dramatik bir durum ve özür dilerim. Ailemin her bir üyesinin bir noktada zor kararlar vermek zorunda kaldığını ve hepsinin bizi ilk sıraya koyduğunu biliyorum. İkinizin de aynı şeyi yaptığınızı biliyorum. Bu o kadar da zor bir karar değil. Neden mücadele ettiğimi bilmiyorum."

"Çünkü bu senin ilk seferin." Beast'in eli yüzümde yıkıcı bir yumuşaklıkla duruyor. "İyi ya da kötü, Orsino seni bu bölgedeki insanların güvenliğini sağlamak için gereken pek çok şeyden uzak tuttu. Gelecekte buna benzer başka kararlar da olacak ve bunlar daha karmaşık olacak ve her zaman mutlu sonla bitmeyecek. Dünyamız bu şekilde işliyor."

Bunu biliyorum. Bunu gerçekten biliyorum.

"Özür dilerim." İçimi çektim ve gözlerimi açtım. "Ben hazırım."

Gaeton beni ayağa kaldırıyor ve kucaklıyor. Bir nefes sonra Beast sırtıma yaslanıyor, ağırlığı da en az sözleri kadar beni sabitliyor. Gaeton başımın üstünü öpüyor. "Sabaha kadar girip çıkacağız ve Carver Şehri'ne dönmüş olacağız."

Bunu yapıyoruz. Yaptığınızı biliyorum.

Umarım bu konuda biraz huzur bulurum.

* * *

ZURIELLE ROSI bizi Olympus'un daha önce hiç gitmediğim bir bölgesindeki küçük bir barda karşılıyor. Gaeton'un tetikte olması için yeterli, ama kapıdan geçip arkadaki masaya doğru ilerlediğimizde hiçbir sorun yok. Gölgelerle kaplı ama Zurielle'in ince bedenini seçebiliyorum. Uzun koyu kırmızı saçları olan güzel bir Vietnamlı kadın ve beni gördüğünde hem korkmuş hem de heyecanlı görünüyor. "Isabelle."

Onun karşısındaki sandalyeye kayıyorum ve Gaeton'un sırtımda pozisyon aldığını hissediyorum. Pek göze batmıyor ama etrafımızdaki hiç kimse en ufak bir dikkat bile göstermiyor. "Merhaba, Zuri."

"Mesajını aldığımda neredeyse inanmayacaktım." Gaeton'a bakar. "Görüyorum ki işleri yoluna koymuşsunuz."

"Evet, bundan biraz daha karmaşık ama var." Oyalanmanın faydası yok. Öne eğildim ve sesimi alçalttım. "Sana bir mesajım var."

Kaşlarını çattı. "Öyle dedin ama daha önce gerçekten belirsizdin."

Ursa'nın mesaj göndermek yerine neden *burada* olmamı istediğini hâlâ bilmiyorum ama kadının kendine göre nedenleri var ve ben de kararımı verdim. Odaya şöyle bir göz gezdiriyorum. "Ursa'nın kim olduğunu biliyor musun?"

İrkildi. "Deniz Cadısı mı? Evet, kim olduğunu biliyorum."

"Sana söylememi istedi..." Kendimi toparlamam birkaç saniyemi aldı. "Alaric'in nerede olduğunu biliyor ve sizi tekrar bir araya getirmeye yardım etmek istiyor."

Zurielle'in kahverengi gözlerindeki umut beni bir canavar gibi hissettiriyor. Ellerimi tutuyor, beni öyle sıkı kavlıyor ki irkilmemek için kendimi zor tutuyorum. "Bizi yeniden bir araya getirebilir mi?"

Bu konuyu burada bırakmam gerekse de kendime engel olamıyorum. Yeraltı Dünyası'nda bir Alaric'le tanışmış olmam ve Ursa ile Zurielle tarafından aynı ismin ortaya atılması benim için çok büyük bir tesadüf. "Uzun boylu bir adam, değil mi? Beyaz, yakışıklı, siyah saçlı ve mavi gözlü?"

"Evet, bu o."

Gaeton'un gerginliğini sırtımda hissedebiliyorum ama artık geri dönemeyecek kadar ileri gittim. "Zuri, o Yeraltı Dünyası'nda. Onu bulmak için Ursa'ya ihtiyacın yok."

"Nerede olduğunu biliyorum, Isabelle. Sorun *nerede* olduğu değil." Uzun bir nefes verdi. "Mesajı ilettiğiniz için teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme. Eğer onun ekmeğine yağ süreceksen, hayır."

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Bazı insanlar risk almaya değer."

En kötü türden bir hipokrat olmadan bunun yalan olduğunu iddia edemem. "Lütfen dikkatli olun."

"Mesajı ilettiğiniz için teşekkür ederim," diye tekrarlıyor. Ellerimi son bir kez sıkıyor ve ayağa kalkıyor. "Ve bu gece şehirden ayrılırken dikkatli ol. Olimpos'ta garip şeyler oluyor."

Ben daha ne *olduğunu* anlayamadan kapıdan çıkıp gecenin karanlığına karıştı. İki büküm oldum ve Gaeton'a baktım. "Az önce bir hata mı yaptım?"

"Hayır." Yine de bana bakmıyor. Sanki her an duvarlardan suikastçılar fırlayacakmış gibi odayı inceliyor. "Bir mesaj ilettin ve şimdi o bir seçim yapacak."

"Ursa'nın dikkatle düzenlediği anlaşılan bir seçim."

"Zurielle ipleri görecektik kadar akıllı. Eğer onları görmezden gelmeyi seçerse, bu onun seçimi Isabelle. Bunu yapmasına izin vermelisin."

"Ya yanlış bir tane yaparsa?"

Beni ayağa kaldırıyor, yüz ifadesi ciddi. "Bazen halkımızı güvende tutmak için boktan şeyler olmak zorunda, aşkım. Bu babanın asla sahip olmanı istemediği bir yük." Tekrar etrafına bakınıyor. "Gitmek istiyor musun?"

Bir an için bardan bahsettiğini düşünüyorum ama sonra gerçek anlamı ortaya çıkıyor. "Carver City'den ayrılmayı mı kastediyorsun?"

"Bu işte benimle olduğunu bilmek için Beast ile konuşmama gerek yok. Nerede olman gerekiyorsa seni takip edeceğiz. Bu Carver Şehri ya da başka bir yer olabilir."

Sanki bu kadar kolaymış gibi.

Ona bakınca Gaeton için her şeyin bu kadar kolay *olduğunu* anlıyorum. Eğer ondan bunu isteseydim, Carver Şehri'nden arkasına bile bakmadan çekip giderdi. Bu bilgi başımı döndürüyor. "I-" Bir nefes alıyorum ve duruyorum. Ciddi bir teklif yapıyor. Bunu düşünme şerefine nail olmalıyım.

Şehirden ayrılmanın özgürlüğü beni cezbediyor. Beni *cezbetmemesi* için ölmüş *olmam* gerekirdi.

Ama çekip gitmek kardeşlerimi geride bırakmak demek. Daha da kötüsü, onları savunmasız bırakmak demek çünkü Beast ve Gaeton'u da yanımda götüreceğim. Yine de kalırsam, artık yıldızlara bakıp farklı bir şey umamam. Kalmayı seçersem, bunun bir parçası olmayı da seçmek zorundayım.

Ben zaten seçimimi yaptım. Ursa'nın anlaşmasını kabul ettiğim anda yaptım.

Bunun ne anlama geldiğini ve neye mal olacağını tam olarak kabullenmek biraz zaman alabilir ama seçimimi yaptım. Parmak uçlarıma basarak onu öpüyorum. "Beni eve götür. Canavarımız bizi bekliyor."

Uzun bir beni inceliyor ve sonra başını sallıyor. "Hadi gidelim."

Olimpos'tan da girdiğimiz gibi sorunsuzca çıkarız. Ne de olsa kimse *bizi* aramıyor. Suçluluk duygusunun kaybolması ne kadar sürer bilmiyorum. Belki de hiç geçmeyecek. Belki de bu sadece katlanmam gereken bir yük, ailemin ve adamlarımın her zaman başkalarına duyduğum bağlılıktan daha ağır basacağını bilmek. Onlar önce gelir. *Her zaman* önce gelecekler. Babamın sesi aklımın bir köşesinde bana fısıldıyor gibi.

Önce aile. Her zaman.

BÖLÜM 30

GAETON

hiç eve dönüş yapmadım. Yıllar boyunca, görevler ve ayak işleri beni Carver City'den uzaklaştırabilirdi, ama ben yine de ayrıldığım zamanki kadar az tantanayla döndüm. Isabelle ile daha önce birlikte olduğumuzda, onu endişelendirmek istemediğim için çoğu zaman ona emirlerimin ne olduğunu söylemedim.

Arka kapıdan eve giriyoruz ve Isabelle'i koridorda takip edip merdivenlerden aile bölümüne çıkıyorum. Bir kapıdan geçip küçük bir oturma odasına giriyor ve Beast'i orada buluyoruz. Elinde telefonu, pac- ing yapıyor ve arkasını dönüp bizi gördüğünde yüzündeki ifade ...

Sikeyim.

Evet, bu adamı seviyorum.

Onun da bizi sevdiğinden şüphe edemem. Artık değil.

Bize doğru geliyor ve Isabelle'i kollarının arasına alıyor, sonra da ensemden yakalayıp hızlı ve derin bir öpücük için beni kendine çekiyor. "Sorun mu var?"

"Hayır. Bir aksilik çıkmadı."

Nefes veriyor ve gerginliğinin bir kısmı vücudundan ayrılıyor. "Güzel." Beast arkasına yaslanır ve Isabelle'e bakar. "Sen iyi misin?"

Gülümsemesi biraz titriyor. "Olacağım."

"Karar vermek zor."

"Bu kadar zor olacağını düşünmemiştim." Ona sert bir şekilde sarılır. "Hadi yatağa gidelim. Çok yorgunum."

Ona katılacağımıza şüphe yok. Onu koridorlardan odasına kadar takip ediyoruz. Aile süitleri, mahremiyet yanılması yaratmak için her birinin kendi koridoru olacak şekilde yerleştirilmiş. Ondan bu kadar uzun süre ayrı kaldıktan sonra Isabelle'in odasına girmek bir yolculuk. Tamamen aynı görünüyor.

Bu beni durduruyor.

Geceyi birlikte geçirmeye başladığımızda aldığı kocaman yatak değil. Ya da diğer mobilyalarda hiçbir değişiklik olmaması da değil. Sorun, müsait olan her yüzeye dağılmış olan fotoğraflar. O fotoğraflar beni çok kızdırdı. Onun ve Beast'in fotoğraflarının yanında benim ve onun fotoğrafları vardı; bu karışım bana onun için yeterli olmadığını hatırlatmaktan asla geri kalmıyordu.

Şimdi mi? Şimdi çok iyi .

Biz ayrıldıktan sonra değişeceklerini, bize dair her türlü kanıt ortadan kaldıracağını düşünmüştüm. Ona baktım. "Fotoğrafları indirmemişsin."

"Ben yaptım." Elbisesini çekiştiriyor, resimlere bakıyor. "Bu öğleden sonra akşam yemeğini beklerken onları geri koydum." Ellerini kaldırıyor ve bırakıyor. "Onları kaldırdığımda ikinizi çok özledim. Ama resimler sürekli bir hatırlatıcı görevi görmese bile, anılarım hâlâ aklımdaydı."

"Artık anılardan daha fazlasına sahipsin," diyorum

Gülümsemesi hâlâ biraz sallantılı. "Bunun gerçekten kafama dank etmesi biraz zaman alacak. Hâlâ gerçek olamayacak kadar iyi hissettiriyor."

Beast yatağın kenarında oturuyor, mavi gözleri tetikte. "İlerlemeden önce muhtemelen bazı lojistik meseleleri çözmeliyiz."

"Birlikte uyuyoruz." Bunu yüksek sesle söylemek istemiyorum ama göğsüme bir kesinlik yerleşiyor. "Nerede uyursak uyuyalım, bunu birlikte yaparız."

Başını salladı. "Bana uyar."

"I ..." Isabelle yatakta Beast'in yanına oturmak için hareket ediyor ve bana bakıyor. "Aile süitim her zaman yanımda olacak ama nereye gideceğimiz konusunda güçlü bir tercihim yok."

Başka bir seçenek ortaya koymak ne kadar cazip olsa da, burada kalmak için söylenecek bir şey var. Odanın etrafına bakıyorum. Isabelle'in tüm eşyalarına rağmen daha fazlası için bolca yer var. "İşler bir süre daha inişli çıkışlı olacak. Şimdilik burada kalmak kötü bir fikir değil."

"Anlaştık." Beast başını sallar. "Ama yeriniz sizde kalsın. Eğer biraz alana ihtiyacımız olursa, bunu yedek olarak bulundurmaktan zarar gelmez."

İkisine de bakıyorum ve sırtıyorum. "Bize bak, iletişim kuruyoruz."

"Ne kadar yeni bir düşünce." Isabelle başını sallar. "Sanırım... ortaya çıkan her meseleyi konuşacağız?"

"İlişkiler bunu gerektirir." Yatağın kenarına doğru yürüyorum ve eğilip onu öpüyorum, sonra da Beast'i öpüyorum. "Hadi yatağa gidelim."

Yavaşça soyunuyoruz. Onları bilmem ama ben son birkaç günün yorgunluğunu üzerimden atamıyorum. Bu olay başladığından beri pek uyuyamadık ve ben çok yorgunum. Isabelle'in yatağında, o aramızda, benim bacağım hem onun hem de Beast'in üzerinde, onun elleri onun yanını ve benimkini okşamak arasında gidip geliyor.

Çok uzun zamandır ilk kez bunu sorgulamıyorum. İlk engeli zar zor geçtik ama *aştık*. Isabelle'in ailesi. Ursa. Dünya önümüze daha çok zorluk çıkaracak ama bu ikisiyle birlikte karşılaştık ve diğer tarafa geçtik. Geri kalanıyla da bu şekilde karşılaşacağız.

Isabelle'in saçlarını boynundan çekiyorum ve boğazına bir öpücük konduruyorum. "Evlen benimle." Başımı kaldırıyorum ve Beast'in niyetli bakışlarıyla karşılaşıyorum. "İkinizle de."

Isabelle hıçkırarak küçük bir kahkaha atıyor. "Bu yasal değil."

"Hukuk umurumda değil. Ne istediğimiz umurumda."

Beast elini yan tarafımda yumuşatıyor ve dikkatini ona veriyor. "Bir düğüne ihtiyacım yok. Hiç ihtiyacım olmadı. Gaeton'un var. Senin neye ihtiyacın var?"

O kadar hareketsiz ki nefes alışını hissetmek için konsantre olmam gerekiyor. Sonunda, "Ben... Bir noktada evlilik sadece başka bir tür tuzak gibi geliyordu, ama çok uzun zaman önce koridorda ikinize doğru yürümeyi düşündüm. Bu fikir hoşuma gitti. Hem de çok."

Canavar gülümsüyor. Gerçek bir gülümseme, onun soğuk küçük alaycı gülümsemesi değil. Orosu çocuğu mutluluğuna engel olamıyormuş gibi sırtıyor. "Yüzükler hakkında birkaç fikrim var."

Gözlerimi kısıyorum. "Az önce bir düğüne ihtiyacın olmadığını söyledin." "İhtiyacın istemekle bir ilgisi yok. Ben aptal değilim, Gaeton. I

İzin vereceğiniz her şekilde birbirinize bağlanmanızı istiyorum. Buna düğün de dahil, yüzüğümün her iki parmağınızda da olması da dahil."

"Seni sinsi piç."

Omuz silkiyor, hiç pişmanlık duymuyor. "İstediğimi istiyorum." Daha önce de söylediği bir şeydi ama aklındaki hedefe ulaşmak için domino taşlarını sıraya dizip devirmeye istekli olması beni bir kez daha şaşırttı. Bana sırtıyor. "Evet, Gaeton. Seninle evleneceğim."

Isabelle arkasına yaslanıp yüzümü görebilene kadar kollarımda dönüyor. Çok hızlı hareket ettiğimi biliyorum ama bu gerçekten çok mu hızlı? Bu kadına yıllardır aşığım. Beast'e karşı hislerim daha yeni, ama Isabelle'i sevdiğim sürece ona hayatım pahasına güvendim. Daha uzun süre,

Hatta. Temelimiz var. Her zaman vardı. Sadece bizi oraya götürecek doğru kışkırtıcı olaya ihtiyacımız vardı.

Ellerini göğsümde gezdiriyor. "Geçen sefer evlenme teklif ettiğinde ihtiyacın olan cevap bende yoktu."

Anı şimdi çok daha silik geliyor, sanki bir rüyadan çıkmış gibi. Eskisi gibi acıtmıyor. "O zamanlar bütün değildik." Beast'in elini tutuyorum ve yaralı parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum. "Artık öyleyiz."

Alt dudağını ısıyor. "Bizi sonsuza dek istiyorum. de. İstiyorum... Düğünü istiyorum. İkinize de evet demek istiyorum." Gözleri parlıyor ve gülümsemesi titriyor. "Yani... Evet. Evet, seninle evleneceğim." Beast'e bakmak için dönüyor. "Ve evet, ben de seninle evleneceğim. Evlilik cüzdanımız eksik olabilir ama bu umurumda değil."

"Ben de." Sırıyorum. "Yarına ne dersin?"

Bu bana hemen yemek istediğim küçük bir nefes kazandırıyor. Isabelle kaşlarını kaldırır. "Kız kardeşlerimin bizi avlamayacağını, domuz bağıyla bağlamayacağını ve evlenmek için gizlice kaçarsak bizi atmak için bir zindan inşa etmeyeceğini bir an bile düşündüysen-"

"İyi noktaya değindin." Bölgeye daha yeni döndük. Daha sonra yeni baldızlarımızı kızdırmak için bolca vaktimiz olacak.

Isabelle yumuşak bir gülümseme verir. "Ama sanırım gerçekten bir bahar düğünü istiyorum. *Bu* baharda. Haklısın. Buraya kadar geldik. Bizi sonsuza dek mutlu olmaktan alıkoyacak hiçbir şey istemiyorum."

Şakağını öpüyorum ve Beast ile bakışıyoruz. O da karşılık olarak gülüyor. "Sonsuzluğumuzla aramıza girmeyi düşünen kişi ya da durumlara acırım. Sen bizimsin, Isabelle Belmonte. Biz de sizdeniz. Her zaman."

* * *

Gaeton, Beast ve Isabelle'in hikayesini okuduğunuz için çok TEŞEKKÜRLER! Onlar benim için çok özel ve umarım siz de yazarken olduğu kadar okurken de keyif almışsınızdır. Eğer , lütfen bir yorum bırakmayı düşünün!

Hayatınızda daha fazla Gaeton, Beast ve Isabelle'e mi ihtiyacınız var? Bültenime kaydolun ve THE BEAST'te yaşananlardan sonra neler olduğuna ve Isabelle sonunda iki erkeğine doğru yürüdüğünde neler olacağına bir bakış atan bir BONUS kısa alın.

Kötü Kötüler serisi, Zurielle'nin Ursa'dan yardım istemeye gelmesiyle başlayan DENİZ CADISInda devam ediyor. Elindeki tek pazarlık aracı kendisidir ve bu da Alaric'in özgürlüğünü satın alacak parayı toplamak için bir bekaret açık artırmasını kabul etmesine neden olur. Ancak hiçbir şey görüldüğu gibi değildir... Alaric de dahil.

Beast'in gizemli eski sevgilisi Cohen hakkında daha fazla bilgi edinmek ister misiniz? Paine kardeşlerin hikayesi ABEL ile başlıyor. Yedi kardeş. Yedi Gelin. Yedi yılı aşkın süredir devam eden bir intikam...

* * *

DENİZ CADISI'EDİN!na bir göz atmak için OKUMAYA DEVAM

URSA ARKASINA OTURUYOR, belli belirsiz sıkışık arka koltukta her nasılsa bir kraliçe gibi görünüyor. "Ne kadar ileri gitmek istiyorsun?"

Bunu düşünmeme bile gerek yok. "Ne kadar sürerse." Alaric için hissettiklerimi başka hiç kimseyle yaşamadım. Eğer bu aşk değilse, ? Ve eğer aşksa, uğruna savaşmaya değer. Uğruna fedakârlık yapmaya değer.

Sanki daha azını beklemiyormuş gibi başını sallıyor. "Peki ne ile kazanacaksın?"

Sifonu çektim. Bir güven fonum var ama otuz yaşına kadar ona erişemeyeceğim. Hiçbir şey istemedim ama tüm kredi kartlarım ve banka hesaplarım babama bağlı. Nakit varlığım çok az. Bunun dışında... Kolyeme dokunuyorum. "Bende bu var."

Ursa, her biri dudaklarıyla uyumlu kan kırmızısı cilayla kaplı sabırsız parmaklarıyla hareket ediyor. "Görelim bakalım."

Çıkarmak niyetiyle kaldırıyorum, ama onu yakalıyor ve çekiştirerek beni daha yakına çekiyor. Nefesim göğsümde kesiliyor. Hayal mi görüyorum bilmiyorum ama vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebildiğime yemin edebilirim ve buna karşılık olarak midemde bir şeyler kıvrılıyor. Titriyorum ve parmaklarını annemin kolyesinin üzerinde gezdirmesini izliyorum. Safirler, dia-mondlar ve zümrütler, stilize edilmiş yakut bir denizatının etrafında okyanusun derinliklerini tasvir ediyor. Küçük bir servet değerinde ama benim için paha biçilemez.

Ursa onu tekrar göğsüme dayıyor, parmak eklemleri atletimin üzerinden göğüs kafesime sürtünüyor. Belki kazara bir dokunuştı ama beni geri çekti. Ona verdiğim tepkiyi anlamıyorum ama şu anda bana aynı tepkiyi veremese bile Alaric'e sadığım.

Başını salladığında hâlâ dengemi bulmaya çalışıyorum. "Bu yeterli olmayacak."

Göz kırpıyorum. "Hades'e bu kadar borcu yoktur herhalde?" Alaric'in Hades'le yaptığı anlaşmanın koşullarını, bu kadar büyük miktarda paraya ne için ihtiyacı olduğunu hâlâ bilmiyorum. Tek bildiğim Hades'in parayı sağladığı ve Alaric'in o zamandan beri bu borcu ödediği. Bana kötü bir hayatı olmadığına dair güvence verdi ama özgür de değil.

"Öyle." Ursa sonunda beni bakışlarından kurtarıyor ve yüzünü pencereye çeviriyor. "Hades'e hâlâ çeyrek milyon dolar borcu var."

Çaresizlik göğsümde yükseliyor, boğazımı tırmalıyor. O haklı. Kolye çok değerli ama o kadar da değil. Özellikle de ben

rehin vermek zorunda kaldı. "Onu kurtarmanın bir yolunu bulacağına söz vermiştin."

"Hoşuna gideceğine söz vermedim." Hiçbir şey ifade etmeyen o omuz silkmelerinden birini daha atıyor. "Güzel bir kolyen var ama yeterli değil."

"Başka bir şeyim yok!" "Yok mu?"

Başımı sallıyorum, içimde kabaran umutsuzluğun ötesine konsantre olmaya çalışıyorum. "Sen neden bahsediyorsun? Elimde değerli bir şey olsaydı, onun için seve seve pazarlık etmez miydim sanıyorsun? Gözümü kırpmadan yapardım."

"Eğer değerli bir şeyiniz varsa?" Sonunda yine bana baktı, acıyarak. "Hadi ama, küçük kız. Eminim o kadar saf değilsindir. Alaric'i kurtaracak kadar değerli olduğu garanti olan tek şeye sahip olduğunu biliyor olmalısın."

"Anlamıyorum." Ama bakışları vücudumda gezinirken anlamaya başlıyorum. Başımı sallıyorum. "Eğer Hades'le bir anlaşma yaparsam, bu sadece pozisyonlarımızı tersine çevirir. Sorunu çözmez."

"Hayır, anlaşma yapmak hiçbir şeyi çözmez." Dudakları bir fıkra anlatır gibi yukarı kıvrılıyor ama hiçbir şey komik değil. "Ben senin bedeninden bahsediyorum. Onu kurtarmak için tek bir gece bile verir miydin?"

Seks.

Seksten bahsediyor.

Gergin olmamak için mücadele ediyorum ve bunda pek de başarılı olduğum söylenemez. Bu işi yüz­süzce halledebilirdim ama... "Daha önce hiç seks yapmadım."

"Bu sadece sunduğunuz şeyi, bunun için ödeme yapmak isteyen insanların gözünde daha değerli kılar."

Küçük, aptal bir parçam bekâretimi Alaric'e vereceğimi düşünüyordu. Birlikte geçirdiğimiz süre boyunca, öyle ya da böyle hazır olup olmadığımıza karar verme fırsatımız olmamıştı, sadece buluşabildiğimiz değil

halka açık yerlerde. Onun özgürlüğü için benim ilkim olması gibi romantik bir fikri feda etmeye hazır mıyım?

Evet. Tabii ki. Bu bir soru bile sayılmaz.

Sonsuzlukla kıyaslandığında bir kızlık zarı ve tek bir gece nedir ki?

Sadece seks. Eğer hiç deneyimim yoksa, en azından hiçbir beklentim olmayacak. Belki de önce başka biriyle bu işi halletmek daha iyi olur. Bu konuda okuduklarımın çoğuna göre, ilk sefer dört gözle beklenecek bir şey değil. Bandajı yırtıp atmak ve sonrasında Alaric'le güzel şeylere geçmek daha iyi.

Bunların hiçbiri doğru olmasaydı bile cevabım aynı olurdu.

"Yapacağım."

DENİZ CADISI İÇİN SİPARİŞ VERİNÖN !

TEŞEKKÜRLER

Hâlâ güçlü bir şekilde devam ediyoruz! Kitapları okuyan, seven ve başkalarına da anlatan bu serinin tüm hayranlarına sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Kulaktan kulağa yayılan bu hikayeler bu seriyi ayakta tuttu ve size ne kadar teşekkür etsem azdır.

Jenny Nordbak ve Andie J. Christopher'a, bu seri için düşündüğüm şeyler hakkında bana "sıcak ya da değil" ölçer vermeye her zaman hazır oldukları için çok teşekkürler. Bu çok yalnız bir yol olabilir ve ikinizin de beynimin ne tür sapıkça şeyler bulduğunu görmeye yatırım yaptığınızı bilmek çok daha az yalnız hissettiriyor!

Tessera Editorial'dan Manu'ya ve Lynda M. Ryba'ya bu kitabı en iyi hale getirmeme yardımcı oldukları için sonsuz teşekkürler.

Tüm sevgim eşime ve aileme. Bu kitap üzerinde yapılan son düzenleme, kendimi tecrit ettiğim 3. hafta boyunca yapıldı ve kelimeleri kağıda dökmeye devam etmemi sağlayan herkesin sunduğu destek için inanılmaz derecede minnettarım. Sizi seviyorum!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.